JANAM SÁKHI

OR

THE BIOGRAPHY

OF

GURU NÁNAK,

FOUNDER OF THE SIKH RELIGION.



Dehra Dun:

COPIED FROM THE ORIGINAL BY PHOTOZINCOGRAPHY AND

RINTED AT THE OFFICE OF THE TRIGONOMETRICAL BRANCH, SURVEY OF INDIA

1885.

NOTE.

The Janam Sákhi book of the Sikhs is a brief biographical memoir of Guru Nának, the founder of the Sikh religion.

Several Janam Sákhis are current among the professors of the Sikh religion, and as would be expected these differ one from another in various respects. The Sikh community of Amritsar therefore requested the Lieut.-Governor early in 1883 to procure for their perusal a Janam Sákhi in the Library of the India Office, which was presented by Mr. H. T. Colebrooke to the East India Company; and by the courtesy of the Librarian, Dr. Rost, the volume was forwarded to this country in the autumn of that year, and was made available for examination at Lahore and Amritsar.

A wish was subsequently expressed that *fac similes* of the volume should be reproduced by photography; and at the request of the Lieut.-Governor and by permission of the Surveyor General of India, the reproduction by photozincography was undertaken in the Office of the Survey of India at Dehra Dún under the supervision of Mr. J. B. N. Hennessey, M.A., F.R.S., Deputy Surveyor General.

As soon as the MS. was received at Dehra a careful examination of it was made. It then appeared that there should be 240 leaves, numbered only on the right-hand pages, but that Nos. 2, 3, 4, 5, 6, 18 and 19 were missing, as also two of the three leaves 12, 13 and 14; that some of the numbers of the leaves had been partially cut off in binding, and that some of the pages were defective, portions having been torn away and whitish paper pasted on as a protection to what remained. In other instances the text had evidently been restored as appeared from the difference in writing. Each page of the original was found to be edged by a border of double lines in red; and where a portion of a page had disappeared part of this border had necessarily gone also. This will explain certain breaks in the border in the photozincographed copies.

Endeavours have been made to reproduce the original as exactly as possible save in the following respects. The red border has necessarily been printed black: obvious blots and dirty marks have been omitted: and errors made by the writer which he obliterated with some kind of yellow pigment do not appear. Otherwise, the copies are as true *fac similes* as it has been possible to make them, save that the pages have been numbered 1, 2, 3, &c. to facilitate the binding and ensure correctness of arrangement.

The undertaking proved a very difficult one owing to the fact that the paper, which was originally light brown in colour, has become several shades darker from age, and very dirty from usage, and the time occupied in reproduction has in consequence been more than treble what would have been required had the paper been white.

The obligations of Sir Charles Aitchison to the Surveyor General and to Mr. Hennessey who have enabled him to place a *fac simile* copy of the volume in the hands of the leading members of the Sikh community are very great, and His Honor desires to take this opportunity of acknowledging them.

A lithographed copy of the book is about to be published separately by private enterprise.

CIVIL SECRETARIAT, PUNJAB GOVT.,
March 15th, 1886.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧ਓ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਤੁ ਨਿਸਤਾਰਣੁ
ਆਇਆ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਉਪਿਜਾਨਿਸ
ਆਂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਜ ਭਗਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸ
ਿਧ ਸੰਮਤੁ॥੧੫੨੬॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜਨਮਿਆ
ਵੈਸਾਖ ਮਾਹਿ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਚਾਨਣੀ ਰਾਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇ
ਲਾ ਪਹੁਰ ਰਾਤਿ ਰਹਦੀ ਕੌ ਜਨਮਿਆ॥ ਅਨਹਦ
ਸਬਦ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਦਰਬਾਰਿ ਵਜੇ॥ ਤੇਤੀਸ ਕ
ਰੋੜੀ ਦੇਵਤਿਆ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਆ॥ ਚਉਸਠਿ ਜੋ
ਗਣੀਆ ਬਾਵੰਜਾਹ ਬੀਰ ਛਿਆ ਜਤੀਆ ਚੌਰਾਸੀਆ ਸਿਧਾ

ਨਛਤ੍ਰਾ ਬਾਲਾਸਮਸਕਾਰੁਕੀਆਜੋਦਸਰਾਭਗਤੁਜਗਤੁਨਿ
ਸਤਗੁਰਦਕਉਆਇਆਇਸਕਉਸਮਸਕਾਰੁਕੀਜੈ
ਜੀਤਬਕਾਰੁਮਰੀਜਾਤਿਦਦੀਤਣਦੇਤੀਨ ਇਕੋਇ
ਭਈਕੀਦੂਸਰੀਦਿਸਿਦੂਸਰਾਆਜਾਉਖੋਜਨਸੁਪਾਇ
ਆਦਰੋਤਾਲਗਾਕੀਮਕਾਨਾਇਖੇਦ ਨਾਂਮੁ
ਖਾਣਕਾਤੇਇਸਕੀਇਸਦਿਆਉਨੁਆਖਿਆਤੇਸੇ
ਆਗਿਆਸੁਪਰਸੇਸਰਕਾਕਰਾਦਖਬਖਬਕਸਾਪੈ
ਜਾਕਾਉਆਤਾਣਗਾਖਤਆਗਸਾਨਿਗਸਕੀਆਕਰਦਿ
ਜੋਕਿਦੂਖਤਕਰੈਸੈਸਸਹਿਕਗਤਿਸਤਸਭਸਰਿਸੇਵੀ
ਕਿਸਾਨੇਇਆਦੇਉਨਿਕਨੀਜੋਕੈਇਦੇਦੁਆਸੁ
ਦੇਰਾਨਇਆਨਾਅਤੇਸੁਸਾਣਆਨਕਨੀ

ਸੋਰੋਥੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਮਦਾਸ ਰੂਪੈ ਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਤਥਬਾ

ਬਾਬਾ ਗਸਾਂਈ ਮਨ ਤਾ ਕੇ ਹੋਇਆ ॥ ਤਬਿ ਕਾ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ

ਸੁਤ ਬਗੁਰੂ ॥ ਨਕ ਕਰਹੁ ਪਾ ਪੇ ਪਾਸਿ ਲੈ ਗਇਆ ॥ ਕ

ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ਪਾ ਪਾਇ ਮਨ ਗੁਰ ਪਰਸਿਓ ॥ ਤਬਿ ਪਾ ਪੈ ਪ ਰ

ਲੈ ਖਸਿ ਰਤੀ ॥ ਆ ਪਰਪੈ ਤੀਸ ਕੀਪੁਰ ਨਰ ਦੀ ॥ ਗੁਰੂ ਆਸ

ਦਿਸਿ ਪ ਟੀਆਂ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਕ ਗੁਰ ਗਾ ਪਰਸੀ ॥ ਆ

ਦਿ ਖਸੀ ਹੋ ਥੀ ॥ ਸੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਮੇਸੇ ਦਿਇਸਿ

ਸਾਇ ਸਿਰਿ ਸਾ ਦੀ ॥ ਸਭ ਨ ਸਾ ਹਿਖ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥ ਸ

ਦੇਹੁ ਨ ਹੋਇ ਤੁਸਿ ਨ ਕਾ ਦੀ ਗਾ ਆਇਆ ਤਾ ਕਸ ਨ ਕ

ਉਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਨ ਕਾ ਹੋਭੂਮ ਹਿਪੁਰਸ ਨ ਗਾ ਤਬ

ਲੈ ਪਾਏ ਦੇ ਹਿ ਬੀਤ ਉਪਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਤੁ ਤ੍ਰੀਆਰਿ ਮੁਰਮੁ ਨੈ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਾਹਾ ਸੋ ਥੀਆ

ਉਨਾ ਅਰਥਾ ਨਿ ਜੋਗ ਤੁ ਮੁਸਿਕੁ ਦੈ ਏਤੁ ਮੁ ਸਿਰਿ ਪੈ

ਸੁਨਿ ਨ ਏਗਾ॥ ਕੁਜਿ ਨੁ ਪਮਾਤਾ ਵੀਵੀ ਜੋ ਦਵਾ ਅੰਤੁ

ਨ ਪਾਇਆ॥ ਸਦਾ ਵਗਨਿ ਸਏ ਕਉ ਪਾਈਐ

ਨਿਏ ਵਮਨਸਚੁ ਵਮਾਇਆ॥ ਫੁਕੁ ਫੁਲਿਆ

ਕੁੰਡਲ ਵੇਏ ਪੜਿਆ ਪੜ੍ਹਤੁ ਸੋ ਏ॥ ਸਰਬਤੀਆ

ਮਨਿ ਏਵ ਜਾਣੈ ਤਾ ਨਉ ਸੋਵ ਨੈ ਨਵੈ ਏ॥ ਪਾਵਵੈ

ਵਸਪੜਰਜਾਧੁ ਏਟਿਕੁ ਸਾਚੁ ਦੈਕੁ ਜਗਿਆ॥

ਜਮਰਜਵੈ ਨਉ ਆਏ ਮਾਇਆ ਵਸ ਮੋਹਿ ਬਧਿ

ਲੀਆ ॥੫॥ ਅਸੋ ਪੁਰਖ ਕਾਹੁ ਸਆਮ ਆਨੁ ਮੁਕਤਿ

ਪਗੀ ਦਸਿਓ ਪਰਸੁ ਦੀਆ ਕਾਂਵ ਪਾਓਸ ਵੈ ਸਤੁ ਜਨੁ
ਖਿਆ ਆਵਦਾ ਰਕਾਨ ਹਿਹਕ ਸੁਭਾਇ ਆਖਾ ਗਗੇ
ਗੇਇ ਗੇਇਸਿ ਫੁਡੀ ਗਣੋ ਗੋਇਦੁ ਗਾਰ ਖੁਭਾਇਆ
ਪਰਿਭਾੜੁ ਸਿਖਿਆ ਵੀ ਮਾਜੀ ਧਸੁ ਵੇ ਹੈ ਤੇ ਏਕੀਆ ॥
॥ ਪਪੇ ਪਾਣ ਸੇਹੁ ਦੇ ਪਾਣੇ ਮਕਰਿ ਗੁਰੂ ਵੇਣ
ਗਿਰ ਹੋ ਖੁਰਭਾਣ ਸੇਮਸਕਰਿ ਸੈ ਇ ਨਖਿਪਿਮਾ
ਉਖੁਰ ਦੇਤੁ ਰਹੋ ॥੧॥ ਸੋਮੈ ਰਬੀ ਵੇ ਦਸਿਓ ਮਸੇਹਰ
ਮਾਣੀ ਰਾਇ ਜੁਗਾ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੇ ਗੀ ਮਾ ਦੇ ਭਿਗੀ ਮ
ਇਆ ਪੋਤਿ ਤੁ ਆਪਿ ਬੀ ਆ ॥੨॥ ਫੈ ਦੈ ਦੈ ਟੀ ਆ
ਦਰਤੀ ਸਭਾ ਅਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਤਰਸੁ ਤੇਆ ॥

ਭਰਮਭੁਲਾਣੀਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਆਪੇਤਰਕਰਮੁਠੇ

ਲਾਤਿਨਾਗੁਰਮਿਲਿਆ॥੧੦॥ਜਿਨੀਦਾਨਾਮੈਗੁਤਜਾਨੁ

ਜਾਂਦੇਲਾਧਰਤੁਰਮੀਹਭੀਧਰਤਿਆ॥ਏਕੋਲੇ

ਹੈਏਕੋਦੇਵੇਆਏਹੁਨਾਹੁਜਾਂਮੈਸੁਣਿਆ॥੧੧॥ਸੂ

ਣੋਸੂਜੀਮਰਹਕਿਆਧਾਣੀਜੋਕਿਦੂਦੇਦਾਂਮੈਦੇਰ

ਹਿਆਦੇਦੇਦੂਮੈਹਕਮੁਆਣੈਏਨਿਉਜੀਆ

ਕਾਜਿਸੁ ਪਾਇਆ॥੧੨॥ਦੂਜੈਨਾਦਹਿਕੇਗੇਜਾਂ

ਦੇਧਾਹੂਜਾਂਕੋਈਨਾਹੀ॥ਏਕੋਗਏਗਇਆਸਭ

ਨਾਈਏਕੁਸੁਣਿਆਮਨਮਾਹੀ॥੧੩॥ਏਕੋਏਕੁ

ਹਨਕਰੂ ਲਿਖਾ ਪ੍ਰਭੁਜੀਅਤੀਕਿਸੁਹਤ ਉ

ਨਿਰਾਰਣਾ ਜੁ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਓਇ ਹੁਆ ਪ੍ਰਸਭਰਿ ਪ
ਸਭਤੁਮ ਹਰਿ ਮਾਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹੈਰ ਚਿਹਾਰਤੀਓ
ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰ ਸੀਸਤਿ ਨਾਮਿ ਤੁਮਾਰਾ ਗਾ ॥ ਕਿਤੁ
ਕਾਮੈ ਦੀਜਾ ਨਾ ਨਿਮਤ ਰੇ ਤਉ ਪਰਮ ਸਰੀਮੁ ਪ੍ਰਪਾਇ
ਆ ॥੧੫॥ ਤੇਰੈ ਤੇਰੈ ਤੁਕਰਣੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਨੀਤੇ ਕਿਨ੍ਹ ਠੌਆ
ਮੈ ਸਭੁ ਚਰਣਣਾ ॥ ਤਿਸ ਹਰਿ ਸੇ ਰਹੁ ਤਾਂ ਸੁ ਪ੍ਰਪਾਵੁ
ਹੁਸ ਰਥਾ ਨਿਰਤਭਿ ਰਹਿ ਰਹਿਆ ॥੧੬॥ ਥਾਰ ਨੈਨਾ ਹਿ
ਤ ਸਾਂ ਰਆਂ ਪੇ ਸਿਉ ਤਿਸ ਭਾਂ ਦੇ ਤੈ ਦੇਕ ਗਾ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਤਿਸਾ ਨਿਮਤਾਂ ਸੇਜਾਂ ਕ ਹੁ
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧੭॥ ਸਾਚੇ ਰਹੁ ਰਹੈ ਪਾ ਸਭ ਤਾਰਿ

ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਈ॥ਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁ
ਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈ॥੧੯॥ਤਤੈਤਾਰੂਭਵਜਲੁਹੋ
ਆਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਤਰਨਾਤੁਲਹਾਹਮ
ਬੂਡਸਿਤਾਰਿਲੇਹਿਤਾਰਣਰਾਇਆ॥੨੦॥ਥਥੈ
ਥਾਨਥਾਨੰਤਰਿਸੋਈਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਹੋਆ॥
ਕਿਆਭਰਮੁਕਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੋਈਭਲਾ॥੨੧॥ਦਦੈਦੋਸੁਨਦੇਊਕਿਸੈਦੋਸੁ
ਕਰੰਮਾਆਪਣਿਆ॥ਜੋਮੈਕੀਆਸੋਮੈਪਾਇਆਦੋ
ਸੁਨਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ॥੨੨॥ਧਧੈਧਾਰਿਕਲਾ
ਜਿਨਿਛੋਡੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਨਿਰੰਗਕੀਆ॥ਤਿਸਦਾ
ਦੀਆ ਸਭਨੀ ਲੀਆਕਰਮੀਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪ

ਉਆ॥੨॥ ਨ ਨੈਨ ਨਾ ਤੇਰੈ ਗਨਿ ਤੇਰੈ ਗੈਨ ਨਾ ਤੀ ਚ ਨ

ਸਭਨਿਆ ਗਾਲੀ ਠਉਰੁ ਸੁਣਗਾਹਿ ਕੈ ਤੇ ਦੇਵੈ ਤ੍ਰਨ

ਚਤੁ ਮੈ ਮਿਤਿਆ ॥੨॥ ਪਯੈ ਪਾਤ੍ਰਿ ਸਾਠੁ ਪਸਮੇਸ

ਰੁਦੇਖ ਦੇਨ ਕੁਪਰ ਪੇਰੁਵੀ ਆਨਾ ਦੇ ਮੈ ਸੁਰੈਸ

ਭਰਿ ਦ੍ਰਸਾ ਟੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਣਿ ਗਦਿ ਰਠਿਆ

ਫੈ ਠ ਫਣੀ ਸਭੁ ਜਾਕੁ ਫਾ ਥਾ ਜਾ ਸਥੈ ਸੈਲੀ

ਦੈਪਿਲੀ ਆ ਗੁਰ ਪਰ ਸਾ ਦੀ ਸੇ ਨ ਰਉ ਕੇ ਰਸੀ

ਹਰਿ ਸਰ ਟ ਗਤਿ ਭਰਿ ਪਹਿ ਆ ॥੩॥ ਬੇ ਕੇ

ਲੀ ਪੇਣ ਹਿ ਤਾ ਗਾ ਰਉ ਪਰਿ ਕੀ ਤਾ ਮੀ ਜੁਗਾਸੀ

ਆਦੀ ਤਸਭਿ ਸਾ ਗੀ ਕੀ ਤੇ ਪਾਸਾ ਦਣੇ ਛਿਆ ਪੇ

ਣ ਗਾ ॥੪॥ ਭਤੈ ਤਾਣਿ ਸੇ ਟਾਣੁ ਪਾਟ ੬

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਭਉ ਪਾਇਆ ਸਾਮਨਾਮੁ ਸਿਖਿ
ਰਹਿਨਿ ਜੋਤਿ ਨਿਸੁ ਸੋਣ ਅਚਰਿਨ ਰਸੀਣ ਏਕਰੁ
ਪਾਇਆ॥੪॥੩॥ ਸਸੈ ਸੋਹਣੁ ਸਰਣੁ ਸਪਾਸੁ ਦ
ਨਸਰਣੁ ਭਇਆ ਤਕ੍ਰੋਜੋਤਿ ਇਆ ਕਾਏ
ਆ ਭੀਤਰਿ ਰੋਰ ਪੜਿਆ ਸਸਾਆ ਸੁਰਖੀ
ਸਹਿਆ॥੫॥ ਜੈਜੈਜਨ ਮਨੋਹਰ ਕਰ
ਹੀ ਜੇਕਰਿ ਮਨੁ ਪਛੈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆ ਖੋ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏ ਰੋਰਸ ਸੋ ਸਾਰ ਏ
ਰਾਜੈ ਰਹਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਐਤਰਿ ਜੇਤਰੀ ਏ
ਜੰਤਾ॥ ਜੰਤਉ ਪਾਇਓ ਪੀਪੈ ਸਭਿਜਾਣਾ ਏਕਰ

ਸੁਣੇਆਤਿਨਨਾਮੁਤਿਨਇਆਨਾ॥੩॥ਜਨੈਨੈਨਾਇਖਿ

ਪਰਤਿਦਿੜਾਈਸਭਆਇਆਸੁਣੀਆਧਾ

ਧੀਰਜਸਮਰਥਿਸਦੈਹੋਇਰਹੈਤੇਤਿਨੈਹਰਿਸੁਖੁ

ਇਆ॥੪॥ਦੇਖੈਦੇਖਾਸਚੈਰੂਪਗੁਭੇਸਰਿਦੇਖ

ਣਕਪੁਰਿਦੇਸੁਣੀਆਦੇਖੈਣਖੇਮਕੀ

ਹੋਸੈਆਤਰਿਖਾਨਰਿਗਹਿਗਣਿਆ॥੫॥

ਸੋਸਹਿਰਗਉਰਿਆਖੁਣੈਤਿਮਨਿਪਿਆ

ਦੇਹੁਸੋਆਮਰਣਿਆਤਿਮਨਿਪਿਆਦੇਹੁ

ਮਾਨਸਆਦੇਹੁਮਹਿਣੁਰਗਖਾਣੀਆ॥

੬॥ਨੋਹੇਹੁਨੇਰੀਣਤਾਜੀਮਿਣਪਾ

ਰਮੈਸਰਕਾਨਾਮੁਜਿਧੀਐ॥ਮਾਣ੪
ਧੀਐ॥ਜਿਤੁਜਿਧੀਐਸਭੈਦੁਖਰਮਿਟਿਜਾ
ਹਿ॥ਕਉਤੁਸੇਵਾਜਿਧੀਜਿਤੁਜਿਧੀਤੁ
ਮੁਧੀਰੈਹਿ॥ਤਿਸਕਾਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰ
ਕੁਪਾਇਆਨਾਨੀਜਾਤਾਣਾਰੈਪਵਿਤਾਜੋ
ਏਹੁਤੈਧਾਪਇਆਨੈਤਾਪਕੁਆਜਨੁ
ਮੁਸੁਰਸੇਭੀਪਕੁਇਆ॥ਨਾਹੀਤਾਨਾਪ
ਕੁਇਆਮੁਸਿਰੈਪਵਿਤਾਜਨੇਏਹੁਤੇਰਾ
ਤੁਜਾਏਗਾਤਨੇਤੇਰਾਜਧਿਏਹੁਪਕੁਨਾ
ਨੀਮਾਤੁਰੈਏਗਾਤੇਰਾ।ਜੀਵਿਜਮ

ਕਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਗਾ॥ਤਖਿਉ॥ਨਿ ਪੰਡਿਤ ਕਿਨਿ ਕਹਿਆ

ਏ ਨਾਨਕ ਏਨਕਾ ਤਾ ਤੈ ਸਿ ਮਤੇ ਪਾਈਐ

ਨ ਜਾ ਪਤੁ ਸੁ ਏ ਤੇ ਨਾ ਨਕ ਏਨੁ ਜੈ ਪਰ

ਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾ ਸੁਣੀਐ ਤੇ ਨ ਤਿ ਨਕਉ ਕਹੁ

ਨੁ ਫਣਾਣ ਗਤੇ ਨੋ॥ਤਖਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਪਉੜੀ ਕਨਾ॥ਆਗੈ ਮਿਣਿ ਨਿ ਦੁਖਿ ਆਏ

ਆਸਰਾ ਪ੍ਰਸੀਆ ਸਰਾਧਾਉ॥ਭਿ ਨਾ ਸੁ

ਮਿਹਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਣੇ ਸਿ॥ਸੁਖਿ ਸਾਧਨਾ ਉ

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ॥ ਨਾ ਨਿਤ ਗਾਣੇ

ਏ ਤੂ ਰੂ ਆਈ॥੪॥੨॥ ਤਖਿਨਾਰ. ਬਾਬੇ ਨਾ

ਕਹਿਆਸੁਣਿਓਪਵਿਤ੍ਰਆਸਣਨਦੇਹੁਤੇਰਾਜੀ
ਉਜੌਦੇਗਾਤਾਨਹੀਸੁਪਰਮੇਸਰਸਿਮ੍ਰ
ਣਕਾਦੇਹੁਪੁਨਤੌਦੇਗਾ ਜੋ
ਸਣਸਣਦਾਪ੍ਰਸੀਆਹਿਤਹਿਤ ਆਹਿਦ
ਸਨਮੋਗਾਲਹਿਧਾਨਪਰਾਪਵਿਨਦੀ
ਗਾਪਤਲਿਨਮਹਿਖੁਣਕਰਸਿਕਰਿਕੈ
ਭਹਿਆਨੌਆਰੁਪਾਇਕਰਿਕਰਿਗਲੀ
ਪਰਮੇਸਰੁਲੀਆਨਾਜੀਸਤਾਤਬਿਨ
ਨਪਵਿਤ੍ਰਨੌਗਨੁਨਹਿਲਿਆਆਹਿਕਰਿਨਿ
ਪਵਿਤ੍ਰਕਹਿਆਆਇਨਾਨਕਦੇਹੁਜੋਪਰ

ਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਲੇਤੇਹੈਤਿਨਕਹੁੰਕੈਸੀਪਨਮੋ

ਜਾਨਤਾਨਾਹਨਕਉਤਾਰੇਟੋਆਕੀਨਾਜੋ

ਜੁਗਿਆਦਤੀਆਨਾਮਉਹਰਿਜੋਪਾਤਸ

ਹੀਕਰਦੇਹੈਤਿਨਾਸਭੁਰਿਆਈਆਕੀਕਰ

ਦੇਹੈਤਿਨਾਅਤੁਪਰਮੇਸਰੁਕੀਨਾਹੀਸਮ

ਰਤੇਨਾਕਹੁਦੇਖਾਣਿਕਦਨਾਪਾਪਕੀਤੇ

ਹੈਤਿਨਾਜੋਪਾਤਸਾਹੀਕਰਹਿਨਾਅਤੁਪਰ

ਮੇਸਰਤੇਕੀਨਾਡਰਹਿਨਾਤਬਿਖਿਲਿਗਿਕੁਨ

ਨਕਤੀਜਾਪਉਤ੍ਰੀਕਹਿਨਾਇਹਿਆਦੇਹਿ

ਕਿਸਾਤਿਉਹਰਿਹਿਕਨਾਰਖਾਅਤਿਨਾਉਸ

ਲਾਗਾ ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਭਗਤ ਇਕਨਾ ਦੇਵੈ ਰਾਖ

ਅਗੈ ਗਾਇਆ ਸੇ ਜਾ ਲੈਆ ਗਿਦਿਤੁ ਗੈਦੇ ਦੇਰਾ ਗਾ

ਰਖਿਤੁ ਤੂ ਬਾਫਾਗ ਕਰਣਿਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਪੰਡਿਤ

ਇਕ ਆਖਦੇ ਹੈ ਗਾਇ ਕਰਤੇ ਹੈ ਗਾਇ ਕਮਾਉ ਹੋਇ

ਕ ਪਾਤਸਾ ਹੈ ਹੈ ਗਾਇ ਕਉਨ ਕੈ ਆਗੈ ਤਿਸਿਆ

ਗਿਮੰਗਿ ਖੜੇ ਹੈ ਗਾਪਤੁ ਸੁਣਿ ਕੈ ਪੰਡਿਤ ਰੋਉਹ

ਆਗੈ ਜਾ ਦੇਖਹਿ ਗਾ ਆਤੁ ਰੋਟੀ ਹਸੁ ਖੁਰਾ ਤੇ ਹੈ

+ਪਾਸਸੁ [illegible] ਸਰਤਾ+

ਉਨ ਕਉ ਐਸੀ ਸਜਾਇ ਹਿਮਿ [illegible] ਗੀਤੇ ਸੀਰ

ਪਰੇ ਕਉ ਪੈ ਬੀਰੇ ਤਾ ਹੈ ਗਾ ਆਤੁ ਤਿਲਾ ਕਉ ਤਾਪੈ

ਦੇਤਾ ਹੈ ਗਾ ਆਤੁ ਤੁਰੀ ਚਾਇ ਆਰ ਕਉ ਨਾਂਗੀ ਹੈ ਆ

ਸੀ ਸਜਾਇ ਪਾਵਹਿਗਾ ਆਤੁ ਨਰਕ ਤੂੰ ਤੇ ਸਿ

ਅਠਿਗੋਆਜੁ ਨੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਉ ਸਿਮਰਤੇ ਹੋਆ ਕ੍ਰਿ
ਖਿਆ ਮਤਿ ਮਤਿ ਘਤੇ ਹੋ ਤੁਨ ਕਉ ਦਰਗਹ ਢੋਇ
ਮਈਆ ਸਿਮਰਿ ਹੋਗੀਆ ਤਬਿ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਆ ਤੁ ਹੋਇਸ
ਇਆ ਕਹਿ ਉਸੁ ਟਹੁਕੈ ਟੀ ਦਵਾਤ ਗਤੁ ਹੋ ਤਬਿ ਕਿ
ਗਿ ਪੜਿ ਤਕਹਿ ਆਇਆ ਨ ਕਤ੍ਰ ਜੋ ਐਸੀ ਬਾਤ ਕਰ ਰ
ਹੋਸੈ ਰਿਉਰ ਗਰਾ ਹੋ ॥ ਅਸੇਤ ਬਾਣਤੁ ਹੋ ॥
ਤੂ ਸਾਤਾ ਪਿਤਾ ਇਮਹੀਜੁ ਟੈਕਰ ਮੁ ਪੁਰੇਮ੍ਰਾ ॥
੧ਸੇਤਗਹਿ ਖੇਉ ਦਿਲ ਕੁ ਹੋ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਉ
ਜੀ ਪਉਛਿਆ ਕਹੋ ॥ ਤਿਤੁ ਸਰੇ ਨੂੰ ਅਗਲਾ ਖਪਿਖ
ਪਿ ਦੀਸੇ ਦਿਆ ॥ ਨਾ ਉਤਿ ਨਾਸੁ ਲਤਾ ਨ ਖਾ ਨ ਹੋ
ਦੇਹਿ ਮਾਹਿ ਖੇਲਾ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕ ਉਣਿ ਪਣਿਆ ਮਤਿ

ਨੁਦਰੁਦੇਨੇਨਾ॥੧॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿ

ਨਕਰਿਆ॥ਸੁਣੈਨੈਪੰਡਿਤਪੁਛਸਮਾਨਿਬਕਾਇਐ

ਤਜੁਨਾਸੋਮੇਗਿਦੇਨਵੈਸਾਨੁਤੈਰਿਗਈਨੋਜੋ

ਪੰਨਾਪਾਨਸੁਣਤਾਨਕਨਾਇਦੇਪੰਸੈਭੀਅਰਿ

ਮਾਕਤੈਰਿਗਏ॥ਰਿਨਕਾਅਸੁਅਨੀਤਾਪਾ

ਨਕੋਤਗਿਪ੍ਰਿਯਮਾਭੈਆਨਤੈਤੇਪੀਮੈਭੀ ਮਹਿ

ਗਏ॥ਸੁਣਿਤੈਪੰਡਿਤਾਸੈਭੁਣਾਨਹੁਰਿਮਿਤੋ

ਉ॥ਨਸਭੀਮੁਣਿਜਾਨਿਗਏ॥ਪਾਕ-

ਏਸਾਨਿਗੋ॥ਤਸਤਿਸਕੀਬੈ-

ਜੀਆਨਦੇਗਾਫਿਰਿ

ਸੁਣਨੇਤ੍ਰਕਿਆਕਰਹਿ॥ਤਬਖਿਪੜਿਤੁਹੈਗਾਨੁਤੋਸ਼ਿ

ਗਇਆ॥ਨਮਸਕਾਰੁਕੀਤੋਸੁ॥ਜੁਕੋਈਪੂਰੇ

ਸੇਤੇਰੇਆਤਮੈਆਣੁਦੀਹੈਮੈਕਹਿਗ॥ਤਬਫਿਰਗੁਰੁਕਥ

ਜੀਅਖਿਆਇਕੇਬੈਠਿਰਹਿਆ॥ਬੈਣਤੁਦੁਨੁਗੁਰੁ

ਆਖਿਆਪਰਮੇਸਰਕੀਹਟਦੀਸਰਿਗਤਿਕੁਦ੍ਰ॥

ਰਮੇ॥ਜੇਬਹੈਤਾਂਬੈਠਾਹੀਰਹੈ॥ਜਾਂਮੀਂਦਿਤਾਂਮ

ਆਹੀਰਹੈ॥ਫਕੀਰਸੁ॥ਤਿਮਜਾਣਸਕਰੈ॥

ਬਾਬਾਕਾਨੁਹੈਗਾਨੁਤੋਇਗਇਆ॥ਕਹਿਸੁ॥

ਦੈਰਹੈਤਾਂਕਿਹੋਦੋ॥ਜਾਫਿਰਗੁਰੁ॥

ਦੁਕਾਨੁਆ॥ਤਬਫਿਰਿਮਤੋ

[illegible]

ਨਾ ਖੇੜੀ ਦਾ ਉਤਾਰਿਆ

ਨਾਉ॥੩॥ਤਖਿਚਾਵਾਮਸਚੁ ਕੀਤਾ॥ਨਾਨਕੁ ਸੂ ਨਾਉ ਹਿਰ

ਮ:੧॥ਜੇਤੀ ਹੋਇ ਹੈ ਜੇਤਾ ਸੋ ਆਖਿ ਗੀ ਹੋਇ ਹੈ ਪਾਇ॥

ਤਪੀਆ ਹੋਇ ਹੈ ਤਪੁ ਕਰੈ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਲਿ

ਨਾਇ॥੧॥ਤੇਰਾਸ ਦਰਸੁ ਸੋਰੈ ਵਾਗੀ ਦੇ

ਵੈ ਕਹੈ ਆ ਜਾਇ॥ਰਹਉ॥ਜੋ ਤੇਹ ਬੀਜੈ ਸ

ਤੁ ਦੇਸੈ ਪਟ ਸੈ ਪਾਇ॥ਆਗੈ ਪੁਛਿ ਨ ਹੋ

ਵਈ ਸਚੁ ਲੀਸਾ ਦੇ ਜਾਇ॥੨॥ਜੋ ਸੈ ਤੇਸਾ

ਕਾਨ ਕੋ ਐਸੇ ਸੀ ਕਾਰਕ ਸਾਇ॥ਸੋਚ ਸਰੋ

ਤਿ ਨਾਸਾਦ ਈ ਸੈ ਦ ਸੁਖਿਰਥਾ ਜਾਇ॥੩॥

ਇਤੁ ਤਨੁ ਦੇਸੀ ਕੇਰਗੀ ਜੋ ਕਰਨੇ ਪਹਿਰ ਜਾਇ॥ਨਾ

ਨਕ ਕੰਮ ਨਾਸਾਦ ਈ ਸਿਤੁ ਤਨਿ ਨਗੈ ਜਵਿਸਾਇ॥

ਕਿਵਾੜਿ ਖੁਲਣਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ਦੀ ਵਰਤੁ ਸ੍ਰੂੰ ਜੀ ਤਪਤੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਅਤੇ ਕਾਨੁ ਦੇ ਹੈ ਪਹਿਆ ਏ ਤਖਿ ਆਖਿਆ
ਗਏ ਸਰਕੀ ਹੋਈ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਾਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਖੁਟੇ ਹੋਇਆ ਖਸੀਦ ਸੁਤੇ ਸਿਗ ਰੈਸੁਾ ਪਤੁ
ਬਾਬੇ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਮਿਟੈ ਨਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੁਖ
ਕਿਰਪਾ ਤਾਂ ਹਿ ਉਦਾਸ ਗੋ ਤਖਿ ਬਚਿਰ ਹਿ ਗੁਰੂ ਬਖ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਹਿ ਕਾਰਿਕਾ ਗਇ ਚਿਸੁਤ ਆਇ ਓਹਿ ਨਾਣ
ਅਉਹੈ ਨਾ ਹੀ ਤਖਿ ਮਾਹਿ ਖੁਲਣਾ ਦੇ ਦੇਤ ਦੀ ਖਿਸਿ
ਮਨ ਹਸਿਆ ਖਾ ਆ ਉਦਾਸਾ ਉਦਾਸ ਬਾ ਗਇ ਚਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਕੈ ਪੈਰ ਗਖਤੇ ਹੋ ਸੁਤਾ ਪਾਇਆ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰਾ
ਦੇ ਪੈਤਾ ਉਰ ਨਾਰ ਗਖਤਾ ਦੀ ਫਾਹਿਆ ਚਲਿ ਗਏ
ਹੈ ਅਗਿ ਸੁਦ ਗਖਤ ਦੇ ਪ ਵਹਿ ਆ ਪਾ ਨੂ

ਹੋ॥ ਤਬਿ ਗਾਇ ਭੂਣ ਗਿਆ ਆਖਿਆ ਆਇ ਸਹੁਰ ਗਾਇ ਭਾਜ
ਵਿਹੁ ਣਾਇਆ ਤਾ ਕਾਣੁ ਸਪੁਤੁ ਹੋ॥ ਤਬਿ ਗਾਇ ਭੂਣ
ਗਿਆ ਆਖਿਆ ਜਾ ਕੈਣ ਸਾਰੀ ਭੀ ਗਾਣਿ ਚੀਤੈ ਹੋ॥
ਆਤੁ ਏਹ ਭੀ ਏ ਸਹੁਾ ਏਹੁ ਆਣੀ ਨਾਹੀ॥ ਤਬਿ
ਗਾਇ ਭੂਣ ਗਤ ਦੀਆ ਗਿਆ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰਿ ਕਾਣੁ
ਸੁ ਚਾਇ ਚਿਸਾ॥ ਆਤੁ ਆਖਿ ਚਿਸਾ ਕਾਣੁ ਸਤੁ ਆਇ
ਪੁਰਹੋ ਇਕੁ ਸਤੁ ਏਤਾਹੈ॥ ਏਹੁ ਸਨਾਪਰਪੁ
ਹੋ॥ ਇਸਦਾ ਸਰ ਕਾਮੇਗ ਸਹੁ ਏਸ ਦਾਹੈ॥ ਕਾ
ਸੁਤੁ ਭੀ॥ ਨਿ ਜਾਣੁ ਹੈਆ॥ ਆ ਤੈ ਮੈ ਭੀ॥ ਨਿ ਜਾਣੁ
ਇਸਦੇ ਸਤ ਗਣਿ ਇਤੁ ਪੈਦਾ ਹੋਆ ਹੈ॥ ਤਬਿ ਕਾ
ਣੁ ਆਖਿਆ ਨਾ ਜੀ ਪੁਰਾਣਿ ਦੀਆ ਪੁਰਾਣਿ ਹੋਗ
ਏ॥ ਕਾਣੁ ਧਾਗਿਆ ਆਇਆ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ॥ ਨਾਨਕ ੯

ਕੀ ਸਮਾਪਤਿ ਮਹਲਾ ੧ ਸਿਕ ਗੋ ਹੋਨੁ ਕਰਿ ਸੇਨਾ ਪਤਿ ਗਾਣਕ

ਗੇਨ ਨਾ ਹੋਆ ਤਬਿ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੇਆ ਆਖਿ

ਏ ਹੁਰ ਮ ਲਾ ਹੋਆ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਮਤ

ਆ ਏ ਆ ਗੁਸਿ ਆਖਿਆ ਬਾਬਾ ਪੁਰਖੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਹ

ਇਹਿ ਆਸਮਾਨ ਨ ਹੋ ਹੈ ਨੇ ਪਾਤਸਾਹ ਹੋਇਆ

ਪੀਆ ਪੁਤ ਹੋਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਮਿ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਤਬ

ਏਨੀਆ ਨਾਲਾ ਹੁਕਮੁ ਆਸਾ ਨਾਲੈ ਗੁਰੂ ਸਮੇ ਹੋਇ

ਗੁਰਾਂ ਗੁਰ ਪੁਤ ਮਾਇ ਭੂਹੋਆ ਹੋ ਜੀ ਏਹੋ ਨਾਲੇਆ

ਆ ਤਾਂ ਆਖੀਆ ਪਰਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਏਰੇ ਇਕ ਵਾਰੀ

ਨ ਮੀਆ ਨਾਹੀ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨ ਹੋਇ ਬਾਰ ਪੇਰ ਹੋਆ

ਕਿ ਗੁਪਾਇ ਆਤ ਗੁਰੁ ਨੇ ਗਾਇਕ ਜਾ ਗਾ ਏਤਾ

ਮਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਤਾ ਬਾਬੇ ਦੀ ਸਮੇਰੀ ਸਮਾਪਤਿ

ਦੀਆ ਉਠਿਆ ਖਿਆ ਸਤੁਰਿਆ ਵੇ ਨੈਨਾ ਕਿਸਦਾ
ਦ ਪਾਇਆ ਹੈਨਾ ਚਉਥਾ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਹੈਨਾ ਪਾਇਆ
ਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤਖਿਮਾ ਤਾਂ ਆ ਦੀ ਉਠਿਆ ਖਿਆ
ਵੇਦ ਤੁਸਿ ਪਾਇਆ ਵੇਦ ਦੀ ਨਾਹੀ ਵਕੁ ਫੇ ਪਾੜਿਆ
ਤੁ ਖੇਤੀ ਪ ਗੀਦੀ ਪਵਰਿ ਸਾਮਿ ਨਾਹ ਕਿਛੁ ਜਾ
ਗਮਦੀ ਪਵਰਿ ਨਾਹ ਤਿਗਸਤੁ ਕਟੈ ਵੁਦਾ ਨਾਗੀਤੁ
ਹਾਂ ਜੈ ਖੇਦ ਸੇਤੁ ਪਨਾਹੀ ਭਾਇਦਾ ਸੁ ਨਾ ਕਰਿ
ਸੀਤੈਨੌ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਆ ਪਏ ਦਾ ਤੁ ਫਿਕਰ ਦੁ
ਕਿ ਉ ਨੈ ਨਾ ਤਵਿ ਰਾਤੁ ਨੂ ਪਵਰਿਨੈ ਦੀਨਾ ਰਾਤੁ ਆ
ਇਆ ਆਖਿਆ ਵ ਗਆ ਸੀਤੈ ਨੂ ਕਿਆ ਪਏ
ਜਾ ਪਤੁਕ ਦਾ ਗਤੁ ਕੀ ਤਾ ਭ ਨਾਹੈਨਾ ਸੁਪਰੀਆ
ਕਿਆ ਪੁਛਾ ਪਾਸਿ ਪਤੀ ਨਾਨਕ ਦੇ . ਸ੍ਰੀ ਨਾਤਾਕ

ਜਗਾਤੁ ਕਰਮਦੇ ਹੋਈ॥ ਜੁਗ ਜਗਾਤੁ ਕੀਤਾ ਭਾਣਾ ਹੋਇ॥ ਬੇਦ

ਆਸਣੀ ਖੇਤੀ ਬਣਿਆ ਕੀਚ ਕੀ ਹੋਆ

ਗੁਰੂ ਬਣਾਇ ਨਾਹੀ॥ ਕਿਉ ਜੀ ਦੇਇ ਖਲਾ ਹੋਇ ਬੋਲਤਾ

ਆਖਿਆ ਜੋ ਕਰਤੂ ਦਾ ਪੁਰਖ ਭਾਗ ਲਗਿਆ ਹੋਆ॥ ਬਿ

ਖੇਤੀ ਸਸ ਸਾਸੇ ਤੀ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲਿਆ

ਪਤਰੀਆ ਸਾ ਨਦੇਵਾਰੀ ਖੇਤੀ ਦੂਣੀ ਹੋ॥ ਸੋਇਆ ਸੀ

ਤਕਰੀਰ ਖਰੇ ਹੋਆ ਸਾਨਾਣ ਦਾਣਿਆ ਹੋ॥ ਬੀਤ

ਖਾਇਆ ਹੋਆ॥ ਦਾਇ ਕੀਤੀ ਹੋਆ॥ ਅਕਸਮਾਤ ਖੇਤੁ ਖ

ਦਿਹਾ ਪਿਤਾ ਰੀਆ ਸੀ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਸਭਾਲਿਸੀ

ਖਰੇ ਨਾਹੀ॥ ਪਰਾਈ ਚੀਸਾ ਰਖਿਆ ਜਾ ਰਹਿ॥

ਬਾਬਾ ਗੁਰੂ ਹੋਇਆ ਤੈ ਉਸਿਆ॥ ਆਖਿਸੁ ਦੇ ਖੇਤੁ ਜੀ

ਵੀਹਿ ਤਰਿ ਆਆ ਖਾਟ ਹੋਆ॥ ਤਬਿ ਰਾਤੁ ਆਖਿ

ਅਤੇਨੇ ਹੋਵਣੀ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨੀ ਨੈਗਾ॥ਕਮਾਣੀ ਆ

ਗਾਗਾ ਵਹਿਆ ਗੈਆ ਗੈਰ ਖਬਰੇਤੁ ਸੁਭਾ ਵ ਸੀ

ਤਾ ਗਲ ਫਸਾਣੀ ਤੈਨੁ ਨੇ ਹੋਵਣੀ ਖੇਤੀ ਵ

ਹਿਦੇ ਸਾਠੇ ਗਾਇ ਖਾਤੁ ਇਉ ਕਾਰਿ ਪਕਾਏ ਖਹਿ ਸੀ॥ਤ

ਬਿਬਾਬੈ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਆਖਿ ਪਿਤਾ ਜੀਆ ਸਾਖਿਉਹਿ

ਵਨੀ ਨੈਗਾ ਅਤੈ ਭਣੀ ਦੇਸਾ ਨੈਗਾ ਇਸਹਿਦਿਖਾਸ

ਇਭਣੀ ਨੈਗਾ॥ਤਬਿਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਗਾ ਵ ਤਾ ਸਾ

ਤਗ ਖੇਤੀ ਡਿਠੀ ਜਾ ਈ ਨਾਹੀ॥ਛੁਹਿਆ ਆਖਦਾ

ਨੈਗਾ॥ਤਬਿਬਾਬੈ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀਆ ਸਾਏ ਉ

ਖੇਤੀ ਵਨੀ ਨੈਗਾ ਇਤੁ ਸੁਣਾਏ ਗਾਗਾ॥ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ

ਤਿਸੁ ਸਬਦੁ ਉਚਾਰਿਆ॥ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ॥੧

ਸਬਦੁ॥ ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮ

ਸੁਮਟੀਤਾਨਪੇਤ੍ਰਾਨਾਮੁਕੀਜੁਮੈਤੇਸੁਮੁਹਾਗਾ
ਸੁਗਗੀਕੀਦੇਮੁਾਭਾਓੁਕਗਮੁਕਰਿਤੀਅਮੀਐਪਗਭ
ਗਠਦੇਮੁਾਘਾਕੀਗਆਅਗਇਆਮੀਖਿਨ ਡੋਇਅਇ
ਹਿਅਇਆਤਗੁਮੈਹਿਆਕਿਗਣ ਕੁਣੈਕੀਇਗਠ
ਤਕਿਓਗਿਕਾਕਾਕੇਹਿਆਆਅਖਿਓਮੁਾਯਿਤਾਰੀਅਸ
ਗੀਪੇਤੀਕੀਤੀਮੁਟੈਆਰੀਾਪਿਤਾਤੀਅ ਮਾਗੈ
ਪੇਤੀਕੀਤੀਯਗੀਤੈਮੀਹੈਆ ਮਾਇਮਿਪੇਤੀਟਾਇ
ਤਾਆਸ ਗਹੈਾਤੀਹਸਣੁਟੀਫ਼ਹਕਾਸਭੁਓਤ
ਗਗਾਤਣਕਕਿਟੀਹਾਕੇਗਗਾਪੁਰ ਧੀਆਸੁਪਾਏ
ਹੈਘੀਗਗਾਅਤੇਟਕੀਗਬਿਗਾਓੁਭਾਟੀਮਭਕਟੀ
ਦੇਗਸਾਦੇਗਗਾਤਿਮੁਸਹਿਕਟੀਮੈਕਿਗਸਾਟੈਇਠੀ
ਹੈਮੀਮੇਗਕਹੁਤੁਅਸ ਮਾਹਾਕਗਟੈਹਾਤਿਮੁ

ਦਿਨਾਰਿਉਮਿਸਦੇ ਨਾਲਿ ਰਿਖੁ ਲਿਆ ਵੀ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ

ਨਦਾ ਬਹੁਤੁ ਅਮੀਰ ਨਦਾ ਨਾ ਜੋਰਿ ਫੁਮੰਗ ਦਾਨ

ਮੀਰਦਾ ਹੈ॥ ਪਿਤਾ ਜੀਆ ਸਾਏ ਵਡੁ ਸਾਹਿ ਭੁਰਖਿ

ਤ ਪਾਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਗ ਗੀਦਾਕ ਗੀਨਦੁ ਪਦਤੁ ਸਤੁ

ਸਤੁ ਪਿਫ੍ਹੋਇ ਆਹੈ॥ ਤਬਿ ਕਾਲੂ ਹੋਇਆ ਨਉ ਜੋਇ ਆਖਿ

ਆਆ ਆਖਿਉ ਸੁ॥ ਬੇਟਾ ਤੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਸਾਹਿ ਨਦੁ

ਇਆਰਿ ਕੁਨਾਠੀ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿ

ਆ ਪਿਤਾ ਜੀ॥ ਤਿਨ ਸੋਗਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਹੈ॥ ਤਿਨਾ ਸਾਥ

ਇਆ ਹੈ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਉਚਰਿਆ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥ ਮ: ੧॥ ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕ

ਹਿਆ ਜਾਇ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥੧॥

ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾਕੋਈ
ਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਸੁਰ
ਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ਸਭਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿਕੀ
ਮਤਿਪਾਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰ ਹਾਈ॥
ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤ
ਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈਆ॥ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀ
ਆਵਡਿਆਈਆ॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈ
ਆ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥੩॥ਆਖ
ਣਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ॥ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥
ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥
੪॥੧॥ਤਬਿਕਿਛਿਦਰਾਣੁ ਕਹਿਆਏ ਨਗਾਨਾ [illegible]
ਦਾਰਸਾਗਗੁਖਵਰੁ॥ਕਿਗਤਿਕਿਨਾਰੀਵਡੇ

ਸੋਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਖਿ ਪਿਖਿ ਕਰਾ ਨਾਨਕ ਕਰੁ ਪਕਰਿ ਗਹਿਆ॥
ਜਾਨੁ ਓਹੁ ਗਹਿ ਆਸਾ ਤਾਹਿ ਜਿਹ ਗਤਿ ਨਗਾ ਆਪਿ
ਓਸੁ ਪਹੁ ਅਸਾਣੇ ਕੇ ਸਹੁਰਾਂ ਤੈ ਗਹਿ ਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕ
ਹਰੈ ਖੇਤੀ ਉਤਰੇ ਨਾ ਹੀ॥ ਤਕਿ ਸਤਾ ਆਈ ਆਹਿ
ਕਰਿ ਲਗਾ ਉਪਰੇ ਸਾਹੀ॥ ਆਪਿ ਓਸੁ ਕੇ ਰਾਤੁ ਜਾ
ਇ ਦਿਨ ਨਾ ਤੁਹਿ ਸਾਹਿ ਦੇਹੀ॥ ਅਤੇ ਉਹੁ ਪਰਾਂ ਹੁ
ਕਪਰੇ ਲਏ ਗਾ ਜੀਨੁ ਕੈ ਛਿਗਾ ਤਾਲ ਕਾ ਰਾਹਿ ਸ
ਹੁਣਿ ਹੋ॥ ਸਤਗੁਰ ਧਿਆ ਪੈਰੀ ਕਾਨੁ ਰਾਪੁ ਹੁਣੇ ਗਾ
ਤਿਆ॥ ਤ੍ਰਿਖਿ ਕਾ ਕਲਿ ਆ॥ ਸਕਿਤੁ॥ ਆਪ ਸਤੀ
ਦਾਹਿ ਸੈ ਸਹਿ ਤਾ ਉ॥ ਆ ਪਹੁ ਉ ਪਾ ਸਾ ਨਾ
ਉ॥ ਸਲੋਕ ਨਾ ਸਕੀਜੈ ਗੈਹੁ ਪੀ॥ ਉਹੁ ਪੈ ਪਾਇ
ਜਾਣੀ ਅਹਿਦੁ ਪਾ॥॥ ਸੋਰਿ ਓਹੁ ਸਰੈ ਸੋਗੀ ਸਹਿ

ਸਾਚਾਸਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਨਾਮਕਰੀਬੀਚਾਰੁ

ਦੁਖੀਆਦੀਆ॥ਆਪਿਕਰੇਕਾਸਤਿਨਾਮੁਪਾਇਆ॥ਏਸ

ਤਿਸੁਮਿਲਿਕੈਸਾਸਹਿਪਾਇਆ॥ਵਡਾਨਾਨਕਦੇਖਾਈ

ਨਜਾਇ॥ਕਾਗੁਰਭਾਗੈਨਾਨਕਦੇਸੈਗੁਣਾ॥ਏਹ

ਹੋਆਸੁਰੈਨੈਗੁਣਾ॥ਸਭਹੋਇਹੋਇਗਾ॥ਜੀਵਤਿਆ

ਕੋਹੁਆਨਕਰੈਨਿਆ॥ਮ॥ਏਦੁਆਪਣੇਦੁਰੈ

ਗੀਟੋਤਿ॥ਤਿਨਿਰਿਨਕਾਰਿਕੈਕੀਤੇਸਭਿ॥ਆਪਣ

ਸ਼ੇਦਸਾਗਰਿਤੇਕਰਮਸਭਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਦੇਖ

ਦੁਸਨਾਸਭਿ॥ਨਾਤਕਿਸਾਤੁਰੰਗਿਟੀਆ॥ਤਾਂਇਕ

ਬਿਕੀਤੀ॥ਆਪਣਦਾਗਹਿਲਿਆ॥ਤਕਿਆਨਪਾਣ

ਕੁਸਤੁਕਟੰਬੁਦੇਦੀਆ॥ਕਾਲਾਗਾਤੁਗਲਿ

ਹਿਲਗਾਨਣ ਕਾਣੇ ਮਹਿ ਤੰਬਿਕਰੁ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਮਿਲਿਆ ਧੀਆ ਪਗਹਿ ਕਿ ਕਹਿ ਉਨਿ ਕੈ ਨਾਆ ਪਾ
ਲਗਾਏ ਹੈ ਦੁਤੁੰਹਿ ਆਕ ਸਚੋਹਾ ਤਕਿ ਹੈ ਦਕਹਿ
ਆਏ ਕਿ ਹੋਤੇ ਗਆਤ ਮੈਸ਼ੁਹਿ ਹੈ ਸੈ ਹੈ ਪਰ ਤੰਗ
ਤਕਿ ਕਕਉਸਿ ਆਗਾਸਲੇ ਕੁਰਿ ਤੇ ਸਾਹੈ ਦੁਕੁਣਾਥਿਆ
ਹੈ ਦਗੀ ਪਕਹਿ ਫੈਲੇ ਕਹਾ ਭੀਗ ਹੈਦੁਗਾ
ਦਹੀ ਕਗਕਕਲੇ ਸੋਮਾਹਾਜਾਹਿ ਹੈ ਦਾ ਪਤਿਆ
ਪਟੈ ਸੇਗੀ ਆਹਿ ਨਾਲਹਾਜਸਿ ਗਤੇ ਸਹਿਆ ਪੈ
ਤੁਰਿ ਸਦਾ ਗੁਰਹਾ ਹੈਦੁਸੈ ਹੈਦਾ ਹੈਦੁ ਧਹਣੀ
ਗੀ ਪਛੁਤਾਏ ਸਾਦਗੁ ਦੁਰੁ ਕਿਣਹ ਤਿਤ ਹੈ ਹੈਗ
ਆਹਿਲਾ ਤੁ ਸੁਣਗੀ ਦਗੁ ਪਣਾ ਹੈ ਦਪੈ ਇਆ

ਆਹਿ ॥ ਕਰਿ ਆਸਰੋ ਦੇਵਹਿ ਭੁਖ ਪੁਕਾਰੇ ਦੇਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਨਾਹਿ ॥

ਜਾਂ ਤਿਨ ਦੇਵਣਾ ਪਰਿਆ ਆਪੈ ਜਾਣੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਇਸ ਮੇਲਿ ॥ ਸਿਰਿ

ਕਰਤੇ ਦੁਖ ਭੁਲਾਈਆ ਨਾਨਕ ਰਾਣੈ ਮੇਹਿ ॥੧॥ ਤ

ਬਿਗਤੁ ਕੰਥੁ ਕਿਰਿ ਦੇਵਣ ਕੇਸ ਰਖਾਈਐ ਤੁ ਸਬਦੁ

ਕੀਤਾ ॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਹਿ ॥ ਸਬਦੁ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਭੂਖੇ ਦੇ

ਦਾਨ ਦਾਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਇਸ ਮਾਨਸ ਮੇਨਕ ਤੁ ਮਿਲੇ

ਸਦਾ ਹਿ ॥ ਕਰਤੇ ਤੈ ਦੇਹੁ ਸੁਰ ਤੇ ਸਗੀਗਾ ॥ ਪੈ ਸਾਦ

ਭੁ ਨਾਨਗੈ ਕੀਗਾ ॥੧॥ ਰਤਾ ਰੁ ਸੁਬਿਦੈ ਸਾਹਿਬਦੁ

ਪਭੁ ਆਹਿ ਕਢੁ ਪਮਕ ਤਦੇ ਰਸਮਤੁ ਤ ਨਾਹਿ

ਤੁ ਪੁਮੀ ਨਗੈ ਤਨਿ ਪਾਈ ॥ ਦੇਵ ਨਭੁ ਲਿਆਸਭੁ

ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਪ ਸਮਭਿ ਮਾਗਿ ਕੀ ਟਗਮੇ ਭਗਾ ॥

ਤਿਤੇ ਜਾਨਿ ਉਰਨਿ ਅੜਿ ਦੈ ਗੈ॥ ਮਨਾਅੰ ਧੋਕ ਉਸੈ
ਮਸਾਹਿ॥ ਬੈਰ ਨ ਭ੍ਰਮਿ ਸ੍ਰੁਣਿ ਹਿ॥੨॥ ਹੈਰ ਨ
ਕਾਤੁ ਰੈਰ ਨ ਹਮਾ॥ ਮਾਰਮਕਾ ਫਤੁ ਪਹਿ ਮ
ਹਿਮਾਤ੍ਰਾ॥ ਮਾਮਗੋ ਹੈ ਕੰਹਿ ਆਦਲਿ ਪਾਹਿ॥ ਤਕੇ
ਪਾ ਹੈਰੀ ਹਿਨ ਪਾਹਿ॥੩॥ ਕੈਚ ਨ ਕਾਹਿ ਆਹਿਗਮ
ਨਠੋਮਾ॥ ਤਿਮ ਮਠਿ ਨ ਮੁਹਿਰ ਸਨਅਮਾ॥ ਤੁ
ਪਰਿਗਮਤਿਗ ਹੈ ਗਵਾਹਿ॥ ਨਨਕ ਹੁਟਸਿ
ਸਾਚੇ ਨਾਹਿ॥੪॥੧॥ ਤਜੈ ਹੈਤੁ ਰਗਿਨ ਉਪਸਾਠ
ਆਸਾ॥ ਆਖਿ ਉਸਿ ਭਾਈ ਹੈਤੁ ਮੋਹਿ ਤਰਿ ਹੁਨਕ
ਗੈਰੁ ਪਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭਸ ਨ ਹਰੁਠੋ॥ ਤਧਿ ਬਾਬੈ
ਕਤੁ ਉਚਰਿਆ॥ ਰਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕਿ ਮ:॥੧
ਤਰੀ ਮਾਸੀ ਬਾਪ ਕਰਕੇ ਕਰਿ ਨਾਦਿ ਪਾ ਹੈਤੁ

ਸਿਆਣੈ ਆਗਮਿ ਬਿਬਹਾਰੁ ਕੀਤਾ ਗਿਣਿ ਪਰੇਵ

ਨੁ ਲਗੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੋ ਰਸ ਮਹਿ ਬਾਰ ਦੁਤਕ ਜਨੇ ਗੁਰ

ਤੋਗਾਵ ਨੇਨ ਜਾਣੀ ਅਵਗੁਣ ਮੈ ਗਾਵਣ ਭੁਖ ਕੇ

ਤੁ ਸੁਖਿ ਰ ਮਨ ਮਨੀਨ ਕੇਤੇ ਮਸੂਲੁ ਪਾਏ ਕੇ

ਤਨਾ ਰਬੁਣੀ ਮਹਿ ਆਈ ਕੇਤੇ ਮੇ ਮਲੁ ਕਿਤੇ ਆਏ

ਨਦ ਮਦ ਦ ਕਿਤ ਸਦ ਰਬੈ ਨਾਕਿ ਕੈ ਗੀ ਪਥਿ

ਦੇ ਆਗਮੁ ਰੇ ਬੈਧਿ ਦੁਨੁ ਰੇ ਬੈਲੁ ਸੂ ਤੇ ਚਰਨ ਦੁ

ਪਾਏ ॥੩॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਮਜਨਿਆ ਦੇਖੇ ਤੁ ਰੇ ਖੇਤਰ

ਮਦਦ ਬ ਜਾਗਿਆ ਤੈ ਤਰ ਕੀਤੇ ਨਮਿਤ ਬਗਮ

ਅਕਿਨ ਮਹਿ ਦਦਰ ਜਾਗਿਆ ਜਾਤੇ ਤਾਸ ਮੇਤੁ ਸਾਗ

ਭਨਿ ਰਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਆਦ ਗਨ ਮਾਗਾ ਦਥਿ

ਆ ਕਰਤੁ ਕਿਦੁ ਆਨਰ ਲੁ ਪਾਏ ਦੁਨੁ ਤੁ ਬਰੇ ਪਸੁ

ਕਤੋਗੋਪਾ॥ਜੀਅਦੇਆਮੀਸਭਕੋਗਕਤੁਪਤੀ
ਤਰਿਦੇਸੋਗਤੀ॥ਪੂਰਬਕੀਨਾਨਕਹੁਕਮੁਪਛੈਦੇਉ
ਸੁਖੇਡੈਦੇਦਿਨੁਰਤੀ॥ਕੋਤਕਿਆਗਿਆਪਰਮੇਸਰ
ਗੋਡੋਈਰਿਸੁਨਾਨਕਕੇਹੁਕਮਿਆਇਆਤਬਖੇ
ਨਾਮਦਾਬਹੁਤੈਜਾਸੋਰਮੁਖਾਮੈਨਬਾਬਰਦੁ
ਏਤਖਆਦਾਸਰੀਮਾਜੋਗਭਿਮੁਦਿਆਜੋਨਾ
ਸੁਤੋਗਨੁਗਹਦਤੇ॥ਕਮੁਗਜੁਸਿਫਨਹੀਕਮ
ਤਖਿਉਨਿਕਿਤਾਬਤਾਲਿਮੀਰੇਨਾਨਕਤੁਆਮਾ
ਦੇਗੁਭਿਸੁ॥ਤਖਿਪਿਹਕਿਤਖਤਗੁਰੂਨਾਨਕਪਏ
ਤਾਆਪਿਓਮੁਹੇਤਾਜੋਗਮੇਦੇਗੁਭਿਏਣਾ
ਤਖਿਪਾਹਿਦਿਆਆਦਮੀਆਆਪਿਆਆਦੇ

ਪੁਜਾ ਹੋਇਆ ਭਾਗਾਂ ਉਹੋ॥ ਮਤੁ ਇਸਦਾ ਮਨੁ ਉਜੜਿ ਕੈ

ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਨਪੁਰਖ ਉਠਿ ਗਇਆ ਪਰੁ

ਦਹਿ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਵੈਦ ਵਦਾ ਉਠਿ ਚਲਿਆ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਵੈਦ ਵਦੀ

ਇਸਦੀ ਨਾਸੀ ਵੈਗੁਰੂ ਕਰ ਮੈਲਾ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਵੈਦਾ ਤੂ ਆ

ਕਰਿਆ ਗੋ ਨਾਹਿ ਸੀ ਤਉ ਨਾਲਿ ਇਆਪ ਕਰੇਹਿ

ਗਾਇਆ ਕਿ ਓ ਕਰਿਆ ਹਉਗਾ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਬਾਬਾ ਬਆ ਪ

ਲ ਵੈਲਾਇਆ ਸਾਹਿ ਪੈਰਿਆ ਕਰਦੇ ਆ ਹਾ ਆ ਦ

ਉ ਪੈਰਿਆ ਕਰਹੁ ਗਾਆ ਸੀਤੁ ਸਾਹਿਰ ਦਿਤੈ ਕਰਿ ਸ

ਨ ਹੀ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਉਠਿ ਖਿਲੈ ਨਤੀ ਕੀਤੀ ਆ ਤਾਂ ਆ ਕ

ਗੀਤ ਸਾ ਪਾਰਿ ਵੈ ਨ ਉਦੇ ਆ ਹਾ ਤਾਂ ਸੋ ਰ ਭਾਟੇ

ਸਾਰਦਾ ਨ ਦੀ ਪਤਸ ਹੋਦੇ ਆ ਹ॥॥

ਆ ਤਬਿ ਸੋਰਾਮੁ ਨੁ ਮਿਲਿਆ ਆ ਸੋਰਾਮੁ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ

ਹੋਆ ਆਖਿਓਸੁ ਭਾਈ ਏਹੁ ਨਾਨਕੁ ਰਥੁ ਗਾਭਲੋ

ਹੋਆ ਤਬਿ ਸੋਰਾਮੁ ਰਬਾਬੀ ਗਾਇਆ ਆਤਾ ਇਕੁ ਸਿਖੁ

ਉਲਤ ਖਾਨ ਸੋਰਾਮਾਨੁ ਵੀਤੁ ਸਾ ਆਖਿਓਸੁ

ਤਾ ਨ ਬਹੁ ਸਤਾਸ ਤਿਸ ਗਾਇਨੁ ਸਾਸੋਖਿ ਵੇ

ਗਾਇਆ ਹੋ ਨ ਬਬ ਸੋਰਾ ਮਿਲਿਆ ਰਹਾਉ ਪੈ

ਤਬਿ ਦਉਲਤਖਾਨ ਬਹਿਆ ਆਤਾ ਇਖੋਲਿ

ਤਾ ਤਬਿ ਸੋਰਾਮੁ ਆਇ ਕਹਿਓਸੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਖੋ

ਹੋ ਸੋ ਗਾਇਆ ਇਹੁ ਧਨੁ ਕਮੀਆ ਗੋਰਖਿ ਕਹਿ

ਲਿਆ ਆਖਿਨੁ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਆਖਿ

ਕਹਿਆ ਇਸ ਕਾਨ ਉਬਰਿ ਆਏ ॥ ਤਬਿ ਸੋਰਾਮ

ਆਰਾਰੇਤੇ॥ਜਾਤੀਇਸਿਰਜਾ॥੫॥ਨਾਨਕੁਤੈ॥ਤਕਿਆ
ਨਹਿਆ॥ਆਇਹੁਭਾਣਾਇਆ॥ਨਤਰਾਕੁਨਾਰੀਆ
ਝੂਠੈ॥ਸੋਰਵੈਮੁਹਿਸਵੇਹੁਈਲੋਕਰ ਹੁ॥ਤਕਿ
ਸੁਜਾ॥ਕਪੁਸਾਏਇਕਇਮੁਸਕਾਇਣਾਪਹਿ
ਸੋਰਪੁਛਿਇਤਾ॥ਤਕਿਪੁਜਾ॥ਨਕੁਤੇਸੋਗਮੁਖ
ਇਆਏ॥ਜੇਗੋਕ ਮੁਕਰਹਿ॥ਸੋਸਾਕੇਮੁਕਰਹਿ
ਤੋਸਭੁਕੇਇਪੁਸਾਤੈ॥ਸਭੁਲੋਕਆਪਹਿ
ਸੋਦਾਹੁਦਾਹੁਕੈਏਭਾਣਾਹੋ॥ਸਭੁਕੇਪਾ
ਆਗੈਮੁਪਾਰਸਕਗਾਪਾਨੁਕਹੁਤਪੁਸਾਇ
ਆ॥ਆਨਦੇਇ[illegible]ਆਨੁਫਾਸੁਕਾਨਕਦੇਕੀ
ਗਾਪਾਵੈਸੈਪਾਏਹਿਤਪਾਰ ਸੋਸਾਰ ਕੇਆਰ

ਖਿਦੈ ਹੋਆ ਤੈ ਨਿਤਾ ਪਉਣ ਗਤਿ ਕਰਉ ਕੀ ਗਤਨੁ ਠੌ
ਹੋ ਪਿਛਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖਾ ਆਇਆ ਤਾਣ ਦੇਖੀਓਸੁ
ਆਇ ਖੜਾ ਨਾਲਿ ਦਿਖਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਜੋ ਠਉ ਪਿਛਹੁ
ਆਂਦਾ ਨਿਤਿ ਨਾ ਸੇਧੁ ਮਾਨਤਾ ਏਮਾਣ ਏਕਠੀ
ਆ ਖੁਜੁਰ ਗਇ ਦੈ ਹੋ ਮਤਿ ਗਈ ਆ ਮਾ ਹ
ਨੀਗੁਰਾ ਨਾ ਕਰੇ ਪਸਾਰੇ ਮਤਿ ਪੁਜੀ ਓਹੇ
ਆਖਸਾਂ ਬਾਬੇ ਰੀਗ ਜੈ ਏ ਓ ਹੈ ਤਾਂ ਮਕਿ ਆਇਖ
ਨਿਆ ਤੈ ਗਤਿਨੁ ਨਿਤਾ ਪਉਣ ਕੀ ਗਤਿਨੁ ਠੋ
ਹੋਆ ਖੜੀ ਖੈ ਪਜੁ ਗਤਿ ਗਠਾ ਤਿ ਖੈ ਬਾਬਾ ਚ
ਗਆਇ ਸਾ ਬੇਖਿਮ ਨਾਨਕ ਗਸਿਆ ਖੜਾ ਪਤ
ਤੌ ਠ ਹੋ ਤਾਂ ਰ ਪਰੁਣਾ ਇ ਕੈ ਤਿ ਣੇ ਕੁ ਚ ਰਾਇਕਿ

ਗੁਰਬਾਬਿਦਰਖਤਰਮਨਾਪਿਆਜਿਤਪਰਵਬੈਠੇ
ਉਸਦਿਨਿਆਗਿਆਪਰਮੇਸਰਕੀਹੋਈਗੁਰੂਜੀਤਾ
ਪੁਤਿਰਗੀਆਪੁਜਿਦਾਆਖਾਜੁਹਿਸਿਦਿਨਿ
ਸੁਖਿਸਭਤਿਰਦਰੁਤੋਕਹਿਗਾਇਆਆਕਪਰੇ
ਗਾਠਿਖਿਸਭਤਿਰਦਰਕੇਨਹੋਏਕੀਤੇਗਆ
ਪਿਨਾਸੁਕਿਪਇਆਤਿਉਪਇਆਕਹੁ
ਆਗਿਆਪਰਮੇਸਰਕੀਗਾਠਿਮੇਦਕੋ
ਗੈਨਾਦਰਗਾਠਪਰਮੇਸਰਕੀਮੇਦਕਾ
ਜਾਇਆਰਸਕੀਤੀਸੀਨਾਨਕੁਨਾਦਰੁਤੋ
ਤਖਿਸਕੀਦਰਗਾਠਦਰਸਨਾਨਕੁਉਆਗਆਸਿ
ਕਿਹਰਦਾਨਾਨਕੁਉਆਤਕਿਉਹਸਿਸਭਤ

ਇਕਰਿ ਆਸ ਦਾਤੂ ਤਉ ਆਗਾ ਆਖਿ ਕਰਿ ਸੁ ਨਾਨਕ

ਤਾ ਦਸਰੀ ਤੁ ਖਾ ਖਿਤੁ ਪੁ ਕਿ ਆਇ ਆਗਾ ਆਖਿ

ਆ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਤੇ ਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ੫

ਸਤੇ ਤਉ ਆਗਾ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਤੁ ਦਾ ਕੇ ਟੇਰ ਭਰਿ ਕਰਿ ਆਖਿਆ

ਗੀਤਿ ਗਾਵਿਤਿ ਆਗਾ ਤੁ ਕਸੁ ਤਉ ਆਗਾ ਨਾਨਕ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਿ

ਤੁ — ॥ — ਸੋਰਠਿ ਮਕਾਖਿਆ ਤਾ ਤਉ ਤ੍ਰਪ

ਉਤ ਕਿਸੁ ਨਾਨਕ ਤਸਾਣੀ ਮਕੀਤੀ ਖਿਆ ਤਾਪੁ

ਤਾ ਸਾ ਉਖਿਜਾ ਦੁਤੁ ਤਉ ਆਗਾ ਨਕ ਸੈਤੇ ਰਨ

ਤਾ ਸੈਤੇ ਰੇਤਾ ਈ ਨਿ ਤੁਣ ਕੀ ਆਂ ਤਾ ਆਤੁ ਦੇਤਰ

ਨਾ ਤੁਤਿ ਦੇਗਾ ਸੇ ਸਭ ਸੈਨਿ ਤਾਣੁ ਕੀਤੇ ਮਨਿ ਤੁ

ਸਾਖਿ ਰਿਸੋਗਾ ਨਾ ਤੁਸਿ ਆ ਤਣ ਕਾ ਬੀਭੀ ਤ ਪ

ਉਆਤ ਮੇਸਰ ਬੀਨਿ ਰਤਿ ਪੁਰਤੁ ਆ ਨਾ ਦੁਸਾ ਤੁ

ਇਆਨਾ ਨਮੋ ਵਖਿਆਨਾ ਹੋਇਆ ਗੁਰਾ ਪੇਤੇ ਨੇਤਾ ਇਆਪ

ਸਾਨਾ ਮੁਰੀਆ ਹੋਰਾ ਤੇ ਪਾਰ ਮਨੇ ਕਹਿਗਾ ਤਇਓ ਵਾ

ਨਾਨਕ ਮਣ ਮਕੀਤਾ ਮਾਖਝੋ ਹੋ ਆਨਾਤ ਬਿਧ ਕਮ

ਉਆ ਆ ਮਾਇਆ ਤੇ ਧੋਨਾ ਨਾਨਕ ਮੇਗ ਨਾ ਮਰੀ ਵਹਿ

ਆ ਈ ਕੇ ਸੀ ਹੋ ਕੇ ਗੁਰਾ ਤ ਬਿਧ ਕੀ ਕੇ ਇਆ ਪੁਲਿ

ਨ ਜਨ ਤ ਪਾ ਗਮੜੀ ਗ ਕਿਆ ਮੰ॥ ਮਕੁ ਕੇ

ਕੇ ਟੀ ਮੇਗੀ ਆਰ ਤਾ ਪਹੁੰਚ ਪਸੀ ਆ ਖਿਆ ਗੁਰ

ਦਮੁ ਨਗੁ ਪੀਰ ਕੇ ਨਾਰ ਸਾ ਮੁ ਪੌ ਮਰ ਹਮ

ਸਉਨਾ ਤੇ ਤਗੀ ਕੀ ਮਹਿਨਾ ਪਏ ਦਨ ਹੁਕੇ ਦੁ ਆਖ

ਤੇ ਗਨਾ ਉਨਾ॥ ਮਾਆ ਨੇ ਕੇ ਗੁਰਾ ਜਿ ਪਾਇ ਪਾਈ

ਇਆ ਪਕੜ ਆ ਪਸਾ ਨੇਤਾ ਦੇ ਨਾਕ ਨੇ ਤੇ

ਏਨ ਨਉਗਾ ਕੁਮਾਰ ਦੀਆ ਵਾਇ ਵਹਿਗਾ ਪੀ ਮ

ਣਿਪੀਸਾਪਾਇਆਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲਿਆਭਸਮਸੇਤੀ
ਰਲਿਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁ
ਆਖਾਤੇਰਾਨਾਉ॥੨॥ਪੰਖੀਹੋਇਕੈਜੇਭਵਾਸੈਅ
ਸਮਾਨੀਜਾਉ॥ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਵਊ॥ਨਾਕਿ
ਛੁਪੀਆਨਾਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹ
ਉਕੇਵਡੁਆਖਾਤੇਰਾਨਾਉ॥੩॥ਨਾਨਕਕਾਗਦਲਖ
ਮਣਾਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮਸੂਤੋਟਿਨਆ
ਵਈਲੇਖਣਿਪਉਣੁਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮ
ਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਤੇਰਾਨਾਉ॥੪॥੨॥
ਰਬਿਓਗਿਆ ਦੁਤਾਓਆਨਾਨਕਸੇਰਠਕਸੁਤੇ
ਗੀਨਾਦਗੀਆਇਆ ਠਾਢੁਸੇਰਠੁਕਸਕੀਮਿਯਾ
ਸਤੁਰੋਗਿਸੀਕਿਆਕਿਆਠਆਠਾਆਤੇਸੇਰ

ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਆਰਿਆ ਸੁਹਿਆ॥ ਕਰੀਰਗਾਇਨ ਨ ਰੰਗੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ॥

ਸਾਦਿਸੁ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ

ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਸੈ ਪੁਰਖੁ ਕੀਤਾ॥ ਅਕਿਰਿਓ

ਆਗਿਆ ਆਈ॥ ਤੁਕਤੁਹੁ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ

ਤਗੀ ਨਦਰੀ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਨ ਰਖੀ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾ

ਰਿਤੇ ਗਾਵਣੁ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਵਰਸੁ॥ ਜਿਨਿ ਗਾਉ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰ ਗਾਆ ਭੁਤੇਰ ਗਨਾ ਉਸ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇ

ਸਰੁ॥ ਤਰਕਸੁ ਨਾਨਕ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ॥ ਸਿਰ ਪਾਉਣੇ

ਆ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ ਨਿਉ ਰਾ॥ ਗੁਰੁ ਪਨਾਮ ਗੀ॥ ਤਿਆ

ਆਰਤੀ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ

ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥੧॥
[illegible]

ਤੁਸੀ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਖਿਆ ਹੈ ਗੁਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਈ ਤਾ ਮੇਰਿਆ ਤੁਸੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਨਿ ਕਹਿਆ ਆਹ
ਗਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹਿਆ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕਰਿ
ਤਿਆ ਜੋ ਮੈ ਹੋਇ ਤਾ ਰਗਿਆ ਪਿਹੁ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਵੈ ਤਾ ਆਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮੈ
ਆਇ ਕਰਿ ਹੁਕਮਿ ਆਦੇ ਸਭ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਉਠੈ ਕੀਤ
ਤੇਰੁ ਬਹੁਤੁ ਰਹਿਗੈ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀ ਆਇ ਗਇਆ
ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੈ ਤਾ ਹੋਇਆ ਤਿਆ ਨਾ ਕੈ
ਤੇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹੋਇ ਗਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਪਾਇਆ ਨ
ਰਗਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਮੋਹੇ ਪਾਣੀ ਤਬਿ ਪਾਨ ਕਹਿਆ
ਜਾਇ ਫਤੇ ਤੇ ਕਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਮ ਤੋਹਿ ਕਹਿ ਕੇ
ਹੋ ਗਇਆ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਤੇ ਹਿ ਹੁਕਮੁ ਮੈਦੇ

ਕਹੀਆ ਨੁਕਮਪਿਓ ਸੁਖਿਕ੍ਰਨਾਹੀ॥ ਪਕੀ ਮਨਾਇਆਸਾਇ ਦੇ
ਚਾਨਾਣਿ ਭਸਾਰ ਨਾਨ੍ਹ ਸੁਸਾਇਬੇ ਚਾਤਬਿਮਨ੍ਹ ਨਾਨਸੁ
ਪਕਾਇਕਹਿਆ ਤਬਿਤਿਸੁਦਿ ਨਗੁਸਾਇਗਾਇਆ ਤਬਿ
ਗਏ ਸਿਹਿ ਬਰਿ ਪ ਤੇਹੋਇਆਸੀ ਨਾਕੇ ਟੋਹਿਰਿ ਹੋ
ਨਾਕੇ ਸੁਮਾਣਿਆਨੈ ਹੋਤਬਿਤਿਕਾਸਾਇਕਰਿਆਨਾ
ਗੁਰਹਿਆਸੈ ਬਾਪਨਾ ਨਾਨ੍ਹਆਪਸਟ ਹੈਸੋ ਨਾਕੇਛੁ
ਹੋਨਾ ਕੇ ਸੁਮਣੇਆਨੈ ਹੋਤਬਿ ਪਾਕਹਿਆਇਮਕੇ
ਖਆਰਿਨਾਹੀ ਪਰਉਣਾਇਤ੍ਰ ਫਕਾਰੁ ਹੋਤਬਿਰਹੁ
ਨੈਦਿਕਰਾਵਿਚ ਪਾਂਬੁਨਿਕਰਾਕਹਿਆ ਪਾਨ ਰੀਅਤ
ਬੁਹੋਆਕਿਤੁਰੀਆਖਿਸਾ ਹੋਨਾ ਕੇਹਿਸੁ ਹੋਨਾ ਸਕੇਸੁਅ
ਨਆਨੈ ਹੋਤਬਿ ਪਾਕਹਿਆ ਆਮੀਤਾਇਦੇਬੁਆ
ਇਆ ਦੈ ਨਾਨਕੇਤੇਗਤਾਈ ਪਾਨੂਬੁਆਇਟਹੈ ੧

ਕਉ ਦਿਤਾ ॥ ਤਾਂ ਸੀਹੇ ਆਏ ਸੇ ਮਾਹਿ ਕਮਪੇ ਗੇ ਪਿਆ ॥ ਗਾਂਮ ਦਾਸ ਦੇ
ਆਪਿ ਕਉ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਦਾ ॥ ਤਾਂ ਮਸਤਾਨਾ ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਬਾਬਾ
ਸੁਪਨ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ ਤਾਂ ਬੁਢੇ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਗੋਸਟਿ ਨਾ
ਉਤੈ ਥਾਨ ਕੈ ਸੁਮਣਿ ਆਨੋ ॥ ਤਬਿ ਰਾਜਾ ਕਹਿਆ ॥
ਖਾਨ ਜੀ ਇਹੁ ਬਾਲਾ ਨੇ ਦੇਵ ਨਰ ਦਾਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤੇ
ਨਾ ਕੈ ਸੁਮਣਿ ਆਨੋ ॥ ਤਬਿ ਖਾਨ ਕਹਿਆ ॥ ਜਾਇ ਕਹਿ
ਲੈ ਆਵਹੁ ॥ ਤਾਂ ਪਿਆਦਾ ਗਇਆ ਉਨਿ ਕਹਿਆ ਜੀ ਖਾਨ
ਬੁਲਾਇਦਾ ਹੈ ॥ ਖਾਨ ਦਾ ਨਾਉ ਸਬਰਾਸ ਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਈਆ ਦੀ ਸਮੁਦੇ ਹੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਸਾਈ ਦਾ ਗਰੂ ਨਾਇਰ ਚਾ
ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ॥ ਆਖਿਓ ਸੁਆਮੀ ਸਾਥਿ
ਮੇਰੇ ਮਾਹਿ ਕਮਨ ਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਮੈ ਸਾਹਦਾ ਗਾਤ
ਕਿਸੁ ਤਰਾਂ ਗਾਇ ਹਰਿ ਪਾਇ ਗਾਇ ਆਇਆ ਕਾਹ

ਪਾਣੀ ਲੈ ਆਇਆ ਤਬਿ ਪਾਣਿ ਵਰਤਿਆ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸ

ਤੀ ਅਚਾਵਤੀ ਗੋਸਟਿ ਮੁਰਦਾਨਾ ਹੋਆ ਵਸਮਾਦੁ ਪੀਤਾ ਤੁ

ਣਾ ਫਕੀਰੁ ਹੋ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੋਸਟਿ ਮੁਰਦਾਨਾ ਪੁਛਿ

ਆ ਵਸਮਾਦੁ ਪੀਤਾ ਤਬਿ ਪਾਣਿ ਵਰਤਿਆ ਨਾਨਕ ਸੋ

ਮਿਲਿਆ ਪਤੀ ਹੋ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਫਕੀਰੁ

ਹੋ ਤਬਿ ਪਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੇ ਚਰਣਾ ਪਰਿ ਪਰਿ

ਕੇ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖੁ ਪ

ਫਿਰਤਾ ਰਹੁਤਾ ਪਤੁ ਗਾਂਵਦਾ ਰਹਿਆ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਮਨੁ

ਦ ਵੇਗਾ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਲਗੀਰੁ ਹੋਇ ਰਹਿ

ਆ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸੁ

ਦਾ ਹੋਆ ਨਾਵੈ ਕਾ ਹੋਇ ਗਾ ਸੁਭਾਉ ਮਾਨੁ

ਜੋ ਤੇ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਹੋ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਨਾਮੁ

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਸੀਗਰਣੀਨਾਠੀ॥ਤੇਖਿਧੇਸਾਰੀਕੀਨਿਮਤਾਕ
ਦਿਖਤੁਤੈਆਸਾਸਤਉਨਿਕਰਿਨਿਦਾਸ
ਗੁਸਾਰਾਲਗੇਹੋਆਸਾਖਾਖਾਭੀਨਾ
ਸਿਗਹਿਆ॥ਤਖਿਕਾਤੀਮਕਨਾਤੇਅ
ਗੇਪਤ੍ਰਾਂਤੈਆ॥ਨਿਦਸਾਣਗਾਕਰਲੈ
ਤਖਿਖਾਖਾਕਾਤੀਕੀਤਰਫਰੇਸਿਕਰੀ
ਤਸਿਆ॥ਤਖਿਕਾਤੀਓਨਾਤੇਨਾਨਕੁ
ਤਸਨਾਹੋ॥ਤਖਿਨਿਮਸਕਰਿ ਆਪੁ
ਤਖਕਾਤੀਕਰਿਆਖਾਨਤੀਸਣਆ
ਭਿਹਿਨਰਿਉ॥ਤੇਮੁਸਣੇਖਾਨਾਕੀਤ
ਰਫਖਿਰਨਿਰਰੇਸਿਰੇਸਿਣਸ

ਦੇਹੋਗਾ ਤੁੰਸੇਆ ਖਦਾ ਹੈ ਸੇ ਨਾਨਕੁ ਭਣ
ਹੋਗਾ ਤਖਤਿ ਧਾਰਿ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਾਜੀ ਸਿ
ਆ ਕਹਦਾ ਹੈ ਗਾ ਤਖਤਿ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਖਾਨ
ਜੀ ਮੈ ਕਾਜੀ ਕੀ ਕਿਆ ਪਰਵਾਹ ਪਗੀ
ਹੋਗਾ ਪਤੁ ਕਾਜੀ ਕੀ ਨਿਵਾਜ ਕਬੂਲ ਨ
ਹੀ ਪਈ ਆ ਮੈ ਫਿਰਿ ਫੇਸ ਤੁਹਸਿ ਆਖ
ਤਖਤਿ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ਖਾਨ ਜੀ ਆ ਫਿਰ ਕਾਈ
ਪਾਈ ਹੈ ਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਗੀ ਤਕਮੀ ਗਦਾ ਹੁਕ
ਗਹੁ ਗਾ ਤਖਤਿ ਖਾ ਬੇ ਕਹਿਆ ਖਾਨ ਦਾ
ਦਖ ਏਤੁ ਨਿਵਾਜ ਦੁ ਪਗਿ ਪਗਾ ਥਾ
ਤਖਤਿ ਨ ਕਾਮ ਨ ਹਟ ਦੁ ਨ ਥਾ

ਇਨਕਾਪਿਤਾਪ੍ਰਭੁਟੀਖੀਆਦੇਹੁਗੀਸਮੀ
ਖੀਆਆਪੁਦੇਹੁਗੀਦ੍ਰਿੜਕਰਿਆਇਆ
ਆਆਰਦੇਸਹਿਦਿਰਿਪ੍ਰਭੁਜੰਖੀਆਅਠੀ
ਨਿਕਠਿਆਆਪਤ੍ਰਦੇਹੁਗੀਪ੍ਰਭੁਜੀਹਿਰਿਪ
ਉਦੋਠਹੈਆਇਨਿਕ — ਮਨ੍ਰਿਭੁਠਗੀ
ਆਆਠਾਤਖਿਕਜੀਆਇਪੈਗੀਪ
ਇਆਆਆਖਿਓਮ੍ਰਬਣ੍ਰਦ੍ਰਬ੍ਰਇਮਕ
ਉਪ੍ਰਸਾਇਕੀਨਿਦਸਮਠੋਟੀਠਾਤ
ਖਿਕਾਗੀਪਤੀਸਾਤਖਿਥਾਂਦੇਮਣੁ
ਦਿਤਾਆਮ੍ਰਮਾਣਆਣਮ੍ਰਮਾਂਦੇਆਪੁ

ਕਾਰਜੁ ਕੀਤਿਆ ਸਵਾਰਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਆਸਾਰਕ ਤਿ ਪਰਤੀਤਿ ਕੀਨ ਸਬਦੇ ਕਰਿ
ਮਨ ਰਤੀਆ ਖਿਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਇਹ ਪਾਣੀ ॥ ਤਿਹ ਕਿਛੁ
ਸਤਿ ਇਆਨ ਜਾਣਿ ਐ ॥ ਕਿ ਸਤੁ ਰੈਣ ਸੁ
ਭਇ ਭਇ ਦੇਖਾਈ ॥੧॥ ਸਤੁ ਜਾਣ ਸੀਗ
ਪਾਇਆ ਈ ॥ ਆਣਕੈ ਮਾਨੈ ਸੁ ਪ੍ਰਕੀਸਿ
ਕਾਇ ਤੁ ਬਿਖਿਆ ਨ ਸੁਗ ਟੁੈਆ ਈ ॥ ਰਤੁ
ਸੇਪਤ ਨਿਰਕਰ ਜਾ ਸੁਨਿ ਸੀ ਗੁਰ ਕਰ ਦਾਣ
ਕੀ ਜਾਰਤੁ ਸਨ ਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕ ਦੂ ਰਤੁ ਸਤੁ
ਨਿ ਤਿ ਕਾਖਿਆ ਕੀਤੇ ਸੁ ਕ੍ਰ ਨਿ ਸੇਕ
ਆ ਈ ॥੨॥ ਕਰਣ ਸਨ ਨ ਪਇ ਐਧਾਣ

ੲਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤਾ ਆਇਆ ਆਈ॥ ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ
ਪਇਆ ਖਸਮਿ ਦਰਗਾਹਿ ਨਾਇ ਦਰਸਨਿ ਆ
ਪੁਸਿਆ ਇਆ ਈ॥੩॥ ਤੀਸਰਿ ਗਏ ਪੰਜਿ
ਰਹਿਸਾਖੀ ਪੈਦੇ ਸੈ ਤਾ ਨੁਸ ਤੁਰਪਿਤਾਈ
ਨਾ ਨਕੁ ਆਖੇ ਗਾਹਿ ਪੈਜਾਤ ਦਾ ਮਾਣੁ
ਪਾਰਿਸਨੋ ਨਸੈ ਇਆ ਣੀ॥੪॥੧॥ ਤਾਖਕ
ੲਹੁ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ॥ ਤਬਿ ਪਾਨੁ ਆਇ
ਪੈ ਗੀ ਪਇਆ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਰਹਿਓ ਸੁਮਾਣਸ
ਨੁ ਆਪਿਣੇ ਗੈਸ ਪਾ ਨਾ ਨੁ ਕਹਿ ਦੇਨਾ
ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲੇ ਚਾਲੇ॥ ਤਬਿ ਪਾਨੀ
ਵਿਗਆ ਨਾਨਾ ਕਰਾਜੁ ਮਾਣਸ ਤੁਰ ਤੁਸ

ਉਸਕਿਤੇਰਹੈਹੋਤਬਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਪੁਰਖਿਤੇਰ ਭਿ ਨਾਨਕਤੇਰਾਗੁਰਹਿਵਰ
ਕੀਬਾਤੇਰਹੀਗੁਰੁਮਾਣੁਪਾਰਬਾਰਤੇਰ
ਹੋਗਿਆ ਸੀਤਿਆਂ ਕੇਸਾਰਾਹਿ ਪ
ਕੀਰਹਿਓ ਕੇਰਾਤਬਿਫਕੀਰਗੁਰਿਹਬਿ
ਕੀਨਿਪਏਹੋਇਆਨਾਗੇਸਫਤਿਕਰਹਿ
ਆਪੀਕਿਰਨਾਨਕੁਸਭਰਿਰਜੀਬੀਆ
ਹੋਆਤੇਸਭਨਾਰਗਹਿਓਰਤਾਹੋ
ਤਬਬੋਲਿਆਸਰਸਾਹਿਆਰਕੁ
ਦਸਾਹਿਤਬਿਸਾਰਦਾਨੇਰਕਾਬੁਦਸਾਹਿ
ਆਗਰਗੁਰਤਿਣੀਗੁਰੀਤਾਨਾਕਾਕਸਬਚ

ਉਨਾਹਿਆ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਪਿਰਤ ਨ ਸਾਇਆ ਪਾਇਆ
ਪਿਆਰੇ ਜੀਤ ਝਾਲੇ ਖਿਰੇ ਗਇਆ ਸੇਰ
ਕੇਤ ਨਾ ਭਾ ਦੇ ਹੈ ਜੇ ਝਾ ਪਿਆਰਾ ਕਿਉ ਪਾਣੇ
ਸੋ ਸਾਹਿਬ ॥੧॥ ਜਉ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਸੇ ਰਪਿਆਰੇ
ਜਉ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉ ॥ ਜਉ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਤਿ ਨ
ਕੇ ਲੈ ਜੀ ਸੇ ਤੇਗ ਨਾਉ ॥ ਲੈ ਜੀ ਸੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ
ਤਿ ਨਾ ਕੇਸ ਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉ ॥ ਰ ਜਉ ਕਾਇ
ਆਂਰ ਗਿਰੇ ਬੀ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈ ਐ ਨਾਉ
ਸਾਜੀ ਨਿਾਰ ਫਿਰਿ ਦੂਜਾ ਸੋ ਰਗੋ ਪਿਆਰੇ
ਐਸਾ ਰਗੁ ਨਸੀ ਹਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਕੇ ਚੇ ਜੇ ਰਤੇ
ਪਿਆਰੇ ਕੇ ਤਤਿ ਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿਾ ਪੁਰਿਤਿ ਨਕੇ

ਦੇਸਿ ਜੋਗੀਆ ਆਗੈ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ ਰਖੀ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾ
ਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮ
ਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੈ ॥੪॥ ਤਬਿ ਫਕੀਰ
ਆਇ ਪੈਸੁ ਸੈਰਸ ਤਰਪੇ ਜਾਣੀਆ ॥ ਬਾਬੇ
ਦੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ॥ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਪੀਰਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋ
ਰਖਨੁ ਹੋਇਆ ਪਾਨੁ ਕੀਆਇ ਗਇਆ ॥
ਲੋਕ ਹਨੁ ਸੁਣਾਣ ਆਨਨੁ ਕੇ ਦੀਆ ਸਭਸ
ਨਿਸਕਰ ਪਰਤਉ ਆ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਪਾਸੋ ਵਿਦਾ
ਹੋਈ ॥ ਪਾਨੁ ਪਾਇਆ ਇਆ ॥ ਆਇ ਕਰਿ ਦੇਵੈ
ਤਾਂ ਕੇ ਨਰੀਆ ॥ ਪਸਾਂ ਨੇ ਕੀਆ ਭਰੀਆ ਪ
ਈਆ ਹੋਈਆ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਦੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ॥ ਅ
ਗੇ ਨੂੰ ਨਾਣਾ ਕਰਿ ਚਲਿਆ ਗਇਆ ॥

ਤਖਿਰਿ ਤੇਹਸ ਰੀਏ ਸੇਨਾਂ ਹੀ॥ ਕਿ ਤੇ ਸੰਗ ਪਿਰਿ ਤੇ
ਰਗੀਆਖਿਕਿ ਖੀਈਏਕ ਨਾਹੀ॥ ਕਰੇ ਸੋ ਮਰਦਾ
ਨੈ ਨੂ ਕ੍ਰਪਾਣ ਗੋ॥ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਆਖੈ ਮਰਦਾਨਿ
ਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਣਾਂ ਗੀਹੀ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਆਖੈ ਜੀ
ਤੁਮ ਭਰਿ ਦੂਜਾ ਟਰਾਹੈ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਜਿ ਪੈਗੀ ਦੁਸ ਪੀਰਾਂ ਇ
ਪਾਨੇ ਉਂਆ ਨੂ ਓਪਾਣ ਪਈ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਮਦੇ
ਗਿ ਜਾਂਇ ਪੈਰੁ ਓਨ੍ਹਾ ਪਤੋ॥ ਓਪੇ ਓਇ ਪ ਦੁਇ
ਰੈਹਿ ਗੈ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ॥ ਤੈ ਨੂ ਜਾਂ ਦੇਹੀ
ਨਾਲਿ ਵੈ ਪੀਹਿੰਦੂ ਰੈ ਪੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ॥ ਜੋ
ਰੈ ਪੀਆਇਉਂ ਤਿਨ ਗੈ ਗਾਲਿ ਪੀਆਇ ਪੈਗ
ਪੈਏ ਗਲਾ॥ ਫਰਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੁਆਇ ਆਂ ਗੈਗ

ਅਖਾੜਸ ਦੜਸ ਦਾਗਿਣੇ ਤੁਠਿਆਂ ਅਖੇ
ਪਤਿਆਰ ਦਾਨਾਕ ਪੇਣੂ ਪਦੀ ਠਣੈਆਂਇਆ।
ਅਕਦਪੈਤਾਂ ਕੈਠੀ ਪੰਡਿਤ ਈਆਂ ਦਦਠੈਕ
ਇਖਕੇਆਂਖਿਆਆਸਰ ਦਾਠਿਆਂਕਿ ਆਆ
ਦਠੀ।ਤਖਿਸਰ ਦਾਠੇਆਂਖਿਆਂਦੀ ਸਰੇਪ
ਤਿਸਾਠ ਤੇ ਠਾਦਦਾਸਰ ਦ ਕ ਸਾਸਸਤੁਕ
ਸੇਵਨੁ ਉਠਿਨ ਪੜਾਂ ਠਿਆਂਆਂਦੀ ਓਪਾਡਿਸਾਪ
ਸੇਆਂਖਿਆਆਂਦੀਓਹ ਦਸਤੂਕ ਪੜੂ ਖਾਂਕੇਪ
ਸਿਪੈਦਾ ਦਾ।ਤਿਖਿਸਾਂਨੁ ਕੇਣਿਆਂਸਰਦਾਠਿ
ਆਂਆਂਆਰੇ ਭਾਣਾਕੀਤੋਂ।ਪੁਦਠਆ
ਸਾਂਤਕਿ ਤੇ ਕੰਸਿਠਾਂ ਠੀ।ਤਖਿਸਰ ਦਾਠੇ
ਆਂਖਿਆਆਂਦੀ ਓਪਾਡਿਸਾਂ ਠਕਿ ਕਗੀ।ਤਖਿ

ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣਿਹੁ ਭਾਈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਸੇ ਮਹਿਬ

ਸਤੁ ਸਹਿਆ ਭੀ ਆਪੇ ਤਿਸ ਗੀਤੁ ਖੜ੍ਹ ਬ

ਦੇ ਰਹੇ ਤਖਿ ਸੰਗਤ ਸੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਕੀਤੀ

ਆਖਿ ਉਸੁ ਗੀਤੁ ਪਾ ਤਿਸ ਹਿਦਾਇਤੁ ਜੀਵੈ ਟੀਤ

ਗਾ ਉ ਦਸ ਕਰ ਕੀਆ ਜਾਹ ਹੇ ਤਿਸਿ

ਦੇ ਅਤਿ ਪਾਇਦਾ ਹੋ ਗਈ ਕੁੜੇ ਭੀ ਪਹੁਚ

ਹੇ ਓਸਦਾ ਕਾਉਆਂ ਤਸੇ ਗਦੀ ਲੈ ਕਿਹਾ ਹ

ਗਾਫਿਲ ਕਹੋ ਸੇਤੁਰੀ ਕੁੜੇ ਹੋਇ ਦਾਗੁ ਹੀਆ

ਤਸਿਹਿ ਪਾਇਦਾ ਹੀ ਤੁਰਿ ਸਹਿਜ ਦਿ

ਤਰਹੇ ਤਖਿਤ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸੰਗ

ਗਿਆ ਗਲ ਬਾ ਬੁਦ ਕਰਿਆ ਤਾਂ ਅੰਗ ਦੇ ਗਲ ਬ

ਬੁਦ ਕਰਿਆ ਗਲ ਬਾਬੁ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਮ ੧ ॥

ਵਾਞੇਮ ਕੁਤਉ ਛਡਿ ਆਮਾਜਰਿ ਪਤੇਜਾ ਸਤੁ
ਰਹੁ ਪਾਇਆ ਵਰਹੁਗਰਿ ਪਤੇਜਾ ਗੁਰ ਚੇਧਾਏ
ਮਤਿਗੁ ਗਰਿ ਪਤੇਜਾ ਸਿ ਖੁਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਓਮ ਠਿ
ਜਾਂ ਨਸਿ ਲਤੁ ਧਿਆ ਗਾ ਲਿ ਨਿਧਿਤਿ ਆ ਤੂ ਠਆ
ਤਨਆਗਾਗ ਤੁਆਰੇਆ ਨਿ ਰਿ ਪਤੇਜਾ ਧਿਰੁ ਪਾਰਿ
ਆਇਆ ਸੀ ਨਾਇ ਪਤੇ ਜਾ ਜਾ ਨਿਸ ਪਾਇਆ ਤ
ਰਿ ਜਾ ਨਿ ਇ ਪਤੇਜਾ ਨਿਗੁਨ ਗਾਇਆ ਨਾ ਨਾਰਿ
ਪਤੇਜਾ ਵਸੇ ਕੁੰਰ ਧਾਗਾ ਨਾ ਰਿ ਇ ਪਤੇਸੋ
ਆਵੇਖਿ ਪਸਾਗਾ ਮਾ ਪੁਇ ਪਤੇਜਾ ਪਿਨਿਰ
ਵਾਗਾ ਯਾਗ ਜਾ ਇ ਪਤੇਜਾ ਪਰਭੁ ਮ ਪਾ
ਖਾ ਵਾਖਿ ਖਇ ਪਤੇਜਾ ਤਾ ਗਾ ਰੰਗੁ ਤਿਤ
ਵਾ ਜਾ ਨਿ ਤਾ ਨ ਰੁ ਰ ਪਤੇ ਸੰਤਨ ਪਗਰ

ਦਾਮਾ॥੧॥ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਸਮਾਈ ਸਕੀਤੀ ਪ
ਉਬਹੁਤੁ ਨਿਸਾਂਏ ਸਾਂਏ ਸੇ ਧਮਸਾਲ ਕੇ ਖ
ਇਸਾਇ ਇਕਾਤਿ ਉਸਕਾ ਪੁਤੁ ਪੈਰੋ ਵਿਤਿ ਥਾ
ਤੇ ਨਾਨਕੁ ਰਾਖਿਆ ਮਾਰਿਆ ਤੈ ਪਸੀ ਤੰਬੂ ਵਿਚਿ [illegible] ਸੀਆ ਨੇ ਕੇ
ਈ ਓਨੁ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕੁ ਮਿਰਦਿਆ ਆਤੇ ਸਮੈ ਮਾ
ਸਾ ਦਿਤਾ ਨਕਰਿਆ ਆਹੁ ਸਾਗਰਤੇ ਪੈਸੁ ਸਾ ਥੇ
ਨਪੁਸੀਸੈ ਦਰਿਆ ਆਵਾਗਿਣ ਸਾਦਿਸੁ ਨੇ ਦਿਖਿਆ
ਇਕ ਓਸ ਆਗਾ ਆਤਸਾਸ ਕਾਨੇ ਦਿਨ ਆਸਾ ਤਸਥੇ
ਨਸਿਓ ਸੁਸਾਣਾ ਪਾਇ ਕੈਠਾ ਸਾਖਿ ਕਾ ਬਾਤੇ
ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਗਾ ਏਤਾ ਭਿਸਾ ਸਾਤ ਬਨੁਤੁ ਕੀਤੀ
ਓਸਾਆ ਤੇ ਆਪ ਦਿਆਲ ਕਰਤਾਈ ਆਖਿ
ਓ ਸੋਈ ਸਰਦ ਪਾਲੇ ਬਨਤਨਾ ਨਿਆਨੇ

ਪਤ੍ਰਗ੍ਰਜੁਠੋ॥ ਸਿਮਰੈ ਪ੍ਰਭਿਦਿਲਿਸੌਮੀ ਭਤ੍ਰਵਠੇ
ਮੈਖਾਣੀ ਨਾਠੀ॥ ਫੇਣੁ ਕਰਿਕੇ ਟਲੈਤ ਠੰਢਿਆ
ਠੋ॥ ਸਵਿਗਤਿਪ ਟੀ॥ ਤਕ੍ਰਿਆਖਿਨ ਮੁਹੁ ਛੁਣੀ
ਮੈ ਦੁਠੋ॥ ਤਕ੍ਰਿਕਾਕੇ ਆਖਿਆ॥ ਸਜਟੈਹਿਮ
ਕੜੁ ਮੁਰਖਿਨੀ ਕੈਨ ਗੀਰਾ ਆਖਿ ਕਰਿ ਮੈ ਦ
ਠਗਾ॥ ਤਕ੍ਰਿਮੈ ਖਮਸਰ ਨਿ ਆਖਿਆ ਭਾਣ
ਠੈਦੀ॥ ਆਖ ਹੁਗੀ ਗਏ ਕਠੁਤਗਰ ਟੇ
ਜਾਣੀ ਠੋ॥ ਤੁਝਕਾਕੇ ਆਖਿ ਮੁਰ ਚਲਿਆ ਗ
ਕਾਖੁਦ ਜਾਂਹਿ॥ ਤਾਮੁਰਜੋਰ ਕਾਖੁਦ ਸਾਹਿਬ॥
ਗਰੁਮੁਜੀ ਖੀਤੀ ਮੁਕ੍ਰ॥ ਨਕਸ ਕੜੁ ਛੁਣ ਠਹਿਆ
ਜਾ੧॥ ਛੁਡਿ ਨਿਗਣ ਕਾਢੈ ਟਸ ਕੁਣੀ ਮਸਾਧ
ਤੇ ਆਤੁਰਿਆ॥ ਛੁਤੇ ਸੇਮਛੁ ਖਕਾਛ ਮੁ॥ਮ

ਜਰ ਮੇਟੀ ਨਾਲਿ ਸੋਆਰ ਘਾਇਆ ਨਾਲਿ ਚਾਉ
ਨਾਲਿ ਬੈਠੇ ਧਾਮ ਗੀਐ ਨਜਾਤੁ ਪੜੇਦੀ
ਸਾਲਿ ਗਣਾਂਤਾਂ ਕਿਨੇ ਮੰਡ ਪਸਰੀਆਂ ਧਾਮ
ਨਿਤ ਦੀਆ ਨਾਰ ਨੀਆਂ ਕੀਸ ਲਆ ਦ
ਲੀਹਿ ਰਤੁ ਮਧ ਪਣੀ ਆਗਾ ਕਾ॥ ਬਗਾ ਬੇਗਰ
ਪੜੇਤੀ ਗਬ ਸੀਹਿ ਦੇਸੈਲਾ ਮੁਹਿ ਮੁ
ਦਿਤੀਆਂ ਧਾਣੈ ਬੇਗ ਜੁਕਣੀ ਆ ਲਿ
॥੩॥ ਸਿਮਣੁ ਭੁਮੀਗੈ ਸੈਮਜਣ ਦੇਸਿ
ਭੁਣ ਲਾਤੇ ਛਣ ਕੰਸਿ ਲਆ ਦਨੀ
ਸੇਗੁਣ ਸੈਤ ਲਿ ਨਲਾ ॥ ਗਾ ਮੀ ਪ੍ਰਣੇਤਾ
ਉਚਹਿ ਆਤੂ ਗਰ ਦੇਰ ਰੀ ਕੇਰੁ ਤਾਮਿ

ਧੀਲੋਛਾ॥ਸਾਚਤਠ ਉਨਹਿ ਲੋਪਧਾ॥ਤਿਤ੍ਰਾਧਾ॥
ਨਾਰਸੀਆਂਨਹੀਆਸਾਏ ਆਖੈ ਇਸਸੀਆਨ ਪਾਹਿ
ਤ੍ਰਾ॥ਨਾਪਨਰਨਾ॥ਮ੍ਰਸ ਤੋਹਿ ਤ੍ਰੈ ਬੇਧਾ ਕੂਧ
ਹਿਰਿਤ੍ਰਾ॥ਧ੍ਰਾਤਬਿਰਨਸ॥ਵਾਸਨਰਣਾ॥ਕੁ
ਪਿਠਹਿਆਈ॥ਸਾਦੀਚਾਰੇਤਾਸਭਮੈਗ
ਗੁਨਾਤ ਮਨੀਠੇਦੇ ਠੇਹਿ॥ਤਖਿਆਇਉਠਿਕ॥
ਹਿ ਪੈਗੀ ਪਾਹਿਆ॥ਪੈਰਿਭਸਿਤਮ੍ਰਾ॥ਆਪਿਰੇ
ਸ੍ਰਤੀਉ॥ਮੈਗਮ੍ਰਨਾਤਠ ਰਭ੍ਰਵਹਿ॥
ਤਥਿਬਚੇ ਆਖਿਆ॥ਮੈਪਸਨਸਾਹਿ॥ਮ੍ਰਨ
ਇਰੀਨਗਸਾਠਰਤੁਗਣੀਗੁਨਾਤ ਫਰ
ਲੋਠੇਰਹਿ॥ਤਖਿਮੈਖਿਪਰਸਾ॥ਆਗ

ਤੁਰੀਭੀਆਖਿਓਸੁਰੀਉਠੀਗਾਣਕਰਹੁਸੀਨੀਮ
ਣੀ ਗੁਨਾਹ ਫ ਰਭੇਜੈਨੀ॥ਤਬਫਿਰਿਕੁਨ
ਨਕੁਮਿ ਹਰ ਦਨੁਜੈਇਆ ਆਖਿਓਸੁਮਸੁ
ਕਹਤੇਤੈਪ੍ਰੁ ਨਰੀ ਤੈਂਥੀ॥ਤਬਿਮੇਖੁਮ
ਤਨੁਣਾ ਗਾਮੇਨੇ ਮਸੁਵੈਣਦ ਕਹਿ
ਓਸੁਰੀ ਕਹਤੁ ਪਾਪੁਕੀਤੈਨੀ॥ਤਬਿਫੁ
ਗੁਨਾਹ ਕਰੇਖਫੁਓਨਵੀ ਥਮਤੁਮੈ
ਤੈਮੀਂਆਨਿਆਓ॥ਤਬਿਮੇ ਖਮ ਜਨਿਉ
ਕਮੁ ਮੀਨਿਆ ਖਮਤੁਜੇਆਖਿਆ॥
ਪ੍ਰਦਇਕੇਨਾਇਓਟਾਬੀ॥ਗੁਰੂਗੁਰੂ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਤੇ ਸਭ ਕੁਛੁ ਸਾਣਾ ॥ ਤਉ ਪੀਰ ਦੇਖੇ ਦਸਤੁ ਪੇਸ
ਤਬਿ ਸੇਖੁ ਦਸਤੰਗੀਰੁ ਗੈਬੁ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥
ਪਿਛਹੁ ਅਜੁ ਤੇਰੀ ਸਾਣਾ ਕਿਸੇ ਨਾਹੀ ਪਾਇਆ
ਸਉਹੈ ਦੇਤਾ ਸੈ ਆਪਣੇ ਪੀਰੁ ਸਭ ਫਿਰਿ ਕਰਿ ਗੇ
ਤਬਿ ਆਇਆ ਗੁਰੁ ਕੀ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ਪੀ
ਰ ਸਾਣਾ ਮਤਿ ਹੈ ਕਰਣ ਦੇ ਸਕਾਆ ਫਜਰੁ ਸੁ
ਣਵਰਿ ਤੈ ਗੁਰੁ ਬੀਆ ਤਾਂ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਕ
ਉਦੇ ਸਭ ਕੇ ਸਾਹੋ ॥ ਤਬਿ ਸੇਖ ਫਟਦੀ ਹਾ ਆਖਿ
ਆਗੀ ਦੇ ਪੀਰ ਸਾਣ ਮਤਿ ॥ ਸੈ ਆ ਸਤਾ ਦੇਖੁ
ਰਣਿ ਗਇਆ ਆਹਾ ॥ ਓਹ ਫੇ ਨ ਆਹੇ ਆਗੇ ਸੇ
ਜਾਹਿ ਸਾਣਾ ਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆਖਿ ਆ ਸਾਣਾ
ਸਾਣੇ ਕਉ ਦਰਗਹ ਸਾ ॥ ਤਬਿ ਓਹ ਫਤਿਆ

ਆਖਿਓਸੁ ਅਤੇ ਖਰਚੁ ਮਾਣਸੁ ਤੇ ਪੀਰ ਦੇ
ਮਤਥੇ ਸਾ ॥ ਤਬਿ ਪੀਰ ਕਹਿ ਆਖ ਗਾਲਿਸੁਆ
ਣ ਖਰਚੁ ਮਣਸੁ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰੀ ਦ
ਰਦਖਾ ਹੈ ॥ ਦੋਖ ਆਰਿ ਬੈਠਿ ਰਹਸੁ ਅਤੇ ਖੁ
ਪੁਰਖੁ ॥ ਤਬਿ ਸੇ ਖਸਰ ਹੁ ਟਟੀ ਹਰਸੁਰੀ
ਦਰਚੁ ॥ ਣਤੇ ਤੇ ਕਰਿ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ॥ ਆ ਦੁਜੁ ਕੀਤਿ ਆਆ
ਖਿਓਸੁ ਕੁਸਾ ਆਸਦਾ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ
ਗੋਸਟਿ ਸੇ ਖਸਰ ਫਕੇ ਪਰ ਖਾਹਿ ॥ ਸ: ॥ ਸੇ
ਖਿ ਬਾਬੇ ਨੂ ਪੁਛਿਆ ਕੁਸਾ ਆਸਦਾ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ
ਨ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਆਸਦਾ ॥ ਤਬਿ ਸਿੰਘਸੇ ਪਪੁਛਿ
ਆ ਜੁਾਸਾ ॥ ਸਾ ॥ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਦਾ ਬਚਨ ਰਿਤ

ਸੁਮਾਨੁਸਾਨਾਗਤਾਨਾਨੁਬਕੇਨੁਸੇਸਬ
ਸਿਰੀਪੁਰਖੀਸਪੁਛਿਆਨਾਆਗਰਤੁਗਸੁ
ਆਨਮੇਪੁਰਖੈਸਾਆਠਿਆਸਬਾਬੁਬੁਗੈ
ਨਰਦੇਸੀਗਬੁਨਾਨਾਸੁਸਾਨਿਰੇਥਾਸਾਤਥਿ
ਬੰਧੇਨਾਬਾਬੁਰਿਟਤਾਸਨੁਸਾਮੁਹੈਤਥਿ
ਕੁਤਮੁੰਡਾ੧ਬਿਨੁਸਨਸਾਹੇਜੁਗਤਿਨਯਾ
ਰੈਸਾਮੁੰਤੁਕਰਿਗੁਕੁਸਾਗੇਪਗੇਸਾਨਸਤੇ
ਤੇਆਗਿਗੁਰਕੀਮਤਿਤਗੇਸਾਮੁੰਕਮੁੰਡਾਇਹਿਰਿ
ਸਭਰੰਗਨਾਸੈਬੈਰਾਗੀਪਰਖੈਗੁਰਕੇਬਾਨਿ
ਮੁੰਡਮੰਡਾ੧ਰੀਹਿਜਗੈਤੇਭਾਣੀਕੇਬਿਗਾ
ਗੁਰਮਤਿਮੁੰਡਮੁੰਡਾ੧ਸਾਸੁਸਾਨਸਾਹ

ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਲਿ ਗਈਆ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਉਠਿ
ਧਿਸਿ ਕੁਰਾਣੁ ਪਾਣਿਗੀਆ ॥੧॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਸੋ ਪੁ
ਪੁਛਿਆ ॥ ਅਗਰ ਤੁਰਗ ਸੁਆਨ ਸੋ ਪੁਰਸੀਆ ॥
ਸਹਿਜਾਦ ਬਾਬੇ ਕੈ ਗੋਰ ਗਏ ਸੀ ॥ ਪਚਣੀ ਉ
ਗਰਿਸੁ ਆਏ ਸੇ ਬਾਸਿ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਕਹੁ ਬ
ਰਤਾ ॥ ਪੀਰ ਸਤਿ ਸੁਗੀਰ ਦੇ ਠਇਰ ਹੀ ॥ ਸੁ
ਛਾਹਿ ਦੇਪੀ ॥ ਅਹਿ ਸ ਬਾਤੁ ਗ ਹੀ ॥ ਕਹਤ
ਰਗੀਆ ਉ ਕਰਿ ਗਏ ਕੇ ਰਤੀ ॥ ਸਹਲਿ ਕੈ ਸਿਤ
ਹਸੁ ਪਸਾਰਤੀ ॥ ਹਰ ਪਸੈ ਗੁਰੀ ਨਾ ਆਠ
ਗਾ ਪਹਿਰ ਪ ਛਾਗੀ ਸਾਬਿ ਤੁਸ ਟਬਿ ਗ
ਗੀ ॥ ਸੁੰਨ ਗਾ ਏ ਕੈ ਬਸਤੀ ਗਈ ॥ ਤਉ

ਕਫਕੀਰੀ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਕਰੈ ਛੁਦੇ ਦਿਨ ਭੁ
ਇਕਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਪਹਿਰਿ ਕਫਨੀ ਭਇਆ ਮੁ
ਹਲਾ॥੫॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਮੈ ਅਮਰ ਫੁਹਿਆ॥
ਆਗਾਰ ਤੁਰ ਮੁਆਲੇ ਮੈ ਪੁਰ ਮੀ॥ ਅਹਿਲਾ ਤਾ
ਖਾਧੁ ਫੁਕੀਰ ਰਹਮੀ॥ ਖੁਪੀ॥ ਮੁ ਆਇਸੇ ਖ
ਸੀ॥ ਤਬਿ ਖਾ ਖੇਤਾ ਖ ਖੁਰਿ ਤਾ॥ ਗੁਰੁ ਮਖ ਕਾ
ਟੀਆ ਮਹਿਮ ਹਲਿ ਗਹਨੀ॥ ਪਰਾਇ ਦੂ
ਲਿਆ ਟਲ ਰਹੀ॥ ਦਿਮ ਦਿ ਖੇ ਪਿਭ ਰਮਤ
ਰਹੀਆ॥ ਸਮਹੀ ਤੁ ਆਰੋਤਾ ਲੇਠਰੀ ਅੰ
ਅਠਸ ਚਿਹ ਟਤਾ ਤੁਕਰ ਹੀ॥ ਲਇਲੇ ਗਏ
ਸਗਾ ਮਰ ਹੀ॥ ਪਹਰਿ ਲੰਗ ਟੀਲੈ ਇਕਲਾ॥

ਉਜੜਿ ਲੈ ਕਿਰਾਖੀ ਹੈ ਤਉ ਦਜਾਣਾ ਕਿ ਲੋਕ
ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਹਿਗੀ ਹੋਈ ਏਦੀ।। ਇਹ ਤੁਸਾ ਗਤਿ ਨਾ ਨਕ
ਮਤਿ ਕਿ ਕੇ ਲੋਗ ਏਦੀ।।੩।। ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਸੇ ਖਸਮ
ਛ ਪੁਛਿਆ।। ਆਗਰ ਤੁਰਗਸੁ ਆਣ ਸੋ ਪੁਰ
ਸੀ।। ਮਤਿ ਲੋਗ ਜਕਾ ਬੁ ਕੇ ਗੀਦੜ ਦਸੀ।। ਪਉ
ਖਸਾਤਿ ਆਖੀ ਓਹਿ ਰੋ ਬਾਗਿ।। ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜਾ ਬਾਬੁ ਹਿ ਤਾ।। ਸਰਬ ਸੀਆ ਨਾ
ਹਿ ਮਿ ਗੀਤਾ।। ਪਾਂਦਕ ਪਨਾ ਜਾਤਿ ਆਖਿ
ਤੀ।। ਪਰਗਿਤਰ ਫਰਕੀ ਰਜਤਰਜੀ।। ਕਦ
ਹ ਖੇਦ ਨੁ ਆਨ ਆਹਿ ਸਜਹੀ।। ਦਗਆਉ
ਸੋ ਲੋਗ ਗਤਿ ਕੇ ਹੋ।। ਕਾ ਇਕਾ ਇਕ ਹੁਣੇ

ਹੰਢਾ॥ਏਹੁਮਖਾਨੁਮਖਿਏਰੈਹੋਦੁਪੂਨੀ॥ਤ
ਉਸਜੀਪਾਣੁਪੈਸਓਹੀਏਵਚਨੁ॥ਕਿਨ
ਵਚਨਸਜੀਵਨਪਾਣੁਪੈਸਤਿਆਗਿਆਰ ਹੋ
ਨਾਨਕੁਤਜਤਿਹਿਨਾਲਾਗੈ॥ਤਬਿਪਿ
ਰਿਸੈਖਸਮਰਛਪੁਛਿਆ॥ਅਗਰਤੁਰਾਕੁ
ਆਲਸੈਪੁਰਸੀ॥ਅਠਿਆਰਾਬਾਬੁਵੈ
ਸੀ॥ਸਫਾਇਨਦਰਫੇਸੀ॥ਅਸਾਨਦ
ਗਏ॥ਤਬਿਬਾਬੇਰਾਬਾਬੁਇਤਾ॥ਆਖਿ
ਓਸ੍ਰਾ॥ਮਰਦਾਨਿਆਰਬਾਬੁਵਜਾਇ॥
ਤਾਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬੁਵਜਾਇਆ॥ਰਾਗੁ
ਵਾਰਕੀਪਉੜੀ॥ਮ:੧॥ਸੀਹਬਾਜਮੋਰਗਾ

ਤਖੁ੍ਰੀ ਗਿਸੈ ਹੋਇ॥ ਜਾ ਨਤ ਆਪੁ ਨੁ ਸਾ ਹੋਇ ਸਚ
ਨਸ ਰਜਾ ਹੋਇ ਮਿਲੈ ਪਾਣਰ ਕਚੁ ਤੁਰਿ
ਨ ਏਮੁ ਬਠ ਹੋ॥੧॥ ਤੇਗ ਜਾ ਨੁ ਠੇ ਕੇ ਐਸਾ
ਜਿਨਿ ਰਗ ਕੇ ਸੁ ਨਾ ਸਾਚੀ ਗਣ ਮੀਤ ਮਰਨ
ਜੀਉ ਸਾ ਪੁਰੀ ਹਿ ਗਸ ਨ ਠੀ ਹਿ ਸੁਨਾ ਗਠੁ ਉ॥
ਰੇਗ ਨੁ ਅਪੁ ਬਗ ਬਰਿ ਏ ਪੈ ਠਕੁ ਠਾਣਲੁ
ਮ ਛੁ ਣੈ॥ ਆ ਪੈਤ ਣ ਬ ਸਾ ਹਿ ਬਰੀ ਆ ਰੈ
ਅ ਏ ਗ ਤਾਣ ਬਨਠੀ ਜਾ ਨੈ॥੨॥ ਗਗਨ ਸੈ
ਗਣ ਸਾਹਿ ਆ ਸਰਿ ਬੈ ਦਾ ਨ ਠੜਾ
ਏ ਏ ਜਾ ਹੋ ਰਠ ਨਾ ਨਰ ਸਾ ਪੁ ਰੀ
ਸਠ ਸਾ ਬੇਰ ਏ ਗ ਨ ਨਾ ਪਾ ਹੋ॥੩॥੩

ਕਿਸੇਪਸਰਣਆਖਿਆ॥ਦੂਤੁਦਾਤੁਪੁਛਾਥੀ
ਫਿਆਸਣੀਕਰਣਿਦੀਜੈਆਦਾਰਿਆਸਣੀ
ਕੀਨੈ॥ਉਨਿਕਾਦੀਦਾਰਣੀਕਰਤੁਨੌਤ
ਫ੍ਰਿਆਇਨਿਸਤੋਪਸੀਕੀਤੀਓਸ॥ਪੈਰ
ਧੁਇਓਸ੍ਰਾਡੇਰਕਉਨਆਬਾਕੋਤੇਸਰ
ਦਾਰਦੇਰਣੋ॥ਆਇਕਿਣੀਕਿਰਣਾ॥
ਤਬਿਕਿਣੀਕਾਪੜਿਸਣੁਸੁਣਤਾਦੂਤੁਸੁਕ
ਕੁਥਾਉਨਦਾਇਗੜਿਗਣੋ॥ਸਣਦਤੇਇਕਿ
ਓਨਿਖਿਸਜਸੜਿਕਰਤੁਕੀਤੀ॥ਤਕਿਇਕੁਣਖੀ
ਪਾਇਸੁਆਪਇਆਥਾ॥ਲੋਕਪਿਟਦੇਰ
ਦੇਆਨੋ॥ਤਬਿਕੋਕਪੁਫਿਆਤੁਸੀਕਿ

ਉਸਿ ਦੇ ਹੋਣਾ ਤਾ ਉਨਾ ਆਸਾ ਮਸਤੁ ਕੀਤਾ ਸੀਆ ਮੀਹ
ਮੀਹੁ ਪਿਐ ਹੋਏ ਸੇ ਹੋਣਾ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਨ
ਮੀਹੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੈ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੀ
ਪਾਤਿਸਾਹ ਦਾ ਸਾਥੁ ਇਕੇ ਮੁਰਦਾ ਪਇਆ ਸਾ॥
ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਮਰਦੇ ਹਉਆ ਤ
ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਜੀਆ ਸਤਾਰੁ ਦਸਾਰੁ ਸਾਤ
ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਹੋਸਹੁ ਦਸਾਰੁ ਦਰੋਣਾ ਤਬਿ ਉ
ਨਾ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕਦੀ ਸੀਟ ਕਰਸੁ ਪਲੇ
ਪੇਟ ਪਾਈਏ ਸਾ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਕੀਤਾ॥ ਅ
ਸਿਉ ਮੁਰਦੇ ਹੋਹੁ ਜਾ ਸੀਸੀ ਦੇ ਤਾਂ ਰਦ
ਹੁਣਾ ਤਬਿ ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਜੀ

ਸੁਣੇ ਦਵਿ ਸਹੁਜੀ ਵੈਠੀ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜਾ
ਇਕੁ ਸੀਹਿ ਮਰੇ ਸੁ ਨਹੁ ਪਕੜਿ ਲੈ ਆਵਹੁ॥ ਵ
ਡਰਤੁ ਆ ਖੜਾ॥ ਤਬਿ ਉਸ ਆਗਿ ਆ ਮਾਗੀ ਜਾ
ਨਹੁ ਬੋਲਿਆ॥ ਤਾ ਨਥੀ ਉਠਿ ਖਲੋ
ਇਆ॥ ਤਬਿ ਆ ਰਜਾ ਪਤਿਸਾਹ ਨਵਰੁ ਪਤੇ
ਈ॥ ਆਖਿਸੁ ਜਾਈ॥ ਤਬਿ ਸੁਣਿ ਤਾ ਰੁ ਖਰਮ
ਬਗ ਨਾਥੀ ਸੇ ਗਏ ਆ॥ ਤਸ ਕਿਰਿ ਦੀਨ ਰ
ਗੁ ਆਇਆ॥ ਆਇ ਬਾਬੇ ਨਾ ਆਖਿ ਉਸ ਪ
ਰ ਵਸੇ ਏ ਨਾਥੀ ਤੁਸਾ ਜੀ ਦਇਆ ਜੈ
ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਸਰਮਿ ਜੀ ਵਾਰਾ ਦਾ ਦ
ਰਾ ਸੁਦਾਇ ਜੋ ਆਏ ਸੁ ਆਇ ਫਕੀਰ

ਤਸੁ ਆਖਆ ਹੈ॥ ਤਉ ਫਿਰਿ ਪਤਿ ਸਾਹ ਆਖਿ
ਆ॥ ਆਖਿ ਦਿ ਆਖਿਆ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ॥
ਸਤਿ ਸ੍ਰਾ ਆਖੈ ਜੀ ਵਾਹਿ ਮੈ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਦੇ
ਰਸੁ ਖਿਨਾ ਆ ਦੁ ਨਾਨਕ ਦੀ॥੧॥ ਤਬ ਫਿਰ ਬੀਸ
ਓ ਗਇਆ॥ ਬਹੁਰਿ ਪਤਿ ਸਾਹਿ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਵਾਜਾ॥ ਤਬ ਫਿਰ ਫਿਰ ਕਹਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਤਉ
ਗਇਆ ਤਬ ਪਾਣਾ ਲੁਟ ਹੈ॥ ਪਰ ਉਨਾ ਕੀ
ਤਸੁ ਪਰਉ ਪਾਇਦੇ ਕੋ ਨਾ ਹੀ॥ ਅਤੇ ਆਇਆ
ਬਕੇ ਦੀ ਕਰੀ ਕੈ॥ ਤਉ ਉਸੁ ਦਾ ਇਕੇ ਦਿਲ ਦਾ
ਕੀ ਗਲਾ ਲੁਤੇ ਦੇ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਪੁਦਾਇ ਕੀਸ
ਦੀ ਉਤ ਉਲ ਕਾਇ ਲੈਦਿਆ॥ ਪਰ ਉਨਾ ਕੀ ਸਚੇ
ਓਹੁ ਕਰੀ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਸਾਹਿ ਕਹਿ

ਕਹਤੁਪ੍ਰਸੀਨੇਆ॥ਤਬਕਿਆਖਿਓਸ੍ਰਜੀਉਕੁਤਕਰ

ਕ੍ਰਿਤਕਰਤਾ॥ਤਬਕਿਵਾਕਾਕੋਇਆ॥ਸਣਿਗੁ॥ਨਾਨ

ਕਥੁਅਪੁਰਾਇਕੀਕਿਆਕੇਪਰਦੁਜੀ॥ਅ

ਮੰਤਲੇਕਦੀਏਰਕੀਕਿਆਤਲੇਕਨਕਪ੍ਰੀ

ਤਕਿਪਾਤਿ ਸਾਤੁਸ ਸਹਿਕਰਿਓਰਿਗਾਇਆ॥

ਬਾਬਾਰਹਾਰਗਨੇਆ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪ੍ਰਥਮੈੴ ਦਾਸੀਕੀਤੀਪੂਜਕਰੀ॥

ਤਿਤੁੴਦਾਸੀਨਾਇਸਰ ਦੁਨਾਰਖਕੀਆ॥

ਤਰਹੁਪੁਓਤਾ ਹਕਕੀਆ॥ਪਤਿਰਦੁਖ

ਕੇਕਾਰੇਕਕਮਤਰਅੈਕੈਆ॥ਏਕਕਮਤ

ਰਹਿਟਾ॥ਏਕੁਪੈਰਿਸੁਤੀ॥ਏਕੁਪੈਰਿਔ

ਆਗਮਿ ਪਛਾਣੀ॥ ਸਿਰਿ ਪੀਰ ਲੈ ਦਰੀ॥
ਆਣਾ ਨੜਕੀ॥ ਸਭੈਤਿਣ ਕੁਰੇਸ ਗਕਾ॥ ਤ
ਦਰੁ ਗਣਹਿਵੈਰਿ ਸੇਪੁਖਰੀ ਦੁਸਟੀਜਰੁ
ਆਇਆ॥ ਸੁ ਪਪਾਣੇ ਵੈਰਿ ਨਹਿ ਆਜਾ
ਦਾਆਨਾ॥ ਤਿਸ ਕੋਣ ਕਹਿਆ॥ ਗੇਲੇ ਹੈ
ਆਕਣਰ ਬਾ॥ ਤਵਿਚੁ ਤਾਹਿ ਉਤਰਿ ਆ॥
ਏਕਦਰ ਪਤਭਲੈ॥ ਤਾਂ ਉਠਣਾਗ ਇਕ
ਏ॥ ਆ ਤੈਸਾ ਪਰਦੇ॥ ਤਵਿਸ ਗਦਾ ਨਆ
ਖਿਆ ਤੀ ਪ੍ਰਦਾਇ ਏਵੇ ਉਵੇ ਉਣਾ ਤਵਿਖਾਖੁ
ਆਖਿਆ॥ ਉਸ ਗਦਾ ਨਿਆ ਪ੍ਰਦਾ ਏਏ
ਕੁ ਹੈ॥ ਤਵਿਸ ਭਦਾ॥ ਆਗਰੁ ਕੀਤਾ॥ ਆ

ਸਿਮ੍ਰਤੀ ਪੜਸਨ ਤਿਨ ਧਰਮ ਕੀ ਪੈਰਵੀ
ਸਿਣੇਆ ਤੇ ਤਿਨ ਕਿਸਿ ਕੀ ਪੈਰਵੀ ਸਿਣੇ
ਜੋ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਨਹੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥
ਅਤੇ ਤਿਨ ਪੈਰਾ ਤੇ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਇ
ਆ ਤੇ ਪੈਰ ਨਾਗੇ ਕਾ ਪੇਖ ਕੇ ਤੇ ਸਪੀਆ
ਹੋ ਗਏ॥ ਆ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਨਵੇਰ ਦੇਹ
ਗੇ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਮਲੇ ਕਾਪ
ਰਖਣਾ ਅਕੇ ਤਪੀ ਏ ਪਾਏ ਸਤਿਆ
ਰੋਗਾ॥ ਤਬਿ ਕੇ ਸੇਵਕਾ ਨ ਕਾਆ ਕਿਸੈ
ਨਾ ਦੀਆ॥ ਹੂਆ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂ ਪਤੇ ਗਾਏ ਨਾ ਗਾਣ

ਤੇਗਬੈਠੋਆ ਤੈਜਸੇਵ ਦੀਆਇਆਤੈਸਾ
ਤਾਦੇਪੇਟਤੇਨਾਗਾਆਇਆਠੋਆ
ਤੇਸੁਸੁਤੁਸੁਪਿਫਲਾਲੇਸੁਖਲੈਆ
ਸਾਇਆਤਬਿਅਗਦਾਨਾਪੈਗੀਪਇਆਉ
ਸਤੁਸਲੇਦੁਨਾਗਸਿਆਏਓਤਬਿਆਇ
ਗਾਊਕੇਹਿਇਚੇਠਾਤਕਿਚਨਗਮਕਾਪੈਇ
ਤੁਸਤਗਦਾਸੁਸਾਸਿਉਮਨਾਨਕਉਆਇ
ਆਸਾਆਇਸੁਗਾਸੁਕੀਤੀਓਸੁਤੇਸੁ
ਸਿਕੈਚੇਠਿਗਇਆਆਸਿਓਸੁਏਭਗਤ
ਤੇਗਸਾਲਬਿਮਨਾਠੀਤ੍ਰਲਸੀਕੀਸਾ
ਨਾਠੀਸਾਲਸਿਗਸੁਨਾਠੀਪਸਿਮਗ

ਸੀਨਾ।ਹੀ।ਗੇਪਾਰੈਦਨਕਾਇਕਾਨ
ਹੀ।ਆਤੈਤੂਭਗਤੂਕਹਾਵਦਾਹੈ।ਸੋਤੂ
ਮਹਿਆਭਗੋਤੇਪਾਈਹੈ।ਨਤਕਿਛੁਕਹੁ
ਸਿਆ।ਮਰਦਾ।ਨਿਆਰਬਾਬੂਦੁਨਾਇਓਤਾਮਰ
ਦਾਨੋਰਬਾਬੂਦਸਾਇਆ।ਰਗੁਖੁਸੀਹੂਕੀ
ਤਾਖਿਬਸਖਦ੍ਰਿਸਟਿਨਾਇਆ।ਮਃ੧।ਸਾਣਹੁ
ਮਖਿਪਿਮੁਸਮਨਾਵਛਮੁਹਿਰਤੁਭੁਣਸੀ
ਮਾਣਾ।ਗਮਨਾਮੁਸਪਿਖਦਾਖਾਪਤੁ
ਇਆਕਰਹੁਦਸਇਆ।ਣਾ।੧।ਕਾਹੋਕਣ
ਸੋਰਭੁਸਨਾਮੁਗਇਦੁਜਾਕਜੋਰਹੋਇ
ਦੁਣਦਾਹੈਗਰੁਣਾਦੁਜਾਰਨਾਉਤਖਿ
ਕਿਨੀਪਛਿਤਕਹਿਆ।ਹੈਭਗਤੇਪੁ

ਧਸਤੁਤ ਕਰਣਹਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕੁ ਉਧਰਿਆਸਾਧੁ

ਚਲਿਕੁ ਧਸਤੁ ਕਰਣਹੁ ਨੈਣਾਇ ਮਸਮਾਇ

ਪਰਤੀਮੇਰੀਐਆ ਤੈ ਪਰਮੇਸਰੀ

ਲੋਗਤਬਿਬੋਕ ਤੁਸੀ ਪੁਛਣੀ ਆਖੀ॥ ਕਾਸੁ

ਕੇਰ ਪੁਤ੍ਰ ਏਹਿ ਕਹਣੁ ਧਸਮੇ ਲੇਗੇ ਬਹੁ ਪਰਤੀਕ

ਈ॥ ਸਿਖੁ ਲਿਖੁ ਗੋਬਹੁ ਤੈ ਦੇ ਮੁਖੁ ਪ ਛੁਹ

ਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ॥੧॥੨॥ ਤਕਿਲਿਗ ਪ

ਤਿ ਪ੍ਰਿਹਿਮਾ॥ ਏਭਗਤ ਪਰਤੀ ਤਾਂ ਧੇਰੀ

ਪਤ੍ਰਮਿ ਰੇਕਿਨਾ॥ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਨਗੀ ਤੈ ਦੇ॥ਸਿ

ਤੈਮਾਣੀ ਕਿਤਿ ਕਿ ਪਿਆਪ ਸਾਕਬਿਸਾਂ ਦੇ

ਤਕਿ ਕਬ ਪੁਛਣੀ ਤੀਜੀਆ ਖੀ॥ ਕਰਿਗਹਿ

ਨਦੁ ਮਾਣਹਿ ਕੁ ਪਰਿਦੁ ਜਾਤਿ ਮਸੋ

ਤਗਿਆਨੁਦੇਹੁਆਖਿਮਿਤ੍ਰਸਿੰਘਨਗੁਰਨਤੁ

ਕਿਆਰਤਨੁਮਾਗੀਕੇਤੋਦੇਹੁ॥੩॥ਤਕਿਰਤ

ਗਦਾਸਪੋਹਤਕਰਿਆਸੀਤੁਮਪਗਮੇਸ

ਗਕੇਪਗਮਹੰਸ ਜੀਆ ਤੇਕੀਆਸੋਰੈ

ਮਤਿਇਦੁਆਕੀਸਿਤੀਹੈਟੀਮਾਗੀਰੁ

ਹੋ॥ਕਰੁਣਕੀਰਿਆਟੀ॥ਤਖਿਕਾਖ

ਮਹਕੀਰਹੁਬੀਆਬੀ॥ਕਰੁਣੇਤ

ਬਿਹਮੁਣੋਹੈਕੇਤੁਕਰਿਹਿਦੀ

ਆਣਾ॥ਪੂਰਨਹਉ॥੧॥ਕਦਾਸ॥

ਦਾਸਾਂਅਹਿਤ੍ਰਜੀਗਪਰਣਿਆਅ॥ਤ

ਕਿਪਿਰਿਪੋਹਤਕੈਤਿਆਆਆਮਿਲਿ

ਤੁਸੀਤੁਮਪਰਮੇਸਰਕੇਭਗਤ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁਜੀ
ਇਸੁਨਗਰੀਕਉਭੀਪਵਿਤ੍ਰਕਰਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਇ
ਸਕਾਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕੇ ਦੇਹਾਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਪੁਛਿਆਇਸਕਾਗੁਰੂਨਾਨਕੇ ਸਾਹਾਤਬਵਿਧਿਪਹਿ
ਤਕਹਿਆਕੀਇਸਕਾਗੁਰੂਨਾਦੇਇਸਿਆਹੈ
ਕਿਸੁਪਰੂਤਰਿਖਿਆਇਰਹਿਆ ਤੇਜ
ਹਬੈਹਹੁਤਹਸੈਸਾਰਸੈਂਹਿਆਤੇਇ
ਸ ਸਤੇਰਾਟੀਤੇਸਹੋਤਹੋ ਦੇਹਾਤ
ਫਿਰਿਬਾਬੇਬੋਲਿਆ॥ਸਬਦੁ॥ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ
ਹਿੰਡੋਲ ਮਃ੧॥ ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ
ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ॥ ਦੁਇਮਾ
ਦੁ

ਤੁਖਧ ਕਹੀਅਹਿ॥ ਪੰਡਿਤ ਕਰਣੁ ਭੀ ਧਰਮੁ॥
ਸੁਆਮੀ ਧੰਨੁ ਤਤੁ ਮਨੇ ਏਹੁ ਮਤਾ॥ ਇਕਿ
ਬਿਧਿ ਧਾ ਦੁਖੁ ਧਾਨ ਪਤੀ॥ ਰਹਉ॥ ਭੀਤਰਿ
ਆਗਿ ਨ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੁ ਪੰ
ਡੈ ਪਾਇਆ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰ ਹੀ ਭੀ
ਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੨॥ ਰਾਮੁ
ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇ
ਇ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰ
ਹੇਇ॥੩॥ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿ ਨ ਖਾਇਆ
ਮਾਨਹਿ ਤਿਨਾ ਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਖਿਨੁ ਤੋਲਾ ਖਿ

ਉਆਪਣਾ॥੧॥੩॥ਤਬਿਫਿਰਿਚਤਰਨਾਸਪਤ੍ਰ
ਤਬੇ॥ਤੀਕੀਤੀਆ॥ਆਂਮਿਲਮ੍ਰਜੀਪਿਤ੍ਰਜੀਅ
ਸੀਸੈਸਾਂਰਕੇਤਾਂਟੀਪਤੜਾਂਦੇਤੇਹੋ॥ਅਭ੍ਰਅ
ਸੀਪਤੜਤੇਹੋ॥ਕੁਦ੍ਰਪਾਂਪ ਤ੍ਰਿਹੋਏਦੇਗ॥
ਪਰਮੇਸਰਕਾ॥ਂਉ॥ਤਬਿਗਰ੍ਹ॥ਨ॥ਕਪ੍ਰ
ਫਿਆਂਏਸੁਆਸੀਤ੍ਰਸਹਿਆਪਤੜਤੇਹੋ
ਅਭ੍ਰਕਦੇ॥ਦਸਤ੍ਰਸੈਸਾਂਰਦੇਗੁਪਤੜਾਂਟਿ
ਹੇ ਨਾਂਟਹਿਆਨੇਗ॥ਤਬਿਪਹਿਤਕਹੇ
ਆ॥ਸੀਦਸ॥ਪਾਂਰਬ੍ਰਹਮਕੇਮਿਲੁਪਹੇਗੀਪ
ਟੀਪਤੜਾਂਦੇਉਸੈਸਾਂਰਦੇਗ॥ਤਬਿਕਾਂਕਾਂ
ਕੀਤਿਆ॥ਗਗਸਕਣੀ॥ਉਅਕਾਂਭ੍ਰਸ:੧॥

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿ
ਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ
ਨਿਰਮਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ॥ ਓਅੰ
ਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ ਓਨਮ ਅ ਖਰ ਸੁਣ
ਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾ
ਰੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾ
ਲਾ ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾ
ਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਬਿ ਪਉੜੀ ਉਚਰੀ ਨਾਨਕ
ਓਅੰਕਾਰੁ ਤੇ ਹੋਇਆ ॥ ਤਬਿ ਪਹਿਤੁ ਆਇਓ
ਗੀ ਪਹਿਲਿਆ ॥ ਨਾਉ ਪਰੀਕਉ ਆਗਾਰੁ
ਸੁਭ ਜਗਾਦ ਪਹਿਲੋ ॥ ਤਬਿ ਬਾਧਾ ਜੀਓ ਸਭ

ਰਹਦੇ ਰਹਾਨਾਨਕ ਸੰਤੈਆਖਿਨਿਕ ਰੋਇ
ਉਹੁ ਚਤੁਸਤੁ ਕਾ ਖੜ ਖਾਨਾਕ ਈਚਿਰ ਸਾਕਾਤੁ
ਬੈਪ੍ਰਭੁ ਈ ਪਾਈ ॥ਤਕਿਉਹੁ ਹਰਿਆਹੁ॥
ਸ ਪਾਹਿ ਨਾਆਇ ਕੈਨਾਤਰਿਇ ਪਾਪੁ ਕਿਆ
ਏਕਾਸਦੇਹੁ ਰਿ ਸਕਾਸਿ ਖੁ ਹੋਨਾ ਈ ਸਿਆ
ਤੇਰਿ ਸਤੇਲ ਈ ਹੋਨਾਤਕਿਰਹੁ ਚੋ ਵਸ ਕਤੁ
ਉਨਾਈਆਨਾਰਗਰਸੁ ਈ ਹਿਰਿਸਾ ਮਃ ੧ ॥ ਕ ਏਨ
ਤਾਜੁਕ ਏਨੁ ਤਲਾ ਤੇਰਕ ਏਨੁ ਸਰਾਫੁ
ਕੁਸਾ ਏਸਾਕ ਏਨੁ ਗਰੁਰਿ ਸੁ ਪਾਹਿ ਰੀਚ
ਆਸਾਰਉਰਿ ਸੁ ਪਾਹਿ ਸੁਣੁ ਕਰਏ ॥੧॥
ਸੋਰਲੇਲਰੀਤੇਰਸੀਤੁ ਨਾਈ ॥

ਤੁਜਾਣਿ ਖਲਸ ਸੈਆਖਿ ਵਗਿ ਪਰਿਣੀਸ
ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ਗਤਊਆ ਮਨੁਤਰ
ਗੁਰਿ ਤੁਤੁਣਤੇ ਗੀਸੇਦ ਮਗਾ ਕੁਕ ਮਾਹੂੰ
ਘਟ ਗੋਭੀ ਤਰਿਸੈ ਮਹਤੈਣੀ ਓਨਧਿ
ਸਿਰਿ ਤੁਰਹ ਦਾ॥੧॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾ
ਜੁ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆ
ਪੇ ਰਖੈ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਵਣਜਾਰਾ॥੩॥ ਅੰਧ
ਣਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆ
ਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨ
ਕੁ ਰਹਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ॥੪॥
ਤੁਧਿਸਿ ਪਾ ਆਖਿਆ॥ ਬਾਣੁ ਦੇ ਗੁਰੀ

ਗੀ ਰੋਇ ਰਸ ਨ ਭੇਖ ਲੇਖ ਅਨਾਤ ਬਿਬ

ਬੇਸ ਬਰਤ ਬਿਨੁ ਦੀਆ ਜਮ ਮਨੁ ਜੀਤਾ

ਨਤਾਇ ਹੈ ਆਸਾ ਮ: ੧॥ ਜੋਗੁ ਨ ਖਿੰਥਾ ਜੋ

ਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁ ਨ ਭਸਮ ਚੜਾਈਐ॥

ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦ੍ਰੀ ਮੂੰਡਿ ਮੁਡਾਇਐ ਜੋਗੁ ਨ

ਸਿਙੀ ਵਾਈਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ

ਰਹੀਐ ਜੋਗੁ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ॥੧॥

ਕੋ ਖੁਰ ਵਣਾ॥ ਗਲੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿ

ਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ॥

ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਬਾਹਰਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਜੋਗੁ ਨ

ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸਿ ਦਿਸੰਤਰਿ

ਤਹਿ ਐਸੇ ਗੁਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ ਅੰਦਰਿ

ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਰਹਰੀ ਐਸੇ ਗੁਨ ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥

ਮਤਿ ਗੁਰ ਤੇਟੈ ਤਾਸ ਨ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪਾਵ ਤੁ

ਵ ਰਸਿ ਰਹ ਈਐ ॥ ਨਿ ਸੁਨ ਸੁਨੇ ਸਰੀ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਦੇਸ ਮਰਿ ਹੀ ਮਨ ਜਾਪਾਈਐ

ਅੰਦਰਿ ਸਮਾਹਿ ਨਿਰਦਨਰ ਹੀਐ ਸੇ ਗੁਨ ਗ

ਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੀ ਵਤਿਆ

ਅਰਿਰਹੀ ਐਸੇ ਸਤੇ ਗੁਰ ਮਾਈਐ ॥ ਕੋ

ਕਾਸੁਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀਸੈਤ ਉਹਿਤੁ ਉਪਦਾ

ਈਐ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਮਾਹਿ ਨਿਰਦਨਰ ਹੀਐ ਸੇ

ਗੁਨ ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥ ਮਾਤਾ ਉਥੇ

ਪਾਆਦਸੁਆਦਮਕੀਤਾ॥ਰਹਿਉ॥ਕੈਈਸ
ਤਾਪੁਰਖੁਹੈ॥ਰਿਸਕੇਖੈਵਣੇਸਾਧਿਖਤੁ
ਤਰਿਆਤਿਆਵੇਰਾਰਕਾ॥ਤਖਿਗੁਣੁਬਬ
ਉਖਤੁਗਇਦਾਗਹਿਆ॥ਇਰਤੁਟੈਤੇਆ
ਇਹਿਕਾਏਦੁਣਾਜਾਗਿਆਕੈ॥ਤਖਿਨਾਇਕ
ਕੇਵਰਿਆਇਵੈਚੋ॥ਉਸਦੇਪਾਰਿਪੁਣੁਤਅ
ਬਾਆ ਤੇਲੈਕਬਤੁਤਮੁਬਾਰਪੋਰਦੈ
ਆਦਿਹਿ॥ਕਿਹਿਆਇਆਣਤਾਪਾਇਹਾਕਿਈ
ਤਖਆਸੀਸਾਦੈ॥ਤਬਿਸਾਦਨਾਦੈ
ਚਤਮਾਮਾਦਚੋ॥ਜਾਣਤੁਜਾਰਿਹੁਰੇਇ
ਆ॥ਤਾਰਤੁਣਿਗਇਆ ਪਾਰਿਥਬੀ

ਪੀਤੀਆ ਨ ਜੀ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁ ਭੁਖ ਲਗੀ
ਅਗੈ ਬਹੁਤੁ ਭਾਰਾ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਦੇਖੁ ਪਤਸਾਹ ਨਾਥਿ
ਸਤਾਆ ਸਾਡ਼ੀ ਖਧਾ ਕਿਰਿ ਹੁਨ ਲਾਗ ਈਆ ਏਸਦੇ
ਖਰਿ ਆ ਜਾ ਪੁਤੁ ਹੋਆ ਹੈ ਨਾਆ ਪਸੋਂ ਜੁਇ ਹਥਿ
ਲਗਿ ਉਠਿ ਗਇਆ ਆ ਪਰਜਾ ਰੇ ਸੈ ਨੁ ਹਰਸੁ ਹੋਇ
ਤਾਇ ਮਰੇਦ ਖਰਿਜਾ ਵਾਇ ਹਪਤ੍ਰ ਜੋ ਦੇਪਾਈ
ਸੰਗਤਿ ਆ ਲੇ ਕਾਨੁ ਦੇਦਾ ਹੋ ਗੁਰੂ ਮੈ ਭੀ ਲੇਆ ਵਾ
ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਹਸਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ
ਦੇ ਖਰਿ ਪੁਤੁ ਨਾ ਹੀ ਹੋਆ ਇਸ ਦੇ ਖਰਿ ਏਹੁ
ਕਰਤਾ ਈ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁ ਪਾਤਰ ਹੁੰਗਤਿ ਕਰਹਾ
ਭਲੇ ਦੇ ਉਠਿ ਜਾਇਗਾ ਪਰਤੇ ਮਹਿਮਾ ਈ ਹੈ ਪ
ਤਾ ਜਾ ਹੋਇ ਪਰਜਾ ਮੋਸਰੇ ਦੇ ਪੀਨਹੀ ਤੁ ਪਾਤਰ

ੲ. ਖਸੂਤੌਹੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਤੈਹੈ
ਜੀਦਾ ਇਹੁ ਦੇਹਾ ਤਬ ਫਿਰ ਦਾ ਨਾਗਾ ਇਆ ਜਾਇਕੈ
ਲੈਤਾ ਕੁਝ ਖਾਤਾ ਪਾਬਾਰੈ ਕਿ ਸੇ ਨਾਗਣੀ ਤੀਗਾਉ ਚਿ ਆਇਆ॥
ਤਬ ਫਿਰ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕੀ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਉਠਾਇਆ ਮ: ੧॥ ਪਹਿਲੈ
ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਾਇਆ
ਗਰਭਾਸਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾ
ਸਿ ਵਖਾਣੈ ਉਰਧ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ਨਾ ਮਰ
ਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ॥
ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ ਜੀਆ

ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਸਾਰ ਭਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਛੁਤਾਇ ਪਠਏ ਨਰਕੁ
ਪਇਆ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਦੂਜੈ ਪਰੇਮਿ ਹਿਰਦੈ ਦੁਖ ਪਾਇ
ਆਸਿ ਚਾਹਿ ਮਹਿਗ ਇਆਣਿਆ ॥ ਤਖਤਿ ਬਹੁਨ
ਜਾਈਐ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਸਿਰ ਚਾਲਿਤੁ ਤਿਸੁ ਪਾਖਰਿਆ ॥
ਤਖਤਿ ਬਹਨਾ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇਸੁ ਤੁਮੈ
ਗਾਵਤਿ ਅਵਤਿ ਸੁਣਾਸਾਸੇ ਗਇਆ ਇਨ ਨਰਕੁ ਦੁ
ਤਗਾ ਸਿਨਿ ਗਏ ਗਏ ਆਤਿ ਮਹਿਨ ਜਾ ਦੇਸਾਰਿ ਭਮ
ਇ ਪਗਿਪਿਆ ॥ ਭਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਰ
ਮਿਹਿਮਹਿਗ ਇਆਣਿਆ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ
ਹਿਰਦੈ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਸਿਰ ਪਾਪਨ ਜੋਬਨ ਸਿਰਤਿ
ਜਰਿਵਾ ਨਾਮੁ ਨ ਜੇਤ ਬੀ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਸਿਰ ਬਧ
ਧੁਨਿ ਕੀਤਾ ॥ ਜਰਿ ਵਾ ਨਾਮੁ ਨ ਜੇਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ

ਕਰਾਮਤ ਇਆ ਸੰਗਿ ਸਾਇਆ ਪਨੁਸਿ ਉਨਤਾ

ਸੌ ਥਾਨਿ ਸਤਾ ਆਨਿਲਾ ਰਨਸੁਗਦਾਇਆ ਪ

ਕਸਸੇਗੀ ਦੈਪਾ ਕ੍ਰਨਾ ਕੀਤ੍ਰਿਕਗਸੁਨਾ ਕੀਤੇ

ਸਤ੍ਰਾ ਕਹੁਨਾ ਨਕਤੀਰੇ ਪਨਗਿ ਪੂਲੀ ਪਨਰ

ਥਨਸਿਉਤ੍ਰਾ ॥੩॥ ਕਤੁ [illegible] ਪਾਰੋਗੇ ਇਕੈ ਦਦਰਾ

ਗਿਆਖਿ ਦਾਣਾ ਦੀਆ ਇਆ ਖੇਤ੍ਰਾ ਰਾਰਸਿਪ

ਰਹਿਚਾਲਾ ਇਆਛਨ ਰਹਿਆਖਿ ਦਾਕਿ ਸੈਨ

ਸਿਆ ਤੇ ਤ੍ਰਾ ਵੇਤ੍ਰਤ੍ਰ ਨਗਿਕ ਸੈਨਾ ਸਿਓ

ਲਾ ਰਾਰਸ ਪਗਿ ਪਕਹਿ ਗਣਿ ॥੪॥ ਤ੍ਰ ਠਕ

ਉਤੋਆ ਦੁਆਰੈ ਮਿਨ ਸਾਡਿ ਭਇਆ ਪ

ਗਇਆ ਸਾਈ ਦਸਤੁ ਪਰਪਤਿ ਹੀ ਲਿਸੇ

ਸਿ ਉਲਾਇਆ ਤ੍ਰਾ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਰਉ

ਸੋ ਪ੍ਰੇਗਾ ਵੀਲੁ ਇਆ ਖੇਤ੍ਰਾ ॥੪॥੧॥ ਜਬਿ ਭਗਤ ਕ

ਉਆ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੁਣ ਸਿਕਾ ਚਲਿਆ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੈਖਿ

ਇਵੇ ਨਿ ਕਲੋ ॥ ਤਾ ਮਰਣੋ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ॥ ਆ

ਸਿਖ ਮਸੀਹਿ ਮਰੇ ਬਾਲਿਕਿਆ ਦੁਰ ਤੀ ॥ ਕਹਿ

ਆਲ ਤਾਪ ਏਦੇ ਆਨਿ ਮਰੇ ਸੋ ॥ ਖੇੜੇ

ਸੋ ॥ ਤਬ ਖਿਆ ਬ ਮਲੇ ਕਰਿ ਤਾ ॥ ਜਿਤੁ ਮਹਿ ਸੇ

ਲਗਿ ਮੁ ਬਰ ਧੀਲ ਅਮਿਲੈ ਆ ਸੀ ਸਾ ॥ ਤੇ

ਮੁਹਿ ਲਗਿ ਧਾਟ ਸ਼ੀਆ ਕਿ ਆਖਤ ਨਮਤੇ

ਕਸੀ ਸਾ ॥ ਇਕ ਮ ਏ ਇਕ ਰਖਿਆ ਇਕ

ਇਕੇ ਨਾਰੀ ਦੁਹਾ ਇ ॥ ਗਇਆ ਮੁ ਬਰ ਧ

ਨਾ ਨਕਾ ਭੀ ਮਰੇ ਨਮ ਲਾਗਿ ॥੧॥ ਤਬਿ

ਬਾਬਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥਹੁ ਚਲੇ ॥ ਤਾ ਵਿਚਿ ਉਦਿਆਨ ਦੇ

ਇਕੁ ਮਹਿ ਆਇ ਪਈ ਦੁਰੀ ਆਈ ਉਸੁ ਜਾ ਤਾ ਵਿਚਿ ਪਾਣੀ

ਦਾ ਲਗਾ ਡੇਰਾ ਕਰਦਿਆ ॥ ਤਾ ਵਿਚਿ ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ ਜੀ

ਆ ਆਈ ਜੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੈਤਾਨੁ ਇਕ ਕੂਏ

ਦੇਤੋ ॥ ਤਾ ਵਿਚਿ ਬਾਬਾ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ॥ ਜਾਇ ਵੇ

ਖਾ ॥ ਤਾ ਵਿਚਿ ਉਸ ਪਾਣੀ ਡੋਲੇ ਆਗੇ ਆਇ ਡਿਗਿ ਪਏ

ਤਬ ਬਾਬੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ॥ ਜਾ ਉਸ ਮਾਣਸ ਨੂੰ

ਦੇਖੀਆ ਆਈ ॥ ਤੂ ਜਿ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਤੇ ਲੈ ਆਵ

ਫਕੀਰ ਮੁਹਿ ਪਾਣੀ ਤਾਈ ॥ ਤਬ ਉਹ ਉਨੁ

ਨਿ ਕਹਿਆ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ॥ ਤਾ ਆਖਿ

ਉਸ ਜੀਉ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਆਪ ਵਡੇ ਰਸ ਨ ਪਾਇ

ਦੇ ਤਾਈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਕਿਹਾ

ਸਖਰੁਤੇਗਾਲੇਫੜੀ।ਨਾਲੀਕਾਉਤੇਗਪਵਢਿ
ਨਾ।ਨਾਨਕਸਿਖੜੀ।ਹਿਪਨਿਆਖਰੁਤੇਸਾਣਤ
ਨ॥੧॥ਤਬਿਪਤਸਾਂਗੀ।ਆਣੀਚਹਿਆਚੀਮ
ਚਿੰਤਾਸਹਰਕਾ।ਤਬਿਬਾਂਬਾਉਖਰੁਗਦਾਗਨ
ਆ।ਤਾਂਸਗਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹਿਸਰੁਬੈਪੀ
ਲੇਚਉਸਾਸਾ।ਤਬਿਬਾਬੈਆਖਿਆਭਲੇ
ਫੇਗਾ।ਦੇਵਹੀਗਾਉਆਫੇਨਗਖੇਨਦਾ।ਤੈ
ਸਨਕੇਵਸੇਟਵਉਪਹਿਆਇਬੈਚਗਾਉਹਿ
ਆ।ਤਬਿਉਸਗਾਉਹਿਲਿਟਵਸਮਈਦੀਨ
ਗਆ।ਨੀ।ਉਨ੍ਹਵਹਿਨਆਇਦਗਸਾਨਿ
ਦਖਦਆਇਆ।ਦਗਸਨਿਦਖੇਦਨਾਇ
ਨਿਤਾਂਪਛਿਆਫੈ।ਸੇਫਾਕਗਨਿ।ਤਬਿਇ

ਕਹਿਓ ਨੇ ਮੁਕੀ ਤੈ ਮੁਕੇ ਰਹਮਸਾ ਨਾ ਬਿਨਾ ਏਨਾ
ਸਿਫਨਾ ਹੀ ਰਾ ਏ ਪਾਨਾ ਤਬਿ ਬਿਏ ਕੀਹ ਯਾਸ
ਸੇਹ ਟਫਸੀ ਏ ਪੁਛਿਆ ਰੋਕਾ ਈ ਰੀ ਤੁੰ
ਨੇ ਤਾ ਪੁਕਿਹ ਓਜਾ ਰਾ ਹੈ ਗਾ ਓ ਆ ਗੋ ਕਿ ਤੈ
ਮੈ ਰੋਗ ਯਾਇ ਰਾ ਯਾ ਤਾ ਓਨਿ ਸਿਯ ਆਖਿ
ਆਕਾ ਈ ਰੀ ਇਕ ਮਾਧੁ ਆਇ ਗਹਿ ਆਠੇ
ਓ ਮਕੇ ਰਹਮਸੀ ਜਾਰਹਿ ਤਬਿ ਓ ਮਕਹਿ
ਆ ਰੀ ਓ ਮਕਾ ਰਹਮਸਾ ਨਾ ਮੈ ਨੁ ਭੀ ਕਗਾ ਇ
ਤਬਿ ਇਕ ਹਿਨਾ ਓ ਜਕੀ ਨਾਸਿ ਜਾਇ ਆਗ
ਦਰਿਆ ਆਹਿਰਿ ਆਇ ਰਾਣੀ ਓਜੀ ਸਾਥਿ
ਆ ਟਰਿ ਆ ਤਬਿ ਨਿਤਾ ਪਤਿ ਆਏ ਡੇ ਇਕੇ
ਆ ਘੀ ਤਾ ਓ ਜਾ ਇ ਫੇ ਲੀ ਯਾ ਨਾਆ

[illegible]

ਨਹਿਲਿ ਲਗਾ ਪੜਤੀ ਮੈ ਦਈਏ ਦੇ ਦੇਖੈ ਤਾ ਓਹੁ
ਹਰ ਨੌਾਤ ਖਫੁਗੀ ਕ ਫਿਕਰਿ ਣਗਾ ਸੈਦਾ ਕੀਏ
ਦਸੈਤਾ ਕੋਲੇ ਨੌਮੀ ਮਟੁ ਕਰਿਆ ਨਿਆਇ
ਵਿਛੁ ਣਗਰੁ ਪਾਸ ਪੈਗ ਪੈਇਕ ਗਿਆਣਿਆ॥
ਤਾਦ ਗਿਤੇ ਥਾਨਿ ਕੈ ਨਾਦੁ ਕਿਛ ਮਾ ਤਾ ਕਪ
ਏਸਾ ਬਿ ਪੈਗ ਥੈ ਗਿ ਕਰਿਆ ਇਆਇ ਕ
ਜੁਤੀ ਚਰੀ ਇਕ ਜੁਤੀ ਕੇ ਨੀ ਤ ਬਿਛ ਸ ਪੁਛਿ
ਆਭਾਈ ਰੀ ਜੁਤੀ ਚ ਰਾਇ ਲੇ ਨਾਤ ਬਿਛੁ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸੀ ਮੇਗ ਪੈਰਿ ਕੈ ਨਾਦੁ ਕਿਆ
ਨੌਾਤ ਬਿਛੁਸ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸੀਆ ਜੁਸੈ
ਪਾਈ ਮਨੁ ਹਗਾਆ ਤੇਤੇ ਨੁਦੁ ਕਿਆ ਕ
ਗਾਏ ਹ ਥਾਤ ਪਹੁਚੀ ਚਾਹੀਆ ਰੋਤੁ ਸਾਦੈ

ਗਉੜੀਮੇਦੇਖਕਰਿਗਿਆ॥ਤੈਮੈਲਾਹਦੇਪਾਪ

ਰਸਾਦੇਗਿ॥ਤਬਿਫਿਰਿਦੇਆਇਆਇਕਰਿਬ

ਹਰੀਕੀਰਤੀ॥ਤਰੀਕਰਤਆਖਿਸਤੁਟਾਈ

ਤਬਿਗੁਰੂਬੋਲਿਆ॥ਤੂਪਕਰਿਗਠ॥ਤਾਂਤੂ

ਗਿਆਖਿਆ॥ਲੀਖਹਗੇਕੀਜੋ॥ਤਬਿਬਾ

ਬੋਲਿਆ॥ਆਖਿਓਸਤੁਓਹੁਰੋਮਤਕ

ਗਿਆਰਾਥਾ॥ਮੈਸਕਸੁਹਗਥੀਆ॥ਖ

ਦੁਲੇਸਗਮਕਾਬੀਰਿਆ॥ਹੋ॥ਏਕੁਸਹਕ

ਸਾਪੁਰੇਹਖਿਰਿਤੀਬੀ॥ਤਿਸਰਾਸ

ਰਕਾਸਹਗਉਈਆ॥ਬੀਆ॥ਪ

ਗਰਿਓਰਿਓਇਕਗਆਨੁਰਓਰਿਆ॥

ਤਨੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜਗਾ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਤੇ ਹੋਇਗੇ
ਆ ਤੇ ਤੇ ਗੇ ਲੋਕ ਮਨੁਖੀ ਬੀਆ ਦਿਸੁ ਦਰ
ਉ ਸੋ ਫਾਨੁ ਆਇਆ ਤਉ ਤਿਨ ਮਨੁ
ਖਟਿਗਏ ॥ ਮਨੁਖੀ ਦਾ ਕੋ ਹੋਇਆ
ਸੋ ਫਾਕਾ ਮਰਦਾ ॥ ਤਬਿ ਓਹੁ ਫਕੀਰੁ ਪੇਗ
ਪਏ ॥ ਨਾਉ ਪਗੀਰ ਹੋਇ ਗਏ ਗੁਰੂ ਗੁਰ
ਗੋਦੁ ਪਇਆ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ
ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਵਿਚਿ ॥ ਮ:੧॥ ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮ
ਨੁ ਮਸ ਵਾਣੀ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ
ਲੇਖ ਪਏ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚ
ਲਾਏ ਤਿਵ ਚਲੀਐ ਤਉ ਗੁਣ

ਦੁਸਾਣੀ ਅੰਤ੍ਰਨਗੀ॥੧॥ਤਿਤੇਏਤ ਸਖੀਆ ਨੇ
ਬਾਹੁੜਿਆ॥ ਤਰਿਕਿਸ ਗੜਤੇ ਰੋਗੁ ਦੁਗਤਿਆਂ
ਗਤ੍ਰੁ॥ ਜਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਜਾਣਦਿ ਨਿਤੁ॥ ਦੇਤੀ
ਪਰੀ ਉਠੀ ਤੇਤੀ॥ ਗਮਿ ਗਮਿ ਰੋਗੁ ਤੁ ਗਹਿਲਿ
ਤ ਫਸ ਨਿਕ੍ਰ ਦਸਿ ਮੁਰੋਰ ਦੁਸਗੁ ਦੀਏ
॥੨॥ ਕਹੁਆ॥ ਅ ਨ ਗਦਿਸ ਨੁ ਦਿਖਿ ਲੀਤਾ ਪੇਰ
ਅਗਨਿ ਤਿ ਤ੍ਰਤਾ ਭਿਗ ਣੀ॥ ਕਿਸੇ ਲੇ ਪਾਪ
ਪਰਤੇਸੁ ਪ੍ਰਪਰਿ ਮਨੁ ਜਾਣਿਆ ਸੈਨਾ
ਲੈਤੁਕ ਏ॥੩॥ ਕਹਿਆ ਅਨੁਗਦੈਚਨ
ਦਿਨਿ ਤੇ ਦੇ ਸਗੁ ਗੁਮਿ ਲੈ ਤਿ ਨੇਣਾ
ਏਕੁ ਨਾ ਮੁ ਉਣਾ ਮਿਤ੍ਰ ਦੇ ਦੇਨਾ

ਕਹਿਮਰਦਾਸਿਰੇਣਾ॥ਤਬਿਫਿਰਿਖਤ੍ਰਕਰੇਣਾਪੈ

ਡੁਹਿਕਿ ਹਰ ਮਿਲਿਗ ਹੋਇਬਿਕਰਿਆ

ਖਿੜਿ॥ਤਾਸਿਮਰਦੇਮੁਹਿਹਿਕਿ ਐ ਮੀਰਿਕਨੈ

ਸੈ ਆਣੀ ਨਾਹੀ॥ਇਮਰਦੇਪ ਸੈਖੁ

ਤਤ੍ਰਦੁ ਗੀਆ ਹੋਪ ਕਰ੍ਹੀ ਹੋ

ਤਬਿ ਬਾਬੇਦੇਰ ਉਠਿਗ ਆਇਖ

ਣਹੈ॥ਤਬਿਦਰਮਨ੍ਹਿਰੇਮੈਣਾ

ਕਿ ਮਤ ਆਇ ਅਰਕਹੀ

ਬਿਕਤ ਹੈ॥ਤਬਿਗਰ੍ਹਪੁਛਿਆਤ

ਮੀਕਹ ਨਿਆਮਣ॥ਤਬਿਫਿਰਿਕ

ਹੀਆ ਮੀ ਹ ਗ ਤਤੇ ਕਮਦ

ਕਹੁ ਆਇ ਜਾ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕੁ
ਸਾਹੁ ਦੇ ॥ ਇਕੁ ਕੰਮੁ ਕਰਿਕੈ ਆਵਹੁ ॥ ਓਨਿ
ਜੋਪਾਂਨਾ ਰਖਿਆ ਦਰਵਾਜੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇਆ
ਗਿਤਿਆ ਦਿਹਾ ॥ ਮਾਗਿਦਾ ਗੁਰਦੇਣਾ ॥ ਤਬਿ ਚਲਾ
ਆਖਿਆ ॥ ਕਰਣਾ ਆਗਿ ਕਰਣ ਮਿ ਸਾਹਿਬੁ ਕਿ
ਕਹਾ ॥ ਤਬਿ ਇਕਨਾ ਆਖਿਆ ਆ ਸਾਬਰਤੁ
ਜੀਆ ਮਾਰੇ ਹੋਨਿ ॥ ਪਤਰ ਮਿਕਰਿ ਰਿਸੋਨਿਓ
ਕਹਿਆ ਤੇ ਸਾਗਾ ॥ ਆਸਾ ਤੇ ਕਰਣ ਸਾਦਾ ਹੋਨਿ
ਖਿਤੁ ਇਰਗਦ ਉਤੇ ਆਗਿ ਨਾ ॥ ਜਾ ਬਜਾ
ਫਿਤਾ ਆਗੇ ਖਾਪ ਈਸਾਨ
ਦੀਹੋ ॥ ਆ ਤੇ ਗਾਮਗ ਦੇ ਤੇ ਸਾਮੁ

ਗਨ ਖੇਜ਼ ਸਗਲ ਦੂਖੈ ਹੋਤ ਬਿਨ ਗਾਪੁ
ਦਿਆ ਕ੍ਰਸੀ ਕਦਿ ਹਉ ਕਿ ਉਪਸਗਲ ਦੂਖੈ
ਹਉ ਤਕਿ ਉ ਨਾ ਕਹਿ ਆਆ ਸੀ ਦਸਗ
ਦੁਜਾ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਇ
ਇਸ ਦੀਆ ਕਉ ਕੁਭੀ ਨ ਗਰਿ ਸੈ ਚਾਣੇ ਹੋ
ਆ ਤੇ ਏ ਹ ਪਿ ਦੁਰਸਸ ਗਦੁਆ ਏ ਹ ਹੀਆ
ਸਤੈ ਖਸ ਪੈ ਚਲੇ ਹੋਤ ਸਪ੍ਰਦੁ ਜਾਇ
ਉਸੈ ਸਾਲੈ ਚਲੇ ਹੋਤ ਕਿ ਨਗਾਪ੍ਰਦਿਆ
ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਪਸਿ ਲੈ ਚਲੇ ਹਉ ਇ ਨਾਪਸ
ਹਾ ਤਕਿ ਸਗੁ ਦੁਆ ਖਿਆਗਾ ਰਿਸ੍ਰਗ
ਤ੍ਰਪਰਮੇਸਰ ਕਉ ਤ੍ਰਸ ਸਾ ਗਦੁਆਏ

ਹੋ॥ਤਿਸਕੀਰਿਸਚਿਉਹਿਸਕੀਨਿ ਧਾਕਾਪੁੰਆ
ਪਇਆਹੋ॥ਤਿਸਕਾਸਰਣਾਧੇਵੰਨਕਉਪਗ
ਪਤਿਭਾਇਆ॥੩॥ਤਿਹੁਨਗਰਸੁਣੇਹੋਹੀਰਣ
ਆਏ॥ਆਖਿਨਹੋ॥ਤਿਸਕੀਰਤਿਸਹਿਪੁੰਆ
ਪਏਤੇਸਗਸੁਕਤਿਪਗਾਪਨਭਇਆਹੋ॥ਨਿ
ਸਕੇਸਾਗਣਕਨੁਆ ਸੀਆਏਹੋ॥ਤਕਿ
ਨਤੁਆਈਪੇਗੀਪਏ॥ਆ ਗਇਆਪੁਕਿ
ਆਆਖਿਸੁਣਈ॥ਤਿਕਿਨਤੁਭੀਆਈਪੇ
ਗੀਪਏ॥ਹਥਸੋਇਥੇਹੋਏ॥ਲਗੇ
ਖਾ॥ਤੀਕਗਇਆ॥ਆਖਿਓਹੋ॥ਸੀਆ ਸਾਕ
ਓਨਾਓਪਗੀਕ ਕਗੁ॥ਆ ਸਾਈ
ਪਾਪ ਕਿ॥ਸਤੁਕਉ॥ਆ ਸਾਅਠ

ਸ੍ਰੁ ਪਾਪਰ ਮਾਏ ਹੈ ਤਾ ਤਬਿਚਿਗਰੁ ਨਾਨ
ਕਮਿਹਰ ਦਾਨੇ ਹੈ ਆਆ ਆਖਿਓਸੁ ਤੁਮ
ਰੈ ਪਾਪਤਬੁਹੀ ਬਿ ਨਸੁ ਹੈ ਦਾਕਿਰਾਏ
ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਫੈਰਹਾ ਆਤੇ ਕਿ ਰਮਾਏ ਹੋ
ਰਹਾ ਤੈ ਸੋਕੁ ਫੁ ਦਮਤੁ ਗਹ ਏ ਹੋ ਆ
ਮੈ ਪਰਸ੍ਰ ਰਕੇ ਨਾਏ ਏ ਹਾ ਆਤੀ ਤਾ
ਭਗਤਾਏ ਸੁ ਹੈ ਪਾਦ ਹਾ ਤਬਿਹਾ
ਆਖਿਆ ਆਗਿਆ ਈਆ ਏ ਕੁ ਫੁ ਦਮਤੁ
ਸੀ ਸੈ ਆਏ ਆਰੇ ਗਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ
ਗੋਏ ਪਤਿਆ ਏਹਨੁ ਮਦਾਕਿ ਆਤਬਿ
ਬਿ ਬਾਏ ਬੋਲੇ ਆਆ ਮ ਬਡੁ ਗਗੁਸ੍ਰੀ ਗਰੁ ਬਿ

ਮਃ੧॥ਲਬੁਕੁਤਾਕੂੜੁਚੂਹੜਾਠਗਿਖਾਧਾ
ਮੁਰਦਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁਧੀਅ
ਗਨਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁ॥ਰਸਕਸਆਪੁਸ
ਲਾਹਣਾਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰ॥੧॥ਬ
ਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇ॥ਉਤਮਸੇਦਰਿ
ਉਤਮਕਹੀਅਹਿ ਨੀਚਕਰਮਬਹਿਰ
ਇ॥ਰਹਾਉ॥ਰਸੁਸੁਇਨਾਰਸੁਰੁਪਾਕਾਮ
ਣਿਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ॥ਰਸੁਘੋੜੇਰ
ਸੁਸੇਜਾਮੰਦਰਰਸੁਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ
ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾਮੁਨਿਵ
ਾਸੁ॥੨॥ਜਿਤੁਬੋਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐ

ਸੋਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁਪਿਰਕਾਬੋਲਿਦਿਨੁ
ਰਹਣੁਸੁਣਿਸੁਰਧਮਾਣਾਜਾਣਜੇਤੁ
ਭਾਣੈਸੈਭਾਣਾਹੁਕਮੁਕਿਰਤੁਦੁਖਿਆਕੁ
ਸਾਤਿਨਾਮਭਤਿਨਾਪਤਿਤਿਨਾਪਾਨੁਪਾਣੈ
ਜਿਨਾਨਿਸੈਰਹਿਆਸਮਾਇਤਿਨਕਾਇ
ਆਪਣਾਹੁਣਾਹੁਕਮੁਸੁਆਮਿਉਕਾਇ
ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਰਾਚਹਿਦਾਨਿ
ਨਨਾਇ॥੪॥੧॥ਮਾਲੈਰੁ॥ਬਜਾਣਮ
ਮਾਹਿਕਰਤਾਰੀਸੋਖਿਆਪਰਨਕਤੇਬਾਉ
ਜੀਤੇਸਾਚਿਟੀਕਾਧਰਮਸੇਤਿਅਗੀਜ
ਜਿਤਾਕਾਖਹਿਆਸਭੁਕੇਖਾਇਆ

ਜਿ ਪਰਵਿਰਿ ਛੁਟਿ ਖੇਦੇ ਏਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਐ ਸੋਇ॥

॥ਤਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੀ ਹੋਈ॥ ਓਪਰੰਤ੍ਰ ਦੇਦੇ ਗਲ

ਬੋਲਤੁ ਵਡੁ ਗੁਰੂ॥ ਤਬਿ ਕਰ ਉਦ੍ਰੂ ਦੇਸਿ ਆਏ

ਹਰਲੇ ਤਬਿ ਏਕ ਦਿਨ ਮਸਾਨੇ ਨਾਥ ਪ

ਸਗੀਤਾ ਉਨਿ ਗਏ ਹਿਆ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਰਿ ਏਕ ਈ

ਸਤ ਦੇਦ ਕਰਿ ਸਿਫਤਿਆ॥ ਉਸ ਬਾਲਾਹਿਤੇ

ਆ॥ ਪੁਛਿਆ ਉਸ ਪਏ ਕੁਲੈ ਗਏ॥ ਤਬਿ

ਪਾਗਾ ਬੀਜਿ ਕਰਿ ਸਿਫ ਕਰਿ ਬੈਠਿਆ ਇਆ

ਬੀਜਿ ਕਰਿ ਪਾਸੀ ਨਾਗ ਈ॥ ਤਬਿ ਬਾ ਕੁਆ

ਇਆ॥ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਨਾਗ ਮੈ ਆ ਕਹਿ॥

ਤਬਿ ਓਹੁ ਪਏ ਲਾਏ ਕਰਿਆ ਈ॥ ਤਾਗੁ

ਨਾਨਕ ਉਤੁ ਪੁਛਿਆ ਆਖਿਆ ਅਸਾਡਾ ਆਦਮੀ

ਏਥੈ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਓਨਿ ਸਿਵਨਾਭਿ ਆਇਆ ਇਥੈ ਰ

ਹੀਨਾ ਤੁਮ੍ਹਿਆ ਦੇਖਿਓ ॥ ਤਬ ਓਥੈ ਬਾਬੇ

ਲੋਆ ॥ ਸਾਲੋ ਕੁ ॥ ਕਣਰਦੀਆ ਇਦ ਸਾਗੋ

ਆ ॥ ਸੂ ਗੈ ਮੁਸਕੁ ਮੋਗੋਨਾ ॥ ਅਮਣਾ ਖ

ਸੂਨਾ ਨਦਾ ਰਿਓ ਕਰਿ ਪਸਾ ਖਿ ਮਾਲੋਨਾ ॥

॥ ਤਬ ਓਨਿ ਮਕੋ ਮਿਰ ਗਓ ਪਗਿ ਪਰੂ ਗਰਿ

ਆ ॥ ਓਤਰੋਗੋਨਾ ਨੀ ਕੁਰੂਕਾਮ ਦ ਕ

ਨਾ ਹਿਓ ਗੋ ॥ ਤਬ ਓਨਿ ਗਸਾਰਿ ਨਪਖਰਿ

ਤ ਹੀ ਲੋਕੁ ਅੰਮਾ ਮੇਰਦਾ ਨਾ ਆਇਆ ਤੇ

ਲੋ ਸਿਰ ਗਤੇ ਪਰੂ ਨਾ ਨੀ ਓਤਰਗਦਾ ॥ ਤਬ

ਸ੍ਰਮਾਤੁਤੁਰਸੁਕੀਤਾ॥ਜੋਕਿਛੀਸਹਮਿਹਰਿ
ਮੇਰਦਾਨੈਮੇਰਨ ਟਾ ਨਾਹੀ॥ਤਬਿਸਨ
ਕਨਤਾਈਕੈਈਮੇਰਦਾਨਖੀਸੇਸਭਆ
ਪੇਆਪਣੀਦਿਰਿਆਤੇਆਈ ਆਗਾਕ
ਈਰਾਖਤਉਪਰਿਚਹਿਆਈ॥ਕਾਈ
ਸਰਗਛਲਾਉਪਰਿਚਹਿ ਆਈ॥ਕਈ
ਸੇਰਉਪਰਿਚਹਿਆਈ॥ਕਾਈਕੈਖਉ
ਰਿਚਹਿਆਈ॥ਕਾਈਬਾਗੁਸਾਖਿਤੇ
ਆਈ॥ਕਾਈਨੈਣਾਤੇਦਸਾਦ ਚੀ
ਆਈ॥ਤਬਿਆਇਕਰਿਣਗੀਆਕੋਅ
ਟਪਾਵਨਿ ਪਾਗਵੀਨਿਵੀਨਿਕਰਿਗਾਤ

ਖ੍ਵਾਜੇ ਮਰਦਾਨੇ ਵੈ ਨੇ ਦੇਖਿਆ॥ ਤਾਮ
ਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਮੇ ਆਖਣਿ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਵਾ
ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਕਹਿ ਮਸਾਣੇ ਕਰ ਰਬਾਬੁ ਲੈ ਕਰਿ ਆ
ਉ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਮਸਾਣੇ ਕਿਆ ਗਲ ਪਾ
ਗਾ ਤਾ ਦੇ ਪਇਆ॥ ਰਬਾਬੁ ਲੈ ਕਰਿ ਆਇ
ਆ॥ ਤਬਿ ਖ੍ਵਾਜੇ ਆਖਿਆ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ
ਵਜਾਇਆ॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ॥ ਮਃ ੧॥ ਸਭ
ਕੀਤਾ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦੁ ਗਾਵਿਆ॥ ਕਿ
ਰਗੁ ਦੇਖੁ ਵੇਖਾਇ॥ ਸੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੀਰ

ਤ੍ਰਾਭੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ਸਾਹਿ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀ
ਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੈ ਜਾਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ
ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿ
ਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਈਂ ਨ ਜੁਲਾ
ਆਖਾ ਅੰਮੜੀਆਸੁ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ
ਅਕੂਅਣੀ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਨਾ
ਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ
ਤੈ ਸਹ ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ
ਸੋਇ ॥੪॥ ਤਾਰ ਬਾਬੁਰ ਕਾ ਹੋਇ ਨਾਣੀ
ਤਖਿ ਨ ਮਾਤੁ ਰਉ ਮਬਾਰਿ ਟੀ ॥ ਸੋ

ਮੇਰੇ ਸੰਤੁ ਸੁਖੁ ਦੇਨਾ ਹੀ ਰਹਤਾ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਅ
ਰ ਸਭਨਾ ਕੀ ਸਿਰ ਦਾਗੀ ਥਾ॥ ਪਾਸੀਆ ਦੇ
ਲੀਆ ਸਾਖਿਆ ਤੇ ਬਰ ਕਾਗਦਾ ਕੇਉ ਪਰਿ
ਹਰਿ ਕਰਿਆ ਦੀਆ॥ ਆਇ ਕਰਿ ਲਗੀਐ
ਤੁਰੀ ਤੁਰਕ ਗਏ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ
ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਵਿਚਿ ਮ: ੧॥ ਕੁਚਜੀ ਮੰ
ਞੁ ਕੁਚਜੀ ਡੋਸੜੇ ਹਉ ਸਹੁ ਗਇ ਦੂਰਿ ਜਾਉ ਜੀ
ਉ॥ ਉਥੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜੰਦੀਆ ਕਉ
ਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ
ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਆ ਹੁ ਜੀ
ਉ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਞੁ ਨ ਆਵਨੀ॥ ਹਉ ਕੈ ਜੀ

ਰੇਸੁਧਰੋਗੁਰਸਜੀਹੋਆਕਿਆਗੁਣੋਤੇਰੋਦਿਖਰ
ਕਿਆਕਿਆਖਿਨਾਤੇਗਾਨਾਹੁਜੀਹੋਆਇਕੁ
ਟੋਪਿਨ ਮੌਬੜਾਮਰਣੁਗਬਾਟੋਤੇਰਜੀਹੁ
ਜੀਹੋਆਸੈਨਾਭੁਧਾਰਗੁਣਾਮੇਭੀਤੇਮਾਹਿ
ਰਜੀਹੋਆਮੇਦਮਤੁਸਾਇਤੀਆਮੈਭਾ
ਤਿਨਮਿਹੁਣਕਾ ਇਤੁਜੀਹੋਆਮੰਦ
ਗਮਿਟੀਮੰਦਝੈਪਖਗਵੀਤੇਗਮਿਗ
ਹੋਆਨਹੁਇਤੁਭੁਲਾਏਭੁ ਲੀਆਭਿ
ਸੁਰੈਤਨਬੇਠੀਪਾਮਿਜੀਹੋਆਮੰਬ
ਇਤੁਜਾਭੁਗਣੀਆ ਬਗਬਠਿਣਆ
ਇਜੀਹੋਆਸਾਪਨਚਾਣੀਸਾਤੇ

ਦਿਆਮੁ ਦੇਸੀ ਆਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੁਤ
ਮੁਤੀ ਸੁਹਾਗਣੁ ਥੀਆ ਭੁਣੀ ਦੁਟ ਸੂੀਆ
ਮੁਜੀਉ ॥ ਤਉ ਸਹੁ ਨਾਣੁ ਮੁਤੀਆ
ਤਿ ਨਾਹੁ ਪਾਵਉ ਪਗੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ
ਗੁਣਾ ਮੈ ਸਭਆ ਵਣੁ ਣਾਇੰ ਨਾ ਕਰ
ਆਗਣਲਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਗੰਡੀ ਸੋਨਗ
ਦੋਹੁ ਮੈਲੁ ਨਗਹਿ ਗੋਤੇ ਜੀਉ ॥੧॥
ਤਖਿਗੁਰੁ ਖਾਖਾ ਵਾ ਨ ਵਾਤ ਕਰਿ ਉਠਿਆ ॥
ਤਖਿਨਾਗੁ ਸਨ ਭੀਮੇ ਦਜੀ ਦਕਰਿਕਰੀਪ
ਰੀਕਿ ਫੁਤੇਦਿ ਨਾਠੀ ॥ ਤਾ ਨੁਰ ਮੁਰੀਤੁ
ਜੀਗ ਨਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਤੇ ਤਾਣੈ ਕਰਿਓ ॥

ਛੁਟਕੀਆ ਭੀ ਪਕੜੀਆ ਹੇਠੀਆ॥ ਤਿਨੀਆ

ਨਰਦਿਗਾ ਦੁਸਿ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ

ਨਿਆ॥ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾ

ਵਜਾਇਆ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਰਾਗੁ ਕੀਤਾ॥ ਮ: ੧॥ ਭਾਂਡੇ

ਸਭ ਕੁਝ ਓਨਾਇਆ॥ ਤਾ ਤਾ ਮਰਦੀ ਓਥੇ ਦੇ

ਪਾਦਾ ਦੇਣ ਪੁਤੁ ਨੀਆ ਵਾਦੇ ਵਦਾ॥ ਨਾਰ

ਨ ਦੇਕਾਣ ਦੇ ਭਾਇ॥ ਦਤੀ ਸ ਤੀ ਕਠਾ ਪੇ

ਪਾਉ॥੧॥ ਨਾ ਨਕਨਾ ਮੰਦਰੁ ਤੁ ਉਰ ਕੰਤੁ

ਸੀ ਪੀਤ ਨੀਆ ਜੋਗ ਮਹਿ ਕੁਦਾ ਤਸਾ ਗੁਰੁ॥

ਦਗਮ ਨੁ ਦੇ ਖੇਖਿ ਨੁ ਦਇਆ ਨ ਤਇ॥ ਜੋ

ਇਦਿ ਤਖਿ ਨੁ ਗਠਿ ਨ ਕੇਇ॥ ਗਦਾ ਨਿਆਉ

ਕੇਗ ਤਖਿ ਤਇ॥ ਕਠਿ ਪੁਦਾਇ ਨ ਆ

ਜੈਸੀਹੈ॥੨॥ਸੋਸਤਗੁਰੁਪਾਸਿਚਰਣਾਪਹਿ॥ਤਾਮੁ
ਤੁਪੀਤਵਿਸੇਮਾਗਿਆਹਿ॥ਸੋਸਤਗੁਰੁਵਸਾ
ਪੈਨਤਪਸਤਾ॥ਪਸਾਗੁਪਦਮੈਦੇਤੈਗਮੈ
ਤੁਪਰਵਤਾ॥੩॥ਅਦਸਮਗੁਰਤਨਾਨ
ਨਾਉਸਿਰਦੀਗੁਰਗੁਰਹਿ॥ਪਰਵਤਾ॥ਗੁ
ਰਪੁਸਾਦਿਗੈਮਿਹਮਾਤਾ॥ਤਾਗੁਕੁਰ
ਰਗਨਪਾਹਿਮਾਤਾ॥੫॥ਤਕਿਗੁਰਕਪ
ਸਾਲਕੁਰਿਤਾਗਾਣੀਆਸੀਰਿਗਗੀਆ
ਆਚਾਰੀਕੁਗੀਆਂਰੀਸਾਰਗਿਤਿਨਾਰੀ
ਆਸੈਵਿਨਿਰਹਿਪਰੀਆਂਹਿਦੈਤਾ
ਨਿਨਿਤਾਰੀਆਰਨਿਨਿਨਿਆਰੀਆ॥
ਨਾਕਰਜਾਸੁਮਰਰਪਾਜੋਤਿਨਰਮੈਗਿ

ਸਿ ਲਗੁ ॥੧॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਸਲੋਕੁ ਬੋਲਿਆ
॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦਿ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਾਹਿਬਾ ਜਿਨਿ
ਨਿਰੰਜਨਿ ਆਖਿਆ ਅਨੇਕ ਪਰਕਾਰ ਕੀ ਆਹਿਆ ਜਿਨ
ਈਆ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਜਾਇ ਦਰਿ ਸਾਹਿਬ ਨਾਤੁ ਪਾਤੁ
ਜੀਵ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇਖਣ ਸਾਮ
ਆਹਿਆ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾ ਕਿਆ ਜੀ ਜਿਸ ਆਪਣ
ਸਾਜੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਦਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆ ਅਰਦਾਸਿ ਆਖਿ ਕੁਦ ਜਾਹਿ ਤਾ ਅਪਣ
ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀਆ ਗੁਰੂ ਨੇ ਗੁਰਬੀਤਾ ਮਕੁ
ਤਮ: ॥੧॥ ਇਆ ਨਦੀ ਆਖ ਕੁਰਾਨ ਕਰੋ
ਆਪ ਨਾਦਿ ਪਾਰਿ ਜੀ ਗਾਵੀਅਨ ਜਿ ਆਖਿ
ਮਨ ਜਾਨੈ ਪਾਵੈ ਆਪਣੀ ਦੇਖ ਜੀਵਿਆ ਨਾਉ
ਜਿਨਿ ਬੋਹਿਥੀ ਚੜੁ ਮਾਣੀ ਈਆ ਨੇ ਕੋਟੁ

ਕਾਕਰਿਸੀਗਾਰੁ॥ਤਾਂਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਲਾ
ਗੀਜਾਂਸਹੁਧਰੇਪਿਆਰੁ॥੧॥ਇਆਣੀਬਾਲੀ
ਕਿਆਕਰੇਜਾਂਧਨਕੰਤਨਭਾਵੈ॥ਕਰਣਪਲਾ
ਹਕਰੈਬਹੁਤੇਰੇਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥ਵਿਣੁ
ਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਈਐਨਾਹੀਜੇਬਹੁਤੇਰਾਧਾ
ਵੈ॥ਲਬਲੋਭਅਹੰਕਾਰਕੀਮਾਤੀ॥ਮਾਇਆ
ਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐਨਾਹੀ
ਭਈਕਾਮਣਿਇਆਣੀ॥੨॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗ
ਣੀਵਾਹੈਕਿਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈ
ਸੋਭਲਾਕਰਿਮਾਨੀਐ॥ਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਚੁਕ
ਾਈਐ॥ਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਤਾਂਚ
ਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸਹੁਕਹੈਸੋਕੀਜੈਤਨੁਮਨੁ
ਦੀਜੈਐਸਾਪਰਮਲੁਲਾਈਐ॥ਏਵਕਹਹਿਸ

ਤਗਣੀਬੈਨੈਣਿਨੀਖਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ॥੩॥ਅ
ਪੁਗਵ ਜਿਨੈਤਾਸਹੁਪਾਈਐ॥ਅਫੁਰੈਮੀਠ
ਤੁਗਾਈ॥ਸਹੁਨਰਾਰਿਵਡਿਰੇਖੈਮੈਰਿ ਨੁਣਖੈ
ਵਾਮਣਿਨਵਨਿਪਿਪਾਈ॥ਆਪਣੈਵੰ ਤਪਿਅ
ਗੀਸਾਸੈ ਤਗਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾਸਭਾਗਾਈ॥ਐ
ਸੈਗੀਗਤੀਸ ਤਰਾਕੀ ਸਾਤੀ ਆਤਿ ਨਿਸਿਭਾਇ
ਸਮਾਣੀ॥ਸੁਣਰਗਸਾਸਹੁਪਕਵਰਖਣਵ ਤੀਐ
ਸਾਜਿਆਣੀ॥੪॥ਤਖਿਗੁਰੂਕੀਪੈਰੀਆਇਪਣੀ
ਆਗਮਾਣਿਵਿਚਿਪ ਲਾਪਾਇਕਰਿ ਖੜੀਆਣੈ
ਆਆਖਿਣਗੀਆਆਸਾੜੀਗਾਤਿਕਿਛਕ
ਗਿਓਹਾਅ ਤੀਮਕਿਅਤਮਿਗ ਤੁਖੜਾ ਕਿਉ
ਕਰਿਉਨੇਗ॥ਤਖਿਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆ॥ਵਤੁਗੁਰੂ
ਕਰਿਕੋਇਸਣਿਆਤਮਿਗ ਤੁਖੜਾਉਨੇਗੜ॥

ਆ ਤੇ ਤੁਸਾਡੀ ਕੀ ਗੋਤਿ ਹੋਇ ਹੈਗੀ ॥ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਾ
ਪ ਹੋ ॥ ਤਬ ਬਿਨਉ ਕੀਤਾ ਆਹਿ ਪੈਰੀ ਪਈਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਗ
ਕਹੇ ਥੀਆ ॥ ਕੋਣ ਹੁਣ ਹੋਰੁ ॥ ਤਬ ਕਿਛੁ ਕਾਨਉ ਬਲ
ਗਦਾ ਗਇਆ ॥ ਸਾਦਾ ਜਾਦਾ ਨਉ ਰਿ ਆ ॥ ਉਹਿ ਸਿ
ਉਆ ॥ ਸਾਈ ਕੇ ਚਾ ॥ ਤਬਿ ਪਗ ਮੇ ਸਗਵੀ ਆਗਿ ਭੁ
ਨਸਿਰਣ ਸੁਭੁ ਢੋਣ ਰਿਕਉ ਆਹਿ ਆ ॥
ਉਨੁ ਸੁਪਾਰਿ ਉਸਾ ॥ ਆ ਪੀਠ ਉਸਰ ਖਤਾਣ ਗੋਉ
ਰੁਹਿ ॥ ਤਬਿ ਮਗਦਾ ਨਾ ਬਹੁਤੁ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਆ ॥
ਪਉ ਸਤੀ ਉਪੁ ਤਮਾਨ ॥ ਆਸਿ ਉਤਾ ਕਿਉ
ਕਿ ਪਾਹਿ ਆਗਿ ਗਰ ਪ ਯਰ ਹੋਭੀ ਗਏ ॥ ਤਬਿ
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ॥ ਮਗਦਾ ਹਿਆ ਕਹਣਾ ਹੋ
ਨਾਹੀ ॥ ਤਬਿ ਮਗਦੇ ਆਖਿਆ ॥ ਆਸਾ ਤੇਰੇ
ਪੁਤ ਹੋਆ ਜਾਹਿ ਤਬ ਣਾਇ ਤਾ ਨਾਹੀ ਕਿ

ਤੁਹਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਹੈ॥ ਤਾ ਸੋਢੇ ਰਖੀਅ ਰੂਤਾ ਟੀ
ਤਬਿ ਆਗਲੀ ਕਾਗੁ ਪੂਰਿ ਅਣਿਆ॥ ਸਿਖੁ ਆ ਚਉਠ
ਸਿਰ ਤੇ ਉਠਿਆ॥ ਕਾ ਰੋਖੁੜ ਆਗਲਿ ਹੈ ਧੀਆ॥ ਤਾ ਬਿਸ
ਰਾਨਾ ਤੁਰਫ ਕਿਕੈ ਪੈ ਗਇਆ॥ ਆਖਿ ਉਸ੍ਰਕੀ
ਦਸ ਗਇਆ॥ ਤਬਿ ਪਾਣੀ ਕਾਗੁ ਪੁਤਿਆ॥ ਪੁ
ਟ ਬੈਠਿਆ ਖਿਆ॥ ਤਾ ਗਾ ਬਸ ਇਪਾਣੀ ਪਉ
ਬਾ ਬੇਤੇ ਰੁਗਿ ਪ ਹੋ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੁ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਇਆ॥ ਤੁਰ ਉਪ ਰੁ ਉਠਿ ਬੈ ਠਾ॥ ਗ ਬਬੁਦਾ
ਹੋ॥ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠਿ ਬੈਠਰ ਬਬੁ ਦਸਾਇਓ
ਸੁਗਾਰਗੁ ਅਪੁਕੀਤਾ॥ ਬਾਬੇ ਬਸਬਹੁ ਉਠਾਇਆ॥ ੪੭॥
ਤਗਪੈ ਪਰਤੀ ਅਕਾਸੁ ਨਿ ਦੂਹਾ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿਆ
ਮਉਰਗ ਗਾਡ ਗਪੈ ਪਉ ਦਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰਾਗ
ਗਪੈ ਇਤੁ ਇਰਾਗਾ॥੧॥ ਸੋਰਮ ਨਹਿਕ ਨਿਲ

[illegible]

ਘਰਿ ਨੀਆ ਆਖਿਓ ਸੁਣਹਿ ਬਹੁ ਮੈ ਤੇਰੇ ਤਾਣੇ
ਰੋਵਣ ਹਾਰਿ ਸਚਾ ਤਖਿਓ ਬਾਕੇ ਪ੍ਰਭਿਆ ਤੇ ਪਾ
ਸਿਰਿਆ ਨੌ ਤਾ ਕਾਣ ਸੁ ਗਿਆਖਿਆ ਮੇਰੈ ਪਾਸਿ
ਸਤੁਰਿ ਬਹੁ ਨੋ ਦੇ ਆਖਤੁ ਤਾ ਸੈ ਤੀਆ ਦੇ ਸਾਹਿਬ
ਤੁਸਾ ਰਨਾ ਆ ਤੈ ਰਤਨਾ ਕਾਣਾ ਣੰ ਦਾ ਜਾ ਦਉ
ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ਤਖਿਓ
ਬਲਿਆ ਸਬਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸੋ ਮ:੧॥ ਸਿ
ਰੀਤ ਮੇਰ ਰਉਸ ਰਹਿਰਤਾ ਰੀਤ ਨਇਦਾ ਦਉ॥
ਦਸਤੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਨਾਨਕ ਆ ਦੇਵ
ਉ॥ ਸਤੁ ਦੇ ਸਿਖੁ ਣਾ ਵੀਸ ਰੋਤ ਰਾਸਿਤੇ ਨ ਆ
ਏ ਨਾ ਉ॥੧॥ ਰਹਿਬਿ ਨ ਦੀ ਉਦਾਲਿ ਬਲਿ ਦਾਉ॥
ਸੋ ਆਪ ਦਸਾ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇ ਸਿਆ ਆ ਬਹੁ ਨਾ ਨੇਖ
ਉ॥ ਰਹਉ॥ ਤਖਿ ਪਿਰਿ ਕਾਣ ਸ ਗਿਆਖਿਆ॥

ਸੋਤੀਸਦੇਹਗਾਦੀਧਾਤੀਕ ਗਾਆਤ੍ਰਣਾਣਾਦ
ਸਾਫੁਰਗਣਾ॥ਇਰਦੀਆਮੋਹਣੀਆਏਆ
ਏਾਤਖਿਰਗੁਪਉਰਸਾਤੁਸੀਆ ਖੀ॥ਠੀਕਤਾਧ
ਗਤੀਲਾਲਦਾਸਤੀ ਮਣਧ ਲਾਲ ਦਸਉ॥
ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿਮਣੇਮੋਠੋਕਰਰਗਾਪਮਾਉ॥ਮ
ਤ੍ਰਦੇਸਭ੍ਰਣਾਢੀਮੇਰਤੇਗਇਕਿ ਨਆ ਏਨਾਉ॥
ਤਖਿਰ ਲਸਗੁਰਿਕਢਿਆ॥ਸਿਖੀ ਏਠਭੁਨਾਠੀਲੈ
ਦਤਾਮਿਧਿਲੈਸੋਗਿਧਿਆਢੀਆਤੈਰਾਪਤਪ
ਕਤੀਢਿਰਿਲਿਦਾਣ੍ਰਾ॥ਆਗਹਸਾਗਕੋਠ ਸਾਏਇ ਪੂਰ
ਇਤਏ॥ਤਖਿਰਗੁਪਉਰਸੀਤੀਸੀਆ ਖੀ॥ਸਿ
ਖਿਤਏਮਿਪਿਲਾਏਗਿਖਿ ਆ ਖਾਮਾਉ॥ਰਾਪਤ
ਪਰਗਟ ਹੋਇਵੇਠਾਲੈਕੁਗਾਪੈਭਾਉ॥ਮਤੁਰਸਿ
ਭੁਣਾਢੀਮਰੇਤੇਗਇਕਿ ਨਾਏਨਾਉ॥੧॥ਤਖਿਰ

ਨਰਾਈ ਆਖਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਨੋ ਏਹੁ ਮਾਣਤਾ ਨਾਹੀ ਏਹੁ
ਗਤੁਰਕਣਾ ॥ ਤਫਿਰ ਗੁਰੂ ਉਥੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ ॥ ਮ੍ਰ
ਣਤਾ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸੋਭਾ ਸਮਰਕਰਤ ਪਤਿ ਗਪਉਪਾਉ ॥
ਪੁਰਖ ਮੂਰਤਿ ਸਚੁ ਕ ਗੋਥੇ ਨਾਨਾ ਕਾਸ ਗੁਰੂ ਏਹੁ
ਮਤ ਰੈ ਪਿਛੁ ਲਾ ਦੀਸ ਰੋਤ ਗਾ ਕਿਤਿ ॥ ਨਾ ਹੋਰਹਾ
ਨਾਤ ਫਿਰਕਲ ਗੁਰਿ ਪਰਰ ਪਰਾ ਕੀਤੀ ॥ ਆ ਖਿਓ
ਗੀ ਮਹਿਲਾ ॥ ਆਖਿਉ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਗੀ ਗਤਿ ਲਿਓ
ਕਰਿ ਹੋ ॥ ਤਖਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ॥ ਸੋਗ
ਸਿਖੁ ਕੰਟਸ ਪੈਰੀ ਈਹੋ ਹੋਗਾ ॥ ਤਿ ਸਕਾਸਰ ਕਾ
ਤ ਗੀਗਿਤਿ ਹੋਗਾ ॥ ਤਬ ਕਰਣ ਗੁਰੂ ਪੈਰੀ ਮਹਿ
ਆ ॥ ਬਾਬੇ ਹਿਰਾ ਕੀਤਾ ॥ ਚੇਲਾ ਹੂਏ ਹਰ ਗੁਰੂ ॥
ਗੁਰੂ ਤੇ ਸਾਰਾ ॥ ਗਲਿ ਹਰਿ ਗੋ ॥ ਆਖਿਓ
ਰ ॥ ਗਗਪਗਟਾ ॥ ਜਾਣ ਪੈਰਾ ਗੁਰੂ ਖਿਗ

ਸੁਸਤਗੁਰਿਮਿਲਿਆਤੂਨਦਰਿਆਵੈ॥ਪਕੜੀਸਾਚੀ
ਤਖਿਸਰਦਾਨਾ॥ਕਰਤੂਤੇਸਾਤੁਨੇਆਸਦੇਖਿਕ
ਗਿਆਖਿਉਸਤੀਇਖੇਰਾਣੀਸ਼॥ਏਤਰਾਣ
ਸਸਾਂਕਦੇਨਾਠੀਡਿਣਾਇਸੁਰਾਣੇਤਦਾਣੁ॥
ਤਖਿਸਤੁਖਖਆਖਿਆਸਰਦਾਗਿਆਇਨ
ਦੀਪਉਸਤੀਠੋਕਾਂਏਕੈਣੀਸਤੁਦੋਨਾਣਏਰਿ
ਦਾਉਤ੍ਰਾਦੇਵੈਥੈਦਾਨਾਏਕਦਾਕਣਾਪੈਦਾਨੈ
ਤਾਪਾਇਦਾਏਨਿਆਤੈਦੇਨਿਸੈਸਪਦਾਆ
ਤਪੈਦਾਠੈਏਤਾਪਾਇਦਾਘੀਨਾਪਤਤੇਗਾਸੈ
ਕੈਈਨਾਠੀਆਏਦਾਤਖਿਸਰਦਾਨੋਆਰਦਾਕ
ਤੀਆਖਿਉਸਤੀਕਦਾਇਖੈਕਈਆਇਸੁ
ਭੀਠੋਤਖਿਬਾਖਆਖਿਆਸਰਦਾਗਿਆਇ
ਰਇਨਾਇਰਗਦਾਰਹਿਆਂਬਾਪਾਨੈਏਪੈ

ਤਸੀਲਮ ਕਰ ਕੈ ਕਹਿ ਇਕ ਗਲ ਦੇਉ ਪਰਿ ਚੜਿਆ
ਬਾਗ ਸਿਖੁ ਉਪਰ ਤੀ ਆਖਿ ਨਿ ਕਲਿ ਆਗ ਸਿਖਿ
ਕੀਂ ਜੀ ਦਾ ਖਿਮਲੀ । ਤਾ ਆਖਿਓਸੁ ਗੁਰੂ ਜਾ ਇਤ੍ਰ
ਗਹਿ ਚਾਲ੍ਹ ਨਾ ਨੀਆ ਤੇ ਦੇ ਚਾਲ ਦਾ ਹੋ ਤਾ ਮੇਰੀ
ਗ ਜਾਇ ਇਹ ਚਾਲ੍ਹ । ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਪੁਛਿਆ ਤੇਰੀ ਕਿਆ
ਗ ਜਾਇ ਹੈ । ਤਬਿ ਕੀਰੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਗੁਰ ਜਾ ਮੇਰੀ
ਏਹ ਗੁਰ ਜਾਇ ਹੈ । ਜੈ ਮੇਰੀ ਰਹੀ ਖਾਇ ਕਹਿਤਾ
ਹੈ । ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕਹਿਆ ਸੈ ਬਾਬਾ ਨਿ ਪੁਤ ਨੀਕਾ
ਗੁਜਾਨਾ ਸੈਤ ਗੁਰ ਦੀ ਕਿਉ ਕਹਿ ਆ ਦਾ । ਤ
ਬਿ ਕੀਰੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਗੁਰ ਜਾ ਨਹੀ ਤਾ ਸੁਣ ਕਹਿ
ਕੇ ਜਾ ਹੈ । ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕਹਿਆ ਭ ਨਾ ਹੋ ਦੇ ਕੀਰੀ
ਹੈ ਮਗਰ ਜਾਇਆ । ਤਬਿ ਗੁਰ ਜਾ ਤੁ ਪ੍ਰਾਣ ਗਾਕਰ ਹੈ
ਬਾਬਾ ਨਿ ਪੁਤ ਨੀਕ ਕਹਿ ਕੀਰੀ ਜਾ ਸਾਬਿ

ਤਬਿ ਇਕ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਕੀ ਤਗਾ ਕੀ ਸੀਆ ਤਾ ਏ
ਸਾਹਿਬ ਕਿਸਿ ਪੁਛੇਆ ਦੇਖਾ ਤਬਿ ਕੀ ਸੀਆ ਗਏ
ਆਗਾਹਿ ਆਣ ਤੇ ਤਬਿ ਪੁਸਾਦੁ ਭੇਜੇਆ ਏ ਆ
ਸਿਖਰ ਦੁ ਲੇਏ ਹੀਆ ਸੇ ਸੇ ਆਤੁ ਹਿ ਜਾ ਹੈ ਉ
ਸਰਦਾਰਿਆ ਬਦਲੁ ਪੁਤ੍ਰ ਹੀਏ ਸਰਦ ਸੋ
ਪੁਆਗਾ ਪਰਸੇ ਸਰਕੀਆ ਹੀ ਸਾਹਿਬਾ ਤਬਿ
ਇਕੇ ਗਜਾ ਗਹਿਆ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੀਗ ਏਆ
ਸਿਖ ਨੂੰ ਨਾਹਿ ਰਜਾ ਥਾ ਤਸ ਨਾਆ ਵਸੇਗ ਲੈ
ਸਾਹਿਬਾ ਤਬਿ ਰਜਾ ਨਬਿ ਦੇਹਿਪ ਸਾਹਿਬ ॥
ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਭਾਗੇ ਹੈ ਸੀ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਸਕੀ ਸੋਤੁ
ਦਸੀ ਤਾ ਕੀ ਸੀਆ ਜੋ ਗੁਆ ਜਾਤਾਂ ਆਹਿ ਭੋ
ਆ ਦੇਖਾ ਆ ਤੇ ਸਤਬੁ ਤੀਆ ਸਤੁ ਕਰੇ ਹੀ ਆਪ
ਸਾਜ ਕਿਹੀਆ ਆ ਤੇ ਸਤ ਤਰੇ ਤਬਿ ਪਰੇ ਜੋ ॥

ਪਤਾਲਕਿਪੈਗਤਬਖੁਰੁਤੁਰੀਰਹੀਆਗਈਆਨਾ
ਇਕਰਿਆਖਿਤਸੁਪੁਭਰਿਤੇਆਈਆਸਿਮਰ
ਉਠੁਤੁਲਬਾਲੀਸੈਧਉਰਿਖਸਾਠੇਹੋਇਤਬਿਬ
ਬਾਬਾਖੁਰਨੀਗੈਮਰਰਉਠਿਖਸਾਠਿਆਪਰ
ਮਸਰੀਆਗਿਆਹੋਇਤਬਕਿਸਨਾਉਠਿਕਗਿ
ਦੀਪਚਕਿਗਇਆਬਾਬਾਖੁਸੀਮਾਪਿਆਹੁ
ਕਿਰਟੀਮਲੋਇਤਾਚਿਲੋਆਆਤੈਨਾਧਿਰਿਆਨਿ
ਪਾਤੁਮਿਲਿਆਤਾਕਿਗਾਠਿਆਆਤੈਰਾਣ
ਮਿਲਿਆਸੋਗਿਖਿਆਠਿਆਤਬਿਕਿਸੈਪੁਛਿ
ਆਆਖੈਮੰਗਿਦੀਚਿਲੋਦੇਉਮਿਤੇਆਤੇ
ਆਤੁਕਿਗਾਰਾਣਿਖਿਆਤਬਿਕਿਰੀਦੀਕ
ਠਿਆਤੇਗਨਾਆਗੈਇਕਗਨਾਆਖਿਆਪ॥
ਕਿਮਰਦੁਮੈਰਦੀਕੀਤੀਆਤੋਗਹਿਸਾਤਿਗੋ

ਗਇਆ ਥਾ ॥ ਜਿ ਮੈ ਤੇਰਾ ਮੁਹੁ ਵੇਖਾ ਕਉਧ ਜਿਸਿ ਆਣੈ
ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਮਰਿਆ ਪਇਆ ਸਾ ਰਾ ਸਾ ਬਗਿਆ
ਖਾਣੇ ਤੇ ਰਹਿਆ ਪਇਆ ਕਉਰਿ ਤਾ ॥ ਅਤੇ ਰੋਟੀ
ਮਰਿਆ ਪਇਆ ਸਾ ਪਾਸ ਗਇਆ ਥਾ ॥
ਮੈ ਤਿ ਰਹਿਆ ਪਇਆ ਤਾ ਓਹ ਪਇਆ ਸਾ ਬਿ
ਗਰਾ ਸਾ ਇਕ ਵਡਾ ਦਿਨ ਮੈ ਤਾ ਕਰੀਐ ਖਾ ਗਰੀਬ
ਗਪਇ ਨੈਨੀ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਤੁਰੀ
ਹੋਆ ਆਖਿ ਓਨ ਮੈਗਰੋ ਦਰ ਤੇ ਹੋਈ
ਤਬਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਇਆ ਅਖਿਆ ਤਬਿ ਬਾਬੇ
ਕਿਆ ਆਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਰ ਬਚਨਾ ਤੁਹੀ ਆ ਕਰ
ਗਇਆ ਇਨ ਪ ਦਾਤੇ ਪਾਤਸਾ ਪਾਸ ਪਾਇਸਿ
ਰਮਾਤੂ ਪ ਦਾਤੇ ਇਕੇ ਸਾਹ ਪੈਗਾਮ ਪਾ
ਦਾ ਆਇ ਜਿਰਿ ਬੇਦ ਪਾਤੇ ਪਣੇ ਕਰਗਅਮ

ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ਨਾਨਕ ਸੀ ਕਰੇ ਪਾਸਾਉ
ਕੀਤੀ ਬਾਪੁਰੈ ਹੋਇ ਪਤਿ ਸਣੀਤ ਸਕਰ ਕਰੇ ਤੁਆ
ਹਾਨਾ ਨਕਲੀ ਓਤਿ ਓਸੈ ਸੇਭਾ ਦਿਤ ਓਤਿ ਓਹੈ
ਸੀਗ ਤਾਪਾ ਤਕ ਸਰਦਾ ਨਾ ਪੈਗੀ ਪਹਿਆ ਕਿਤੁ
ਤਦਾ ਤਗ ਗ੍ਰਾ ਉਰਖ ਤਗ ਦਰੇ ਗੈ ਤਾ ਇਕਿ
ਤੁਗਾ ਉਹਿ ਰਿਬ ਨਾ ਤਬ ਕਿਓ ਸਗਉ ਹਿ ਰਿਕੈ ਟੀਕਿ
ਇਰੈਦਾ ਤੀਆ ਗੇ ਮਸਕਗੀਆ ਕਗਣਿਤ
ਕਗਤੁ ਬਾਬ ਸਣੇ ਕਹਿਆ ਤੁ ਪਕਗਤਾ ਆਖੀਐ
ਇਤੁ ਪਹਿਆ ਨੀ ਪਤਿਆ ਜਾ ਬੋਲਣ ਤਾ ਆਖੀਐ ਕਰ
ਕਰਕੇ ਗਬਤੁਤਾ ਜਾ ਬੋਲਤਾ ਆਖੀਐ ਬੋਲ ਸਖ
ਕਸਪਤਿਆ ਤੁਰਿਪਾਣ ਤਾ ਆਖੀਐ ਦੁਤ ਗਇਆ
ਸਰਿ ਪਤਿਆ ਨਿਓਰ ਨਤਾ ਆਖੀਐ ਨਿਓਰਿ

ਕਰੇ ਭਗਤਿ ॥ ਕਾਈ ਗਲ ਨ ਪੁਛਸੀ ਤਿਤੁ ਬਹਿਰਿ

ਦੀ ਸੁਖਿ ॥ ਇਥੈ ਰਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਹੈ ਪ

ਤਿ ॥੧॥ ਤਬ ਬਹੁਤੁ ਖੈਰ ਕਾਈ ਪਈ ਨ ਰਹਿਆ ਤਬ ਮਰਦਾ

ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਨਾ ਦੇ ਕਾਰਜਿ ਆਉ ਕਸੁ ਹੋਆ

ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਸਹਰੁ ਵਸ

ਦਾ ਰਹੈ ॥ ਤਬ ਆਗਲੇ ਸਹਰਿ ਗਏ ॥ ਤਬ ਉਨਾ ਬਹੁ

ਤੁ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ॥ ਓਥੈ ਰਾਤਿ ਰਹੇ ॥ ਭਲਾ ਕਰਿ ਉਚਿਆਰੇ

ਤਾ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿਆ ਏਹੁ ਸਹਰੁ ਉਜੜਿ ਜਾਇ ਹੋਇ ਰਹੈ ਜਾ

ਜਾਇ ਰਹੈ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦ

ਰਿ ਭਲਾ ਨਿਆਉ ਜਾਸਿ ਬੈਠੇ ਰਹੈ ਨਾਮਤਿ ਸ

ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਤੇਰਿ ਨਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਬਹੁਤੁ ਕੀਤੀ

ਸੇ ਉਜੜਿ ਜਾਇ ਆ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮ

ਰਹਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਵਾਂ ਆਵ ਸੀਆ ਦਿਸਮਤਿ ਨਿਜਾ ਵੇ
ਜਾਤਾ ਨਾਮੁ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਗਿਆਤੇ ਉਹ ਸੁਮਤਿ ਨਾ ਆਵਦੀ
ਨਿਤ ਸਚ ਸਾ ਵੇਜਾਤਾ ਗੁਨਾ ਦੀਭੀ ਜਗਤਿ ਕਰੇ ਗਾ ਆਤੇ
ਸੁ ਮਤਿ ਰੇਵੇ ਜਾ ਤਬ ਮਨ ਦਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਦੀ ਤਉ ਭ
ਦੇਤਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਭੀ ਜਗਤਿ ਕਰਣਾ ਤਕਿ ਬਾਧੇ ਸਬਦੁ ਵੀਜ
ਗਾਗੁ ਮਾਲਾ ਗਉੜਿ ॥ਮਃ੧॥ ਪਾਣਾ ਪੀਤਾ ਨਸਣਾ ਸਹਦ
ਹੈ ਮਾਰਿ ਗਇਆ ਨੇ ਸਰਣਾ ਧਸ ਸੁਹਿ ਸਾਹਿ ਬੁਆਵੀਰ
ਜੀ ਉਰ ਧਰੀ ਹਰਿ ਨਾ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ਉਤਿਭੁਜੁ
ਧਿਆਵਹੁ ਨਾਆਪਣੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ਨਾਰਨੁ
ਸੇਤੁ ਸੁਮੈ ਵੇ ਮੇਤੁ ਪੁਰਿਆ ਦੇ ਵਡਿਆ ਗਾਹਿ ਦੇ ਵਡਿ ਨਾਗੁ
ਨਾ ਜੀਤਾ ਰੁਦਾ ਸਭ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਗਿਤਾ ਗੁ
ਰੁਜੀ ਸਾਗੁਰ ਸੁਖਿ ਧਿਆ ਵੇ ਸੇ ਅਭਿਭੁਪਾ ਵਡਿ ਸੇਟ
ਸੁਚੇ ਨੇ ਜੀ ਆਪਿ ਜਿਸਾ ਸੁਰ ਪਤਿ ਸੇ ਪਹਿ ਸੇਸ

ਨਾਵੈ ਤੇਤਾ॥੩॥ਸੋਤੀ ਕ੍ਰੋਤੇ ਕਰਹਿ ਆਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਨਾਤੈ ਤੇ ਸੋਨੀ ਪੈ

ਨੀ॥ਨਾਨਕ ਕੂੜਿ ਸੁਨਾਵੀ ਸਾਚੀ॥ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿ ਪੈ

ਨੀ॥੪॥੧॥ਤਬ ਖਿਜਰਿ ਫਕੀਰਿ ਆਖਿਆ ਜੋ ਸਚ ਕਰਉ ਆਖਿਆ॥ਆਖੇ

ਸੋ ਪ੍ਰੁ ਫਕੀਰ ਨੂ ਖਾਸੇ ਗਲ ਦ੍ਰਿੜਿ ਕੇ ਨਾ॥ਤਬ ਖਉ ਖੇਕ

ਕੋਈ ਆਖਿਆ॥ਤਬ ਕਮੇ ਪ੍ਰੁ ਫਕੀਰ ਨੂ ਬੋਲਿਆ॥ਆ

ਉਆਜਾ ਦਰਵੇਸਾ॥ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਰਾ ਬਾਬੁਰਿ ਤਾ॥ਆ

ਖਜੁ ਆਲਨ ਫਕੀਰ ਦਜੁਨਦੀ॥ਨ ਸੋਸ ਆਖੁ ਸੋਖ

ਫਕੀਰ ਦਜੁਨਦੀ ਆਲਨ ਆਲਨਾ॥ਤਬ ਕਰ ਸਤ ਪਜਾ

ਲਕਰਿ ਬਾਲ ਗਇਆ॥ਤਬ ਸੋ ਪ੍ਰੁ ਫਕੀਰ ਨੂ ਬਾਬੇ ਰਾਬ੍ਰ ਹੁ ਦੇ

ਖਿਰਹਿ ਬੋਲਿਆ॥ਗੋਸਟਿ ਕੀਤੀ ਆਖਾ॥ਸੋਖਿ ਫਕੀਰ

ਬਾਬੇ ਨੂ ਪੁਛਿਆ॥ਆਖਿ ਓਸੁ ਅਕੇਤਾ ਜੇ ਹੁਸਰ ਦਸੀ

ਅਕੈਤਾ॥ਆਨ ਨੂ ਸੇਤ੍ਰਾ॥ਤੁ ਨ ਕੇਰੀ॥ਆਨ ਤ ਪਕੁਸਾਤੁ

ਦ ਦੂਨ ਦ ਪਕੁ ਕੇਰਿ॥ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਰਾ ਬਾਬੁਰਿ ਤਾ॥

ਸਲੋਕੁ॥ਸੁਣੀਬੇਨੀ॥ਤਬਪਰਸੁਣੀਏਸਭੁਚਲਣਾਕੋਈਬੇ
ਲੀਤੁਬਖਸੀਕੋਦੀਨੀ॥ਸੇਖਪਾਗੀ॥ਨਾਪਾਈਨਾਬੇਲੀਆ
ਨਤੂਬੈਨਾਹੀਂ॥ਨਾਨਕਰਬਦਾਸਭੁਸਭੁਪਾਸਿਨਾਨੋਂਗ
ਉਆਸਮਾਹੀ॥੧॥ਤਬਸੇਖਫਰੀਦਕਹਿਆ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਫਰੀਦਾਚੁਝਣੀਸਿਉਗਠਿਆਨਾਨੁਨਾਮੁਤਾਭੇਤੁ॥
ਨਾਨਕਆਖੈਰਬਦਿਆਉਜਾੜਿਦੇਹੈਖੇਤੁ॥੧॥ਤ
ਬਗੁਰੂਬੋਲਿਆਬਾਬੁਰਿਤਾ॥ਸਲੋਕੁ॥ਫਰੀਦਾਪੁਗ
ਉਝੁਰਾਖਿਆ॥ਚੁਝਣੀਸਿਉਗਠੁ॥ਨਾਨਕਖੇਤੁ
ਨਉਜਾੜੈਸੋਗਾਏਹਰਿਸਚਾਕੇਤੁ॥੧॥ਤਬਸੇਖਬੋਲਿਆ
ਸਲੋਕੁ॥ਫਰੀਦਾਤਨੁਗਠਿਆਆਖਨਫਰੀਕਾਤੇਗ
ਤਿੰਗੀਨਕਾਇਆਪਿਰੀਤਬੀਬੁਣੀਉਬਾਗੀਦਰੁਣਾਵਿ॥੧॥
ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਕਹਿਆਬਾਬੁਰਿਤਾ॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਰਾਸੁਸਭੁ
ਸਭੁਸਪਸਾਰਦਰਹੈਬੇਥਗਾਨਾਨਕਸਾਰਿਸ

ਗੁਣਖਤ੍ਰ ਪਰਤ੍ਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਤਬਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਗੋਰਖ

ਨਿਆ ॥ ਸਬਦੁ ਸਗਮੁ ਜੀ ਹੋਇਆ ॥ ਬੇਣਾ ਬੋਲੀ ॥ ਮਹਲਿ ਠਹਰਾ

ਬੈਠਿ ਰਹੀ ਦਿਸਾ ॥ ਭਰਿਸਰ ਦੇਖ ਸਬਦੁ ਹੋਵੈਤ ਕਰ

ਰਹਤੁ ਹੋਣਾ ॥੧॥ ਹਸੁਨਾਣਾ ਇਕਮੁਖ ਦੇਖਿਆ

ਸੀ ਦੇਖਿਣਾ ॥ ਇਕ ਅਧਿ ਧਾਨ ਧਰਣੀ ਬਿਆਸ ਠਕੇ

ਬੈਠਾ ਤ੍ਰਯਾਥ ਦੀਨਾ ਦੇਹੀ ਫਿਰਿ ਹੋਇਨਾ ਸੇ

ਣਾ ॥੪॥ ਕਹੈ ਫਰੀਦੁ ਸਹਣੀ ਉਸ ਹੈਭੀ ਹੈ ਸੀ ॥

ਹੋਸੀ ਰੈਗਾਤੁ ਸਾਨਾ ਇਹੁਤਨੁ ਧਾਕੁ ਗੈਰਸੀ ॥੨॥ ਤਬ

ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ॥ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਹੋਇਆ ॥ ਮ ੧ ॥

ਜਪਤਪਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜੁਲਾ ॥ ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ ॥ ਨਾ ਸ

ਰਵਰੁ ਨਾ ਉਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਇ

ਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀਠੜਾ ॥ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸਦ ਰੰ

ਗ ਢੋਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ

ਾਤੇਈ॥ਰੋਗੁਤੇਹੈਵਹਿਗਚੜੀਆਮਾਣੇਗਾਸੀਈ॥
ਮਨਿਆਤੇਹਿਨਵਿਚਸੈਜੋਮਿਤਜਾਤੇਈ॥ਆਵਗਉ
ਤਿਨੀਵਾਰਸੀਸਤੁਰਹੈਸੈਈ॥੩॥ਨਹੁਸੇਮਾਗਿਨਿਵ
ਗੀਸੈ॥ਸੀਤਾਸੇਰਾਚੋਣਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਤੁਪਾਈਆ॥
ਸਤੁਰੋਅੰਮ੍ਰਿਤਬੋਲਣਾ॥੪॥ਨਾਨਕੁਕਰੈਸੋਨਾਣੀਉਤੁ
ਸਤੁਪਰਾਪਿਆਰਾ॥ਨਸਸਤੁਰੇਗੀਆਵਾਸੀਆਸ
ਤਪਸਤੁਨਾਗਾ॥੫॥ਤਬਸੇਪ੍ਰਭਗੀਤੁਬੋਲਿਆ॥
ਸਚੁਰਗੁਆਸਾਵਿਗਾ॥ਰਤੋਈਸਕਿਪ੍ਰਾਈਹੀਦੇ
ਦਾਰੈਗਰਿ ਨਾਵਿਸਰਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁਸੇਵ੍ਰਾਈਭਾ
ਭੁਈ॥ਰਹੁ॥ਇਣਤੁਸੁਨਬਰਿਤਿਸਮੇਈਸਇਆ॥
ਮਨਿਤੇਤੁਅਮਿਤੇਤੁਸੇਕਾਫਨੁਕਰਿਆ॥੧॥ਪਰ
ਵਰਦੁਆਪਭੁਆਪਉਆਰ ਸੁਖਿਆਤਤੁ
ਸਿਨਾਭਤਿਆਆਮਨਿਸਭੁਤਿਨਾਉਸਾਪੈਰਸੁ
ਤੇਗੀਪਾਨਾਰਪ੍ਰਾਈਤੁਬਧਸੈਰਗੀ॥ਸੇਪਰ

ਗੈਰਖੈਤ੍ਰੀਸੈਬੈਰਗੀ॥੩॥ਤਰਿਥਿਬਾਬਾਬੀਟਿਆਮ

ਚਤ੍ਰ॥ਗਨ੍ਰਮ੍ਰਰੁਪਿਆਨ:੧॥ਸਾਤ੍ਰੁਤਾਮੈਮਬੇਕੀਤਿਤ੍ਰ

ਸਾਠਿਭ੍ਰਮੇਗੀਗਮਿਤਾਉ॥ਤ੍ਰਪ੍ਰਅੰਤਰਿਠਉਮਖਿ

ਸਾਤ੍ਰਅੰਤਰਿਮਖਮਿਤਾਉ॥ਭਾਟੈਤਪਤਦਿਕੈ

ਹੇਆ॥ਭਾਟੈਭੀਪ੍ਰਉਰਮਿਤਾਉ॥ਭਾਟੈਧਨਮਿ

ਮ੍ਰਦਠੇਕਦਉ੍ਰਕ੍ਰਠੇਆਕਮਿਤੀਉ॥ਭਾਟ

ਭਦਰਤ੍ਰਨਧੀਐਭਾਟੈਸਤ੍ਰਕਗੀਆਮਿਤਾ

ਭਾਟੈਸਮਠ੍ਰੀਗ੍ਰਨਮਿਕਠਿਗਤੇਗਟੈਭਾਮਿ

ਤਾਉ॥ਭਾਟੈਮਠਭੀਠਦਨਠਉਆਦਦਿਸਾ

ਟਮਟੀਆਮਤਾਉ॥ਰਿਆਗਉਰਿਆਕਠਿ

ਮਤਤ੍ਰਮੈਰਗਮ॥ਭ੍ਰਪਧਿਆਮਿਤਾਉ॥ਭ

ਰਮਕਰੀਮਠਪਾਇਆ॥ਦਿਕ॥॥ਰਕੀਅਰ

ਰਮਿਤਾਉ॥੧॥ਤਥਥਾਥਾਅਤੇਮੈਪਕਗੀਚਾਰ

ਦਦਰਗਤਿਦਿਰਠਗਠਰੇਗਨਦਿਆ॥ਤਿ

ਕੁਵੇਦਾ ਭੁਸਾਇਦਾ ਆਇ ਹੋਇ ਕਹਿਆ ॥ ਉਹੁ ਦੇਸਿਕ
ਸਿਖੁ ਸਿਉਂ ਮਿਲਿਆ ॥ ਤਬ ਓਹੁ ਤਪਾ ਬਾਜਾਰੁ ਪਕ
ਤਕਿ ਦੇਖਣ ਆਇਆ ॥ ਇਕਿ ਰਹੇ ਭੁਤ ਗਪਾਇ ਕਰਿ
ਪੁਛਣੀ ਲਗਿਆ ਸੁਣਿ ਆਇਆ ॥ ਤਬ ਮੇਘ ਫਕੀ
ਰ ਆਪਣਾ ਬਖਸਾਪਾਇ ਸੁਣਿਆ ਆਤੈ ਗਉਰ
ਬਖਸਾਗਪੁਛਤਿਸਨੁ ॥ ਤਬ ਮੇਘ ਫਕੀਰ ਦੇ
ਖਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਦੇਸਾਗਲਿ ਮੇ ਸਾਈ ਪਸਰੁ
ਗੈਰ ਦਾਤਾ ਪਰਿਣੀ ਲਗਿ ਕਰੈ ਸਾ ॥ ਕਰੁ
ਤੀ ਪੁਛਣੀ ਲਗੀ ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬਾਬਾ ਸੁਰਤਿ
ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਦਾਤੀ ਮੈਂ ਈ ਮੈ ਦੀਆ ਕਿਆ ਨ
ਜੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲੇ ॥ ਇਕ ਦਾਗੈ ਦੇ ਨਾਲੇਨੈ
ਇਕ ਸੁਤਿਆ ਸਿਲੇ ਨੂੰ ਨਾਲੇ ॥੧॥ ਤਬਿਬ

ਕਥਾ ਆਸਾ ਮੈਖਣਗੀ ਰਾਇ ਸਿਮਰਦੂ ਹਿਰਵਿ ਰਬ

ਣਰਿਵਿਰੋਸਿਦੇ ਪੁਰਿਆ ਹੈ ਤਾ ਸਾਮੈ ਪੁਣਗੀ ਦੂਦੇ

ਮੈਭਾ ਗੁਹਗਣਇਆ ਸਹਿ ਤਬਿ ਉਹ ਤਬਾਤ

ਖਰੁਦੇਹਿ ਕਰਿ ਚਲਣਾ ਗਹਿਆ ਤਬ ਮਰਦੂ ਬੈ

ਠਿਆ ਸਥਦੂ ਗਤੁ ਪਾਗੀ ਦਤੁ ਮ: ੧ ॥ ਧ

ਨਿ ਸੋ ਪੜੈ ਗੋ ਨੈਣ ਮਨਿ ਨਰੀ ਏ ਗੋ ਕਿਆ ਧਿ

ਆਈ ਗਸੂ ਦਖੁ ਰਾਥੁ ਸੁਈ ਜੇ ਆਦੇਵ

ਗੀ ਗਸਾ ਵੀਆ ਦੇਵ ਦਣ ਤਗ ਦੇ ਸੂਤੀ

ਜਪਗਸੂ ਭਮਈ ਗੋਹਿ ਅਪੈ ਗੀ ਕਿਆ ਸਹਿ

ਉਗੀ ਰੋਤੁ ਪੈਦੇ ਪੁਭ ਸੁਮਏ ਖਣ ਹਗੇ

ਗਮ ਅਪਾਗ ਸੁਣਿ ਵਨਿ ਤੇਮੈ ਗੀਆ

ਰਸੂ ਗਖੁ ਕਦ ਨਿ ਚੈਤੇ ਕਿਆ ਸੂਸੈ ਗੋਹਿ

੨

ਓਪਰੀਆ॥੧॥ਤੂਸਾਪਰਵਦਗਾਰਿਆ ਸਾਚੁਆਦਿ
ਤੀਰਥੁਆਦਿਹੀਰਥੁਮ੍ਰਿਥੀਠੇਪਾਏਸੋਪੇਤੀਰਥੁ॥
ਰਥੁਪੇਤੀਜੀਗੁਰੂਠੇਤੀ॥ਸਾਮਾਤੇਰੇਰਨਾਂ
ਗੋਸਮਮੰਗਿਨ ਜਾਂ ਦੇਹਨਾਦੇਪਥੁਪਾਂਦੇਹੁ
ਸਮਰਫੁਰੁਭ ਉਭੁਗੋਨਾਰਵਿਮਮਿਸਰੀਪਵਭੁ
ਰਗਤਿਦੇਆਰਮਾਗਿਮਰਨਾਮੁਪਿਪਿਆਹਾਨ
ਨਵਮੂਰਖਆਜਗਨ ਚੇਤੇਵਿਚੁਦੇਸੈਮੁ
ਪਾਏਹਾ॥੨॥ਤੀਸਾਪਰਵਦਗਾਰਿਆ॥ਨੀਰਦਇਆ
ਪੀਰਆਮਾਹਿਆਮੁਤੇਰਾਰਾਗਦੇਪਥੁਮੈਤ੍ਰਾ
ਗਆਮਾਹਿਆਮੁਤੇਰਾ ਗਾਰਗਾਤੇਪਿਆ
ਨਾ ਚੇਗਾਰਥੁਗੈਗਿਤੇਰਠਾਮੈਨਾਨਾਮੁਪਿਆਦੈ
ਤਾਮੁਪੁਪਾਦੇਰਗੁਗਮਤਿਵਾਣੁਨਾ ਗਮੈ॥

ਸਮਝੁਮਰਜੁਕਾਰਜੁਨਿਹੋਵੈਹੋਵਤੁਨਾਵੇਸੀਤਾਪ
ਨਾਨਾਨਕਤੀਸੈਤਬਿਧਿਲਿਕਾਮਾਇਆਮੋਹ
ਬਿਆਪੀਆਸ਼ਾਕਦੁਖਾਪਤੁਭਕ੍ਰਇਆਾਦੇਤ
ਕੇਹਮੇਰਮਾਗਿਠਿਯੁਕਰਮਿਆਤੂਆਨਹਿ
ਹਸਾਗੋਰਮਾਗੁਰਪੁਹਿਸਾਗੇਨਾਮਿਅਸੈਗਿਠਿ
ਗਹਿਮੁਠਗੀਆਗੁਰਮਫਜੁਕਮਾਦੁਹਜਾ
ਨਮਿਨਾਆਦੁਹਸਿਨਾਠਗਿਪਭੁਬਾਣੀਆ
ਕਰਿਕਪਿਆਹਰਦਮਗੀਕਕਪੈਨਨਮਪੁ
ਏਤਨੁਭਮਮਮੈਨਾਨਕਤਪੀਆਰਤੁ
ਸੈਬਿਨੁਨਾਮਠਗਿਕਮਾਨਿਹਮੈਨਾਮਾਪੁ
ਜੀਗੀਚਤੀਆ ਉਚਾਣਿਖਿਆਆਇਆਕ
ਮਾਰਮਕਮਮਤੁਖਚਾਕਬੀਨਿਗਤਾਇਆ

ਮਾ॥ਬੀਰੀਏਸਨਾਇਆ॥ਰਾਏਪੁਤਿਕਾਇਆ

ਨਾਹੀਮੈਨਾਸੁਣੀਐ॥ਆਪਣੀਦਾਸੀਮਕ

ਮੈਆਂਦੇਪਕੀਖੇਤੀਓਹੁਣੀਐ॥ਆਪਣੀ

ਚ ਸੇਕਾਲੇਪਾਣੀਜੇਖਾਂਕਣਾਸਤੀ

ਆ॥ਨਾ॥ਨਕਸੁਗਨਗਸਕਰਿਮਿਲਣਾਏ

ਤੀ॥ਪੁਤਿਕਾਹੁਕੀਆ॥ਧ॥ਤਕਕਾਕ

ਆਤੈਮਪੁਫਗਰੁਉਖਤੁਗਦੋ॥ਰਕਉ

ਪੁਆਇਕੈਰਖੇਤਤਕਣਕਤੁਪਾਇਆ

ਰ॥ਕਉਤੁਗਕੈਤ॥ਸੁਇ॥ਕਾਨ॥ਆਤੈ

ਤਗ॥ਸੇਕਸਿਆਹਿਆ॥ਹੋ॥ਤਕਉਤੁ

ਗਪਫੇਤਾਦੇਣ॥ਆਖਿਓਸੁਉਤੁ

ਨੀਆ॥ਰਗਫਕੀਰਬੋ॥ਲਇਣਉਤੈ

ਦੁਤਾਰਾਧੁ ਪਾਇਤਆਸੁ ਜੀਆਦੈਆਇਆ
ਅਾਤਾਨੁ ਜੀਆਮਿਲੀ॥ਤਬਚੁ ਤਬਾਣੁ
ਜੁਲੈਕਰਿਪਰਿਆਇਆ॥ਤਬਿਚੁ ...ਰੂ
ਬਾਅ ਤੈਸੇਪੁ ਫਕੀਰੁਆਮਾਰੈਸਿਆ
ਏ॥ਤਬਿਆਮਾਰੇਸਕਾਗਰਾਸਮੁੰਦੁ
ਅਾਸੈਣੁ ਸਕਾਕਾਰਣੁ ਣਆਬਾ॥ਤਬਚੁ
ਸਕੀਬੋਪਰੀਸਲੈ ਨਾਜੀਆਨੇਕਜ
ਤਾਨਕਰਿ ਗੈਤਾ॥ਤਬਵੇਸੈਤਕੀਪੁਛਿਤਾਤੇਰ
ਭਰੀਆਆਖਿਆ॥ਇਨਿਏਕਬਾਗਿਸਿ
ਖਿਆਕਹਿਆਤੈਠਾ॥ਤਿਸਤਇਸਕਾਜੀਉ
ਰਸਟਿਵਿਰਸਿ ਪਾਇਆਹੋਆਨੁਆਮਾਰੇ
ਸਕਾਲੈਰੁਸਤਿਬਾਈਆਗਿਲਾ॥੨੯॥

ਥੀਸਰਾਹੋਆ ਗੁਸਤਿਕ ਉਸੁਦਿਸਿ ਨਕਉ

ਗੁਟਾਹੋ॥ਤਬਆਮਾਰਦ ਸਕੋਲੋਕਲੇ

ਗੇਠਾਇਠਾਇਕਰਨਿ॥ਤਾਂਲੋਤਕੀਆਆਪੇ

ਆਸਇਸਕੀਸੁਕਤਿਤਬ ਠਦੋਸਾਂ ਸਾਪੁ

ਕੋਠਰਦੇਖ ਗਹਿ॥ਤਬਆਮਾਰਦਸਕੇ

ਠਬੈਪਕਰਿਆ॥ਇਕੁਰਣਦਾਂਜਾਗਖਿਆ

ਸਾਸੋਕੇਈ ਫਕੀਰੁ ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਤੇਰਣ

ਦਾਂਲੋਕਰਹੀਐ॥ਤਬਬਾਬਾਂ ਤੈਸੇ ਪ

ਫਗੀਰ ਦਾਇਹਿਕਾਂਲੋ॥ਜਬ ਨੇਸੋਗਏ

ਤਬਗੁਰੁ ਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਸੇਖ ਫਗੀਰ

ਪੈਰਪਹਿ॥ਤਬਸੇਖਿ ਫਗੀਰਿ ਕਹਿਆ

ਜੀਸੇਗੀਰਿ ਆਮਰਾਣ ਹੋਆ ਰੋਮੈਆ

ਗੇ ਪੈਰੁ ਪਗਾਤ ਬਬਾਬੇ ਪੈਰੁ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਖੁ

ਗੀ ਫੁਰਿਗ ਈ॥ ਉਮਸੀਤਿ ਆ ਕੀ ਮੁਰ ਠਿਠੰਬੀ

ਤਬ ਮਾਰਗ ਆਮਾ ਰੇਸੁ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਇ

ਆ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਸਬਦੁ॥ ਰਾਗੁ

ਮਾਰੂ ਵਿਚਿ॥ ਮਃ ੧॥ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡੁ

ਕਮਾਇਆ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ

ਆ॥ ਲਿਖੁ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ॥ ਮਿਲਿ

ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ॥੧॥ ਮੂਰਖ ਮਨ

ਕਾਹੇ ਕਰਸੀਆ ਮਾਣਾ॥ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ

ਭਾਣਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਜਿ ਸਾਦ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ

ਹੋਈ॥ ਘਰ ਛਡਣੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਕਿਛੁ ਖਾ

ਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ॥ ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁਨੀ

ਗੀਆ ਆਖਿਓਸੁ ॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਕਾਫੀਆ ਪਟੁਤਰ ਦੇ

ਉ ॥ ਭੁਰਮਾਇ ਸਿਖ ਤੁਰਤੁ ਧਨਾਇ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁ

ਆਪਿ ਸੇ ਹੋ ॥ ਨਾ ਖੀ ਪਉਦੀ ਕਾ ਹੋਰ ਹੋ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭੁ

ਪ੍ਰਭੁ ਸਣੁ ਦਾ ਸੇਵ ਈ ॥ ਪਾਪਾ ਪਖੰਡ ਤਾਤੁ

ਨਸਾਈ ॥ ਭਉ ਖੰਡਣ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਉ ॥ ਕਰਤਾ

ਨ ਕਰੈ ਹੈ ਕਾਹੁ ॥੪॥੧॥ ਤਬ ਕੋਈ ਆਏ ਤੇ ਆਦ

ਮੀ ਤੇ ਸਿਖੂ ਗੁਰ ਦੇ ਦਾਖਿ ਸਿਖ ਕਉ ਆਖਿਆ ਸੇ

ਆਪੀ ਹੋ ॥ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਭੀ ਖੇ ਪੀ ਪਰੋ ਹੋ ॥ ਤਬ ਆ

ਮਾਰ ਸਹਿਆ ਕਾ ਆਖਿਆ ॥ ਉ ਖੈਰੇ ਦਾ ਏ

ਦੇਤੂ ਕੇ ਪੀਉ ਸੀ ਮਲੁ ਕਾ ਬਖਸਿਆ ਹੋ ॥ ਸਿਖ ਸੁ

ਹ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਰਾ ਹੋ ॥ ਤੋ ਕਾ ਨ ਕੀਤੇ ਸੁ

ਆ ਤੇ ਦੇਵੇ ਪੀੜ ਦੇ ਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਆ ਪਦਾ ਹੋ ॥

ਜੋ ਮੈ ਖਾਧੀ ਹੋਆ ਤੈ ਪਾਣੈ ਹੀ ਵੇਧੀ ਹੋਆ ॥ ਤਬ ਸੇਖ
ਫਰੀਦ ਰੈਯੀ ਵਾਹਿਰ ਸੁਰਤਿ ਪਾਈ ਥੀਆ ਸਿਖੁ
ਇਕ ਦਾਰੁ ਗੁਰੂ ਕੁਆ ਖੇਟਾ ਸਕਾਰ ਗੋਈ ਇਤਨੀ ਸ
ਜਾਇ ਪਾਈ ਹੋ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਸੇਖ ਰਹੀ ਨ ਥੀਆ ਸੇਖ
ਫਰੀਦ ਦਿਲੁ ਆਖੀ ਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸੇਖ ਫ
ਰੀਦ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪੁਰਾ ਇਸਕੀ ਹੋਆ ਪਰ ਤੂ ਧੀਰਕ
ਰਾ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਆਖਿਆ ਕਾਰੇ ਦਜੀ ॥ ਤਬ
ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਦਾਈ ਦਰਸਨੁ ਆ ॥ ਗਲੇ ਦਿਖਲਾਇ ਗਿਆਨ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰੂ ਸੀ ਗੁਰੂ
ਸ੍ਰੀ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣੁ ਕੇ ਟੋ ਗਲੇ ਖਿਣ ਹੋ ਆਖੀ ਸਹੋਣ
ਦੀਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕੈ ਰਗ ਹੁਰ ਹੁਟੇ ॥ ਆ ॥ ਸਲੋਕ
ਸਗਪਰੀਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ਸਾਹਿ ਬਸਵਰੁ ਇਉ

ਮੁਸਾਮਤਿ ਆਸਾਣ॥੧॥ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ॥ ਏ
ਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀਐ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰ॥ ਰਹਾਉ॥
ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੁਰਤਾ ਸੀ ਸਾਧੁ ਮਹੀ ਐ ਕਿਨਿ ਸੁਣੀਐ
ਸਾ ਜਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਸਿਖੀਐ ਗਾਰੀ ਅਉਰ ਨ ਬੋਲਣ ਕੀ ਗਾਇ
ਤੁਰੀ ਸਾਧੂ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀਆ॥
ਕੇਤਾ ਆਖਣੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇ ਵਡੇ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ॥ ਕੇਤੇ
ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਿਫਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਕੇਤੇ
ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ॥੩॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸ
ਚੁ ਊਪਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ
ਪਤਿ ਊਗਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਉ ਖਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥੪॥੧॥ ਤਖ
ਤਾ ਜੀਵੇ ਹੋਰਿ ਨਾ ਆ ਸਾਹਿਬਿ ਕਿਰਣਿ ਆ ਗਾਸਾਰਾ
ਰਸ

ਮਾਇਸੁਗੁਰੁਗੁਰੁਣਗਾਰੁਪਹਿ॥ਨਾਨਕਪਗਿਰਹੋਤੇ॥੪॥
ਰਮੈਸੀਆਮਾਰਹਿਹਿਹੈ॥ਤਬਬਾਬੇਕਾਖੁਸੀਹੋਈ॥
ਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਸੁਣਿਪਾਗਿਕਿਥੇਣਜਾਤਉਨਗਰਾ॥ਜਿਥਨਾਗਹਾਇਗ
ਹੋ॥ਤਬਬੈਸੀਆਗਦੇਸਆਇਪੂਗਹੋ॥ਤਬਬੁਢਣਕ
ਦੀਬੈਠਾਦਸਦੇ॥ਹੀਤਨਾਇਪੈਰਿਦੀ॥ਤਨਾ
ਕਰਤੁਕਾਰਹੋਰੀ॥ਰਾਮਾਰਖਿਕਰਿ॥ਤਬਕਹੈਤਾ
ਬਹੀਆਖਿਹੀ॥ਕਰਿਆ॥ਤਬਉਨਪਗਿਰੇਗਇਆ
ਪੈਰਪੀਣਿਕਰਿਪੀਤਿਆ॥ਆਪੀਦੇਸਾਹਿਗੁਰੁ॥
ਦਰਿਆਇਸਮਾਉਨਸੀਤਿਆ॥ਨਿਨਾਗਾਪਿਰ
ਸਿ॥ਮੀਮਨਿਗੁਰੁਪਸਾਰਿ॥ਜਿਥਤੈਸੁਗਾਵਹਿਣੇ
ਮਃ੧॥ਤਿਤਸਮੈਬੈਠਮਸੁੰਦਰੀਬਾਗੇਤੀਮਹਿ
ਪਉਣਆਣਕਰੀਆ॥ਨਾਣੇਸੁਗਾਬਾਬਾਲੀਕਿ

ਅੰ

ਸੰਤਮਰੇ ਸਰਣਾ॥ਤਿਸ ਸਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਵਾਰੀਐ ਪਰਸ ਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰੀ॥
ਏਤਾ ਨਾਨਿਨਿ ਕਿਹਿਆ॥ਨਾਗਰ ਹੂ ਨ ਪਾਰ ਵਾ॥ਤਿਤ
ਸਭੈ ਕਿਸਮਸਰੁ ਪਰਜੀਏ ਥਾ॥ਆਗੈ ਨੁ ਗਾਵਣੀਅ
ਣੀ॥ਸਹਿ ਗੁਰੂ ਪੂਸਾਏ॥ਵਡਭਗੁਰੂ ਸੀਮਿਸਰਾਵ॥
ਹਰੁ ਆਪ ਪਰਗਾਸ ਅੰਤ੍ਰਾ ਸ੍ਰਗਾਵਾਣੀ ਹਰਿ ਸੈ
ਗਾ॥੪॥ਗਾਣੀ ਹਜੂਰ ਗੈ ਚਸਿਹ ਨਤਰੀਤੀ॥੧॥
ਗੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਣਾਈ॥ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਹ ਤਗਿਣਾਥ॥
ਜਨ ਪੂਰਨ ਸਾਗਾ॥੧੨॥ਕਰਤਾ॥ਅਨਿਤ ਜੁਗ ਏਤੇ
ਜੁਗਾ॥ਨਿਤ ਸਹਿਗੁਰ ਆ॥ਸਹਜਿ ਵਰਤੈ ਸਹਿਵਾ
ਹਰ ਹਰਿ ਕਹਿਆ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਨਿਤ ਜੁਗ ਕੀਏ
ਸਾ॥ਹਰ ਹਰਿ ਪੜਿਆ ਸਭਨੁ ਪ੍ਰਾਣਾ ਥਾ॥੧॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਨਹਿ ਪਾਪਾ ਨ ਤਾਣੀ ਨ ਨ ਰਾਮਾ॥

੧੭੨੮੦੦੦॥ਸੁਗਲੀਥਿਆਸੁਗਵਾਰਵਾਰਕੀਨ
ਮਨਸਿਵਾਇਦਹੁਵਾਰਸੁਖਲੀਨਾ॥ਕ੍ਰਤਨਾ॥ਕ
ਦੁਗਲੀਥਿਆਸੁਗਕੀਗਥਾ॥ਵਾਰਵਾਰਸਪਤਿ
ਆਮਭਰਮੁਣਾਥਾ॥੧॥ਇਕਕੋਇਨਰਉਰ੍ਹਜਨਮ
ਖਰਚੁਗਮੀਨਨਸਾਗ॥੧੨੯੬੦੦੦॥ਕੁਸਗਸੁਗ
ਮਹਿਕੀਗਤਨੁਗਈਆ॥ਮਨਸਿਵਾਇਦੁਵਾਰਵਾਰ
ਕਮਾਇਆ॥ਕ੍ਰਤਨਾ॥ਕੁਸਗਸੁਗਕੀਗਾਥਾ॥
ਵਾਰਵਾਰਸਪਤਿਆਮਭਰਮੁਣਾਥਾ॥੨॥ਇਕ
ਕੋਇਪਰਹੈਕਾਨਨਖਕਾਏਸਾਨੁਸਾਗ॥੧੫੫੫੨੦੦੦॥
ਪਰਮਸੁਗਥਿਆਨੁਚਲਿਪਹਿਆ॥ਮਨਸਿਵਾ
ਇਦੁਵਾਰਵਾਰਕਰਿਆ॥ਕ੍ਰਤਨਾ॥ਕਪਰਮਸੁਗ
ਕੀਗਾਥਾ॥ਵਾਰਵਾਰਸਪਤਿਆਮਭਰਮੁਣਾ

ਖਾ॥ ਗ॥ ਇਕ ਕੋਇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਹਤਾ ਖੇਤ ਸਹਰਾਗ॥
੧੫੫੩...॥ ਗੁਰੂ ਸਤਿਆ ਜੁਗ ਗੁਰ ਸੁਖਿ ਰਤੇ॥
ਸਠਤਿ ਵਾ ਇ ਦਰ ਵਾਰ ਪਛਤਾ॥ ਕਰਤੁ ॥ਨਾ॥ ਕ
ਗੁਰੂ ਸਤਿਆ ਜੁਗਰੀ ਗਾਥਾ॥ ਦਰਦਰ ਰਾਪ
ਤਿਆ ਸਕਰੁ ਪ੍ਰਾਣਾ ਖਾ॥ ਪ॥ ਇਕ ਕੋਇ ਦਿਨ ਪਜ
ਨਾਆਅ ਚਸੀ ਠਹਰਾਗ॥ ੧੫੨੨...॥ ਜੁਗ
ਤਿਆ ਜੁਗਰੀ ਤਾ ਇਕੁ ਪਿਆ ਨਾ॥ ਸਹਰਿ ਵਦਿ
ਸਹਿ ਦਰ ਦਰ ਪਗ ਪਾ ਨਾ॥ ਕਰਤੁ ॥ਨਾ॥ ਕਰਤੁ ਲੈ
ਤਿਆ ਜੁਗਰੀ ਗਾਥਾ॥ ਦਰਦਰ ਰਾਪ ਤਿਆ ਸ
ਕਰੁ ਪ੍ਰਾਣਾ ਖਾ॥ ੬॥ ਇਕ ਕੋਇ ਦਿਨ ਖੇਤ ਨਾਨਾਪ
ਪੂੰਛ ਰਹਰਾਗ॥ ੧੫੨ ੫ਛੁ...॥ ਏਕ ਜੁਗ ਗਤਿ
ਤਿਆ ਗਿਆ ਨੀ॥ ਸਹਿਤਿ ਵਾਹਿ ਦਰ ਦਰ ਜੀਤ

ਜਾਨੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰ ਗੁਰ ਕੀ ਗਾਥਾ॥ ੫੭੬ ਜ
ਪੜਿਆ ਸਬਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਥਾ॥੭॥ ਇਕ ਕੋਟਿ ਅਠਤੀ
ਸਾਠ ਅਵੈ ਤਾਲੀਸ ਹਜਾਰ॥ ੧੩੮੪੨੦੦੦॥ ਏਕੰਕਾ
ਰ ਗੁਰ ਸਿਖ ਉਪਾਇਆ॥ ਸਹਸ ਦਇ ਛਿਅ
ਸਿਖ ਪੜਿਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰ ਗੁਰ ਕੀ ਗਾਥਾ॥ ੬
ਸਹਸ ਪੜਿਆ ਸਬਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਥਾ॥੮॥ ਇਕ ਕੋ
ਟਿ ਤੀਸ ਅਵਾਨੈ ਹਜਾਰ॥ ੧੩੩੯੨੦੦੦॥ ਆ
ਸਾ ਗੁਰ ਸਹਿਜ ਸਿਆਣੁ ਸਾਦਾ॥ ਸਹਸ ਦਸਿ ਅ
ਠਿ ਸਹਸ ਸਿਖ ਪੜਿਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਸਾਣ
ਗੁਰ ਕੀ ਗਾਥਾ॥ ੬ ਸਹਸ ਪੜਿਆ ਸਬਦ ਪ੍ਰਮਾ
ਣ ਥਾ॥੯॥ ਨਉ ਗੁਰ ਨਿ ਬੇਦ ਦੈਦੇ ਰੋ॥ ਦੇਦੇ ਨਾਲਿ ਮੁਨਿ
ਤਰਾਤੀ॥ ਆਗੇ ਦੇ ਦੇਰੀ ਪਰਚਰਿ ਕਠਾ॥ ਦੇਦੇ ਨਾ ਕ

ਨੈਨ ਦਾ ਸੈਰ ਦਾ॥ ਆਪੇ ਖਸਮਾ ਆਪੇ ਕੇਰ ਸੇਵਾ॥ ਦੇ ਦੇ ਦ

ਨਦ ਨਸਾ ਪਾਣੀ ਨਾ॥ ਨਉ ਜੁ ਗਦਦਾ ਮਖਿ ਮਖਿ ਕੀਨ॥

ਆ ਖਰੁ ਦੁਨਿ ਦ ਦਾ ਨੀਉ ਧਰਿਆ॥ ਨਾ ਨ ਰ ਨਉ ਜੁ

ਗੁ ਦੂ ਦਾ ਨਰ ਗਿਆ॥੧੦॥੧॥ ਪਿਆਉ ਦ ਦੇਵਾ ਨਿ ਬਰਿਆ॥

ਤਗ ਰਕੈ ਗਦੀ ਨਉ ਨਤਗਿਨਾ ਖ ਬਤੀਸ ਨਰਾਗ॥੧੩੨੫॥ ੨੦੧

ਪਿਆਉ ਦ ਦਰਿਆ ਨੁ ਗਾਵਾ ਰੋਜੁ॥ ਸਨਸਿ ਦਾ ਇ ਸਨਿਖ

ਦਾਕੀਤਾ॥ ਆਗੈ ਨਨ ਚਲਿਆ॥ ਇਰ ਕੈ ਗਦਿ ਉ ਦਤਨ

ਖ ਸਨਿ ਨਜਾਗ॥੧੨੮ ਦੂ੦੦॥ ਖਿਇਆ ਨੁ ਗ ਸਨਿ ਕਿਆ

ਕੀਆ ਗੀ॥ ਨਨ ਮਿਉਕੀ ਨਿ ਕਤਗਗੀ॥ ਨਨ ਮੀਗਿਉ ਨ

ਤਖੈ ਨਤਬਿਨਤਾ॥ ਰੜਨਾ ਨੂੰ ਤਸ ਦਾ ਇਜੀ ਬਤ॥

੧॥ ਇਕ ਕੈ ਗਦਿ ਪਨੀ ਸਨਿ ਖ ਆਠਈ ਸਨਰਾਗ॥੧੨੫

੨੦੦੧॥ ਅੀ ਪਤੁ ਗਅੀ ਧਰਾ ਗ ਦਾਇਆ॥ ਆਗਿ

ਮੈਰਹੁ ਗਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਾਣੁ ਪ ਛੁਤਾ ਗੁਰਗਣਾ
ਗਿਆਤਿਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਤਾ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ
ਆਰ ਬਾਧ ਛੁਟੀ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਸੁਪਾਇ ਦਇ
ਬੀਰ ਬਾਣ ਖਾਨੀ॥੧॥ ਬਿਆਸੀ ਹਣ ਖਾ
ਹਰਹਹਜਾਗ॥੮੨੧੮੦॥ ਆਰਧਤੁਗਮਿ
ਆਰਧ ਬਾਧੁਰੀ ਨਾ॥ ਆਧਿ ਨੇ ਰਲਿਤੁ ਆਧੇ
ਹੀਥੀ ਨਾ॥ ਗਗੈ ਧਹਿ ਐ ਭਇਆ ਗੀ ਆਨਿ
ਸੁਪਾਇ ਦਇ ਨਾਨਕ ਹਗਨੀ॥੫॥ ਸਤਹਤਰਿਲਾ
ਪਾਇ ਹਤਰਿ ਹਜਾਗ॥੨੨੨ਧ੍ਹ॥੧॥ ਓਨ ਸਾਹਿਜੁ
ਗਹਿ ਛੁਰ ਬਾਨ ਜਾਗੋ॥੨॥ ਹਜਾ ਓਨਾ ਸਭ ਗਿ
ਸਾਸਾਨੇ॥ ਸੁਪਾਇ ਦਇ ਐਸਾ ਸਤੁ ਗਹਿਆ॥
ਰਹਨਾ ਨਾਨਕ ਓਨਾ ਸਾਹਿ ਓਹਿ ਗਹਿਆ॥੩॥

ਬਹੁਤੁ ਨਿਲੋਭ ਅਉਧ ਸੀ ਹਜਾਰ ॥੧੨੮੦੦੦॥ ਸੁ
ਤ੍ਰੇਤੁ ਜੁਗ ਸੀ ਪਿਰ ਹੋਇਆ ਆਏ ਨੀ ॥ ਅਤ੍ਰ ਮਿਸ ਮੇ
ਥਾਰ ਬਿਭਰਿਆ ਸੀ ॥ ਆਤਰ ਦਸ ਬਹਿ ਤਾ
ਦਸਾਨ ਹੋਇਆ ॥ ਨਾ ਦਸੁ ਪਾਵਹਿ ਕਹਿ ਹੁ
ਸੰਤੁ ਕਹਿਆ ॥ ਮਸਤ ਹਰਿਦੇ ਖਬਰੀ ਸਹਰ
ਜਾਗ ॥੯੬੩੨॥ ਇਆ ਜੁਗ ਹੋਇਆ ਸਹਿਆ ਈ ॥
ਨਾ ਦਹਿ ਵਰਿ ਕਥਾਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਇਆ ਨੁ ਰਤ ਹੁ
ਸਾਸ ਹੋਕਿਆ ਸੀ ॥ ਨਾ ਨਰ ਸੁ ਪਾਵ ਹਿਸ
ਹਿਨਾ ਦਹਿ ਵਰੀ ॥੫॥ ਕਉਸਹਿਆ ਖਾਸ
ਹਜਾਰ ॥੬੪੧੮੦੦੦॥ ਏ ਕਲਜੁਗ ਦਉ
ਘਟ ਬਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾ ਸੁ ਬਹੁ ਭੁਖ ਪਾਪੁ

ਭਿਜਟੀਆਪੋਥਿਪੋਥਿਪ੍ਰਭਕਰਸਹਿਜਗੋਰ

ਨਕਭੀਸਹਿਮੈਤਸਭਾਗੋ॥੩॥ਸਹਿਜਾਪੁ

ਰਤਾਜੀਉਹਉਰਸਾ॥੬॥੪੮॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ

ਗਆਪਨਾਆਪੁਛੀਨਾਆਪਨਖੇਲੁ

ਆਪੇਹੀਕੀਨਾਗਗੈਵਿਹਵਾਂਸੈਸਤੁਕਰਿ

ਆਨਾਨਕਤੁਪਾਏਹਿਗਗੈਗੋਇਪਰਿਆ

॥੩॥ਪੰਕਜਹਉਆਪਸੈਤਹਉਸਾਗ॥੪॥੬੦॥

ਨਿਰੰਕਿਆਰੁਗਹਿਗਭੁਗਤਿਰੰਕਾਗਾਆਪੇ

ਕਪਤਾਆਪੇਸੁਨੈਹਉਗਾਆਪਿਤੁਕਰਿ

ਸਿਤੁਸਹਿਆਈ॥ਸੁਪਾਏਕਿਨਾਨਕਮਿਲਿ

ਪਾਈ॥੧॥ਰਹਿਰਹਾਉ॥ਆਪੁਰੁਗਸੀਹੁ

[illegible]

ਏ॥੨॥੧॥੩॥ ਗਉੜੀ ਆਸਾ ਗੁਰੂ ਜੋਗੁ ਸੁਧ ਪਾਏ
ਇਹ ਇਹ ਛੋਰ ਗਾਵੀਤਾ ਅਗੈ ਰਾਰਚਿ ਆ॥
ਅਤੀਤ ਰਹੈ ਇਹ ਇਹ ਛੋਰਗਾਵੀਤਾ ਮੈਤਾਣੀ ਹਣ
ਪਵੈਤਾਣੀ ਹਜਾਗਾ॥੪॥੧॥੪॥੨॥ ਮੈਣ ਜੁਗ ਹਿ
ਕੁ ਮੈਣੁ ਖਾ ਨਾਇਆ॥ ਤਾਣ ਰਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਕਿ
ਪਾਇਆ॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮ ਰਸਿ ਮਭਤੁ ਪਗਾਇਆ॥
ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਰਹੈ ਇਰਰ ਰਸਿ ਪਣਾਇਆ॥੪॥
ਭਾਣੀ ਮਣਾ ਪਵਤੀ ਮਹਜਾਗਾ॥੪॥੩॥੨॥
ਪਹੁ ਆਸਾ ਗੋ ਤੁਇ ਗਹਿ ਆ ਅਸਾ ਨਾ ਸੁਪ
ਹਨ ਵੈਣੈ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਨੁ॥ ਗੈਰਹ ਤਪ
ਸੁਕੀਕੀ ਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਰਹੈ ਇਸ ਮਹਿ
ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਿਚੀ ਨੀ॥੨॥ ਅਚਤ ਹਣਾ ਪਸੁ

ਨਾਮੀਹਰਗੁ॥੩੮੨੨...॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਗੁਰਸ੍ਰੀਜਾ
ਮਖਨਾਇਆ॥ਦੀਨੀਭਗਤਿਨਵਨਿਧਿਆਇ
ਆ॥ਪਹਿਆਗਿਰਿਤੁਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੁਅਖਿਆ॥੩॥ਚਉਤੀਸਾਲਾਪਹ
ਮੇਜਨਹਰਾਗੁ॥੩੪ਪਹ...॥ਅਰਿਗਤਿਦਾਸਗੁਰ
ਗਤਿਪਦਮਾਰਗ॥ਅਨਿਸਹਜਿਕੀਨਾਦੀਏਰਿਵ
ਗ॥ਰਿਮਤੁਭੈਧਰਿਸੁਸੰਦੇਸੇਸੈਲੋ॥ਨਾਨਕਅਭੋ
ਤਹਰਿਮਹਿਸਭਿਗੁਰਏਕੈਲੋ॥੪॥ਪਚੀਸਾਲਾ
ਮਖਨੇਇਹਰਾਗੁ॥੩੫ਪਹ...॥ਜਿਸੈਕਦਾਸਗੁਰ
ਇਗਹਿਆ॥ਜਿਸੈਕਾਸਪੀਐਹਰਿਹਰਿਸਚਜਿ
ਏਕਾ॥ਨਾਜਿਸੰਨਾਅਭਗਤਿਦਾਜਿਆ॥ਨਾ
ਕਅਭੁੰਦੇਇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਜਿਆ॥ਪ॥ਚਉਤੀ

ਸਾਚਾ ਅਚਰ ਅਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੨੪॥੬॥...॥ ਸੋਲਹੁ
ਭ ਕਹਿ ਕਰਤ ਸਾਚੈ ਕਾ ਕੀਨੀ ਭਗਤਿ ਨਾਮ ਸਾਚਾ ਇਕ
ਕਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਹਿ [illegible] ਹੁਕਮੀ ਨਾ ॥ ਅਤੀਤ
ਹਰਿ ਮਹਿ ਮਨ ਮਾਚੀ ਨਾ ॥੬॥ ਤੇਈ ਸਾਚਾ ਖੈ
ਤਾ ਲੀਨ ਹਸਾ ਗ ॥੨੩॥੫...॥ ਤਰਾਜੁ ਗੁਰਿ ਸ
ਨਿਪਾਪਾ ॥ ਪਰਸੇਤੀ ਗਰਿ ਆਪੁ ਮਾਨਾ ॥ ਨਦਰ
ਨਰਪਤੇ ਆਦਿ ਸਤਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਤੀ ਰਦੇ [illegible]
ਸੀ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ॥੧॥ ਬਾਈ ਸਚਾ ਖਦੇ ਪੈਸਹਜ ਕ
ਗ ॥੨੨॥੫॥੬...॥ ਖਸਮ ਸੁਗ ਖਾਸੁ [illegible]
ਕਰਿ ਯਗਿਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਖਾਸ [illegible] ਕੀਨਾ ॥
ਅਠਤ ਸੁਗ ਕ [illegible] ਕੀਨਾ ॥ ਇਹ ਸਾਚਾ ॥
ਸਚਿ ਹਸਾ ਗ ॥੨੧॥੬...॥ ਅਠੈ ਜੁਗ ਅਠ ਭੁਕਾਏ
ਕੁਹ ਮਧਿ ਸਨਾ ਸਚੋ ਸਚੁ ਪੈ [illegible] ਕਰੁ ਨਾਮਾ ॥

ਤੀਗਨੀਨਾਜਾਈ॥ਨਾਨਕਅਰੈਭਤੁਜੁਗਕੀਸਾਖਤੁ
ਨਾਈ॥੭॥ਆਗੈਗੋਰੇਕੀਪਉੜੀਰਾਈ॥ਗਾ
ਰੇਮਾਨਜਪਤੁਨਾਮਰਾਤੁਨਾਗੈਨੈਦਤੁਮੇਤਕਰ
ਨਾ॥ਰਿਦਹਿਦਤੁਏਕਛੂਟੈਕਰਨਕੀਰਾਤੁਦਗਾ॥
ਦਗਾਅਦਗਾਸਭਆਪੇਕੀਏਸਭਮਹਿਆਪੇ
ਕਸਿਆ॥ਨਾਨਕਨਦਜੁਗਆਪਖਭੁਗਾਰੇਮੈ
ਕੀਰਸਿਆ॥੫॥ਪਿਆਉਗਾਰੇਕਾਨਿਕਹਿਆ॥
ਤੁਇਕਰੇਗਰੀਬਿਆਮੀਤਾਖਆਨਾਈਨਨਜਗ॥
੨੮੨੪੯੮੦੦੦॥ਗਾਰੇਕਿਜੁਗਕਾਜੋਤੁ॥ਅਤੀਤਦਇ
ਇਗਾਰੀਤਾ॥ਅਪਰਅਪਰਕਾਜੋਤੁ॥ਮਿਜਾ
ਨਾਧਾਦਜੁਗਕਾਜੋਤੁਮੈਪ੍ਰਭਮਨੀਦਦਨ
ਨਾਗੋਗਾਮੈਜੋਤੁ॥ਤੇਗਨਕੋਗੋਤੁਰਪਉਨਤਰਿ
ਆਪਕਤੀਮਨਜਾਰਦਦਕਾਜੋਤੁ॥੧੩੭੪੩੨੫॥

੧੩

ਨਉਕਰੋੜੀਉਣਾਸੀਲਾਖਚਉਰਾਨਵੇਹਜਾਰ॥੯

੮੬੪੦੦੦॥ਨਨੇਕਰਸੇਤੁ॥੬ਅਕਰੋੜੀਇਕੀਸਾ

ਖਤੀਸਠਸਾਗਾਗਗੋਕਰਸੇਤੁ॥੬੨੧੨੦੦॥ਦੁਇ

ਕਰੋੜੀਕਿਆਸੀਨਲਾਖਆਠਈਠਠਸਾਗ॥ਗੋ

ਕਰਸੇਤੁ॥੧੨੯੬੦੦੦॥ਛਤੀਠਜੁਗਕਰਸੇਤੁ॥

ਛਤੀਸਕਰੋੜੀਛਪੰਸਠਠਲਾਖ॥ਦਿਨੋਇਕਾ

ਗ॥੩੨੫੬੫੫੦੦੦॥ਦਾਠਗਭੁਕਰਜੋਤੁਆਇਆ॥

ਛਤੀਸਜੁਗਾਕਰਸੇਤੁਆਇਆ॥ਛਤੀਸਜੁਗਪੰਪੁ

ਕਾਰੈਠਇਸੈਰੋ॥ਆਗੈਚਉਜੁਗਚਲੋ॥ਚਹੁਜੁ

ਗਾਕਾਵਰਤੁਤੁਚਲਿਆ॥ਸਤਸਲਖਆਠਾਈ

ਠਹਜਾਰ੧੭੨੮੦੦੦॥ਸਤਿਜੁਗਿਸਉਮੈਤ੍ਰੇਪਉ ਚ

ਇਆ॥ਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨ੍ਹਆਇਆ॥ਸਤਪ

ਸਚੁ ਬੁਝਿ ਅੰਤਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

॥ ਖਟਰਾਣ ਅਦਿਨੈ ਦੁ ਏਜਾਗ ॥੧੨ ਦ ੨... ॥ ਤਿਤੈ ਗੁਰਿ

੩॥

ਤੈ ਗੁਣ ਪਗਾਏ ॥ ਸਚੁ ਪਰਸੁ ਆਣਿ ਰਪੇ ਸਆ

॥ ਠਿ ਸੇਤੀ ॥ ਸਭੇ ਕਿਰਿ ਦੁ ਰਹਿ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਤ

ਜੁਗਿ ਉਤਰਹਿ ਆਸ ॥੨੮॥ ਅਚਲਾ ਪਾਚੁ ਉਸਰਿ ਏਜ

ਗ ॥ ੮ ਦੁ੪... ॥ ਤੂ ਆਪੁ ਰਿਜੁਗ ਸਹਿ ਤੁਧੁ ਲਾਤ ਬਾਏ

ਉਦੁ ਰਹੁ ਦੁਹਿ ਦੁਕੀ ਲੈ ॥ ਆ ਸਚੁ ਪਹਿ

ਨੈ ਰਹਿ ਉ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁ ਆਪੁ ਰਿ ਅਧਿਸੁ ਦੇ

ਈ ॥੩੯॥ ਰਰਿ ਲਾਖ ਬਤੀ ਸਠ ਜਾਗ ॥ ੨੮... ॥ ਕ

ਲਿਜੁਗ ਸਹਿ ਸਭ ਬਕਾਣਾਪ ਦਾਈ ॥ ਬੀਸੈ ਬੀਜ

ਕਿਰਮੀ ਖਾਈ ॥ ਕਲਿਕਾਲੋ ਸਹਿ ਸਾ ਪੁਰੇ ਰੈਤੂ ॥

ਰਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏ ਉਕਲਿਜੁਗ ਰਹਤਾ ॥ ॥੦॥ ਰ

ਜੁਗਾ ਕਾ ਲੇਖੁ ॥ ਤ੍ਰਿਤਾਲੀ ਲਖ ਬੀਸ ਹਜਾਰ ॥ ੪੩੨੦੦੦੦ ॥
ਸਤਜੁਗ ਕਾ ਲੇਖਾ ॥ ਸਤਾਰਾ ਲਖ ਅਠਾਈ ਹਜਾ
ਰ ॥ ੧੭੨੮੦੦੦ ॥ ਤ੍ਰੇਤੇ ਕਾ ਲੇਖੁ ਬਾਰਾ ਲਖ ਛਿਨਵੈ ਹਜਾ
ਰ ॥ ੧੨੯੬੦੦੦ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਕਾ ਲੇਖੁ ਅਠ ਲਾਖ
ਚਉਸਠਿ ਹਜਾਰ ॥ ੮੬੪੦੦੦ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਕਾ ਲੇਖੁ
ਚਉਲਖ ਬਤੀਸ ਹਜਾਰ ॥ ੪੩੨੦੦੦ ॥ ਆਗੈ ਚ
ਉਆ ਖਾਣੀ ਦਿਆ ਜੀਆ ਕਾ ਚਰਿਆ ਖਰਚ
ਨ ਪਰਚਾ ॥ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਸੋ ਨਗ ਗੇਰਗਾ ਅਖਰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ
ਸਿਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜੇ ਕਉ ਕਰਿ ਰਖਿਆ ॥੧॥
ਪਾਣੀ ਸਤਗੁਰ ਚਰਿਆ ਖਰਚੁ ਬੋਲਿਆ ਗੋਨਾ
ਰਕਾ ਨਾ ਉਚਰਿਆ ਕਿ ਪਰਚਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਉਪ

ਤਿਨਾ ਉਧਰਹਿਆ॥ ਇਹੁ ਗੁਰੂ ਕੀ ਉਰਵਿ ਸਧਾਇਆ॥
ਸਗਿ ਸੁਗਮ ਨਿਬਿਉਰਵਿ ਪ੍ਰਗਟ ਆਇਆ ਸਾਨ
ਨਾ ਨਦ ਨਦ ਸੁਗ ਨਦਾ ਨੇਹੁ ਨਿਹਰ ਨੀਤ੍ਰਿਨੌ
ਨਾ ਨਨਾ ਹੋਇ ਗਨਿਆ ਨਾ ਗਇ ਮੇਲਿ ਪਰਿਆਨ
ਨਾ ਬਿਸਜਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ਨਿਕੀ ਪ੍ਰਤੇ ਨਾਨੁ
ਨਾ ਨੇਕਉ ਜਬਿ ਮਿਲੇ ਤਬਿ ਨਾ ਨਕ ਰਖਿਆ ਨਾ
ਮੁਾ॥੩॥ ਸਮੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਚਿ ਕੀ ਨਾਮ ਸਤਿ ਸ
ਤਿ ਖਹਿਆ ਪੇਯਾ॥ ਨਾਰਦ ਕਉਲਿਸ ਸਾਦੇ
ਆ॥ ਨਾਰਦ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੀ ਆ॥ ਨਾਰਦ
ਸਤਿ ਸੁ ਗਤ ਗਤਿ ਕ ਆਈ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ
ਤਰਿਲ ਦਲਾਹੀ॥ ਕਤਾ ਤੇ ਤੇ ਸੁਲਿ ਪਰਧਾਨੀ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟ ਏਵ ਸਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਸ

ਭਗਤੁ ਲੋਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਕਰ ਮਾਈ॥ ਤੇਤੇ ਜੁਗ

ਕੀਰ ਬਾਮੁ ਨਾਈ॥੫॥ ਦੁਆ ਪੁਰਿਕਾ ਮੁਕਿਰ

ਪੁਛਿਆ ਗਾਰੀ ਨੀ ਭਗਤਿ ਜਰਿ ਕੇ ਦਰਿਬਾ

ਗਿਨਿਰਿ ਕੁ ਛੁ ਭਗਤੁ ਲੇਨਾਮੁ ਪਰਗਾਇਆ॥

ਨਾਨਕ ਦੂਆ ਪੁਛਿਆ ਸਿਮੁ ਣਾਇਆ॥੬॥

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ॥ ਗੁਰਿ

ਆਨੁ ਮੇਮ ਤਉਤ ਅਉਇ ਮਨਾਨਾ॥ ਕਲਿ

ਜੁਗ ਮਹਿਨਾ ਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਇਆ॥੭॥

ਤੇਹਾ ਜੁਗੁ ਕਾ ਮਤੁ ਕਰ ਪਾਇਆ॥ ਆਇ

ਆਮ ਫਲ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ॥ ਆਮ ਤਿਆ॥ ਆਇ

ਪਸੀਰੀ ਰਕ ਬਾਰ ਓਦਿ ਗਣਾ ਜਦੈ

ਸੋਤ੍ਰੈ ਨਾਨਕ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਹੋਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿ
ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਪੀ ਪੰਥ ਕਰੇ ਕਿਆ ਗੁਨਸ
ਨਸੁ ਨਾਇਆ ਆਪੀ ਪਥ ਕੀਕ ਥਾਸੁ ਗਨਗ
ਨ ਜਾ ਕਿਤਾ ਜੁਗਾ ਦ ਲੋਲਿਖ ਸੀ ਪੁਨ
ਹੋਟੀ ਚੋਣ ਹਦ ਹਗੁ ਗੁ ਸਭਿ ਗੁ ਗੁ ਪਸ
ਦੀਤ ਬਬਾ ਬੇਦੀ ਪੁਸੀ ਹੋਟੀ ਤ ਬਸੰਤੁ
ਥਾਚੀ ਖਿ ਸਹਗ ਰੇਸ ਕਰ ਉਕਿ ਦਾ ਕੀ ਭਾ
ਸੰਤੇ ਬਚੀ ਕੀ ਮੰਜੀ ਖਿਸੀ ਆਗਰੇ ਸਚਿ
ਕਿ ਹੋ ਕਦਿ ਜੁਗੁ ਦਾ ਰਿਹ ਜਾਗ ਸਤ ਸੈਂ ਪੈ
ਤੀਸ ਬਗਸ ਦਗ ਫਿਆ ਹੋ ॥੪੭੩੫॥ ਸੰਤਿ
ਸੁਗੁ ਗਹਿਆ ॥ ਕਰਿਆ ਪਸ ਤਾ ਟੀਹਹਾ

ਮੈਨਸਮਪਵਾਹਿਰੀਪਿਰਸਾਂਰਾਂ।ਅਤੀਤਰਹਿ

ਰੀਪਿਰਸਾਂਰਾਂ।ਸਤਜੁਗਰੀਪਿਰਸਾਂਰਾਂ।ਤੇਤੇ

ਜੁਗਰੀਪਿਰਸਾਂਰਾਂ।ਦੁਆਪੁਰਿਜੁਗਰੀਪਿ

ਰਸਾਂਰਾਂ।ਕਲਿਜੁਗਰੀਪਿਰਸਾਂਰਾਂ।ਏਹੁ

ਗਤ੍ਰੀਪਿਹਿਨਤਨੋਟਿਪਨ੍ਹੀਆਆਏ

ਕ੍ਰਿਸਆਰਏਸਏ।ਗਰਦ੍ਰਿਨ੍ਹਆਟਏ।

ਤਥਥਾਥਾਅਤੈਮਰਸਾ।ਉਖਨ੍ਹਰਧ

ਏਨੋਨੋਏਸਾਂਏਸਾਏਦ੍ਰੀਉਜਾਇਹਿ

ਹਿਜਾਇਪਥਾਤਥਉਥੈਵੇਟੀਪਿਨੇ।

ਨੀਤਕ੍ਰਿਸਗਰਨੋ।ਨਥਨ੍ਹਤਥੁਪਿਨ

ਗੀਤਾਮਗਰਨੋਆਪਿਆਮਨ੍ਹਏ

ਤਗੀਕਗਤਿਨ੍ਹਾਮੀਤੁਮਸੋਏਨ

ਪਰੇਤੁਕਰਤੇਸੰਗਿਪਰੇਥੋ।ਤੁਧਪਤੁਭੀਰਹੁ

ਇਆਣਾਆਸੀਤਾਂਦਣੀ।ਤੁਧਸਾਂਸਿਇਹਿਇਆਇਪੈ

ਇਹਾ।ਕਰਦੇਪੁਰਸਾਇਕਾਂਦੋਤਾ।ਹਿਕ ਨਹਿ॥

ਜਹਿਕਥਸੀਨਖੁਕਿਪ ਏਗਾਤਾਮਾਰਿਕਾ

ਏਗਾ।ਤਥਥਾਥੇਆਥਿਆ।ਮਰਨਾਹਿਆ॥

ਤਗਨੇਦੋਕਥੇ ਨਾਠੀ ਆ ਦਦਾ।ਪਤ੍ਰੁ

ਤੁਸੀਆਂਰਤੋਜਾ।ਆਥਿਤੁਸਤੀਕਿਤੁਕਰਹਿ

ਤੁਸੀਆਂਰਤੋਦਾ।ਤੁਸਾਂਸਿਇਹਿਇਆਇਪਾ

ਇਆਣਾਤਥਥਾਥੇਆਥਿਆ।ਮਰਨੀਆ

ਆਸੀਤੁਸਾਂਸਿਇਹਿਇ।ਨਾਠੀ।ਆਸੀਦੁਧਰੇ

ਇਕਿਠਾਂ।ਸਿਥਾਂ।ਤੁਕਿਤਿਆਂ ਦਦਾਠਾ।ਤੁ

ਥੇਥਾਂਥਸਥਰੁਥੈਇਆਗਾ।ਗੁਆਆਂ

ਦਿਖਿਆ ਮ:੧॥ ਰਦਹੋਇਆ ਨ ਮਸ ਨਿਕੇਤਾਂ ਟੀ

ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਧਤੀ ਰਖਵੀ ਆਇ ਸੋ ਗੀਸਤੀਸੁ ਨਿ

ਮਨਿ ਰਹਤੇ ਰਹਿ ਰਹਿ ਭੁਗ ਦੇਵ ਮਤ ਦੋ॥੧॥

ਤਰੁਕਾਂ ਰਹਿ ਮਾਹਿ ਥਾ ਰੀਰੀ ਰਤੇਨ ਰ ਦੇਮਤ ਦੋ

ਤੇ ਗਾ ਮਆ ਨੇਕਰੁ ਮਆ ਨੇਤਾਂ ਕਨ ਤੁ

ਜਾਂ ਟੀਤੇ ਰਗੁਤੁ ਕੇ ਤਾ ਰ ਨਉਤਾ ਰਬਿਆਰ

ਮਨਿਗਾਂ ਨਮਤੀ ਪੈ ਸੇ ਫਿਰਿ ਇਲਾਹਿ ਤਿਰੇ

ਸਿਗ ਸੋਪਾਰੰ ਪੈਰੇ ਬਰਸਾਂਣ ਕਸਾਰ ਕ

ਫਿਰ ਗੀਨੁ ਨੀਆ ਪਾਹਿ ਪਸੋਾਰਾ ਸੁਆਰ

ਪੁਲਸੁ ਧਰਸਕ ਸਤਰੀਆ ਨੈਕਪਰਿ

ਫੋਤਕਸਹਿਲਾਨੀ ਹੋਤੁਸੀ ਹੋਰਾਂਰਦੇ

ਦਾਸੂ ਤੇਰੇ ਗਾਂ ਸਿਰੇ ਤੇਰਾ ਰਾਦੇ ਸਭ ਏ॥੩॥ਸੁ
ਕਰੀਰਮਰੀ ਖਲਰੀ ਖਪਰੀ ਸਿਖਾਸੁ ਤਖੇ
ਤੀਕੀ ਨੀ॥ਤ੍ਰੈ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਉ ਸੁਆਂਗੀ ਤੇਰਾ
ਨਾਸ ਭਗਤਾ ਦਾ ਤ੍ਰਿਕੈ ਸੀ॥੪॥ਤਖਿ ਬਾਬੇ
ਆਖਿਆ ਸਰਦਾ ਹਿਆ ਸ ਬਚੁ ਏਹਿ ਤ੍ਰਿਕੇ
ਤ ਉਬਚੁ ਬਦੈ ਸਹਿ ਨਾ ਨੀ ਆ ਦੇਵ॥
ਤਕਿਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸਰਦਾ ਹਿਆ
ਰ ਬਚੁ ਦੇ ਜਾ ਪ੍ਰੀਤ ਬ ਸਰਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਸੋਗਾ ਪਤ੍ਰਭੁ ਧਰੇ ਨਾ ਤਿ ਸਿਤਿ ਗ
ਇਆ ਸੈ॥ ਸੋਹਿ ਤੁਰ ਬਾ ਬੂਦ ਜਾਇ ਨਾ ਨੀ ਸ
ਦਸਾ॥ਤ ਬਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸਰਦਾ ਹਿ

ਆਰਸਾਧੁਪੈਦੇਰਿ ਮੈਦਮਰਦੀਸਾਹਾਂਆਜੀ
ਮੈਦਮਰਦੀਭੀਨਾਹੀਜਾਇਸਕਦਾ॥ਮੈਰਾਤ੍ਰਥਾਨ
ਲੇਪਕ੍ਰਮਿਲਿਗਇਆਹੈ॥ਤਬਮਰਦਾਨਾਤਬਿ
ਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆ॥ਤਬਤੇਨਾਂਬੀਬੇ
ਨਸਰਹਿਨਾਹੀਦੇਦਾ॥ਤਬਸੀਆਰਾਹੋਜਾਤਕਿਸ
ਦਾਨੈਆਖਿਆਸਰੀਤਬਦੇਖਕਰਿਤਬਸੀਆਰਾਹਿ
ਦਾ॥ਤਬਮਰਦਾਨਾਜੀਦੇਦੇਨਦੀਗਲਕਰੀ॥ਤ
ਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਜਾਇਸਤ੍ਰਘਰੇਫਲ
ਖਾਹਿ॥ਪਰ੍ਰਲਿਵੈਖਾਹਿ॥ਤਿਨੈਖਾਇਸਕਦਾ
ਹੋਯਗੁਹੋਰੁਪਾਸੇਖਰਿਨਾਹੀ॥ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੈ
ਖਿਆ॥ਜੀਭਲਾਹੋਵੇ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਗਇਆਖਾਹਿ
ਫਲਾਦਾਸਾਰੁਆਣੁਆਇਉਸਨੂੰਆਖੈਹੋਵੈ

ਮਭੈ ਘਟਿਨ ਦੀ॥ ਓਰਿ ਤਖਿਆ ਦਾ ਦੀ॥ ਕਿ ਨਾ ਦਾ ਦੀ॥
ਰਹਾਉ॥ ਪਾਂਡੇ ਭੀ ਬੰਨਿਨ ਦੀ॥ ਅਤੁ ਤਖਿਆ ਦੀ॥ ਕਿਨਾ ਦ
ਨਾ॥ ਤਖਿ ਅਮਰਦਾ ਨੈ ਆਖਿਆ॥ ਭੁਘਾਨ ਗੈ ਗੀਤਾ ਪਾ ਦਾ॥
ਅਮਰਦਾ ਨੈ ਪਾਂਡੇ ਭੀ ਬਨਿਨ ਦੀ॥ ਅਮਰਦਾ ਨੇ ਨੁ ਭੁਘਾਨ
ਗੀਤਾ ਆਖਿਉ॥ ਮੁਰਦੁ ਘ ਦਾ॥ ਤਾ ਅਨਿ ਪਾਂਡੇ ਤਾ ਓਤੈ
ਦਾ ਨੈ ਫਨਿ ਪਾਇਆ॥ ਤਖਬਾਦੇ ਆਖਿਆ॥ ਕਿ ਆਨਿਆ
ਦਿ ਅਮਰਦਾ ਨਿਆ॥ ਦਾਰਿਓ ਪਾਤਿ ਮਨਤੁ ਪੁਆ ਖਿਆ ਸੀਤੋ
ਆਨਿ ਸੋ ਘਾਨਿ ਦਪਰ ਪਾਂਡੇ ਬਕਿਨ ਜੀ॥ ਸੋ ਆਖਿਆ॥
ਰਹਾਉ ਪਾਂਡੇ ਭੀ ਬਨਿਨ ਦੀ॥ ਅਤੁ ਤਖਿਆ ਦਾ ਨਿ ਕਿਨਾ
ਦਨਿ॥ ਸੋ ਸੈ ਮੁਤ ਪਾਂਇ ਸੰਨਿ॥ ਸੇ ਗਾਂਇ ਤੁ ਤਦਾ ਤੁ ਤਇ
ਗਇਆ॥ ਤਖਿ ਬਾਬੇ ਆਖਆ ਅਮਰਦਾ ਨਿਆ॥ ਤੁ ਪੁਤੁ
ਗੁਰੀ ਤਾ ਸੀਤੋ ਮੁਨਿ ਪਾਇ ਸਨਿ॥ ਟੇਡ ਬਿਸਪ੦

ਦਾ ਸਤਿ॥ਪ੍ਰਥਕਰਨਕਰਿਕੈਅਮ੍ਰਿਤਫਲਤੋੜਿਸਤਿ॥
ਤਬਬਾਬੇਮਥੇਉਪਰਿਪੈਰਰਖਿਆ॥ਤਬਕਹੈਗਾਭਾਈਲਹਣੇ
ਆ॥ਉਠਿਕੈਠਾ॥ਤਬਿਮਰਦਾਨੈਆਖਿਆ॥ਸੁਣਤੇਤੇਰ
ਭਗਤਿਨੂ॥ਆਤੈਤੇਰੀਕਮਾਈਨੂ॥ਆਸੀਤਾਨੂਸਮੰਗਿ
ਪਿਨਿਖਾਧਾਤਿਫੁਣਾ॥ਤੂੰਅਤੀਤੁਸਤਪੁਰਖੁਖਾਧਿਪ
ਏਹਿਕਿਫਨਹੀ॥ਆਤੈਫਸਦੀਫੁਟੈਨਹੀ॥ਤਉਕਿਹੁ
ਕਹਿਤੁਪੁਨੀਤਿਰਨਾਲਸਾਨੂਹਿਦਾਰਗੋ॥ਤਬਿਬਾਬੇਬਾ
ਖਿਆ॥ਮਰਦਾਨਿਆਸੇਰੀਬਰਤੁਖੁਸੀਨਾ॥ਤੁਪੁਰਉਧਰਿ
ਤੇਰਿਉਹਿਦਾਸੰਗਦਾਨੋ ਮੈਖਾਧੂ॥ਤਬਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆ॥ਸੁਣਕੇਤੇਰੀਸੁਸੀਨੂ॥ਪਰੁਸੇਰੀਹਿਦਾਰਰਿ
ਹਉਆਪਣੇਪਰਿਸਾਣਾ॥ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆ॥ਮਰਦ
ਨਿਆ॥ਕਿਵੈਰਹੈਭੀ॥ਤਾਮਰਦਾਨੈਆਖਿਆ॥ਰਹੈ

ਤਾਂ ਗਹੰਦੇ ਸੇਖ ਸਰਫੁ ਪਾਸ ਵਡਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਤੇਰਾ ਆਤਮਾ ਤੋਟੈ ਦੇ
ਸੈ ਸੇਰ ਰੋਟੇ ਦੇ ਹੋਏ ਸੇਰ ਆਤਮਾ ਕਰ ਹਿਆ ਜੋ ਤੂ ਏਹ ਕੀ
ਸੁਕ ਰਹਿ ਤਾਂ ਤੇ ਸਿਨਾਰ ਰਹਾ ਜਾਇ ਤੂ ਕਚ ਨੂ ਕਰਹਿ
ਜੋ ਸੇਰ ਕਰਮ ਭੀ ਨਾ ਕੀਚਾ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਓਤੇ ਸਿਨਾਏ
ਰਹਾ ਜੋ ਇਹ ਤੂ ਕੰਸੁਕ ਸੈਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਸੋ ਨੂ ਦੇਖਾ
ਕਹਿਆ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਆ ਜਾਇ ਦੇਖ ਸਰਦਾ ਨਿਆ
ਤੂ ਦੇ ਨਾਲ ਨੀਆ ਨਿ ਹਥੇ ਉਆ ਤਬਿ ਸਰਦਾ ਨਾਉ
ਭਰਿ ਪੈਸੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਇਤਨੀਆਂ ਦਸਤੂਰਿ
ਆ ਸਪਾਤੁ ਕਹਿਆ ਨਾਲਿ ਆਸਮਾਨਿ ਕਸਕੀ ਸੈਹੂ
ਹੋਇਆ ਈਆ ਤਾਂ ਸਰਦਾ ਨਾ ਧਬੇ ਨਾਲਿ ਤੇਰਾ ਫਿਰਹੀ
ਜਾ ਬਉਦਾ ਸੀ ਕਹਿ ਕੈ ਆਏ ਬਾਰ ਹੀ ਬਰ ਸੀ ਤਬ ਆ
ਇਕਹਿ ਤਾਂ ਦੇਤੀ ਤੇ ਕੈ ਸੰਦੂ ਇਕ ਹਰਿ ਆਇ ਕੇ

ਉਤਾਰਿਵਿਹਗੀਾਤਰਿਪ੍ਰਥਰੀ॥ਉਜੁਸਮਸਤਾਇਕਰਿਅਮਰਦਾਸੈ॥
ਅਮਰਜੁਕੀਤੀ॥ਤਿਸੈਗੁਰੁਨਾਨਕਨੋਨੈਣਾਪ੍ਰਿਜਾਵਦਾ॥
ਪ੍ਰਿਥਵੀਖਬਰਿਨੈਆਵਾਰਿਖਾਆਸਤੇਆਰਮੀਰਿ
ਉਕਰਿਨੈਨੀਕੋਟੋਗਨਿਆਨੈਕਿਕੈਟੀਨਾਨੀਗਨਿਆ॥
ਤਬਕਬਾਬਾਨਸਿਆਨਸਕਰਿਕਨਿਆਅਮਰਦਾਨਿਆ॥
ਤੇਰਆਰਸੀਮਰੋਗੇ ਗਤੇਸੈਸਾਰਕਿਉਕਰਿਰਖਨਿ
ਸਾਖਤੇਤੇਰਆਤਸੈਆਵਦੀਨੈਤਾਤੁਜਾਨਿ॥ਸਿਖਿ
ਆਉਖਤਤੁਆਈਆ ਤੈਕਾਜੁਰੇਪ੍ਰਿਥਵੀਸਾਵੈ॥
ਆਸਾਰਾਨਾਉਨੇਟੀਨਾਨੀ॥ਤਬਿਅਮਰਦਾਨਾਖੇਸੀਖੇਇ
ਕਰਿਗਇਆ॥ਤਾਨਵੈਤੀਆਇਆਜਾਇਪ੍ਰਿਥਵੀਵਰਿਆ॥
ਤਬਿਨੈਗੁਰੁਬਚਨੁਜੁਰਿਗਏ॥ਸਭਨੈਟੀਆਇਖੈਸੀਖ
ਟੀਆਤੈਸਭਲੋਕਆਖਨਿਜੈਅਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂਹੋ॥

ਮੁਗਨਾਨਕਰਕਾਸਾਇਆਹੈ॥ਏਹੁਉਹੁਨਾਹੀ॥ਸੰਸਾਰਤੇ
ਵਿਪਰੀਤਿਆਹੈ॥ਤੇਆਵਦਾਹੈ॥ਸੋਆਇਪੈਰੀਪਵਦਾਹੈ
ਤਬਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੁਖਾਣੇਦੀਖਬਰਨਾਹੀਕਾਜੁਦੇਵੇਦੇਵਡਉ
ਗਇਆ॥ਜਾਇਬੈਠਾ॥ਤਬਿਬਾਬੇਦੀਆਤਾਂਉ ਗਏਪ੍ਰਭ
ਹਜੀ॥ਲਗੀਬੈਰਾਗੁਕਰਣਿ॥ਬੈਰਾਗੁਕਰਿਕੈਆਖਿਓਸੁ
ਮਰਦਾਨਿਆਕਿਬਾਉਨਾਨਕਰੀਅਖਬਰਿਦੇਹੈ॥ਤਬਮ
ਰਦਾਨੇਦੇਣਕਰਤੇਹਿਗਏ॥ਸਭੋਲੋਕਪੁਛਦਿਆਣਗੇ॥
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਾਈਏਹਾਬਾਬਾਜੁਣਤਾਹਿ
ਪੁਰਿਆਹਤਾਂਨੁਮੁਹੁਣੇਆਹਾ॥ਫਿਰਿਸੋਖੁਪਇਦਾਣੀ
ਅਬਰਨਾਹੀ॥ਤਬਪੁਛੀਐਕੁਬੇਠਿਕਰਿਮਰਦਾਨਾਉ
ਠਿਚਲਿਆ॥ਤਬਿਬਾਬੇਦੀਆਤਾਆਖਿਆਭਾਈ
ਏਹਉਜੋਤਰਤੁਏਵੇਇਚਹੁਤੇਗਇਆ॥ਸੋਆਣੀ
ਹੀ॥ਤਾਂਮਾਤਾਉਠਿਮਰਦਾਨੇਨਾਲਿਵਿਦਾਕਰਪਏਵਕੇਸੰ

ਨਿਆਈਲੋਕਰਹਿਸਿਫਿਰਿਆਇ ਮਰਦਾਨੇਨਾਲੁਆਇਸਿਆਣੀ॥

ਤਾਆਖਿਓਸੁਮਰਦਾਨਿਆਮੈਨੋਨਾਲਿਕਿਸੇਲਾਇ॥ਤਾ

ਮਰਦਾਨਾਨਾਲੁਪਕੜਿਲੈਗਇਆ॥ਓਥਹੁਉਠਲੋਗਾਆਹਾਦੇ

ਆਦੇਦੇਸਾਕੈਹਾਤੁਹਉਪਹਿਆਈ॥ਤਾਬਾਬਾਬਾਬੇਨੋ

ਤਬਬਾਬੇਕਿਨੇਕੀਮਤਾਤੇਮਰਦਾਨਾਆਈ॥ਤਬਬਾਬਾਆ

ਇਕਰਿਪੈਰੀਪਇਆ॥ਤਾਆਤਾਲਗੀਬੈਰਾਗੁਕਰਿਲੇ॥

ਸਿਖੁਆਖਿਓਸੁ॥ਆਖਿਓਸੁਹਉਉਦਾਸੀਹਉਉਦਾਸੀਕੇਵਟਾ

ਨਉਕੁਪਹਿਦਾਹਉਦਾਸੀ॥ਤੇਰਾਨਾਉਬਿਹਦਾਹਉਦਾਸੀ॥

ਤੇਰਾਦਾਸਨਾਹਿਦਾਹਉਦਾਸੀ॥ਤਿਸਪਤੁਫਿਰਦਾਨੋ

ਤੇਸੁਖਾਉਬਿਹਦਾਹਉਉਦਾਸੀ॥ਤੁਪਾਨਿਹਉਕੀਤਾ॥

ਮੈਨੂੰਆਪਣਾਮਨੁਹੁਇਆਮਿਲਿਓ॥ਤਬਬਾਬਾਬਾਅਤ

ਕਰੇਤੁਦੇਖਿਕਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕਨੋਇਗਇਆ॥

ਲਗਾ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਣੇ॥ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕੈ ਰੋਵਣਿ ਲਾਗਾ ਤਾ ਬ
ਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥ ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ਰਾਗੁ ਦ
ਰਠੰ ਸਮ:੧॥ ਸਬਦੁ॥ ਜਮ ਕੀਆ ਮਾਣਨਿ ਆਂਵਦੇ
ਵਰਗਾ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਮਨਨਿ ਹੋਇ॥ ਰੋਗਾ ਤੇ ਸਠ ਆਪ ਕੈ ਸੇਤਨ
ਭਦੇ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਹਉ ਦਾਗੀ ਦੇ ਤਾ ਮਨੀ ਸੈ ਦੰ ਜਾਤ
ਉਸਾਹਿ ਬਰੇ ਨਾ ਹੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਹਿਬ ਸ ਵਰਿ ਹਰੁ
ਸਰੂਆਇ ਰਤੁ ਜਾਰਨਾਉ॥ ਰਿਨ ਆਆ ਤੇਰਿਧ
ਤੇਭ ਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਣਿ ਤ ਗੈਜਾਉ॥੧॥ ਸੇਰੀ ਨਾਰ
ਏਨ ਆਵਦੇ ਨੀਵ ਸਹਿ ਹਰੀਆ ਨਾਲਿ॥ ਤਿ ਪਾਤਨ
ਇਆ ਕਿਉ ਜਾਣੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤ ਰਿ ਪਾਣਿ॥੨॥ ਨਾਨਕ
ਤਾ ਬਖਸੀਆਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇ ਗਾਇਆ ਸਨਿ ਤੇ ਪੈ ਪਾਤ

ਣ ਹੈ ਤਾਸਿ ਫੜਿਕ ਗੀਆ ਸਦਸਿ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਮਿ
ਤਬ ਪੇਸਿ ਮਿਠਿਆਈਆ ਗੈਗਾਖੀ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਆਖਿ
ਆਖ ਪੁਤੁ ਖਾਹਿ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਮਾਤਾ ਹਉ ਰਜਿ
ਆ ਹਾਂ॥ ਤਾ ਮਾਤਾ ਆਖਿਆ॥ ਕੇਹਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਤੁ ਖਾਧੇ
ਰਜਿਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਾਹਿ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ
ਵਾਇਆ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ॥ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
ਮ:੧॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਆ ਸੁਣਿਆ ਸਾਲੁ
ਣੈ॥ ਖਟੁ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣ ਮਾਰਣ ਨਾਦ
ਕੀਏ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾ ਕਉ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇਇ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ॥
ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਣਿ

ਫਿਰਾਗਾਰਨਕੁ॥ਤਬਫਿਰਿਮਾਤਾਕਹਿਆ॥ਇਉ
ਮਿਲਦਾਗਾਲਨੁਕੁਤਾਗਿਨਿਏਕਪਤ੍ਰੇਪੜ੍ਹਿਆ॥ਤਬ
ਬਾਬੇਪਉਤੀਨਕੁਜੀਆਖੀ॥ਪੈਨਤੁਰਤਮਨੁ
ਰਤਾਮੁਪੈਰੀਮਨੁਦਨਾ॥ਨੀਲੀਸਿਆਹੀ
ਕਦਾਕਰਤੀਪੈਨਤੁਪਗਪਿਆਨਾਕਸ
ਰਬੈਮੁਮੰਤੈਪਕਾਪਨੈਰੈਬਨਤੇਗਾਨਾਉ॥੨॥
ਮਾਰੋਹੁਰਪੈਨਤੁਖਸੀਖਸਾਰੇ॥ਜਿਤੁਪੈਪੈ
ਤਾਪੀਰੀਔਮਾਨਮਹਿਚਲਹਿਫਿਰਗਾਨਕੁ
ਤਬਬਾਬੇਕਹਿਆਨੁਸਬਰਿਹੋਟੀ॥ਤਕਹਿਆਮੈ
ਤੈਰਹਿਕਰਿਆਇਆ॥ਤਾਆਇਆਤਾਬਬਾਨੀ
ਆਇਪੈਰੀਪਇਆ॥ਨਮਸਕਾਰੁਕੀਤੋਸੁ॥

ਤਬਕਾਲੂਲਾਗਾਬੋਲਣੁਕਹੈ॥ਤਬਕਾਲੂਕਹਿਆ
ਨਾਨਕਤੂੰਖੇਤੀਕਰਿਕੈਖਾਹਿਗਾ॥ਤਬਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਪਿਤਾਜੀਖੇਤੀਮੈਕੀਆ
ਹੀਆਦੇਖੋ॥ਤਬਕਾਲੂਪੁਛੈਕੀਤੀਕੀਆਖੇ
ਤੀਦੇਖਾਖਾਲਸੁਹੋਆਪਰਤਖੁਦੇਖਉਤੇਰੀਹੈ
ਹਿ॥ਤਨਕਮਤੀਨਕਸਾਟਸੈਗਬੈਟਗੁਟਪ
ਤਾ॥ਵਦੇਸੋਨਸੇਪਤਿਸਿਖੁਪਗਗਇਕਗੁਤੇ
ਗਸੋਗੀਸਾਤਿ॥੨॥ਬਾਬਾਨੈਗੁਟਦਨਾਪੁਸੀ
ਮੁਆਗੁਾ॥ਕਿਤੁਵਿਸਿਆਤਨਾਪੀਸਾਸੈਮਾ
ਸਹਿਚਲਾਹਿਬਿਕਾਗਾਨਹੁਆ॥ਤਬਫਿਰਿਕਾਲੂ
ਕਹਿਆਬਰਾਤੂਇਕਦਾਗੀਖਾਹਿਗਾ॥ਨੈ

ਪਰਤੁ ਮੇਰੇ ਹੋਨਿ॥ ਤ੍ਰੈ ਦਿਹੁ ਉਪਰਿ ਪਿਛੈ ਆਇਆ॥ ਹੋ
ਤਰਾ ਪਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ॥ ਤ੍ਰੈ ਮਾਣ ਬਹੁ ਅਤੇ ਸੇਤੂ ਪ੍ਰਭਾ
ਦਸੀ ਤਾਂ ਫਰਿ ਸਾਂ ਦੇ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ਰਹੁ ਖੀ
ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਪਰਮੇ ਸਰ ਪ੍ਰਭ ਸੀਆ ਨਾਮ
ਰੀ॥ ਦਾ ਰਿਤੇ ਗੀ ਪਰ ਦਸਭਾ॥ ਉਰ ਮੁਸੈ ਏ
ਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦਸੀ ਓਰਆ ਖੜ ਬਹੁਤ ਆ ਖੁ
ਨਾ ਰਸਾਈ ਪਾ ਤਿਸਾ ਉਪੁਦਿਨਾ॥ ਰਹੈ ਬ
ਰਾਤ॥ ॥ ਬਾਬਾ ਓਸ ਦੇ ਦਪ੍ਰਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦੁ
ਸਿਤੁ ਸੁਤੇ ਤਾ॥ ਪੀ ਸੀ ਐਸ॥ ਸਹਿ ਚਲ
ਹਿ ਥੇਰਾ ਭਾ॥ ਤਉ ਫਿਰਿ ਰਾਤ੍ਰਿ ਆਖਿਆ ਬਚ
ਤਰਾ ਸੀਉ ਸਿਤੁ ਗਏ ਪਏ ਹੋਆ ਹੈ ਤੁਸੈ

ਗੀ ਸਚਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਅਉਗੀਤਾ॥ ਜਿਨਾ ਸੇਤੀ ਮਨੁ
ਰਤਿਆ ॥ ਜਿਤੁ ਨਾਇ ਓਆ ਰੁਣੇ ਕੀਤਾ ॥ ਜਿਤੁ ਨਾਇ
ਕੀਤਾ ॥ ਜਿਨਾ ਸੇਤੀ ਸੇ ਸਚ ਸਹਿਜਿ ਰਹੇ ਸਚ
ਨਾ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਓਹਿ ਗਣੀਆਂ
ਜੀਆ ਸੇਤੀ ਗਹਿ ਮਿਲੈ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ ਅਉਗੁ
ਣਾ ਗੀਰਹਿ ਓਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤਾ ॥ ਤਉ ਕਾ
ਜਿਨ ਗੀ ਸਚਾ ਨਾਮ ਸਲਾਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਕੀਤਾ ॥੫॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤੁ ਜਿਨ ਸਿਮਰਿਆ ਓਇ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਣੇ ਸਭ ਆਪਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਦੇਇ ਆ
ਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਉਮੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰਹੀ
ਏ ਦੇਸ ਜਿਤ ਰਹਿ ਦੇਸ ਜਿਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵ

ਨਉਦੇਨੈਸਾਜਨਾਪ੍ਰੀਤਿਸਾਹਿਬਗੀਰੋਸਾਹਿ

ਕੀਰੈਗੁਰੂਨੇਗੀਛੇੜਿਆਦਮੁਨੂਚਲੀਐ

ਪਤਿੰਸਿਪਟੈਬਾਜਕਰਿਆਤੈਬਗਆਪਨੂਧਿ

ਨੁਮਾਲੀਆ।ਤਿਥੈਜਾਇਬਹੀਐਭਾਣਾਕਰੀ

ਐਈਤਿਆਮ੍ਰਿਤੁਪੀਰੋ।ਗੁਰੂਨੂਕਾਂਤੈਦੇਦੇ

ਸੁਲਾਕਹਿਦੇਅਸੁਲਾਪੈਜੋ॥ਆਪਿਕ

ਗੋਰਿਸੁਆਖੀਐਤੁਕਜੈ।ਕੈਦੀਆ

ਪਦੇਰਿਸੁਪਤਿਜਾਈਐਸਭਭੁਣਜਾਤੁ

ਦੀਆਜੋਤਹਿਭੁਣਜਾਇਕਹੀਐਆਪਿਕ

ਜਾਂਕਰਿਉਭੁਗੋਆਨੂੰਸੀਆਆਨੂੰਧ

ਹਿਆਜਾ।ਤਰਿਜਾਇਉਠਿਸੋ।ਧੁ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਨਾਨਕੁ ਖਿਆ ਇਆ॥ ਤਿ ਨਰ ਦੁਖ ਸਦਿ ਸਿਰੇਤੁ ਸੈ
ਬਾਬਾ ਸੈਰਮ ਹੀ ਤਭੁ ਦਿਆ ਰਾ॥ ਨਾਨਕ
ਪਾਇਆ ਤੇਗਾ ਐ ਪਾਭਗ ਮਭ੍ਰਾਂਣਾ ਮਨਮੇ
ਗਾਰਹੁੰਤੁ॥ ਸਾਦ ਰੀਤੇ ਤੁਖ ਪਾਗ ਧਰੇ ਪੁ
ਖਿਣਿ ਖੇ ਮੈਗੀ ਆਇਆ ਸੁਖ ਖੈ ਦੇਤੁ ਖਆ
ਗ ਏਤੁ ਪੀਤੁ ਖਇ ਗ ਧ੍ਰਿਆ ਇਕੁ ਦਿਆ
ਰਾਇਆ ਇਕੁ ਰੈ ਮਿਣਿਆ ਰਾਇਆ ਮਣੇ
ਸਾ ਨਿਖੁ ਸੈ ਮ ਏਹੀ ਐ ਸਿਨਿ ਰਹਿ ਦੇਸਿ
ਆ ਖੇਣੁ॥੨॥ ਮੈ ਸੋਗਾ ਮਿਣ ਦ ਰਾਇ ਨਿ ਤੀ
ਰੀਤੇ ਭਗਾ ਇਸੇ ਗੀ ਮਿਣਿ ਇਕੁ ਦੇਨਾ ਨ
ਰ ਭੀ ਮੈ ਸੋਗਾ॥ ਮੀ॥੧॥ ੩੪ ਬਾਬਾ ਆਖਿਆ

ਬਾਬਾਜੀਮਾਤਾਜੀਅਸੀਜੋਆਏਨਾਦੇਵ
ਨਿਖਾਆਏਹਿਸਾਪੁਤ੍ਰਸੀਹੁਣਿਆਗਿਆ
ਮਗਿਐਨਾਆਸੀਉਦਾਸਜਾਤਬਮਾਤਾਕ
ਨਿਆਬੇਟਾਮੇਰਾਮਗਿਮੈਤੌਪੁਤ੍ਰਉਕਰਹਿਹੋਏਗਾ
ਜੋਤ੍ਰਬਹੁਤੀਏਹੁਉਦਾਸੀਕਰਿਕੈਆਇਆਹੈ
ਤਬਬਾਬੇਕਹਿਆਮਾਤਾਤ੍ਰਬਚਨੁਸੁਣਤੇ
ਮੈਤੈਪੁਆਏਗਾਤਾਮਾਤਾਚੁਪਕੜਿਲੀਤ
ਬਸੀਵਚਨੁਬਾਬਾਉਥਹੁਚਲਿਆਤਾਏਹੀਚਲਾ
ਉਦਾਸਕਰਿਉਦਾਸੁਉਦਾਸੁਪੈਚਲਿਆਆਪ
ਦਰਸਨੇਸਾਹਿਬਿਆਏਨਿਕਹਿਆਆਪਦਰਸਨੇ
ਕੇਸਤਿਗੁਰਉਦਾਸੁਸੀਓਥੈਆਇਬੈਠਾਆਕ
ਦਾਨਾਲਿਆਨਾਪਟਟਕਪੀਰੁ

ਸੋ ਪਰਚਾ ਗੁਰੂ ਖਾ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਤਖਤਿ ਸੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਨ ॥
ਤਿਸ ਦਾ ਸਿਖੁ ਸੁਣੀ ਤੁਸ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ਹੋਣੇ ਨਦਰੀ ਆਵ
ਦਿਆ ਇਆ ਖਾ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਉ ਸੇਖੁ ਰਸਾਲੁ ਖਾ ॥
ਸੈ ਪੀਰ ਦੇ ਸੁਰਤ ਬਗ ਪੇ ਦੇਖੀਆ ਨਦਰੀ ਆਉ
ਦਿਸਿਗ ਇਸ਼ਾਰੇ ਪੈਤਾ ਆਦੇ ਦੀਣੇ ਬਾਬਾ ਆਤੇ ਮਰਦ
ਨਾਦੇ ਹੋਰ ਨ ਹੀ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਬੇ ਦਾ ਇ
ਆਨ ਕਨੂੰ ਗਾ ਹਲਿਣ ਆ ਸਾਹਿਬ ਕੁਹ ਤੈ ਸੁਗਨਾ
ਆ ਸਾਹਿਬ ॥ ਗੋਸਟਿ ਸੇ ਖਿਹਰਾਮ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਉਪਰਿ
ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ
ਕੂ ॥੧॥ ਤਬ ਸੇਖ ਸਾਹਿਬ ਕੁਝ ਸਾਹਿ ਪਕੜੀਅਸੁ
ਦਿਆ ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਨਦਰੀ ਆਵਦਿਆ ਰਹਿਆ ਇ

ਗਇਆ ਅਗੈ ਜੁ ਰਧੀਅ ਸ੍ਰਾਤੀ ਓਇ ਮਰਦਾ ਬੀਰ
ਓਠ ਕਸੁ ਕੀਤੋ ਜੋ ਇਹੁ ਬੈਤੁ ਫਿਰਿਆ ਥੈਗਾ ਤੁਅ
ਰਦੈ ਨਾਹੁ ਕਸੁ ਨਾ ਆਖੋ ਜੋ ਇਹੁ ਮਲੋ ਕਾਫਿਰੀ
ਦੇਨਾ ਤਾ ਮਰਦੈ ਮਲੋ ਗੁ ਫਿਰਿ ਇਦਿ ਤਾ ਬਮ
ਲਮਿਖ ਲੈ ਇਆ ਜੋ ਕੁ ਹੁਣ ਕਰਦੀਆ ਹੁ ਦੀਅ
ਧੀਆ ਸੈ ਟੀਪਿਆਰਿ ਕਰਿ ਮਾਲਾ ਸੁ ਕੀਤੋ ਸ੍ਰਾ ਪਟ
ਇਆ ਗਇਆ ਲਕਰਣੀਆ ਸੁ ਇਕਰਿ ਸਾਇਆ ਪ
ਦ ਧੀਰ ਕਉ ਮਲਾ ਸੁ ਕੀਤੀਆ ਸ੍ਰਾ ਤਾ ਆਖਿ
ਓਸੁ ਧੀਰ ਮਲਾ ਮਤਿ ਮੈ ਨਾ ਹੁ ਇਕੁ ਖਸੁਦਾਇਦ
ਖਿਆ ਰ ਸਿਲਿਆ ਨਾਤਾ ਧੀਰ ਕਰਿਆ ਕਸਲਿ
ਕਿ ਖਸੁ ਸਿਲਿ ਓਤਾ ਕਮਲਿ ਕਰਿਆ ਧੀਰਜ
ਲਾ ਮਤਿ ਮੈ ਲਕਰਣੀਆ ਹੁ ਦਇ ਗਇਆ॥

ਉਸਦੈ ਨਾਲਿ ਇਕੁ ਰਬਾਬੀ ਹੋਆ ਤੇ ਨਾਉ ਉਹਨਾ
ਕੁਹੇੜੂ ਆਆ ਪੜੈ ਸਲੋਕ ਆਪਰਦੇ ਹੋ ਤਬ
ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਬਚਨ ਕਰੇਟੀ ਤੈ ਕੀ ਬੇਤੁ ਸਖਿ
ਆ ਤਬ ਬਸਾਲਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏ ਪੀਰ ਸਲਾਮ
ਤਿਹਿ ਕੁ ਬੇਤੁ ਸੈ ਨੇਕੀ ਹ ਸਲੂਕੀ ਆ ਹੋ ਤ
ਕਸਲਿ ਆਖਿਆ ਜਾ ਉਹੁ ਆਪਰਦੇ ਹੈ ਸੁਆਪੇ
ਪਟੀਕਲਾਸ ਆਖਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਕੀਤੂ ਇਕੈ
ਕ ਹੋਆ ਨ ਕਰੁ ਜਾ ਕਹੈ ਤੂ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
ਬਚਾ ਇਹੁ ਸਸਹਿ ਉਹੁ ਨਾ ਇਸ ਬੇਤ ਦਾ ਖਿ
ਆ ਤਾ ਕਸਾਲਿ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤਿ
ਤੈ ਸਭ ਕੁਛੁ ਸਨਹੇ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
ਬਚਾ ਇਹ ਨਾਦਾ ਆਖਿਆ ਹੋਆ ਇਹੁ ਬੈ

ਕੀਤੇ ਤਿਸਦਾ ਦੀਦਾਰੁ ਕਰੇ ਸਾ ਹੋਆ। ਤੁਹਮੁਦਇਤੇ
ਰਖੀ ਹੈ। ਸੋ ਹੁਣੀ ਲੈ ਚਲਾ। ਤਿਸ ਤਾਂ ਮੁਦਾ
ਇਦੀਆਂ ਗਾਲਾਂ ਕਰੀਆਂ ਹੋਈ। ਤਬ ਸੇ ਮੁਰੀਦ
ਹੁਮੁ ਸਬਦ ਸਣਿ ਚਰਿ ਚਲਿ ਆਏ। ਕਾਸਾ ਲੈ ਗ
ਇਲੀ ਤਾਂ ਆਵਦਾ ਅਵਦਾ ਰੰਗ ਤਨ ਉਪਰਿ
ਆਇਆ। ਜਾਂਦੇ ਪੈਤਾਬ ਘਾਬੈ ਹੋਏ। ਤਬ ਸੇ ਮੁਰਿ
ਦ ਮੁਸਾਇ ਪਸਾਉ ਆ। ਅਖਿ ਤੁਸਾਂ ਨਕਸਾਣਾ
ਆਂਦਾ ਹੈ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ। ਆਤੇ ਪ
ਸਾਮਸਾਣਾ ਆਪਾ ਮਾਰੀ ਸਾਣਾ ਪਤਿਆ ਇਸੀ ਲਈ ਗੁ
ਦਾਇਆ ਸਾਨੂੰ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਆ। ਤੁਸਾਡਾ ਦੀਦਾ
ਰੁ ਪਾਇਆ। ਤਬ ਹਿਨੇਤੁ ਨੇ ਦਸਤ ਪੋਸੀ ਕਰਿ
ਤਿਸ ਗਇਇਆ। ਤਬ ਪਗੀ ਪੁਛਣ ਲਗੀ ਤਾਂ ਰਸੋਨਾ

[illegible]

ਕੇਹੋਆਤਬਬਾਬੇਨਾਨਕਕਹਿਆਜੀਇਕੁਸਾਹਿ

ਬੁਹਿਕਾਹਦੀਇਕੁਸੈਹਤੇਤੁਸਾਨਦੀਸਹਿਕ

ਤੁਸਾਕਾਹੇਸੇਵੀਐਸੀਸੈਤੇਸਗਿਆਹੀਏ

ਕੇਸਿਸਹੁਨਾਨਕਜੀਤਾਣਿਖਟਿਗਹਿਆਸਖ

ਹੀ॥੧॥ਜਾਬਾਣੀਸੁਸਾਹਿਬਕੰਠੇਕੀਤਾਤਬਪੀਰੁ

ਪ੍ਰਛਣਕੀਤਾਪਾਤਿਸਾਹਪੇਟੀਆਪਤਿਕਗੀਕਸ

ਣਜੀਪਹਿਰਿਗੁਸਿਕੀਏਸੀਸਤੁਪਾਈਐ

ਸਟੀਏਸਕੇਗੁਤਬਫਿਰਿਗੁਰੁਬਾਬੇਸਬ

ਬੁਹਿਤਾਕਾਹਿਪੇਟੀਆਪਾਜ਼ਗਿਕੇਸਾਣਣ

ਪਹਿਰਹਿਕਾਹੀਧਰਿਣੀਵੈਠਸਤੁਪਾਈਐ

ਜੋਇਤੁਗੰਥਬਾਹਿ॥੧॥ਧਰਿਣੀਤੁਪਹਿਣੇਸੇ

ਪਗੀਤਤੁਗੇਸਸਾਣੋਨਾਨਕਸਿਣਣੇ

ਆਢਿਇਨਾਨਗਏਸੋਨੀਆਤਿਗਸਿਕੇਗਏ॥੧॥
ਜਾਏਹੁਜਬਾਬੁਬਾਬੈਰਤਾਤਾਪੀਰਮੁਢਕੇ
ਕੀਤਾਮਾਨਿਓਨੁ॥ਨੇਚੇਪੀਨਮਹੇਆਹਦੇ
ਪੀਰਏਆਨੁ॥ਪਰਿਓਨੁਕੇਰੀਗੋਰਪਏਤੇਸ
ਨਿਬਨਾਮਨੀਆਨੁ॥੧॥ਤਬਬਾਬੇਰਾਬਾਬੁ
ਤਾਮਾਨਿਓਨੁਮਨਿਓਨੁਕਰਜੀਆਸਹਦੂ
ਕਾਨੀਮਾਨਿਰਮੁਪਾਸੇਮੁਚੋਧੀਨ
ਮਚੁਰਦੇਨਾਨਕਆਦਮੁਚਸੁਪਾ॥੧॥ਤਾ
ਓਇਪੀਰਮੁਢਕੇਕੀਤਾਮਾਨਿਓਨੁਕਦੇ
ਮੁਆਪਕਰਦੇਮੁਚਕਦੇਮੁਮਚੀਮ
ਤਾਕਦੇਮੁਤੇਟੇਦੇਸਿਕਗੀਰਿਤਦੇਸਿ
ਆਦੇਰਤਾ॥੧॥ਤਾਫਿਰਿਬਾਬੇਰਾਬਾਬੁਰਤਾ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਿਦਿਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਦਕੁ ਗੁਸੰਤਿ ਨਕਾਂ
ਮਹੀਆ ਸੰਤੋ ॥ ਉਹ ਫੇਰੇ ਦੇਸਿਰ ਗੁਰੂ ਨਿਤੁ
ਦਸਿਆ ਦੇਵਣੁ ॥੧॥ ਸੋਦਰ ਗੁਸੈਂ ਵਣੁ ਕੀਰਤੁ
ਤੁ ਸੀ ਕਾਂ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤੇ ਸਹੀਆ ਦੇਵਿਕ
ਰਿਕੇ ਤਿਤੁ ਸੀ ਪਹਿ ਹੋਈ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਉਹਤ ਬਾਬੁ
ਸਿਤਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਪੀਰਿਆ ਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੈ
ਨਿਫੁਕਾਂ ਤੀਲਿ ਸੋਖੀ ਹੋਈ ॥ ੴ ਪਰਾਂਤੀ ਸੋ ਨਿਸੈ
ਨਿਸਿ ਸਦਾਫੁ ਨਿਆਰ ਸੀਹ ਲਾਲੁ ਹੋਈ ॥
ਉਹ ਸੋਕਾਂ ਤੀ ਹੋਤਿ ਸਰੇ ਗਲਿ ਸਨਿ ਦੇਗੁ
ਸਦੇ ਨਿਗਾ ਤੇਆਰ ਸੀ ਰੈ ਗਲਿ ਦੇਹੈ ਤਾਂ
ਤਲਾਸੁ ਹੋਈ ॥ ਸੈਨ ੴ ਪਰਾਂਤ ਰਿ ਹਿਤਿ ਸਦਾ
ਰ ਨਿਆ ਤਲਾਸੁ ਹੋਈ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਤਾ

ਬਾਬੁਰਿ ਤਾ ॥ ਪੀਰ ਜੀ ਨਾਹਿ ਸੈਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਹਿਜਿ
ਰਤੀ ਸਤੁ ਸਭੁ ਸਾ ਗਾ ॥ ਪਾ ਦੁ ਤਤਿ ਸਰੀਆ ਪ
ਗਆ ਪਗਾ ਸਹਿਰੀ ਸੁ ਹਿ ਲਾਇ ਇਹਿ ਲੁਕਾਇ
ਗੁਣ ਰੀ ਥਿਰ ਤਿ ਸੁ ਹਿ ਓ ਸ ਭਾਇ ॥ ਤਿ ਸਰ
ਕੁਨੈ ਹੈ ਸੈ ਖਾਲੇ ਹੁਣ ਬੁਨਿ ਰ ਥਾ ਦੇਖੁ
ਤੇਇ ਤਣਾ ਲੁ ਲਗੈ ਤਕਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਿ ਦੀ ਸਾਰ ਸਾ ਭਾਇ ॥੧॥ ਸਾਇ ਤੇ ਰਤੀ ਬਾਬੁ
ਰਿ ਤੀ ॥ ਤਾ ਪੀ ਰਸਿਕ ਲਿਗਿ ਆ ॥ ਆਖਿ ਓਨੁ
ਦਾ ਨ ਦਨ ਪੁਰ ਜਾਇ ਕਾ ਪਆ ਗੈ ॥ ਪੁਰ ਜਾਇ
ਦਗੀ ਨਿ ਦਰਸ ਰੀ ਤੀ ਨੈ ॥ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪੀਰਿ
ਕਹਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਿ ਕ ਪੁਰ ਦਇ ਰੀ ਦਗਸੁ
ਸਾਇਆ ॥ ਸਾਹੁ ਏ ਨ ਸਖ ਸੁਰ ਤੇ ਜੋਰਿ

ਜਾ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਬਤੁ ਉਤਰੇ ਨਾਠੀ ॥ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿ
ਗੁ ਆਪਣੇ ਨੋ ॥ ਇਥਾ ਪੁਛਦਿਆ ਸਾਮਣੇ ਗੁਰੂ ਦ
ਰਸੀ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਕੀਤਾ ॥ ਬਾਬੇ ਸਲੋਕੁ ਕਹਿਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ
ਸਦ ਵਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀ
ਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥ ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉ
ਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥ ਏਤੇ ਚਾ
ਨਣ ਹੋਦਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁ

ੇਤ॥ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜੁ ਜਿਉ ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ

ਖੇਤ॥ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ

ਨਾਹ॥ ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ

ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀਨੈ

ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ॥ ਦੁ

ਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ॥ ਦ

ਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪ

ਸਾਉ॥ ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰ

ਦੁ ਕਵਾਉ॥ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ॥੧॥ ਪਉ

ੜੀਆ ਨਾਲਿ ਉਤੇ ਟੀਆ ਏਤੁ ਪਾਸਾਹਿ ਓਤ

ਖਫਿਰਿ ਪੀਰ ਵਡੇ ਮਸਾਇਕ ਉਆਆਆਏ ਦਸ

ਤਪੈ ਸੀਰੀ ਤੀਆ ਸੁਆ ਆਖਿ ਉਸੁ ਨਾਨਕ

ਤੁਪ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤੁ ਪ੍ਰ ਅਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਇਵੇਰੁ ॥ ਤਾ ਜੀ ਅਕਰ ਤੂ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਇ

ਤੋਮਾ ਸਾਡੀ ਭੀ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਤਾ ਓਨਿ ਕਹਿਆ ਦੇ

ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ॥ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੇਖ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੈ ਬਾਤ ਹੈ ॥ ਤਬ ਪਾ ਆਖਿਆ

ਜੀ ਬਚਨੁ ਦੇਹਿ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਸਾਹਿ

ਬਚਨੁ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਪ੍ਰਉਪਮਿ ਸਹਿਆ ॥

ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਭੀ ਉਪਮਿ ਕਹਿ

ਆਇ ਪਾਸ ਪੁਰਖਾ ਸੇਰਾਕ ਦੂਰਿ

ਪੁਰਖਿ ਵਡੇਰਾ ਵਾਸੁ ਮਹਿ ਵਡੇਰਾ ਪਹਾਰ

ਵਡੇਰਾ ਮਹਿ ਦੁਇਆ ਇਤਨ ਤੁਣਾ ਤਾ

ਦੇਹਿ ਗਣਿ ਦਿਰੈ ਦੇ ॥ ਤਾ ਜੀ ॥ ਤਬ ਵਿਚ ਪ

ਕੀਤੁ ਖਾ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਗੀ ਇਹਿ ਸਿਰਾਇ ਗਇਆ॥
ਉਹੁ ਫਕੀਰੁ ਦੇਰੜੀ ਖਾ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਥਰ
ਹੋਇਆ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਏ ਫਕੀਰ ਗਰਤਿ ਗਲਿ
ਦਹਿ॥ ਤਬ ਫਕੀਰ ਆਗਸੁ ਕੀਤਾ॥ ਆਖਿ
ਓਸੁ ਜੀ ਮੇਰਿਆ ਹੁਪਾਸੁ ਹੁਜਾ ਇਹ ਗਹੁ
ਦੇਹੋ॥ ਪਹੁਚੁ ਜਾਇ ਦਰਗਹੁ ਹੋਆ ਹੈ
ਲੈਆਵ ਮੈ ਦੇਵਸੁ ਗਤਿ ਨਦਰਿਆ ਦੇਹੋ
ਤਾ ਉਥੈ ਗਇਆ ਫਕੀਰੁ ਜਾਗਾ ਇਤਨਾ
ਪਰਗਹਿ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਸਬਦੁ॥
ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ੧ਓ॥ ਮਃ੧॥ ਸਬਦੁ॥ ਜੀ
ਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ॥ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ
ਬਹੁਤੁ ਬਿਕਾਰੁ॥ ਜੈ ਤਨਿ ਬਾਣੀ ਵਿਸ

ਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਪਕਾ ਰੋਗੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥੧॥ ਬਹੁਤਾ
ਬੋਲਣੁ ਝਖਣੁ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਲਿਆ ਜਾਣੈ
ਸਭੁ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਨ ਕੀਤੇ ਅਖੀ
ਨਾਕੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਦਿਤੀ ਬੋਲੇ ਤਾਤੁ ॥ ਜਿਨਿ
ਮਨੁ ਰਖਿਆ ਅਗਨੀ ਪਾਇ ॥ ਵਾਜੈ ਪਉ
ਣੁ ਆਖੈ ਸਭ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਪਰੀਤਿ
ਸੁਆਦ ॥ ਸਭਾ ਕਾਲਖ ਦਾਗਾ ਦਾਗ ॥ ਦਾਗ
ਦੋਸ ਮੁਹਿ ਚਲਿਆ ਲਾਇ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈ
ਸਣ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਆ
ਖਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ਹੋਰੁ
ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਜੇ ਕੋ ਡੂਬੈ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਸਾਰ

ਨਾਨਕਸਚਾਸਰਬਰਤਾ॥ਜੀਤਬਚਨੁਸੁਹੇਲ
ਰਵਨੁਨੈਆ॥ਆਖਿਓਸੁਸਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁਦੇਦਾਇ॥ਤਾਸਰਦਾਨੇਰਬਾਬੁਦਿ
ਇਆ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਕੀਤੀ॥ਬਾਬੇਸਬਦੁਕੀ
ਤਇਆ॥ਮ:੧॥ਨਾਨਕਰਤਾਪਰਦੇਸੀ
ਆ॥ਕਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਆਇਓ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪੀ
ਪੂਰੈਪਾਇਆ ਗਲਿਮਿਲਿਆਪਿਆਰ
ਆਇਓ॥੧॥ਨਾਨਕਰਤਾਸਹਿਜਕੁਸੂਰ
ਪੁਪਿਆਇਓ॥ਰਹਉ॥ਨਾਨਕਰਤਾਬਿ
ਰਹੀਆਹਰਿਸਨਾਮੁਪਿਆਇਓ॥ਤਿਸੈ
ਇਪਾਸਗੀਐ ਹਰਿਆਪੇਲਏਫੁਲਾਇ

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜੀਉ ਤਾਂ ਆ ਤਿਨਿ ਸੁਆਲਿ ਸੁਣਿ ਤਾਂ ਸੀ
ਹਉ ਮੈ ਆਖਿਓ। ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਿਖੁ ਕਰਿ ਜਾਇ ਨਾਲਿ ਸਿਖ
ਰਹਿਦੂ ਸਿਖੈ ਚੈਣ ਆਖਿਓ। ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜੀਉ ਮੈ ਨੂੰ
ਖੀਤਆ ਹਰਿ ਨਿਰਸਿਰੈ ਭੀ ਨਿਭਾਣਾ ਹਿਓ। ਤੁਮਾ ਰਹਿ
ਰਿਤੈਨਾਲ ਭ ਏ ਸੁਗਹਿ ਸਟੈ ਹਰਿ ਬਾਹਿਓ। ਨ।
ਨਾਨਕੁ ਜੀਉ ਸੈਸ ਖੀਤਆ ਦਿਨ ਸੈਦਿਹਸ
ਨਿਦਾਣਾ ਹਿਓ। ਮੁਕੁਤਾ ਹਿ ਮਾਦ ਹਿਸਸਿ ਸਹਾਣਿ
ਕੁਸੈ ਨਾਲ ਹਸਿਮਿਲਾ ਹਿਓ। ਪਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜੀਉ
ਤੁ ਸੀ ਤੁ ਸੈਸ ਪਾ ਖੈ ਰੁਲੈ ਤੁਤ ਰਾਹਿਓ। ਪਾ
ਖਰ ਲੈ ਭੀ ਆਸੀ ਐਰਮੁ ਡੈ ਕੁ ਦੇ ਈ ਮਰਾਹਿ
ਓ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜੀਉ ਸੈਸ ਮੁਲਾਂ ਤੁ ਸੈ ਤਾ ਪਾਖੀ

ਰਖਰਸ੍ਰਗ ਵਸਿਆ ਨਾਇਆ ਮ੍ਰਿਤੁ ਮਸਤਗੁਰਿ ਪੂਰਿ
ਆ ਮਿਲਿਐ ਗਤਿ ਸੈਭੁ ਨਾਨਕ ਜਾਇਆ॥ਆ
ਕਰ ਤਨ ਸੋਗਧਿਆਇਆ ਇਕਗੁਰ ਕੀਮਿ
ਸ੍ਰਮੁਣ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸੋ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ
ਇਤ ਮਾਖਿਨ ਕੇ ਏ ਜਾਇਆ॥੫॥ ਨਾਨਕ ਤਨ
ਸੋ ਮਾਜਨਾ ਨਹਿ ਪਰਾਮਣੀਆ ਪਤਿ
ਪਾਇਆ ਨਾਹਿ ਰਗਪੇ ਨਾਇਆ ਨਹਿਆਧਿ
ਨੀਆ ਗਣਿਨ ਜਾਇਆ॥੬॥ ਨਾਨਕ ਤਨ ਰੂ
ਰਸੀਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕ ਮਾਇਆ ਗੁਰ
ਆ ਸੋਕਰਿ ਸੇਰ ਕ੍ਰੀ ਜ ਨਨਾਨਕ ਤਨਮਿ
ਨਾਇਆ॥੭॥ ਤਖਰਾਮ ਕ੍ਰਾਮਨ ਕਰੇ ਰਹੂ

ਤੇਇਗਇਆਰੇ ਜੀਤ ਸ੍ਰੀ ਤੇਧੀ। ਆਇ ਪੈਰੋਪ
ਇਆ। ਤਾਂ ਉਪਰੀਕੇ ਤੇਆਗਕੁਗੁਣਗ
ਜਪਹਿਸਾ। ਤਬ ਬਾਬਾ ਉਥਹੁ ਗਦਰਾਗਇਆ
ਸੁਣਤਾ ਜਪੁਗਇਇਸਿਦਾ। ਦੇਗਦੂਣਜਾਣਸ
ਦਾਦਹਿ ਚਦੇ। ਕਿਸੌ ਆਪ ਨ ਸਦੇ
ਆਇਹਿਆਇ ਤਿ ਕਹਿਆ। ਤੁਸੇ ਪਠ
ਦਲੋਕੁ ਆਗਿਾਰਕੀਤੇ। ਆ. ਸ੍ਰਾ। ਤਬ ਕਹੁ
ਪਨਦਲੋਕਲੋਲੋ ਸਾਗਰਿਦਾਕੇਗਾ
ਗੇਦਸਾਇਹਿਸਾ। ਆ ਖਰਿ ਦਸ ਸਾਣ
ਗਾਕਾ। ਤਬ ਸਗਦਾ ਤੇਗੁਨਕ ਸਤੇਆ
ਗਖ਼ਾਬੁ ਦਤਾਇਆ। ਤਾਸਗਦਾ ਤੇ ਗਬਾਬੁਕੋ

ਰਗੁ ਤਿਲੰਗ ਕਰੀ ਤਾ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਉਠਾਇ
ਆ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮ: ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ
ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਆਪੇ
ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ
॥੧॥ ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਰੰਗਿ ਕੰਤੁ ਨ
ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਪਛੋ ਰੇ ਤਾਣੀ ॥ ਹਥ ਪਛੋ
ੜੈ ਸਿਰੁ ਧੁਣੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ ਪਛੋ
ਤਾਵਾ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੂਕੈਗੀ ਸਾਰੀ ॥
ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀਐ ਜਬ ਆਵੈਗੀ
ਵਾਰੀ ॥੩॥ ਕੰਤੁ ਲੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਤੇ

ਦੇ ਧਰਤੀ ਏਨਾ ਸੁਗੰਧ ਸੁ ... ਆਦਿ ਨੀ
ਕੈਸੀ ਚੰਦ੍ਰ ਧਰੇਨਾ ਗਤਿ ਨੀਮ ਧੀਮਤੁ
ਗਈਆ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਗੀ ਸਾ ਬੈਧਾ ਧਾਇਣ
ਗਾ ਕੇ ਨੀ ਤੀ ਕਰਣਿ ਤਿਲਗੀ ਪੈਖੁ ਕਰ ਏ॥
ਤਕ ਸੁਧ ਦ੍ਰ ਟੇ ਨੀ॥ ਕਭਾਉ ਟੇਕੇ ਸੁਣ
ਦੇ॥ ਸੁਟ ਕਾਮ ਟ ਕਾ ਮਨਿ ਕ ਹੈਤੁਆ
॥ ਕਭ੍ਰਿ ਧਾਦੇ॥ ਦ੍ਵਾ॥ ਸੇ ਇਤ ਮੇਤਿ ਆਸੇ
ਮੇਤਿ ਰਹਿਆ॥ ਮੇਤਿ ਆਕਣੀ ਮੋਹ ਮੈਟੀ॥
ਤੇ ਖਭੇ ਤੇ ਗਤੇ ਚੀ ਮੈ ਖਤੀ ਮੇਣ॥
ਤੋ ਟੀ॥ ॥ ਪਤ੍ਰ ਮੇਲੇ ਟੀ॥ ਪਾ ਤੁ ਕਰ
ਸਿ ਦਿਣੇ ਦਾ ਕਰਿ ਪਾਦੇ ਇਣ ਕਪ ਮਦੀ

ਜਾ ਕੈ ਸੇਤਰ ਉਆ ਨਾ ਭਰਉ ਪਾਏ ॥ ਯਾ ਪਾਨਾ ਧੁ
ਕੀ ਤੋਹਿ ਅਰਿ ਸੁਕੁਸਾ ਰਨਾ ਜੋ ਹੈ ॥ ਰਸੀ ਅਤਿ
ਹੈ ਸੁ ਸਕਕਾਤ ਬਹੁਤੁ ਏਪਛੁ ਕੇ ਸੋ ॥ ਉ ॥ ਅਧਿ
ਉਪਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਕਭੂ ਸੁਕੁ ਤੁਸਮਾ ਹੈ ॥ ਸ
ਤੇ ਸਨ ਤੇ ਸੋ ਮਿਰਿ ਤੋ ਆ ਸਗਾ ਪਦੁ ਪੈ
੧॥ ਤਬ ਪਰ ਕਤੇ ਕਸਾਰ ਤੋਹਿ ਗਾ ਸੋਚ
ਸਮਾਨ ਨਾ ਕਕਰਹਿ ॥ ਤਬਾਨੁ ਬਾਬਾ ਉਸਧੁ
ਰਹਦਾ ਰਹਿਆ ॥ ਫਿਰਿ ਦੁਦਾਣ ਚੂਹਿ ਕੇ ॥
ਮੈਦ ਪੁਰਿ ਸੋਡੇ ਆਣੀ ਜਾਇ ਕਰੋ ॥ ਆਗੈ ਪ
ਨ ਜਾ ਦੀਪ ਰੀ ਵੀ ਦੁਤੇ ਤੇ ਹਿਨਿ ॥ ਅਤੁ
ਬਾਬਾ ਗਿਰਦੁ ਫਕੀਰ ਕੀ ਸੋ ਪਾਪ ਕੁ ਅਧਿ

ਆਰਬੁਸੋ॥ ਓਥੈ ਬਾਬਾ ਜਾਇ ਕੈ ਗਿਆ ਤਾ ਖਬਰਿ ਹੋਈ

ਸੈਨਾਣਪੀ॥ ਅਤੈ ਫਕੀਰ ਭੁਖਿਆ ਜਨੁਕੀਤੇ॥

ਤਬ ਬਾਬਾ ਉਠਿ ਖੜੋਤਾ ਆ ਫਕੀਰ ਨਾਲੇ ਲੈ

ਤਾ ਨਾਲੇ ਮਰਦਾਨਾ ਗੀ ਤਾ ਜਾਇ ਸੁ ਆ

ਆਇਆ ਪਰੁ ਸਆਣੁ ਕਿ ਨੇ ਓਹਿ ਉਨਾਹ

ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤੁ ਕੋਪਿ ਓਠਿਆ ਆਖਿਓਸੁ

ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬ

ਬੁ ਵਜਾਇਆ॥ ਗੁਰੂ ਤੇ ਲਏ ਗੁਕੀਤਾ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ

ਉਠਾਇਆ॥ ਕਰਤਗਹਲੋ॥ ਸਬਦੁ ਮ: ੧॥ ਜੈਸੀ

ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੜ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ

ਲਾਲੋ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ

ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ

ਵਧਿਅਉਰੋ ਏਕੁ ਕੁਰਿਓ ਸੈ ਪਰਧਾਨੁ ਹੋਵਤਾ ਹੈ ਤ

ਰਾਤੀਆ ਬਾਸੁ ਲਬੀ ਗਣ ਸਭੀ ਆ ਗਏ ਕੁ ਪਰੈ

ਸੈਰਾਨੁ ਹੋਵਤਾ ਹੈ ਨੁ ਸਾਣ ਸਾਰੀਆ ਪਲਹਿ

ਤੇ ਬਾਰਸਲਸਹਿਕ ਗੜਿ ਅਪਾਇ ਹੋਵਤਾ ਹੈ ਰ

ਜਾਤਿ ਸਾਹਾਤੀ ਠਗਠਿ ਲ ਫੁਲੀਆ ਏ ਹਭੇ

ਸੇ ਸੈਣਾਇ ਹੋਵਤਾ ਹੈ ਅਨੁਹਾਰੇ ਸੈ ਹਿਏ ਣਾ ਹੈ

ਹਾ ਹਾ ਕਰਾ ਤੁ ਕਾਰੁ ਗੁਪਾਇ ਹੋਵਤਾ ਹੈ ਸਾਹਿ ਕ

ਕਗੁਲ ਹਾ ਹਾ ਨੁ ਗਏ ਆਸ ਪੁਗੀ ਹਿਤਿ ਆ ਸਿਮੈ

ਸੇ ਤਾ ਹਿਰਿ ਹਿਰੁ ਪਾਇ ਸੈਗਿ ਰਹੇ ਹੈ ਬੇਠ ਹੈ

ਹ ਸਿ ਸਿ ਕਿਰੇ ਤਾ ਕਾਇਆ ਕਪਲੁ ਲੁ ਲੁ ਸੈ

ਸੀ ਹਿੰ ਲਸੁ ਰਾ ਹਾ ਨੁ ਸਸਾਣ ਸੀ ਕਿ ਤਾ ਸ

ਜਾਮਹਲਿਬੁਸਚੁਤਪਾਵਣੁਸਚੁਫੁਰਮਾਨਿਆਉਥਕ
ਰੁਖੁਆਮੋਲਾਣਾਆਖੀਅਣਤਰੇਜਾਨਿਸਤਾਨ
ਵਿਹੋਰਗੀਉਣਸੀਅਰਦਕਾਖੇਲਾਣਾਸਚਕੀਬ
ਸੀਨਾਨਕਾਥੈਸਚੁਸੁਦਇਸੀਸਚਕੀ
ਵਿਣਾਮਾਜੀਇਹੁਸਬਦੁਕਾਥੈਕੀਤਾਤਾਇਸੁ
ਫਿਰਦੁਸੈਵਿਕੀਸੰਗੇਰਿਖਿਨਿਆਇਆਆਇ
ਮਿਲਿਆਆਖਿਓਸੁਮਿਹਰਵਾਨੇਇਹੁਜੋਸਭ
ਦੁਗਣਬਕਾਕੀਤਾਹੈਸੋਫੇਰੀਸੈਤਬਕਾਬੇ
ਆਖਿਆਸੁਆਖੀਤੁਸਿਫਿਰਦਤੇਰਹਿਆ
ਤੁਸਿਵਗੀਹੋਪਛਤ੍ਰੈਆਇਮਿਲਿਆਤੇਸਕ
ਮਿਲਿਆਹੋਪਰੁਬਾਰੋਕਸਏਬਉਹਿਸੁ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਪੁਰਖੀਏ । ਫਕੀਰ ਗਦਾਆ ਗਇਆ ਪੁਰਖੁ ਇਸੁ ਸੁਣੈ
ਜੋ ਗੁਰੂ ਫਕੀਰ ਗਦੇ ਦਿਲਿ ਤੇ ਦਾਤੇ ਜੇ ਸਾਈਂ ਕ
ਰਦਾ ਹੈ । ਪੁਰਖੁ ਜੇ ਫਕੀਰ ਕ ਦੁਰ ਹੈ । ਤਿਸ ਕਰ
ਮੁਹਬਤਿ ਵਿਚਿ ਹੈ । ਕਰ ਮਮਤਾ ਕਾਰਣੀ । ਸਿ
ਦਕ ਸਬੂਰੀ ਵਿਚਿ ਹੈ । ਪਰਸ ਤੂਆ ਤਸਾਦਇ
ਰੀਤੇ ਹੈ । ਤੂੰ ਆਇ ਸਾਕੀਆ ਹਰਿ ਕਰਿ ਦਾ ਇ
ਕਰ ਦਾ ਹੈ ਸਹਿਜ ਸਾਰਿਕ ਰਹੈ । ਪਦਾਇ ਇਸ
ਰਹੇ ਸਰੇ । ਸੋ ਫਕੀਰ ਰਹੁ ਤੇ । ਇਸ ਸਦਿ ਜਾਵੈ
ਦੇ ੧ ਕੀਮਤਿ ਕੀਚੀ ਹੈ । ਜੋ ਕੋਈ ਤੇ ਚਾਹੇ ॥
ਵਿਚ ਫਕੀਰੀ ਕੇ ਪੁਰਖ ਗੋ । ਤਿਨ੍ਹ ਅਸਰ
ਆਇ ਕੋ ਗਾਫ਼ਲ ਦੁਰ ਦਰ ਉਸ ਕਰੀ ਸੋ ਦ

ਕਰਣੀ॥ ਕਰਮਿ ਨਾ ਹੋਈ ਬੀਚਾਰਣੁ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ
ਆਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹਿ ਰਹਿਆ ਏ ਸੈਰ ਪੂਰ
ਕੀ॥ ਤਬ ਸੀਰਖਾਨੁ ਆਗਣ ਵੇਰਿਖਿਆ ਕੋ॥ ਤ
ਬ ਸੀਰਖਾਨਿ ਆਗਣਿ ਆਖਿਆ ਹਿ ਨਾਗੇ
ਆਤਾ ਹੀਣੇ ਚਲਣੁ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਰਬਾਬ ਸਿਰਿ ਪੈਰ
ਧਰੀ॥ ਅਤੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੈਰੁ ਪਕੜਾਏ
ਆ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ॥ ਰਾਗੁ ਆਸੁ
ਮ: ੧॥ ਉਲਥਿ ਗੀਣੇ ਕੀਤਾ ਤੇ ਗੀਤਾ ਸੇਰ ਨਾਉ
ਸਭ ਰਾਗਾ ਰੂ ਕੀ ਬਾਝੁ ਨੀ ਹੋਈ ਹਿਰਦਾ ਨਾ ਸਿਉ
ਤਾ ਹਿ ਆਇ ਤਰਾਣਾ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਤੇ ਰਾਣਾ ਤੇ ਹਿ
ਆ ਚਤਰਾਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨਾ ਮੇਟੈ

ਮਾਤਾ ਪੀ॥ ਗਨੁਤ੍ਰ॥ ਅਣਿਣੀ ਪਿਉ ਣਾਣਾ ਸੇਗ
ਤਉ ਤਿਣਾ ਣੇ ਕਾਤਾ ਇਆਣਾ ਣਾਣੀ ਨ ਚੇ ਣਾਣਾ
ਗਏ ਤੇ ਮੀ ਭ ਸਾਤਿ ਕਰਉ ਨਿਗਇਆ ਨਾ ਕਾ॥ ਪ
ਕਿਤਾ ਪਾਇਆ ਣੇ ਮਗ ਖਾਵਨਿਤਾ ਪੰਸ
ਨਿਜਾਂ ਵਾ ਪਖਾਂ ਫੇਗੀ ਪੈਗ ਮਣੇ ਵਜਪਤ
ਗਣੇ ਤੇ ਗਨਾ ਵਾ॥ ਕਾਣੁ ਤੇ ਤਗ ਮੀ ਨ ਨ ਗੁ
ਣਾਣਾ ਕ ਅਸ ਨਿਤ ਪਹੁ ਵਿਹਰਿਆ ਪੀ॥ ਅਰਿ
ਸੁ ਗਰਿ ਦੁਆ ਪਉਰਿ ਦੇ ਤੇ ਤੁ ਪਾਇ ਨ ਸੁਕਤਿ
ਨਾ ਪਾ ਪੀ॥ ਸਾਤਾ ਅਗਦੇ ਸੈਗੁ ਕੀਤਾ ਸਾ
ਸਿ ਉਤ੍ਰਾ ਜੀ ਪਿਨਾ ਦੇ ਕਾ ਢਿਕਿਆ ਦਗਤਾ॥
ਨਿਪੇ ਗਤੇ ਉ ਖਾਂ ਨ ਦੇ ਸੇ ਸਾ ਨੇ ਨਿ॥ ਸਾ ਤੇਗ

ਦੀਆ ਜਾ ਦੀਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ॥
ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੈ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਹਥਿ ਪੈਰ ਰਹੇ ਹੈ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕੈ ਪੈਰ ਹਥੁ ਫੇਰਿ
ਹੇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੈਰਾ ਫੇਰਿਆ ਰਬਾਬੁ
ਵਜਾਇਆ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਕੀਤਾ ॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ
ਸਬਦੁ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਗੁਰ
ਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ
ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਆ ॥ ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥
ਰਹਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ

ਤੇ ਪਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਿ ਪੁਰ
ਖਿ ਤਾਂ ਪਾਇਆ॥੨॥ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ
ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ
ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਦੂਖ ਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ
ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਤਿਨ ਵਿ
ਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ॥
॥੪॥ ਸਾ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਦੇ ਤਿ

ਨਾਨਕ ਲਾਗੁ ਪਾਵੈ ॥੫॥ ਤਿ ਨਾਨਕ ਸੇਤੀ ਮਿਲਣ

ਕੀਤਿ ਨਾ ਜੀਆ ਪੂਛਿਆ ਨਾ ਤੇ ॥ ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ

ਪਿਆਰ ਕੀ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਣੇ ॥ ਭਾਈ

ਨਾਰ ਸਮੁਖਿ ਆਰ ਮੇਲਿਆ ॥ ਤਿ ਨਾ ਰਖਿਆ

ਮਤਾ ਇਆ ॥ ਓਇਆ ਪਿਛੈ ਦੇਖੁ ਦੇ ਬਖਸਿਮ

ਭ ਜਾਤੁ ਛੁਡਾਇਆ ॥ ॥ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ

ਮੇਲਿਆ ਗੁਰ ਪੰਨ ਸੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਾ

ਗੁਰ ਇਆ ॥ ਗੁਰਪੰਨ ਦੂਜਾ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਜਾਗੁ

ਇਸਿ ਪਰਗੁ ਮੇਦਵਹੁ ਮੇ ਪ ਨ ਪਰਵਾਹੀ ॥

ਜਾ ਨ ਨਾ ਸੁਣਿ ਨ ਕਰਿਆ ਬਧਿ ਆਸਰਾ ਸਰ

ਗੁਰਬਖਸੀਸ॥੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਮਧੀਸੇਹਰੇਂਆਗੇ
ਅਧਿਹਰਿਭੰਡਾਰਾਨਿਰਭਉਨਾਮਹਿਪੈਨਾਹੀਐ
ਹਰਿਆਪਿਗਲਿਲਾਈਆ॥੧੧॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਨ
ਖੁਧਿਆਹਿਦੇਹਿ॥ਨਾਮਰਸਨਾਮਿਜੋ॥ਹਰਿਰਸਿ
ਨਦਰਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭੁਪਾਵਾਹਿਪ੍ਰਭੁਜੋਪੀਅਖਿਪੀਤੇ
ਪੀਤੌ॥੧੨॥ਪਾਨਸਪਾਗਿਥਟਾਈਆ॥ਸੁਖਿਬਸੈ
ਆਪਣਾਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਕਾਏਨਾਮਹਿਚਿਤ
ਅਪਰਹਿਰਾਖਣਾਈਆ॥੧੩॥ਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਹਰਿਚੇਤਿਆਨਿਗਰੇਤੁਗਪਾਗੋ॥ਤੁਸੁਨਾਮੁਨਿਹਰਿ
ਨ ਆਵਹਿ ਈਗੁਰਸਿਖਿਗੁਰਧਿਆਨੋ॥੧੪॥ਹ
ਰਿਕਾਨਾਮਹਿਧਾਨਹੈਕੈਈਗੁਰਮੁਖਿਜਾ

ਦੇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆ ਮਥੈ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ
ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਉ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜਿ
ਨਿ ਦਿਤੜਾ ਨਾਉ॥੧੬॥ ਸਪੀ ਨਾਨਕੁ ਮਾ
ਘਾਲਿ ਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਸਚੇ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ
ਵਿਗਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿਆ॥੧॥
ਗੁਰ ਸਾਜਨ ਸੀ ਗੁਰ ਕੋ ਦੀਠ ਨਾਨਕ ਸਿਖ
ਹਉ॥ ਤਿਨਾ ਸੇਵਕ ਭਾਗੁ ਮੇਲਿਆ ਜਿ
ਨਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾਈ॥੧੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਾਰਗੁ
ਆਖੀਐ ਕਰਿ ਗੁਰਸਿਖਾ ਦੀਆ॥ ਸਭ ਸਰਿ ਤਿ
ਸਾ ਨਾਮੁ ਨਰ ਹਰਿ ਸਭਾ ਲੈਣਾ ਦੀਆ॥੧੮॥

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆ ਰਾਧਿਆ ਸੇ ਸਾਚ
ਦਰਬਾਰੈ ਸੋ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਮੁ ਸਦਾ ਦਾਰਿ
ਆ ਗੁਰ ਕਥ ਜਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾ ਸੈ ਸੋ ॥੨॥ ਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਕ੍ਰੁ
ਦਾ ਹਿ ਥਤ੍ਰੁ ਹੈ ਸੇ ਰਾ ਸੀ ਰਾ ॥ ਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭ ਦੈ ਸੋ
ਥੋ ਦੀ ॥ ਤ੍ਰੁ ਗੁ ਣੀ ਗਤੀ ਰਾ ॥੨੧॥ ਆਪੇ ਹਰਿ
ਏ ਕ ਰ ਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਸ ਤਿ ਗੁਰ ਕ
ਏ ॥ ਨ ਕਾ ਸਾ ਈ ਗ ਤਿ ਜੇ ਗੀ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ
ਵੈ ਏ ਤ੍ਰੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਤਾ ਮੋ ਰ ਪਾ ਮੁ ਗ ਤ੍ਰੁ
ਆ ਖਿ ਗ ਖਿ ਆ ਜਾ ਆ ਖਿ ਵੇ ਦੇ ਥੈ ਤਾ ਪੈ ਰ ਹਿ ਰ
ਤ੍ਰੁ ਪ ਰਿ ਹ ਪ੍ਰਭ ਰਿ ਜ ਪੀ ਸਾ ਈ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਪੋ
ਸੁ ਪੈ ਵੈ ਜ ਗ ਸਾ ਦੀ ਹੈ ॥ ਤ ਬ ਸ੍ਰੁ ਪ ਤਾ ਨ ਬ ਬ

ਆ ਬਹੁਤੀਆ ਆਇ ਤੈ ਰਵੀਆ ਆਗੈ ਮਿਲੀਆ ॥ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਨੂ ਰਵੀ ਮਿਲੀ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕੀ ਰਵੀਆ ਪੈਰਿ ਗੈ
ਬਾਬਾ ਬੈਠਾ ਮਾਣ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਤਦਿ ਪਤਿ ਸਾਰੁ ਆਇਕਿ
ਇਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸਬਦੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮ: ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀ
ਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ ॥ ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀਆ
ਨਿ ਗਲ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਧੂੜਿ ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਦੀ
ਆ ਹੁਣਿ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥
ਆਦੇਸੁ ਬਾਬਾ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥ ਰਹਾਉ
ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ
ਪਾਸਿ ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆਈਆ ਦੰਦ ਖੰਡ ੧ -

ਆਇਆ ਆਇ ਕਿਨਾਹੂੰ ਜਾਂ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਨਾਕ ਬਹੁੜੋ ਕੀਤੁ

ਹੁਣਿ ਕਰਤਾ ਨਾ ਮਿਲੈ ਅਸਾਨੁ ॥ ਫਿਰਿ ਆਇ ਕਿ ਪਹਰਿ

ਆਖੀਆ ਆਖੈ ਸਾਇ ਕਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਏਹੁ ਫਿਰਿ ਸਭੁ ਖ ॥

ਇਕਨਾ ਏਹੁ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਖਾਹਿ ਬਹਿ ਕੈ ਵਹਿ ਹਥ ॥

ਲੈਤਿ ਸਭੁ ਭਾਂਦੇ ਮੈਲ ਕਰੈ ਨਾ ਨਾ ਕਰਿਆ ਆਨਹੂ ਖ ॥੨॥

ਤਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਪੁਛਿਆ ਨਾ ਬਾ ਬਹੁਤਾ ਤਾਹੁ

ਬਾਬਾ ਕਿਸ ਆਦਰ ਕੇ ਪਾਹਿ ਆਇਆ ਨਾ ਤਾਹੁ ਕ

ਸਭ ਤਿਨ ਨਾ ਸੇ ਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜਿ ਮਹਿ ਲਿਸ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥

ਸਨਾਤ ਏ ਨਾ ਹਿ ਲਿਖਿਆ ॥੧॥ ਸਿ ਸਤੂੰ ਨ ਖਹਿ ਮਿਲ ਨਾਵੂ

ਨਕੀ ਈਨਸਕੈ ਸੋ ਨਾ ਤੇ ਨੇ ਹੂੰ ਪਸਾਕਿਆ ਨਾ

ਤਹੂੰ ਅ ਨਾ ਨਾ ਤ ਹੂੰ ਪਾਨਾ ॥੧॥ ਨਖਿ ਏਨਿ ਪਿਆ ਏ ਨਖਿ

ਲਹਿ ਮੈ ਸਭ ਸਨਤੇ ਨਾਂ ਕਹਿ ਕਾਹਿ ਮਨ ਹੀ ਏ

ਰਹਿ ਰਹਿਆ ਸਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਦਰੁ ਤਿਨਾ

ਸਤੇ ਰਖੇਣੀ ਕੈਤੇ ਰਭਾ ਗਤਪਿਆ ਗਾਇਨਿ ॥ ਕੇਤੁ

ਤੇਆ ਪਣ ॥ ਸੁਣੀਆ ਸੇਤੇ ਪਾਇਨਿ ਤੇਰਾ ॥੧॥

ਨਾਆ ਸੇ ॥ ਸੁਰਖੀ ਕੋਤੇ ਲਾਚ ॥ ਤੇਰੇ ਰਖੇਣੀਏ

ਤੇਰਾ ॥ ਮਸੋਗੋ ਵਾਇਆ ॥ ਰਹਣਾ ਸੁਣਿਆ

ਕੁਤੇਰੇ ਰਸਿਣੀਆ ਤਰਿਆ ਭਗਤ ਸੰਗਿ ਗਾਇ ॥੨॥

ਪਾਨ

ਨਾ ॥ ਸੁਕਰਤਾ ਵੇ ॥ ਤੀਕੁ ਣਸੋਤੇਰਾ ਹੀ ਨਾ ॥

ਸੀਸਾ ਰਸਾ ਗਰ ਤੇਰਾ ਫਿਰੇ ਆਪੁ ॥ ਕਰਿਣ

ਨਾ ॥ ਸਾਤਾ ਵਾਵੇ ਨਿਰੁ ਸਕਤੁ ਆਖਿਆ ॥ ਤਾਪ ਇ

ਸਾਤ ਵਾਵਰਿਆ ਹਿ ਪੈਰ ਨਿਸੋਆ ਆਪ ਨਿਸਾਣੁ

ਘਰੀ ਰਹੇ ਸੁ ਜਹਿਰਿ ਪੁਰਾਇ ॥ ਰਹਿਆ ਦ

ਦੀਨੇ॥ਤਬਖੁਲੇਕਰਿਕਿਹੁਮੁਸਾਹਿਆ॥ਸਭਸਾਹਿ
ਸਾਹਿਗੇਕਰਿਲਿ॥ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਿਆਖਿਆ॥ਏਦਰ
ਗੇਣਸਭੁਦੁਕਖੁਣਕਉ॥ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿ
ਆ॥ਅਸਾਂਤੇਕੀਸਿਖੁਦੁ॥ਨਹੀ॥ਪਰੁਏਹੁਦਸ
ਵੇਖਿਤੇਦੀਨੇਸੋਰਹਪੁਰਖੀਸੇਢੁਕਿਰਹੈ
ਆ ਤੇਦਿਨ॥ਰਾਜਦੁਗਾਇਆ॥ਨੇਸੋਇਕਿਰਹੈ
ਤਬ ਬਾਬੇਪਾਤਿਸਾਹਿਨਉਜਸੁਕੀਤੇਦੇਕੇ
ਦਿਨੇਸੋਢੁਕਿਰਹੇ॥ਅਤੇਦੁਸਤੁਇਕਿਰਹੇਨ
ਤ ਸੋਰਹਪੁਰਖੀਬਾਰਿਦੇਗੁਬਸਤੁਢੁਕਿਰਹਿਆ
ਤਬਬਾਬੇਬਿਕਿ॥ਸਾਖੀ॥॥ਹੋਈ॥ਤਬਬਾਬਾਬਾਤੇ
ਸਾਗਰਿ॥ਸੋਰਹਪੁਰਖਿਕਿਇਆਇਆ॥ਸਾ

ਆਇ ਕਰਿ ਦਿਖੈ ਤਾ ਕੈ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਕਰਤਾਣਾ ਅਪੋਇ

ਹੋਗਿ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਹ ਰਹਿ

ਦੇਮਤੀ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਤਿਸਾਹ ਜੋ

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਦੇਮਤੀ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥

ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਾਲ ਬਹੁਤੁ ਦਾਇਹੀ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੈ ਮਾਲ

ਬਹੁਤੁ ਦਾਇਆ॥ ਗੁਰੂ ਆਰਾਧੀਤਾ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ

ਉਚਾਰਿਆ॥ ਮ: ੧॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬੋਲਿਐ ਸੋਰ

ਰਾਗੁ ਕੇ ਮਾਸ ਮਾਸਾਈ॥ ਰਾਗੁ ਤੇ ਮਬੈ ਰਾਗ

ਗੀਮਾ ਰਾਗੁ ਜੋਗੁ ਰਹੰਦੀ॥ ਰਾਗੁ ਆ

ਮੀ ਆਤੁਰ ਬੈਰਾਇ ਬੈਰਿ ਸਾਹਿ ਸਾਹੀ॥੧॥ ਇ

ਹ ਸਗੁਤੇ ਮਤੁ ਸੈਮਗੁਸਾਈ॥ ਇਰਪਇਰ

ਹਿਆ ਮਹਰੁਖਾ ਪੈਜਾਰੁ ਦੇਇ ਰਿਦੇ ਦਇਆ ਕੀ॥ ਗਉੜੀ
ਕਹਣੁ ਘਗਦਾ ਮਹਿਣਾ ਮੰਗੁਪ ਕਹਣੁ ਵੀ
ਦਮਗਾ ਈ॥ ਕਹਣੁ ਮੇਰਾਮੁ ਪਾਣੀ ਕਾ ਮਹਿਸੀ
ਮੁ ਦੇ ਦਇਆ ਗਿਆਨ ਪਾਈ॥ ਹਣੁ ਮੁ ਪਾਣੀ ਤੇ
ਣੀ ਤਗਮਾਤ ਦੈ ਵੇ ਈ ਮਾਈ॥ ਮਾ॥ ਇਮਸਾਗ
ਕਾ ਗਲਿ ਘਣੇ ਹਿ ਗੁਤੀ॥ ਇਮਸਾਗ ਘਣੇਸੁਅ
ਈ॥ ਪਾਪਾ ਵਾਸੁ ਹੁਤੇ ਦੇ ਨਾਨਕੁ ਇਆ ਮਾਇ
ਨ ਸਾਈ॥ ਜਿਮੇ ਕਗ ਤਾ ਆਪੁ ਗੁਵਾਣ ਦੇ ਮਿ
ਲ ਹੈ ਨਿਆ ਈ॥੨॥ ਕੇਟੀ ਹੁ ਪਗ ਦਗਲਿ
ਤਾ ਏਸਾ ਮੀਤ ਮੁਣਿਆ ਪਾਇਆ ਪਾਪਾਨੁ

ਗੁਆਇਆ ਪੋਵੈ ਸੋਧ ਗਾਏ ਵੇਦ ਤਤ ਪਛਾਣਿਆ ਪ੍ਰਿਸਨ ਸੁਣਾਏ

ਸੋਇਹੁ ਕਮੀਰੁ ਕਰਤੂ ਚਣੇ ਹੋਵੈ ਬਿਗਸੇ ਨਾਨਕ

ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਤਖਬਖਰ ਦੇ ਦੇਇ ਪਗਿ ਠ

ਹੋ ॥ ਓਹੁ ਮਨਿ ਲੇ ਬਾਥੈ ਸ ਖਤੁ ਕੀ ਤਾ ਗੁ ਸੋਰ

ਠਹਿਰਿਓ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਗਰਧੇਖਠੈਜੁ ਕੀ ਏ ਵਿਹੂ ਜਾ ਨਿ ਰਥ

ਮਦੁਰ ਗੀਰ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਿ ਪਰਮੁ ਨ ਜਾਣੋ

ਭੀ ਮਾਇਆ ਧਾਗੀ ॥ ਨਮੁ ਪਾਇਓ ਨੈਭ ਗਤੋ ਗੋਬਿਦ

ਵਾਇਹੁ ਰਮਤੁ ਪੈ ਜਾਣਮਾ ਗੀ ॥੧॥ ਨਮਿਜਾਓ ਨਿ

ਮਾਇਆ ਤੁਮਾ ਤੁ ॥ ਨਗੀਰਿ ਆਨਾ ਜਾਨ ਰੋ ਮੋ

ਗੋਇ ਰੁਤੇ ਗੇਰ ਪੀਰਿ ਰ ਟਕੁ ਰਬਾਰੁ ॥ ਨਓ

ਰੇ ਸਾ ਬਾਣ ਰੁ ਭਾਇ ਮਿਭਾ ਹੋਤ ਖਆਪਮਾਪ

ਰਸਾਂਦੋਵਾਕਰਤਿਉਪਦੇਸਮੁਹਿਹਲੈਬਹੁਭਾਤਿ

ਬਹੁਤਿਧਿਤਾਗਲਿਲਾਂਦੋਯਿਢਲੇਆਦੇਵ

ਦਬਖਸਿਲੈਨਿਪੂਭੁਆਗੈਅਗਰਿਪਾਂਦੋਆ

ਨਰਿਅਤਰਿਤਾਮਾਸਭਖਿਧਿਤਾਂਦੈਕਿਸਪਨਿ

ਆਖਿਸੁਸਾਥੀਆਵਾਕਰਦੈਰਖਿਨਿਭੀਜੇ

ਗੋਵਿਦੁਨਿਰਿਦਾਂਦੇਤਾਪੈਜਰਖਾਂਥੀਆਂਆ

ਦੁਰਖਰਿਮੈਸਗਰੀਦੇਖੀਇਵਤਗੇਖ

ਦਾਨਥੀਆਬਾਨਿਧਰਿਰਪਾਲੋਦਖਿਆ

ਆਪੂਭਖਭੁਆਧਸੁਦੋਬੋਨੋਵਾਪੁਰ

ਮਰਿਗੁਰੁਮੈਲਿਮਿਲਾਦੋਤਾਚੁਰੈਮਾਨਿਕ

ਕਿਤੀਆਨਗਨਰਿਨੁਆਦਸਥਪਸੁਸਿਧਾਂ

ਆਤਨਨਾਨਕਸੁਖਿਦਸੈਣੀ॥੫॥੫॥ਤਖਕਖ
ਮੈਟਪ੍ਰਾਵਿਆਆਇਆ॥ਤੋਏਕਹਿਤੁਸੁਸਾਜਸ
ਨਾਣਗੋਸੁਰਟੋਟਬਹਿਜਾਣਹਿ॥ਪਰਿਪਰਿ
ਨਗੋਦਇਪਟਦੇ॥ਓਤੁਓਤੁਨਗੋਕਾਹਿ॥
ਤਕਾਤੁਬਾਬਾਖਿਸਸਟਹਿਆਇਆ॥ਤਿਸੁਸ
ਨਿਸਕਤੋਆ॥ਨਾਸਾਸਾਕਾਤੋਪਤੁਟਜੈ
ਜੇਗੋਇਦਿਏਗੋਇਏਤੈਸਾਸੰਸਾਗਾ॥ਤੁਟੁਕਸਾ
ਦਰਿਆਟਸਾਬਪਿਰਿਪਰਬਾਗਾ॥੧॥ਤਾਗੁ
ਤਾਗੁਨਸੁਤਿਓ॥ਜਗਿਆਦਟਤਾਗਾ॥ਨਉ
ਨਿਤਨਿਤਪਰਬੋਧੀਔਤਿਗਨਟੋਨਿਧਿ
ਤਪਹੈਜਾ॥ਓਨਣਸਾ॥ਟੇਤਾਟੋਕੋਨੋ॥ਟਪ

ਓਹ ਓਹੀ॥ਕਿਆ ਕਰਹੈ ਹਠ ਸੀਸੇ ਈ॥ਤੁਸੇਰ
ਵਡਹੋ ਗੋਓਸ ਗੁਤੁ ਸਕਰ ਓਲੇਗੋ ਈ॥੩॥ਪੰ
ਧਾਇ ਵਹੁਭਾਂ ਈ ਓਤੁ ਸਕੁ ਗਕਸ ਵਡਹੁ॥ਓਹੁ
ਮੁਦਾਈ॥ਰਿਤਹੁ ਤੁਸੋਰਿਕ ਸਦਾ ਵਡਹੁ॥੪॥ਤਿਸੁਤੇ
ਮੁਤੇ॥ਾ॥ਕਸਗਾਵਿਗਾਸੇ ਈ॥ਸੇਖੁਕੁਬੁ ਸੈਆਪਾਂ
ਦਾਂ ਤਿਸੁ ਨੀਰ ਨਹੀ ਈ॥੫॥ਸੇਚਲਦਾਲੇਚ
ਜਿਆ ਕਿਛੁਸਾਂ ਬੈਨੁ ਜਿਆ॥ਅਗੋਤਾਂ ਪਾਨੁ ਸਰਹੁ
ਦੇ ਖਿਰਿਕੁਸੁਹੁ ਬੀ ਜਾਂਗਾ॥੬॥ਵਡਜਰਕ ਗਹੁ
ਪਹੁਸਾਰਿ ਗਹੁ ਸਤੁ ਪੇਵੈ ਤਾਂ ਵਡਹੁ॥ਅ ਓਗਵਦੁ
ਤਹੁ ਗਾਨੁਕਰ ਗਹੁ ਐਸਾ ਤਤੁ ਪਾਵਡਹੁ॥੭॥ਘਾਗ
ਕੁਸਤੁ ਬੀਜ ਕਰ ਗਹੁ ਐਸਾ ਹਿ ਰਤਕਸਾਂ ਰੁਕੁ॥

ਤਾਦੇਖਗੀਤਾਲੋਕੁਣਗਾਵੈਜਾਦੇਖੁਹਾ।ਵਕਤੁ
ਉਦੈਸਤਿਗੁਰੁਗਾਵੈਸੁਣੈਦੀਆਗਾ।ਤੁਦੇਖ
ਦੈਸੁਦੈ।ਤੁਆਮੁਬਿਰੁਹਗਾ।੨।ਸਿਰੁਹਾਂ
ਤੇਰਾਤੈਦੂਦੇਦੇਰਾਣਾਦੀਆਂਟੀ।ਸੇਤੀਸੁਣਾਦੇ
ਗਾ।ਰਾਮਾਂਟੀਦੂਰਿਆਂਟੀ।੧।ਤਬਬਾਬਾਜੀ
ਆਰਦੇ।ਆਜੁਰੀਤਾਆਂਖਿਓਸੁਣਾਬਿਲਤਾਂ
ਇਤਿਮੈਦੂਗਾ।ਇਆਆਤੈਇਤੋ।ਸਿਰੁਮਾਗੇ
ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਿਆ।ਰੁਬਾਬ
ਵਜਾਉਤਤੈਸਾਹਿਬਦੀ।ਸਾਰੁਹਰਿਮਾਤਜਬ
ਦੁਰੇਲਗੇ।ਤਬਮਰਦਾਨਾ।ਸਾਹਿਬੁਤਾਨਾਦੇ
ਕਬੁਰਸਿਰਸਾਖੀ।ਧਾਈ।ਬੀਮਾ।ਗੁਰੁਪਉੜੀ

ਰਿਦੈ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਤਾ ਬਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀ ਜੁਗਿਆਸ
ਉਸ ਗੀਆ ॥ ਇਸ ਜੋਗ ਦੀ ਜੁਗਤਿ ਜੀ ਸੁਤੇ ਉਇਹੁ ॥
ਤਾ ਹਥ ਜੋੜਿ ਮਨੇ ਮੁਹਿ ਮਨ ਦੀਆ ॥ ਤਾ ਬਾਬੈ
ਆਖਿਆ ਸਿਆ ਕੀਤੇ ਵਿ ਮਰਦਾਨਿਆ ॥ ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੋ ਪਹਿ ਕਿਰਤਣ ਕਰ
ਮਨੇ ਮਹਿ ਗਾਵੀਆ ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ॥
ਖੁਸੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਵੇ ਹੀ ਮਰਦੀਆ ਏ
ਇਕ ਮਨ ਕਾ ਮਨ ਦਰਕਾ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਆਇ ਪੈਰੀ
ਪਇਆ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ॥
ਉਪਰਿ ਕਰੋ ਆ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਸੁਰਗਨਾਣਾ ਕਹਿ
ਇਕਿ ਬਾਣਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਿਖ ਵੇਖਿਆ ॥ ਪਦਰਥਾ ॥

ਪੁਰਖਾ ਆਪਣੁ ਸੇਗਤਿ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ਥਾ ਸੋ
ਤਦਹਾਂ ਉਦਾਸੀ ਨੋ ਆਆ ਤ ਦਰਹੁ ਬਾਬਾ ਚਖਿ
ਹੁਰ ਦਹਦਾ ਗਇਆ ਆਪ ਸਭ੍ਰਿ ਵਿਚਿ ਰਦਸੀ
ਸਿਖਿਨੋ ਦੇਵਦਾਸੋ ਵਿਚਿ ਆਇ ਨਿਰਦਾਸੋਵ
ਜਆਪਣੁ ਪਾਗਿ ਉਸੇ ਬਾਗਾ ਵਿਚਿ ਦਾਇ ਬੈਠੇ
ਤਬ ਸੀ ਇਸਿਖਨੁ ਅ ਗਾਹੇ ਹੈ ਈਆ ਪਵਿਆ
ਸੁਗਦਾ ਵਿਚਿ ਆਸਿਖਨ੍ਹਾ ਜੇ ਨਾ ਨੁਭਾਣਾ ਟ
ਕੀਤੇ ਹਾ ਪਤਰੈ ਆਸਾ ਨੇ ਸਿਖ ਗਾਤਾ ਇ ਉਤਾਰਿ
ਲੇ ਹਿਗਿਤਿ ਉਦ ਪਉ ਪਰਹੁ ਸਣਾ ਈ ਤਗਿਸ
ਈ ਦੀ ਤੈ ਹਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਆਸਰਦਾ ਕਿਆ
ਸੁਹਿਸਿਖ ਰਿਆ ਆ ਆਖਿ ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਤਾਸਰਦਾ ਹੋ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਰਸੂਲਿ ਚੈਹਿਲਾਣੀ ਚਰਾਏ ॥ ਤਿਨ ਜਾ ਮਿਲੇ
ਗਤਾਇ ਉਨਿ ਚੈਹਿਲੇ ਤ ਗੋਤਾ ਦੁ ਪਕਾ
ਤੁਝ ॥ ਜਾ ਦੇਗਾ ਮਾਲਾ ਉਨਿ ਤਾ ਗੀਆ ਤੇ
ਜਿ ਖੁਲਿ ਚੈਹਿਲਿਆਂ ਛੁਗ ਉ ਦੇਗ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ
ਆਖਿਓ ਨੀਰਾ ਤੁਰੇ ਪਲਿ ਆਇ ਆਖਿ
ਰਿਤੁ ਆਇ ਮਾਲਾ ਮਰਤਿ ਵੈਠਿ ਗਇ ਆ
ਗੇ ਪਹਿ ਮਨੁ ਨਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਓ ਨਾਈ
ਆ ਮਨ ਉਨਿ ਬਾਆ ਦਰਿ ॥ ਉਨਿ ਦਾਇ ਰਾਤੁ
ਜਾ ॥ ਬੀ ਰਸੂਲੁ ॥ ਜਾ ॥ ਕਰਨ ਮਾ ਰੋਖੁ
ਓਤਾ ਰਗਤ ਪਛਾਇਕ ਖੁਦਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ

ਬਾਬੁਰਿ ਤਾ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦਰਵੇਸ
ਰਦਾ ਨ ਰਸੂਣਾ॥ ਸੇ ਖਾਨੀ ਅਤਿ ਗਾਫਿਕਰਿ
ਦਰਗਹ ਪਵਹਿ ਕਿ ਕਬੂਲ॥੧॥ ਤਾ ਬਾਬੈ ਆਖਿ
ਆਸੇ ਪਸਿ ਚਾ॥ ਨਸਰ ਗਦੂਹਿ ਦੀ ਨਉਕ
ਨਾਹੀ॥ ਜੇ ਕਿ ਈਗਨ ਦਾ ਹੋ ਸੋ ਹਿਕ ਨਆਰ
ਨਦਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਸੇ ਪਿਸਿ ਹੈ ਆ ਖਿਆ॥ ਜੋ ਨਾਨ
ਕ ਖਿਨ ਤਣਦੀ ਵਜਾਣਦਾ ਹੈ॥ ਸਣੇ ਕੁ
ਆਛੂਣ ਫੂਣ ਧੀਨ ਫੂ ਹੈ॥ ਹਿਕ ਖੁਆਣਕ
ਦਗਨ ਕਰੇ॥ ਹਿਸੁਣੈ ਭੀ ਕਾਮ ਨ ਟਾਣੈ
ਪਾਣੈ ਖਿਨ ਤਣਦੀ ਫੂਹਿ ਚੁਖ ਹੈ॥ ਤ
ਭਖ ਖੇਸ ਬਾਬਰਿ ਤਾ॥ ਸਣੇ ਕੁ ਬਗਨ ਕਤੁ

ਬਕਮਾਈਐ ਭਉਦੇਵੀ ਇਤੁਤਨਿਲਾਈਐ
ਮਾਘੁਬਹੁ ਕਰੁਆਇ ਜਣਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਜਾਪੀ ਵਰਿਦਧਿ ਬਾਟੋ ॥ ਵਰਿਵਿਚਿਨਾਰੁਮਾਹਿ
ਬੁਧਿ ਉਪਮੈ ॥੧॥ ਇਤੁਤਨਿਲਾਗੀਆ
ਬਣੀਆ ਸੁਖੁਹੋਵੈ ਸੇਵਕਮਾਣੀਆ
ਸਭਦੁਨੀਆ ਆਵਣਜਾਣੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਵਿਚੁਦੁਨੀਆ ਸੇਵਕਮਾਈਐ ॥ ਤਾਦਰਗ
ਹਬੈਸਣੁਪਾਈਐ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਬਾਹ
ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥੩੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ...
ਸਿਰਿਨਾਮਾ ... ਜਗੁ ਮਾਨਿ ...

ਰਬੁਰੁਰ ਗਾ॥ਸਚੁਪਿਇਆ ਜੇਵੀਨੁਸ

ਗਾਮਾਨਮਾ ਮਾਗਿਇ ਘਰਤੁਆ ਸਾਗਾਦੇ ਹਮਸੈ

ਤਸਾਨੁ ਮਰੁੰਗ ਸਾਵਣ ਮਪੁਰ ਏਪਾਵਮਾ॥੫॥

ਸਗਸਗੀ ਆਡਿਏਵਮਾ ਦੁਰੁਗਤਗੀ ਵਡਿਤਗਇ

ਤੁ ਖੇਤਿ ਦੁਸਦੁਰੁ ਮਾਗਦਖਿਆਨੁ ਆਇਆਬ

ਦਾਣਾ॥ਇਸਣੁ ਹਵੀ ਤਿਤਿ ਤ ਰਿਕਿ ਨਮਾਗਾ॥੬॥

ਤੁਗਾਨਰਤੇਬਸਿਇ ਮਾਇਸ ਮਾਹੀ॥ਦਸਮਾਦ

ਰਤਰਖਤੁਬਦ ਰਹੀ॥ਪੇਰਮ ਮਨਰ ਇਸਰਤੁ

ਤੇਬਪਤੁ ਇਰਿ ਖੇਰਸ ਭੁਗੀ ਵਬੁਣਪਰਮਾ

ਰੁਬਾ ਇਹਿਰਿ ਜਾਪੇਇਪਰਡੁਮਤ ਪੀਰੇ

ਫਸ ਵਮਾ ਇਆ ਦਾਜਾਤੁਗਨੁਗਮੁਸ

ਸਚੁ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਖੇਣਾ ਗੀ ਅਨਤੁ ਅਨਤੁ ਅ
ਨਤੁ ਜਗਾਧਾ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਂਵੈ ਸੋ ਦੇਰਜਾ ॥
ਜੋ ਦਿਨਤੁ ਥੈ ਪੈਸੈ ਏਨਜਾ ॥ ਸਿ ਅਨਅਨੁ
ਤ੍ਰੁਸੀ ॥ ਵੈਗੋ ਸਿਰ ਰੰਗੈ ਨਾਤੁ ਰਿਸੁ ਸਿ ਨਵਿ ਪ
ਗਾਖ੍ਰਾ ਸਭੈ ਵਸਤ ਸਭੈ ਕਹਿ ਏਨਾ ਪਾਨ
ਤੁ ਜਾਏ ਏਨੇ ਸਹਿ ਸਤੁ ਏਨਾਤ ਸਚੀ ਅ
ਇਕ ਗਤੁ ਸਭ ਸਨਾ ਤੁ ਸੈ ਹਰਿ ਸੀ ਨ
ਪਨ ਪਾਨ ਖੇ ਪਾ ਤੁ ਕਗਾ ॥ ਇਨ ਸਹਿ ਕਿ
ਗਰ ਗ ਜਾ ਤੁ ਸਤੁ ਨਿਰਨ ਅਨ ਤਮੁ ਤੋਜਾਨ
ਸੀ ਸਕਤੁ ਸਿਰ ਨਿਰ ਨਾ ਹੀ ॥ ਇਸ ਸੁ ਕਾਤੁ
ਨਾ ਹੀ ਰਗਾ ॥ ਵਾ ਧਿਸਿ ਨਹਿ ਨਤੁ ਗੀ

ਸਭੁ ਕੀਤੀ ਜੀਉ ਤੇ ਸੀ ਰਹਉ ਬੀ ਖੋ ਕੀ ॥ ਪੈਸਦੇ
ਪਤਿ ਖਿਤੁ ਸੁਕਾਸੋ ਪੈਜੈ ਦੁਖ ਤਤੇ ਰਾ ਪਾਪ
ਜਾਇ ॥ ਸਗਲੀ ਜਾਂ ਕਿ ਰਹੁ ਸਰੀ ਦੁ ॥ ਬਦ
ਆਸਾਨੇ ਛੁਟਿ ਕਾਹ ਹਖਿਕੁ ਜਾ ॥ ਸੁ ਦਾਇਹਿ
ਯੁਹਿ ਦਦੁ ਹ ਬੈਗਾ ॥ ਬੁਰਗੁ ਬਰਪਸਦ ਪਗ ॥
ਹਕੁ ਹਲ ਲ ਬਖੈ ਰਹ ਖਾ ਸਾ ॥ ਇਲਿਦਗ
ਆਉਪੈਦ ਹਸਉ ਲਸਾ ॥ ਪੀਰੁ ਪਛੁ ਦੇਹਿ ਸ
ਤੀ ਸੋਇ ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਹੋਇਗੁ ਤਰਾ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਕਿਰਦਾਗਸ ਉਕਤਿ ਕੇਵ ॥ ਗਗਤ ਸਾਸੇ
ਸਾਹਿਬ ਜਰੀ ॥ ਨਾ ॥ ਪਾਰੁ ਪਾਰੁ ਹਦੁ ਕਿਰਹ
ਹੁਸਾ ਇਉ ਸਬ ਕਿਸੁ ਗਰਿਦ ਸਤਾ ਰਸਾ ॥੧੪॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਕੈਸਾਹੋਗਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਸੁਪਹਿਲੇਨਾਹਿਕ
ਗੋਡੂਣੀਕੀਸਤਿਕਿਸਾਨੁਆਟਹੋਗਤਾਸੇ
ਖਿਲੇਨਾਅਖਿਆਜੀਸਿਹਰਿਕਾਟਿਹੋਗਤਬਕੁ
ਕੁਬਾਬੇਸੇਪਾਸਿਨਕੀਬੋਹਪਕੜੀਓਸੈਲੇਕ
ਹਿਆਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਸੇਪਹਿਲੇਨਾਹਿਕ
ਗਉਪਸਾਹਿਕਾਸੁਣੁਖਾਤਾਬਾਬਾਬੋਲਿਆ॥
ਆਹਆਪਹਿਲਿਗਾਹਿਰੁਸਰਭਸਸੋਹਿ
ਗਇਆਤਬਸਪਾਸਿਨਦੇਖਿਕਰਿਹੈਰਾਨੁ
ਆਜਾਦਪੈਤਾਹਿਕਸੁਣੀਸਸਕੀਹੈ॥
ਤਬਪੈਰਿਆਦੁਜਾਇਆਣੇਆਲੋਹ॥

[illegible]

[illegible]

ਆਖਿਨਾਹੀਦੇਵਣੀਤਾਜਾਗਣੁਬਾਬਾਣੁਸਚੁ
ਗਵਣਗਹਿਆਬੋਲੁਤਾਹਣਾਹਾਰੁਤਬ
ਗਈਆਨਦੀਦੈਕਿਨਾਗੈਸਿਨਾਗਏਤੈਮਿ
ਹਿਨਿਕਹਿਆਤਾਬਾਲੋਨਿ ਗਦੇਪਰਗ
ਦੇ ਦਕੈਗੜੀਦੁਨੀਕੈਦਪਯੁਸਭਏ
ਬਾਬਾਤਿਮੇਰੀਪਿਤਾਕਾਮਨਗਯੁਬਾਬਾਨੁਮਨੁ
ਇਆਜੀਨਾਨਾਕੁਤਪਾਆਹਿਆਹੋਤਬ
ਉਠਆਇਦਰਿਬਾਬੇਜੀਕਉਬਾਉਕਰਿਕੈ
ਨਿਗਾਹਿਆਤਾਬਬਾਬਾਜਾਹਿਕੈਨਾਤਬ
ਉਸਨੁਖਸਤਬਾਲਜੀਤੁਆਖੁਸੀਹੋਗ

ਾਥਿਸਿਕੀਤੀਆਨੁਪੁਰਜੀਨਰਗੀਆਤ
ਸੌਤਈਆਂਰਹੈਆਬ੍ਰਮਣਕੇਦੇ
ਤਖਖਾਂਖੈਜੀਕਉਭੀਬ੍ਰਹਿਮਣਆਂਇਆ
ਤਦਹਗੁਰੂਜੀਪੁਛਿਆਤੈਸਕਿਆਂਹੋਆ
ਹੋਤਖਉਸਕਹਿਆਂਜੀਸੇਰਪਤਾਕ
ਸਰਾਂਪੁਹੋਆਤਿਸਕੈਨਾਂਉਦਿਬ੍ਰਮਣਕਿ
ਦਇਹੋਇਤਖਖਾਂਖਾਂਖਿਆਆਤੇਰਪੁਤ੍ਰ
ਨੂਅਜਤੀਸਰਾਦਿਨੁਹੋਆਂਹੋਆਕਿਦਾ
ਹੀਪਾਯਾਆਤਤੂਆਂਪਰਦੇਹੋਜੇਸੈਸ
ਉਸਨੂਪਕਿਦਾਇਆਂਹੋਤਖਤੁਨੀਰ

ਸਖੇਨਤੀਕੀਤੀ॥ਆਖਿਓਸੁਜੀਓਹੁਰਿਬੈਠੇ
ਤਖਖਖਆਖਿਆ॥ਓਹੁਇਕਮਾਣਦਿਓਠੇਪ
ਇਆਹੁਆ॥ਕੈਹਾਥਜਾਓਪਰਿਬਧਿਆ
ਜਕਜਾਸੁਹੋ॥ਪੁਰਤੁਜਾਹਿਪਰਮਾਦ
ਹੋਰਗੀ॥ਪੁਰਤੁਰਣ॥ਹੀ॥ਤੇਰਜਾਣੈ॥
ਪਿਓਮਕਾਖੁਪਿਆ॥ਅਕੀਹੋਇਆਣੈ
ਪਰਮਾਦਸੈਰਿਆ॥ਹੁਖਤਾਹੀਕਰੈਗਾ॥ਤ
ਖਤੁਗੀਚੰਦੁਪਰਮਾਦੁਹੋਗਇਆ॥
ਜਾਇਮੈਗੀਪਰਤੁਕਹਿ॥ਓਨਾ॥ਪਰਮ
ਤੁਆਗੈਰਖਿ॥ਓਨਾ॥ਤਖਾਇਮਪਇਆ॥

ਆਖਿਆ ਪਤਸਾਹੁ ਏਤੁ ਜਾਇ ਸਿਖਿ ਤੁ ਆਇਆ
ਤਬ ਫਿਰਿ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਮੇਸਰਿ ਆਇ ਏਤੁ ਜਾਇ
ਆਇਆ ਸੈ ਇਕ ਅ ਚਾਰੀ ਜਾਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਉ
ਸੰ ਸੇਰ ਪਾਸ ਹੁਸ ਗਉ ਤੀਸ ਦੀ ਫਕਾ ਏ
ਸੀ ਜਬ ਸੈ ਰਕਾ ਹ ਕਾਸ ਸਾ ਹੁਆ ਤਾ ਸੈਹੁ
ਖੋਇਆ ਤਾ ਸੈ ਰਖਿਸ ਗਤੀ ਰਿਹ ਦੇ ਸੈ ਸੈਨੁ ਫਸ
ਗਆ ਈ ਸੈ ਗੀਆ ਨਾ ਪਾਹੁ ਹਗ ਈ ਤਿਸ ਕਾ ਸਦਕਾ
ਏਤੁ ਜਾਇ ਸਿ ਆਇਆ ਤਾ ਬਹੁ ਹੁ ਹਿ ਪਾਇਆ
ਅਤੈ ਉਹ ਭ ਤਿ ਗਇਆ ਤ ਦਹੁ ਦਾ ਰੀ ਤਾ
ਏ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀਵ ਉਪਾਏ
ਨਿ ਗਇਆ ਤਾ ਉਸ ਕੇ ਦ ਗਉ ਪਰਿ ਸਤ ਪਤਾ

ਕੇ ਧੀਆ ਬੀਆ॥ਤਾ ਖਤਾ ਮਕੀਏ੨ ਮਰਦ ਬੀ॥ਤਬ
ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਏਹੁ ਮਰਦਾ ਕਿਸ ਕੀਆ ਹੋਹਿ॥ਤਬ
ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ॥ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਸੀ ਏਹਿ
ਮਰਦਾ ਮੇਰੀਆ ਹੋਹਿ॥ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸੁ ਏਹਿ ਹੋਇ
ਆਖਿ ਰੂਹੁ ਦੀਆ ਸਾਰੀਆ ਆਨਗ ਖੁ॥ਆਸਾ ਆ
ਗਾ ਮਗੀਏ ਹੈ ਗੋ॥ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਨੁ ਪੈਰੀ ਮਤਥਾ
ਲੋਗਾ ਇਆ॥ਆਖਿਓਸੁ ਇਹਨੁ ਪੈਰ ਖੁਦਾਇ
ਦੀਹਾ॥ਤੇ ਆਖਿ ਆਹੇ ਮਾਨੁ ਆਗੇ ਮੰਗੀਐ ਹੋਗ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਿ ਆਖਿਆ ਇ ਮੁਰਸੈ ਸਾਰਵੇ ਇਹਨੁ
ਦੀਤੇ ਰੋ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਹੈ ਗੀ ਆਗੋ॥ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ ਰਕਿ ਆਕਰੀ ਹੈ॥ਤਰੀਮਤਿ ਆਖਿਆ
ਸਾਹਿਬ ਆਹਾ॥ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹੀ ਮੇਰੀ

ਹੋਇਆਹਿਆਬਾਬੇਪਾਸਿਆਇਆਸਿਖੁਮਨੁਹੋਇਮਨੁਥੀ
ਸੋਰਪਾਸਿਆਸੋਇਨਾਦੇਵੀਨਾਲੀਆਫਿਰਿਨੇਦੇਉ
ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆਗਾਹਿਹਪਸਾਰਿਓਕਰਿਮ
ਹੁਕਾਵਹਿਗਾਸਿਮੁਧੀਨਾਦੀਪਹੁਆਇਮ
ਕਰਾਤਬਗੁਰੂਨੇਕੇਦਉਠਿਭਬਦੇਕਆ
ਆਖਿਓਮਨੁਜੀਓਹੁਬਾਤਕਰਹਿਤਿਹੁਆਗੈਪਹੁ
ਹੋਤਾਦਹੁਗੁਰੂਆਖਿਆਪਰਮੇਸਰਦੇ
ਦਹਿਆਤੀਤਾਆਖਿਆਗਤਦੇਮੁਹੁਪਾਇਆਹਿ
ਹੁਸਾਖਿਪਹੁਚੇਗੀਤਮਦੂਨੇਕੇਦਸਤਾਨਪ
ਹੀਆਪਰਾਪਤਿਦਹਿਤੁਵਿਚੀਤੇਓਮਾਹਰ
ਹੀਆਹਉਮਨੁਕਮੇਸਾਹੋਤੇਵੇਹੀ

॥੨॥ਜਬਲਹੁਪ੍ਰਭੁਹਰਿਪਰਤੀਤਿਪਖਣ॥੧॥ਮਤੇਚਉਕਾ
ਰਿਦੈ॥੧॥ਲਤੁਜਾਇਕੈਰਿ੦ਭੀਪਰਤੀਤਿਪਖਣ
॥੧॥ਤਰੁਲਾਕ॥੧॥ਲਕਰਣੀਆਪੀਇਕਰਿ
ਚਾੜ॥੧॥ਇਹਮੈਟੀਕੀਪਰਤੀਕੈਸੀਠੇ
ਤਾਮੈਨਾਠੀਪਾਨਾਤਬਬਧੈਆਖਿਆਇ
ਨਾਪੰਡਿਤਕਹੁਮੈਟੀਕੈਗਿਰਦੁਬ੍ਰਾਤਬਕੈ
ਮੈਟੀਮਿਲਾਪੰਤ੍ਰਬਾਠਹਿਲੈਗਇਆਜਾ
ਇਲਗਾਚੈਤਿਕਾਬਣੈਦੁਹਿਪਰਤੀਖੈਦਸਿ
ਖੈਪਰਤੀਖੈਦੈ੮ਖੈਠਗੀਆ॥ਕਾਹਿ॥
ਤਬਕਾਹਿਪਠਹਿਖੈਦਸਦਿਹਿ॥ਆਜਾਤਭੁਖ
ਆਜਾਤੋਠਆਗਿਆਖਿਉਮੁਬਾਬੇਤਜਾਏਤਾ

ਮਾਇ ਪੈਰ ਪਇਆ ॥ ਆਖਿਓਨੁ ਜੀ ਤੁਹੁ ਪਰਸਾ

ਤੁ ਮੈ ਨੂ ਮਿਲੇ ਮੈ ਭੁਖਾ ਮੂਆ ਜਾਤਾ ਥਾਹੁ

ਨੁ ਆਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਤੂ ਹਮ ਪਤੁ ਸਾਹਿਬ

ਪਰਾ ਕਾ ਪਤੁ ਜਾਹਿ ਦੇਹੁ ਸਾਨੂ ਕਹਿ ਕੈ ਪਰਸੀ

ਸੈਹੂ ਸਮੈ ਟਕਾ ਨੁ ਖਾਹਿ ਤਬ ਬਬਾ ਬਾਬੈ ਹਿ ਸਾ

ਸਕੂ ॥ ਸਾਹੁ ਬਸੀ ਤੂ ਹਿ ਕਿਸਿੰ ॥ ਸੁਣਿ ਕੈ ਕਾਮੁ

ਕਾਰੰਜ ਨਾ ਕਰੇ ਸਾਨੂ ਪੈਰੀ ਆ ਕਾ ਸਬਹੁ

ਬਿਸਪਾ ਸਾਗੀ ਸਾ ਕਾ ਉਨ ਕੁਰ ਕੈ ਤੇ ਰੀਆਂ

ਸਰੂ ਪਾਣੂ ਪਰਿਓਸਾ ਹੈ ॥ ॥ ਸਿਪਾ ਨਾ ਣੇ ਪੈ

ਰਥਹੁ ਨਾ ਪਾਹਿ ॥ ਰਾਮ ਨੂ ਜੀਰੇ ਸਾ ਕਿ ਨਾ ਹਿ

ਰਾ ਉਹੁ ॥ ਟਸ ਆ ਣੀ ਪੈ ਠੇ ਦੇ ਹਿ ਪਾ ਜਿ ਰ

ਮੇਰਾਸੁਆਮੀਸਾਚਿ॥ਪ੍ਰਭਬੀਨ॥ਦੇਵਦਾਮਾ॥ਕੇ

ਸਤਿ॥ਵਖਤ॥ਮਕੇਸਹਿ॥ਸੁਤੀ॥੨॥ਕਾਸੀਨੁ

ਓਵਖਿਅਸਾ॥ਸਿਮੀਸਮਮਭਮਦੇਖਸਾ॥

ਕੇਗਿਰ ਹੀਕਮਆਸੀਸਪਿ॥ਕਿ॥ਬੂਝੈਸਭਸ

ਜੀਅਜਿਬਧਿ॥੩॥ਸੇਨੇਸੀਆਇਤਿਸੀਸਿਰਿਕਾਮ॥

ਕਾਸੈਉਪਰਿਓ ਦਿਖਿਆਮਾ॥ਕਸੁਕਮਓ॥

ਸੁਰਪਮਦ ਮਾ॥ਮਾ॥ਕਮਾਏਕੇਸਿਫਿਤਿਕੇਨੁ

ਮਾ॥੪॥੧॥ਤਥਦੇਕਿ॥ਮਉੜੀਆਈਆਏ

ਜਿਪਿਛੋਹੈ ਪਹਰਿਮਤਿਕਉਬਾਮਤ॥ਓਦੈ

ਤਾਹਿਕੁਰਿਜੁਕਾਥਮਸਾਮਤਕਾਪਰਤੇਓਰਿ

ਆਦਿਆਣਾਹਿਮਕੁਜੀਕੇਪੈਦੇਸਦਾਹੈ

ਜਬ ਆਗੈ ਤੀਰਥ ਗ੍ਰਿਹ ਦੈ ਤਾਂ ਉਸਿਨੋ ਦੇਖਾ ਤਬ

ਬਾਬੈ ਧਿਕਾਰਿਆ ਕਹਿਆ ਆਜੁ ਏਹੁ ਦੇ ਜੁਗ

ਪਕੜਿ ਰਖਣਾ ਜਬ ਮਾਰੂ ਨਿ ਆਇਆ

ਤਾਂ ਮੈ ਗਤਿ ਪਕੜਿ ਰਖਿਆ ਆਹੇ ਤਉ ਜਬ

ਤਾ ਤਬ ਬਾਬੈ ਪੁਛਿਆ ਆਖਿਆ ਏਹ ਜੁਗੇ

ਤੇਰੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿਆ ਦਸਾ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਨਿਆ

ਦਸਾ ਹੋਆ ਸੋ ਤੇਗ ਦਖ ਤੁ ਪਾਦ ਦਸ ਖੇਤ ਦਸ

ਉਸਦਾ ਹੋਆ ਤਦ ਤੁਸਿ ਜੇ ਜੁਗੈ ਆਖਿਆ ਜੀ

ਏਕ ਦਿਨ ਮੈ ਗੀ ਆਤਾਂ ਕਹਿਆ ਸੋ ਬਚਨੁ

ਗੀ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਮੈ ਆਗਿਲੇ ਗਾ ਬਾਲੇ ਹੋਰਾ

ਪਕੜੀਆ ਪਾ ਈਆ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਕੜੀ

ਆਵਹੁ ਮਿਲਗ ਾਤਾਪਿਵਹੁ ਦੇਗੀਆਵਹੁ ਮਿਲਗੀ

ਤਹੁ ਮੈ ਕਉ ਕੀਤਾ ਗਾਰੈ ਸਤਾਆ ਸੀਰ

ਰੋਵਹਿ ਜਾਣਿ ਦੇਰੋਗ ਉਸਿ ਮਿਲਣਉ ਕਿਨ

ਮਿਲਣਿ ਲਿਵ ਰੀਆ ਕਾਨਿ ਆਪੀਤ ਮੈਆ

ਮਿਆਰੀ ਗੁਰੁ ਜਪਿਲਿਣਿ ਤਹਿ ਸੈਗਤਿ ਹੋਗ

ਨੁ ਹੋਪਿਗਹੀ ਸਹਿ ਕੀਤ ਘਘਘੇਰ ਨਿਖੁ

ਸੀਹ ਟੀਲਿ ਰੁਕਾ ਪੈਗੀਪਾਹਿ ਆਤਾਪੁਰੁ

ਘਘੜਿ ਤੁਸਹਿਲਿ ਸਬਦੁ ਬੇਲਿ ਆਗਾਹੁ

ਗਾਹਿ ਲੋਕ ਮ:੧॥ਪਵਣੁ ਰੀਪੁ ਹਤਕਾਪ ਹੁਣੁ

ਪਿਤਕਾ ਜਾਮਹ ਦਾ ਦਉ ਗਾਆਮਾ ਇਆ ਕਾ ਪਿ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਉਪੈਬੁ ਗਭਾਇ ਆਇਆ ਪਤਿ ਸਿ ਆਇ ਸਮ

ਪਾਇ ਬਹੁ ਮੁਲਿ ਲਿ ਲੀਏ ਪਰ ਚੀਆ ਆਏ

ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਉਤਿ ਆਣਹੂਰਿ ਆਏ ਗਈ

ਓ ਕੀਤਾ ਰਗ ਬਹੁਲਾ ਸਿਲਿ ਏਤਿਆ

ਸੈਦੀਪ ਦੀਪਾਇਆ ਨ ਤੁਰਚੀ ਛੂਤਾ॥ਸਾ

ਤੁ ਹਰਿ ਕਾਰਾਸੈ ਹੋਤ ਉਅੰਤਰਿ ਜਾਪ

ਜਾਭਾ॥ਸੋ ਤਰਹੁ ਬਾਬਾ ਗਦਰਾ ਗਇਆ॥

ਪਰਤੋ॥੧੬ ਜਤਿ ਗਰੁ ਪੂਜਸਹਿ॥ਚਤੀਆ

ਉਦਸੀ ਕੀਤਾ ਰਪੇਸਰੀ॥ਆਤਉ

ਤਾਸੀ ਭਰਿ ਜੇ ਤੁਰੀਏ ਕਰਿ ਮਹਿਮਾ ਤ੍ਰਿਣ ਪੈਜੈ ਮਜਰ

ਏਕਾਂ ਨਵੀ ਆਨਾ ਨਥਿਆ ਸਾਹਿਬਿ ਮਸੇ ਪਾਏ

ਦਾਖੀਂਨ ਜੋਂ ਧਾਮਸੇ ਪਾਏ ਦਾਮ ਖੇਟਿਕ

ਬਿੰਦੁ ਣੀਕਾਤ੍ਰ ਟਨੁ ਨਏ ਮੈਰੈ ਜਡ

ਜਤ੍ਰ ਧੋਨੈ ਥਾਤ੍ਰਣੁ ਵਾਂਥਪ ਨਮਗ

ਏਸਿ ਜਾਂਪਿ ਨਿਕਣਿਆ ਤਥੇਰ ਧਏ

ਉਜਾਂਗ ਨਾਤਥ ਗਤ੍ਰਿਵੈ ਸਭੇ ਸੈ ਏਆ ਤੇ

ਹਿੰ ਜਾਤ੍ਰਧੋਨੈ ਏਕੈਏਟ ਗੀਆਇ ਸਾਧੀ

ਸੋਦਾਂਕ ਮੁਹਿਆ ਪਠਨ ਸਾਤਿ ਗਨ ਦੀਨ ਜਾ

ਦੀਆਤੈਸਾਹਿਬਦਿਪਗੀ।ਸੈਗੁਰੂਖੇਆਸੇਤੇ

ਪਾਈਹੈ।ਤਉਗੁਰੂਉਤੇਬਾਹਿਆਈਹੈ।ਇਕਸ

ਖੇਓ।ਨਾਆਖਿਆਰੈਆਸੀਭੀਸੇਵਕ।ਤਿਨ੍ਹ

[illegible]

ਰਉਣੈਖੀ।ਤਾਹਿਰਸਾਹਾਵਾਜਨਿਆ।ਆਦੂ

ਣੈਹੈ।ਨਖਿਸਫੀਹੈਸਾ।ਤਾਂਓਸਸਾਹਾਪੁਛ

ਆਤੂਸਾਕਉਣਨਉ।ਤਦਨਸੈਣਆਤੈਸਾਹਿ

ਬੀਨਿਆ।ਜੈਅਸੀਗੁਰੂ।ਨ।ਨਵਕੋਸਿਖਣਾਂ।ਤ

ਬਗਤਿਕੈਸਸੈਖੁਸਸਾਹਾਪੁਛਿਆਤੂਸਾਕਣਾਚ

ਨਉ।ਤਬਸੈਣਬੀਨਿਆ।ਜੈਜੀਆਸੀ।ਤਾਂਪੁ

ਹੂਣਗਤਿਕਣਦੀ।ਨਖੇਆਸੇਈਸੇਵਕਹੈ

ਨਾਣੋਹਾ।ਜੈਆਸਾਂਤੈਗੁਰੂਸੇਤਣੀਪਾਇਆਹੈ

[illegible]

ਤਬ ਮੈਂ ਏਹੁ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਉਣੁ ਹਉ ਤਬਿ ਬੋਲਾ

ਵਾਹੁ ਗੋ । ਤਬ ਉਨ ਅਸਾਨੂ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਸੈ ਬੋਲ

ਜਾਂ ਹਮ ਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ । ਤਾਂ ਪੂਤਾ ਇਤੁ ਸਮੈ

ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸੋ ਦੂਰ ਹੈ । ਅਤੁ ਸਮ ਦੂਰਿ ਭੋਇ ਲੋੜੀ

ਇਆ ਹਾ । ਤਬ ਮੈਂ ਏਹ ਸੋ ਹੋਆ ਇਹ ਪੋਥੀ ਪਦ ਰਾਖਿ

ਹੈ । ਜੋ ਅਸੀ ਆਪਣੇ ਹਥ ਦੇ ਗੁਰੂ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਪਾ

ਇਆ ਹੈ । ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਹਥੀ ਰਖਣਾ । ਜੋ ਅਸੀ

ਤਾਂ ਪੂਤ ਸਮੇ ਦੂਰ ਗਇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ । ਅ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਭੋਇ ਸਦੂਰ ਜੀ ਹੋਏ ਹੈ । ਤਬ ਉਨਿ ਪੁਛਿਆ ਜੋ

ਦਸਿਆ ਸਿਖਿਆ ਹੈ । ਸਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਜੀ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ

ਆ ਤੇ ਉਸ ਪਉਣ ਗੁਰੂ ਹੋਏ ਸੋ ਰਾਇ ਦੇ ਗਉਸ

ਤੇਰਪਰਸਿਆਹਾ।ਅਰਕਈਵਰਕੁਸਮਪਹਿਸਅ

ਇਗਇਆਹਾ।ਤਬਮੈਰੇਅੰਤੇਮੀਂਹਸਾਤਿਖੇਹੈ

ਦੇਵੈਸਿਖਾ।ਇਸੁਮੈਗੀਪਏ।ਤਦਹੁਗੁ ਪਾਸੇ

ਪੁਛਿਆ।ਜਨੁਸੀਇਸਦੇਅਤੇਹਰਿਉਆਜੀ।ਅ

ਗੇਦਿਨਿਹਦੇਆਦੇਤੋ।ਤਬਮੈਰੇਖੇਹਦਹੀ

ਬ।ਨਤੀਕਈਸੁਦਾਇਆਦੇਸਿਲੇਕੀ।ਤਬ

ਬਾਬਾਬੋਲਿਆ। ਸਲੋਕੁ॥ ਅਠੀਪਹਰੀਅਠ

ਖੰਡੁਨਾਵਾਖੰਡੁਸਰੀਰੁ।ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਉਨਿਧਿ

ਨਾਮੁਏਕੁਭਾਲਹਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ।ਕਰਮਵੰਤੀ

ਸਾਲਾਹਿਆ।ਨਾਨਕਕਰਿਗੁਰੁਪੀਰੁ॥੧॥ਚਉ

ਥੈਪਹਰਿਸਬਾਹਕੈਸੁਰਤਿਆਉਪਜੈਚਾਉ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥੧॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]

੧੮

ਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ

ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿਜਿ

ਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ

ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀ ਛੁਟੀਨਾਲਿ॥

ਤਬਖੁਸੁਬਾਬਾ ਧਾਨਾਮਗੀਟਮਿਕ ਨਿਹਾਲੁ

ਹੋਇਆਓਥੈਬਚਨੁਤਉਂਕਨਾਉਧਗੀਰੋਹ

ਏਗੁਰੂਗੁਰੂਣੇਗੇਰਧਨਿਆਤਬਹਿਰਮੰਗਣ

ਸੈਰਾਮਣਤਖਾਇਓਮਕੀਏਕਬਚਨੁਤੁ ਧਜ

ਰੈਗੋਤਬਚਉਮਮਟਿਆਤੈਗੁਰੂਆਇਆ

ਹੋਤਓਹਆਧਸਿਖਮੋਇਕਹੀਰੇਅ

ਇਆਆਇਹਗਰੈਬਾਨਹਿਮੁਹਿਦੁ ਦੇਖ

ਇਸੁਤਿਬਾਨਕਥੇਨਾਅਕਗੁਰੂਜੋਗਆਖਿਭੇਟਿਓ
ਤੋਰੇਬਾਨਕਿਆਓਤਬਗੁਰੂਬਾਬਾਬਾਨਕਿਆ
ਇਆਤਦਨੁਆਨਕੀਮੇਰੇਦੈਪੁਛਿਆ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੋਗਾਰੇਤੁਅੰਨ੍ਹਦਸੁਗਦਥ
ਦਤੋਹੋਆਤਚੇਟਿਭਨਥਾਦਤਾਹੋਆਤੇ
ਪਾਣੀਚਦਪੀਦਤੋਹਬਿਨੁਦਸਿਆ
ਬਾਸੁਦੇਸੁਇਆਦਹੋਆਤੇਗੁਰੂਕਨ
ਸੁਦਹੋਆਸੇਤੇਕਿਆਗੁਸੁਪਾਇਆਹੋ
ਜੋਤਾਪੂਤਜੀਆਆਗਦਾਹੋਤਬਗੁਰੂ
ਬਾਬੇਕਿਆਗਗਅਟਕੀਵਾਰਪਉੜੀ
ਮਤਿਗੁਰੂਹੋਇਦਿਆਲਤਾਸਰਧ

ਪ੍ਰਭੁਸੀਐਸਾਮਹਿਮਾਤੇਨਹਿਕਹਿਆਜਾਤਗਾਵਹੁ
ਤ੍ਰਹੁਸੀਐਸਾਮਹਿਮਾਤੇਨਹਿਕਹਿਆਜਾਤ
ਕ੍ਰਿਪਾਗਰਾਸੀਐਸਾਮਹਿਮਾਤੇਨਹਿਕਹਿ
ਆਜਾਤਨਰਿਗਭਸਾਸੀਐਸਾਮਹਿਮਾਤੇਨਹਿ
ਕਹਿਆਜਾਤਾਸਭਕਾਤੇਕਰਤਾਮਹਿਮਾ
ਤੇਨਹਿਕਹਿਆਜਾਤਾਸਕਲਨੀਸਭਾਕਰਤਾ
ਮਹਿਮਾਤੇਨਹਿਕਹਿਆਜਾਤਾਗਧਾਰਿ
ਪਾਹੀਐਸਾਮਹਿਮਾਤੇਨਹਿਕਹਿਆਜਾਤ
ਸਤਿਸਭਾਹੀਐ॥੧॥੧੫॥ ਸਲੋਕਾਸਿਰ
ਖਨਾਇਪੀਖਹਿਸਣਵਾਲੀਨ੍ਰਨਸ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਤਿਸਮਸਰੀ॥ਤੁਤੇਠਆਂਗੁਰਸਾਂਦਰਪਾਂਠ ਸਭ
ਸੋਪਤ੍ਰਦੇਰੈਇਹਾਂਤੁਤੇਠਆਂਗੁਰਗਰਿਕ੍ਰਿਤਸ੍ਰ
ਰਹੀਸਾਂਪਨਾਦਖੀਬਿਲੋਦੇਤਿਤ੍ਰਪਿਆਂਆਰ
ਸਤਗਸਦਪ੍ਰਤਾਪਹਿਸੈਰਗਤਸੋਹੋਗੁਰੂਸ
ਪੁਰਨਾਰੀਆਂਸਭਸਿਖੀਨਾਤੇਰਿਤ੍ਰਖਿਆ
ਟੀਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਪੁਖੇਨਾਦਖਿਨਾਹੀਤਾਂ
ਸਤਚਟਸਿਫਿਦਹ ਟੀ॥॥ਆਗੀਪਾਤਾਂਕਿ
ਰੇਗਸੁਸਤਰੇਜੀਗਤਿਆ ਹੈਂਦਆਂ ਪੇਸੈਰੇ
ਪਉਤ੍ਰਪਾਣੀਕਿਆਤਾਬਿਆਪਣੀਆਪਤੀਕਿਰ
ਸੋਰਿਸਦਿਰਸਭਰਿਹਟੀ॥ਨਾਨਕ

ਤਪਤਿ ਜਾਨੀ ਐਸਾ ਪਤਿਤ ਗਪੈ ਮੀਤਿ ॥੨॥ ਸਭ
ਕੁਝੁ ਕਾਂਖੇ ਦੁਖ ਮੈ ਤੁਝ ਆਂਖਿ ਆ ॥ ਤਾਂ ਆ ਨ ਤੀਸ
ਰਹਣ ਆਂ ਹਿ ਪੇਰੀ ਪਰਿਆ ॥ ਨਾਂਉ ਪਰੀਕੁ
ਹੈ ਆ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨਗਸ ਪਲਿ ॥ ਤਿ ਤੁਸ ਹ
ਨਿਕਿਸ ਮਾਰਿ ਰਹਿਰਿ ਪਾਨਾਂ ਸਗੀ ਦੇਸ ਏਗ
ਵਗਹ ਈ ॥ ਸਾਂ ਪੁਰਗ ॥ ਸਾਂ ਸੁਖੀ ॥ ਤਦੁ ਮੈਰ
ਪੋਹਿ ਨਿਧੀ ਸੈ ਪੁਰਗ ॥ ਮਰਸੀ ॥ ਤਬਪਾਨਾਂ
ਮਗੀ ਦੇਸਿਖਹੁਤ ॥ ਨਾਂਉ ਪਗੀਰ ਹੁਇ ਪਿ
ਕਮੰਤੀ ਉਹੁਨ ਕੀ ਜੋ ਕਿਨ ਹੁਵਏਹ ਗੁਰੁ ਤਰ
ਹੁਖਾਂ ਖਾਂਜੀ ਉਸਿਹੁਗ ਵਏਰ ਗਹੋਤ ਰਹੁਮੈ
ਸੁੰਦਰੁ ਕੀ ਖਗੇਤੀ ਕੈ ਆਪਹਿਰਿ ਕਿਤ ਪੀਗਨ

ਇਤਿ ॥ ਨੋ ਉਨਾ ਗੁਰ ਨੂੰ ਆਦਸੀ ਭਪਰਦਸਾ

ਪਨ ਮਗੀਦੇ ਮਰਦਾ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਦਾ ਇਕ ਪੂਰਾ

ਦੇਆ ॥ ਨਿਮੈਦੇ ਮੀਹਨ ਦਇਪਹਿਆ

ਤਬ ਗਰਸੁ ਆਇਆ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਦਾਨਤ

ਪਾਇਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਪਰਹਿਲੈ ਗਈ

ਆ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਨਿਆ ॥ ਤਬ ਮੈਦੇ ਆਤੇ ਸੀ

ਨ ਏ ਗੈ ਬੋਲਿ ਗੁਰ ਗਇ ॥ ਆਖਿਓ ਨੇ ਦੇਆ

ਮਾੜੇ ਦੀ ਆਤੇ ਤਾ ਕਰਤੇ ਨਹਿ ਲਿਤਾ ਗੋਆ

ਨਿਗੋ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬਾਤ ਪਤੇ ਕਰਤੇ ਨਹਿ ਲਿਦੀ

ਬੇਨਾ ॥ ਤਦ ਸੁਖਿ ਮਸਾਰ ਦੈ ਪਾਇਆ ਇਆ

ਇਤੁ ਮਨ ਇਮਬਦੇ ਨ ਆਸਗ ਗੁਸੁਹਿ

ਮਃ੧॥ ਤ੍ਰੁਟਾ ਅੰਤਰ ਭਗਮਕਾ ਹਿਸੈ ਲੈ ਭਇਆ
ਪਰਮਾਤਮਾ॥ ਕਾਟੀ ਖੜਾ ਪਗਕੀ ਗੁਰਕੀ ਨਿਖ
ਦ ਪਣਾਸੁ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਗਿਆਨ ਦਰਸਾਸੁ
ਰਹਿਆ॥ ਤਪਤਿ ਕੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਇਆ ਗੁਰੁ
ਸੀਤਲੁ ਨਾਮੁ ਦੀਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੁਕਰ ਭਾਗ ਕਾ
ਮਕਾ ਹੋਇ ਨਿਹਕਰਮਾ ਸਗਰ ਤੇ ਕਰਣਚ
ਸਗੁਰਿ ਕੀ ਨਿ ਪਰਮਾ॥੨॥ ਜਬ ਕਾਮਾ ਪਸਗ੍ਰ
ਭਇਆ ਛੂਟਿ ਗਏ ਨਿਗਹਢ ਨ॥ ਤਿਸ ਕੀ
ਆਟਰਿ ਤਿਸੇ ਤੇ ਕੂਟੀ ਅਖਰ ਹਕ ਰੈਸੁ ਟ
ਦਾਣੁ॥੩॥ ਮਹਲਾ ੧ ਮਹਲੁ ਥੇ ਮਹ

ਸਤਗੁਰੁ ਆਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਕੀ ਸਚੁ

ਦੁਖ ਸੋਮਿ ਨਾ ਨਕ ਪਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਤ ਦਰੁ

ਤੁ ਪੇਛਾਣ ਗਾਂਠੀ ॥ ਗਰ ਸੁਰ ਸਤ ਪਹਿ ਗਇਆ ॥

ਰਸ ਹਤ ਪੈ ਨਾ ਹੀ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥

ਤਖ ਆਖਿ ਪੈ ਗੈ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾਂ ਆਖਿ ਸਿਖੁ ਸੁਣੀ ॥

ਸੋ ਗੈ ਸੁਰ ਦਿਕ ਗੁਰ ਤਖ ਸੀ ਹੋ ਪਹਰਿ ਹੀ ॥

ਨਾ ਉਪ ਗਰਹੁ ਹੋ ਆ ॥ ਸੁਰ ਤਿ ਕਉ ਨਿਆ ॥

ਸੁਰ ਤਿ ਭਇਆ ॥ ਬਿਹੁ ਦਸ ਹੋ ਗੁਰ ॥ ਤੁ ਰਾਜੁ

ਖਾਖਾ ਗਦਰ ਗਇਆ ॥ ਸਮੁ ਦਵੀ ਖਰਤ

ਦਿਸਿਉ ਸਲੋ ਕੁ ਪੋਰਿ ਪਾਇਆ [illegible] ਸਤੁਰ ਦਿਖ [illegible] ॥

ਤਖ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਹਿਬ ਗਈ ਆ ॥ ਤਖ ਸਸਰ

ਸਬਠ ਦੁਵਾਰੇ ਦੇਖਿਸਰਬਿਸਣਾਮੁਪਾਇਆਆਖਿ
ਓਸੁਸਣਾਸਾਆਣੇਦਰਗਹੈਸੁ॥ਤਖਖਾਂਥੋਦਖ
ਕੁਰਿਤਾਆਖਿਓਸੁਆਣੇਦਸਸਣਾਸ॥ਸਖ
ਤੁਸਬਰਾਂਦਵਾਰੇਨੁਗਸੀ॥ਤਖਦਸਤਪੈਸੀਣੇ
ਦਰਿਥੋਹਿਗਇਆ॥ਤਖਸਖਸਬਠਦਵਾਰੇ
ਆਖਿਆ॥ਨਦਰਗਹੈਸਾ॥ਰਣੁਸਸੰਦੂਰ
ਸੈਣੁਦਰਿਆਂਦੁਠਾ॥ਤਖਖਥੋਆਖਿਆਸਖੁ
ਸਬਠਦਵਾਰੇ॥ਦਰੈਸੈਣੁਦਸਰੇਨੁਦਫੁਨਰ
ਰਿਭੀਆਇਓ॥ਤਖਸਖੁਸਬਰਾਂਦਵਾਰੇਆਖਿਆ॥
ਗਨਦਇਦਰਿਨਿਇਦਸੁਨਗਨਰਰਿਆਇਆ॥
ਤਖਖਾਂਥੋਆਖਿਆਦਾਂਠਿਓਸਦੀਖਖਰਿਣੇ

ਆਉ ।। ਤਬ ਮਪਤ੍ਰ ਮਬਠ ਦਦੇ ਆਖਿਆ ਕਰਤੂ ਠੇਦੇ
ਤਬ ਮਪਤ੍ਰ ਮਬਠ ਦਦੀ ਮਨਾਣੇ ਮਸੈਦ੍ਰ ਹੋਇ ਲਿਖ
ਇਆ ਪਿਰ ਦੇ ਪੇਤਦਾ ਜਾਇ ਨਿ ਰਹਿਆ ਜਾਦੇ
ਪੇਤ ਇਹੁ ਸੁਨਾ ਗੈ ।। ਤਬ ਮਪਤ੍ਰ ਮਬਠ ਦਦੀ
ਉਮੇ ਗਇਆ ਆਗੇ ਜਾਇ ਦੇਤ੍ਰਾ ਬੀਸ ਮਸਦੇ ਬੇਠੇ
ਹੁਨਿ ।। ਉਮੇ ਜਾਇ ਸਲਾਮ ਪਾਇਉ ਸੁਨਾ ਸਸੇਤ
ਪੁਜਾਇ ਰਹੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਜਬ ਤਪ ਟੀਤ
ਬਹਿਰੀ ਸਭੇਡੇ ਪਾਇ ਦਿਆ ਸੇ ਤੇ ਉਠ ਗਏ
ਦਉਪਾਰ ਫਰੀ ਗਪਾ ਪਾਣਾ ਜਾਗ ਸਠ ਗ
ਪੁਜਾਇ ਰੀ ਘੀਰ ਗੀਰਗਦੇ ਗੈਤਾ ਜਬ ਰੀ
ਨਾ ਰਹਿਆ ਤਬ ਮਰਹੂ ਤਬੀ ਸਸਦੇ ਜਾਣਦੇ

ਸੋ।ਤਖਤਅਖਤੁਅਖਤੁਏਦਾਉਤੁਇ।ਕੀ
ਉਸੇਹੀਸਇਆ।ਦਖਪਤੁਸੁਇ।ਜਇਆ
ਤਖਤਿਤੁਬੈਠਿਸਆਇ।ਕਣਿਆ।ਨਿ
ਇਉਤੁ।ਸਾਤੁਖੀ।ਤਖਅਖਤੁਅਖਤੁ
ਏਦੇਪੁਰਾਇਆਸੋਹਮਪੇਦਕੀਤਾ।ਇ
ਇਤੁਖਿਸਾਸੈਪਇਆ।ਨੁਖੈ।ਤਖ
ਨਿਸਾਂਤੁਖੈਤੇਸਹਿਸਇਆ।ਦਖਾਂਇ
ਪਈਤਖਉਇਸਾਦਿਨਿਆਇਆ
ਇਸਤਿਇਕੇਨਸੋ।ਤਖਆਸਾਸਤਪ
ਦਉਤੇਸੇ।ਨਾਹੀ।ਤਖਾਤਿਕੀਪਰੀ

ਰਮੁਦਾਇਦਸਿਰਉਰਗਏਰੇਗਏਹਾਸਧਮ

ਬਸੰਤਲੀਤੇਧਰਿਉਅਰਦਾਇਸਿਦਣੇਰੇ

ਗੋਪਾਲਤੁਧਮਮਤ੍ਰੁਮਧਉਦਾਦਿਓਹਦਿ

ਲੀਓਖੈਰਹਿਆਤਧਓਹੁਅਮ੍ਰਦੁਓਹਿਗ

ਏਹਾਸਧਤ੍ਰੁਮਗਦਿਹਿਓਆਤਧਓਹੁਮੁ

ਹਾਗਣਿਗਾਦੁਹਿਸਾਤਧਮਮਤ੍ਰੁਮਧੁ

ਉਦਾਦੀਲੀਹਆਸਦੇਆਖਿਆਮੁਸਰੈ

ਖੇਹਿਆਮਾਹਾਗੁਰੁਓਹਿਤਰਹਿਗਇਆ

ਅਧਤ੍ਰਾਗਦੁਹ

ਸਧਰਤਿਮਏਤਬਲੀਓਹਅਰਦਆ

ਦਿਹਾਰਤਇਰਦਮਿਹਿਖੇਹਾਤਧਇਹਿ

ਪਾਣੀਆਗਸਤੇਉਤੇਮੇਗਨਾਹੀ॥ਤਰਲਉਤੁਨਾਜਾਗ
ਆਖਿਆਸੋਰਿਸਿਬਰਬਪਤਪੁਰਾਇਕੇਰੀਤਉ
ਇਕੁਪਾਇਆਹੈ॥ਤਬਆਪਇਕੋਹੀਏਗਦੁ
ਦਾੜਰਗਣਿਪੁਛਿਆ॥ਤਬਅਪਣੂਅਬਤਾਦ
ਰੀਆਖਿਆਸੋਮੈਬੇਹਿਘਾਆਤੈਅਨਗਰ
ਖਿਆਹੈ॥ਤਬਓਨਾਅਗਰਾਪੁਛਿਆਇਰ
ਏਦਮਤੇਗਨਾਉਦਿਆਹੈ॥ਤਬਅਪਣੂਅ
ਬਤਾਦਰੀਆਖਿਆਆਮੇਗਨਾਉਅਪਣੂਮ
ਬਤਾਦਰੀਪਾਭੁਹੈ॥ਤਬਓਨਾਅਗਰਾਆ
ਖਿਆਇਰਾਏਦਮਣੈਬੈਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਕੀਠਉਛਡਿਨਾਹੀ॥ਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹਦੀ

ਸਾਹਿਬਿ ਸੇ ਹਰੇ ਹੋਆ ਅਤੈ ਮੁਰਦਾ ਇਕੇ ਗਾਹਕ
ਦੇਖਿ ਨਿਵਡੇ ਹੋਆ ਅਤੈ ਪੀਰ ਪਾਤਸਾਹ ਕਾ ਸਿਰੁ
ਰੁਕਾ ਹੋਆ ਤਬ ਮਸਪਤ੍ਰ ਮਖਦੂਮ ਬਹਾਉਦੀ ਸਣ
ਮਾਆ ਜੋ ਕਰਕਰਾਮਾਤਿ ਕੈ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਦਾ ਨਾਉ ਇਸ
ਗਹਿਆ ਆਇਆ ਇਸੁ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਮਸੂ ਹਿੰਦੂ ਪ
ਇਤੁ ਸਾ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਪੀਰ ਕਹਿ ਬੈਠਾ ਪਰੁ
ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਆਖਿ ਪਤਰ ਇ ਨਰੁ
ਗੀਆ ਤੁ ਹਿੰਦੂ ਬੈਠਾ ਰਹਿਆ ਆਦਾਇ ਨਾਲ
ਗਾਲ ਤਹੀਆ ਤਾਂ ਉਤ ਸਾਰ ਭੀਆ ਇਤ
ਬਰ ਆਈ ਤਾਂ ਮਸਮੁਰ ਦੂ ਹਿੰਦੂ ਬੈਠਾ ਹੋਆ ਤਬ

ਤੁਮਘਰਹਦਰੀ॥ਕ੍ਰਿਸਆਸੋ॥ਤੁਸਭਰਭ੍ਰਦਰਾਏ

ਦੈਹੋ॥ਤੇਰਿਆਦਸਾਦਸਾਰਕਾਤੁਨੂੰਤਾਏ

ਆਇਪਾਹੁਣਿਆਹਾ॥ਤਕਘਾਕਕੋਇਆਇ

ਸਾਇਕੁ॥ਜਿਸੁਖਿਣਹਸਰਿਦਸੇਕਗਤੀ

ਮਿਣਾਕਿਸਹਿਮਾ॥ਜਿਨਿਖਸਣਹਰੁ

ਏਹਿਕਰਸੀਜਗਾਨੈਣਾ॥੧॥ਤਕਘਾਘਾਕ

ਰਿਆਆ॥ਸਿਖਤਿਆਸਪਤੁਸਘਹਦਰੀ

ਰਸਕਹਗਹੋ॥ਕਿਸੈਨਸਾਦਸਾਗਨੀ

ਹੋਸੋਕਿਸੈਕਕੀ॥ਤਦਹੁਸਪਤੁਸਕ

ਨੈਦਰੀਆਇਪੀਰਤੁਸੋਰਿਤੁਸਨਲਿ

ਜਬਤੇਤੁਮਆਗਮਨੀਗਮਹਿਰਿਆ॥ਮਃ੧॥ਅਵਰਪੁਰਖਿ
ਪੁਰਖਿਵੈਸਨਾਨਿਤਚਲਣੈਦੀਪਿਆ॥ਸਚੁ
ਤਾਪਰਤਾਸੋਐਤਾਗਠੈਨਿਠਚਣੁਲੇਰਾ॥੧॥
ਤੁਨੀਆਵੈਸੈਮੁਰਾਸੋ॥ਕਹਿਮਿਟਕੁਰਗ
ਸੋਅਰਚੁਥਾਪੋਠੁਣਿਗਿਰਠੁਨਾਸੋ॥ਰਠੁ॥
ਸੁਗੀਤਆਸਤੁਕਗਿਥੈਠੈਮੁਣੇਤਾਥੈਠੈ
ਮੁਕਮਾਪੰਡਤਦਮਸੈਪੈਬੀਆਨਿਪਭ
ਗਿਦੇਦਆਮਬਾਨਾ॥ਮੁਗਸਿਪਗਟੁਗੀ
ਪਥਮੁਨਿਜਨਾਸੈਬਾਮੀਗਮਣੇਗਾਟਹਿ
ਤੁਰਤੁਚਾਕਹਿਗਸੈਆਦਗਾਭਿਚਣੇਟ
ਹਗਾ॥੨॥ਸਣੇਤਾਨਾਸਾਨਾਸਣੁਕਹੇ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਸਉਦੁਏਆਪਹਿਰਿਗਇਆ॥ਆਗੇਮਹਿੰਦੂ
ਅਤੈਗੁਰਬੁ॥ਨਾਬੋਲੈਨਸਾ॥ਤਬਮਹਿੰਦੂਕਹਿ
ਨਦੇਸਿਕਹਿਆਸਿਖੁਨਸੁ॥ਗੁਰਬੁ॥ਨਾਬੋਲੈਖੁ
ਕਖਣੁਆਹੈਨਾਹੋਣਗੈਖੁਹਿਗਿ॥ਤਬਗੁਰ
ਬ॥ਨਾਬੋਲਿਆਸਿਖਿਆਜੀਖੁ॥ਨਾਨੁਹੋ॥ਤਬ
ਬਾਬਾਜੀਉਠਿਗਇਆ॥ਆਏਸੁਆਏਸੁ
ਕਹਿਕੈਚੈਣਿਗਇਆ॥ਤਬਮਹਿੰਦੂਪੁਛਿ
ਆ॥ਸਿਖੁ॥ਨਾਹੋਸੀਸਾਰੁਸਾਲੂਕੇ
ਹਕਨਿਹੋਇਭਰਿਪਿਰਗੀਆ॥ਤਰਿਹੈ
ਤਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆਸਚੁ॥ਗੁਰਗੁਰੂ
ਹੋਹਿਰਿਆਸਿ॥ਸਿੰਤੁਜਹਿਦੂਸਹਿਰ

ਦਾਸਨਾਨਕੁਕਰਣੀਐ ਦਰਗੀਤਹਿਨਾਨਕੁਕਵਦਾਨ

ਣਾਸਿਸੁਨਹਿਕਾਰਹਿਹਿਰਿਰਿਉਹਿਦਾਸੀਸ

ਨੁਕੇਦੀਆਹਿਨੇਣਾ॥੧॥ਕਿਨਿਬਿਧਿਸਗਨੁਤ

ਗੀਐ॥ਜੀਬਹਿਆਜੀਸਗੀਐ॥ਗਣੁਉ॥ ਨ

ਪੁਨਗਵਾਜੋਰਿਪੁਰਖਵਾਣੋਆਸਅਦੇਸਨੁ

ਇਪਟਜਣੈ॥ਆਇਆਜਣਪਾਈਪਾਵੈਖ

ਨੁਬੈਪਿਆਸਤਕੈਆਸਹਿਪੁਗਪੁਰਣਾ॥੨॥ਕੇ

ਤੇਨਾਸਤੇਗਾਈਤੁਨਜਾਣਿਆ ਤੁਅਸਨਿਨ

ਗੀਆਵਰਣਗਾਉਚਾਨਣੀਕਣਨਾਸਨਸਉ

ਸਣਨਾ ਆਪੇਜਾਣਿਆਖਿਕੇਗਾ॥੩॥ਜਬ

ਨਗਆਸਅਦੇਸਾਤਬਣੀਕਿਉਕਰਿਹਿ

ਇਕੁਵਰੈਹੋਆਸਾਭੀਤਰਿਰਹੈਹਿਰਸਾਤਉਨਾਨ

ਰਏਵੈਏਕੁਸਿਹੈਗੋ॥ਗਇਤੁਵਿਧਿਸਾਗਰੁਤਗੀਐ॥

ਜੀਵਦਿਆਪਿਵਸਗੀਐ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਜਰੀ॥੧॥ਤਿ

ਤ੍ਰਸਹਿਸਖਡਹਆ॥ਗਰਗਸਵਗੀਇਕਿਮਃ੧॥

ਸੁਰਤਿਸਖੜਸੁਰਤਿਸਾਖੀਸੇਰੀਸਿਫਦਵੈ

ਲੋਭੁਸਣੇਈਪਤੁਝੁਣੀਸਰਣਵੈਤਾਈਰਿ

ਸਆਨਾਸੁਪਣੁਈ॥੧॥ਬਾਬਾਗੁਰਸਤਾਗੋਗ

ਗਸੁਸਿਕਿਨਿਗਇਉਹਰੀਕਰਤੁਬਾਗਨਾਏ

ਗੋਗਹਉ॥ਪਾਣੈਪਉਸੁਘਾਨਖਧਿਗਸਚੈ

ਤਸੁਗਤੁਸੁਸਦੀਵੈ॥ਸਰਣਜੀਦਣਵਉ

ਪਰਤੀਰੀਨੀਏਤੇਗਣਤੇਰਇਸਗਅ॥

ਜਿਧਨਧਰਮੁਰੋਗੀਰੋਗਮਧੀਰਪ੍ਰਮਥਖੁਤੇ

ਸੇਨਾਮੁਭਿਸੇਤਾਕੀਗਤਿਆਖਾਤਾਮਨੁਮੇਦੁਕਗੇ॥੨॥

ਕਾਗਦੁਪ੍ਰੇਮੁਡੁਗਨੈਪਿਗਤਮੇਗੋਸੈਮੇਪਾਈਕ

ਦਾਸੁਗਨੈਆਮੈਕੇਗਤਭਿਤਨਿਜਨਨਾਸ

ਤੀਨਿਜਮੈਕਿਆਕਗੋਆਮਾਤਥਖਗਿਮਹਿਦੂ

ਬੀਤਿਆਆਅਭਿਠਮੁਨਾਨਕਜੋਗੁਨੈਜੋਡੇਨੈ

(ਥਪਤ — interlinear addition above line)

ਤੇਗਨੈਾਤਦੁਜਾਣੁਮੁਆਣਤਗਨੀਤਰਨੁ

ਗੁਰੁਬੀਤਿਆਆਮਖਦੁਆਗੁਰਮਕਣੀਹਿਰਿਆ:॥੧॥

ਮੁਹਿਮਹਿਦੂਨਾਨੁਕੈਬੋਿਾਦਮਿਗਤਿਪਰਿ

ਕਰੇਨਨੀਡੈਨੈਾਐਮੀਤੁਗਤਿਸੈਗਕਤੁਪਾਏ॥

ਆਪਿਤੈਮਗਨੈਤੁਣੇਤੈਗਾਪਾਮੈਅਉ

ਪ੍ਰਭੁ ਸੈਸੀ ਸਰਣਿ ਪਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰੁ ਨਿਸਮਾਇ
ਸਮਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਭਾਉ ਭ੍ਰਮ ਗਤਿ ਭੇਦ ਜੋਤਿ
ਵਸੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਸਤਿਆ ਸੁਣੋ॥ ਪਿਆ ਨਾਮੁ ਪੰਨ
ਇਆ ਸਭੁ ਪਾਏ॥ ਸਹਜਿ ਨਸਿਤਾਰੀ ਚਿਤ੍ਰ ਜਾਵੈ॥
ਨਾ ਨਾਮੁ ਵੇਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਣੀ॥ ਸੁਣਿ ਸਦਿ ਦੁਆਰ
ਪ੍ਰਨੀਸਣੀ॥ ਆਸਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਮੁ ਵਣਾਏ॥ ਤਾ ਨਿ
ਰਹਿਨਾ ਨਕਕ ਗਤੇ ਕਰਣਿ ਪਾਏ॥੨॥ ਪੜ੍ਹ ਦੇਖੀ ਨ
ਨਕ ਅਗਮ ਸੁਣੀ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਰੀਸ ਸਿਧਿ
ਜਾਏ॥ ਰਖਿਆ ਚਾਹੁ ਤੇਜਾ ਨੁ ਆਪਿ॥ ਵਿਆ ਸ੍ਰ
ਸਾ ਨਰੀ ਸੇ ਥੈ ਪਾਇ॥੪॥੩॥ ਤ ਕਰੀਰ ਸਾਨ
ਖਵੇ ਨਤੀ ਰੀਤੀ॥ ਆਖਿ ਉਮ੍ਰਿਤ ਰਾਗੁ ਰਸੀਗ

ਤੁ ਸਤੀਗੁਰੂ ਗਸਿ ਹੈ ਤਾ ਆਇ ਜਗਾਇ ਦਿਤਾਨੀਆ ਏਹੁ

ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕੁ ਕਰਨ ਗੋਰਖ ਨਾਥ

ਤਬ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਾ ਕਉਣੁ ਹੈ

ਜੀ ਤੁਸਾ ਕੇਹਾ ਖੇ ਨ ਖੁਰ ਖੋਜ ਪਾਇਆ ਕਉਣੁ ਹੈ ਜੀ ਤੁਸਾ

ਗੁਰੁ ਜੀ ਤੁਸਾ ਕੇ ਆਗਤੇ ਪੈਰੁ ਹੈ ਦਿਤਾ ਤਬ ਬਾਬੇ

ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਹੋਇਆ ਤਰਨ ਬਾਬਾ ਕਹਿਦਾ ਗਿ

ਆ ਗੋਸਟਿ ਅਹਿੰਦੂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਕ

ਲੀ ਮਧੇ ਦਾਦਰਾ ਤਪੇ ਜਤਿ ਖਾਇਆ ਕਲਿ ਹੁਣ ਹਨ

ਜੁਗ ਤਬ ਸਿਧ ਨਾਦੀ ਪਰੀ ਸੁਗਤਿ ਹੋਈ ਤਾ ਜ

ਇ ਸਮੁੰਦੂ ਆਸ ਗਾਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਦੂ ਹੋਈ ਤਬ

ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਇਹ ਆਸ ਗਾਨ ਸਮੁੰਦੂ ਕਿਉ ਕਰ

ਭਿਤਗੋਸੈਲੋਧਿਆਅੰਤਰਦਹੁਸਿਖਾਂਦੇਨਤਾਕਰਤ

ਮੈਦੇਅਤੇਮੀਹਿਆਖਿਆਜੀਤੇਗਹੁਕਮਨਾਮੋ

ਪਹਿਰਤਗਨਿਤਬਗੁਰੂਬੋਲਿਆਆਖਿਓਸੁ

ਜੋਏਹੁਸੋਰਿਕਪੜਦੇਆਵਹੁਆਸਤਿਨਾਮੁਕ

ਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ

ਅਜੂਨੀਸੈਭੰਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਬਬ

ਾਬਾਬੋਲਿਆਆਖਿਓਸੁਜਿਸੁਸਿਖਪੜਦੇਸੁਣਿਏਹੁ

ਸਾਲਿਕੁਉਧਰੇਗਾਅਤੇਉਹੁਪੜਦਾਜਾਂਦੇਗਾ

ਅਤੇਹੁਸਾਦੇਸੁਵਿਰੁਜੀਤਨਾਸੁਦੇਗੀਤਿਤਨਾ

ਸਕਲਕੁਦੇਜਾਨੁਪਰਿਲੰਘੇਗੀਤਬਬਾਬਿਆ

ਪੋਥੀਪਹਿਲੇਆਖਿਓਜੀਤੀਜਿਸਨੂੰਤੁਪਕ

ਦੇਹਿ ਸਾਨੂ ਪਾਇਓ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇ ਗਏ ਸਾਸਿ
ਪਲਟੀ ਪਸਿਦਾ ਨਾਲਿ ਸਦੇ ਵੈਗਇਆ ਸਦੈ
ਵਾਇ ਬਸੇ ਰਖੀਆ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਪਾਇ ਗੁਤਬ
ਰਸੋਇ ਓ ਨਾਲਿ ਵਾ ਨਾਓ ਤੇ ਖਾ ਬਾਗੁ ਸੁਰਾਪ
ਇਆ ਬਾਸੈ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਫੁਲ ਵੈਸੇ ਫੁਲੁ
ਪਇਆ ਪਤਾ ਵੈਸੇ ਪਤੁ ਪਇਆ ਫਲ ਵੈਸੇ
ਫਲੁ ਪਇਆ ਤਬ ਅਘੋਰ ਬਗ ਦਾ ਨੁਰਖੈ
ਤਾ ਬਾਗੁ ਬਰਸਾਵਾ ਸੁਰਾ ਪਇਆ ਬਾਸੈ ਹਰਿ
ਆ ਹੋਆ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਹੁਰਿ ਦਾਇ ਅਬਾਇ ਗਏ
ਸਿਦਾ ਨਾਲਿ ਪਾਸਿ ਕੀਤੀਆ ਸਾਲਾਹਿ ਓਸੁ
ਤੀ ਬਾ ਹਰਿਆ ਓ ਇਦਸ ਫਕੀਰ ਕੇ ਬੇਚਹਿ

ਗਾਲਿਬਹੁਤੁਹਸਿਆਤੁਆਹੋਤਬਬਾਬੇਕੈਸਿਦਾਕਿਰੋ

ਗੀਆਭੇਦੀਆਆਮਦਸਮਦੀਆਆਮਦਸਮਦੀਆ

ਆਖਿਨਿਗੜਿਤੇਗੀਆਆਕਗਹਿਆਨੇਕਰਗਰਗ

ਕੀਤਾਤਬਬਾਬੇਬੋਲਿਨਨਾਹੀਪਿਆਨਹਦਿ

ਤੇਗਹਿਆਤਬਪਿਦੁਹੁਗਤਾਂਮਿਲਿਨਭੁਆਏ

ਆਆਆਖਿਕੈਤੇਗਾਮੁਦੁਹਿਆਆਖਿਨਮਹੁਮ

ਟੀਤਗਾਨਾਮੁਹਿਆਹੋਕਦਦਤਾਤਿਹੈਤੁਮਰੇ

ਗੀਹਉਕਿਗਪਾਕਗੀਐਤਾਂਭੀਤਰਿਮਹਿਲੇ

ਰਾਣਹੁਤਬਬਾਬੇਬੋਲਿਆਮਬਡਾਗੁ

ਆਹੁਹਿਲਿਮਃ॥ਗੁਸੀਂਟੀਤੇਗਾਕਹਨਾਮੁਕੈਸੀ

ਤਾਤੀਆਨਹਲੇਹੁਤਾਂਭੀਤਰਿਮਗਲਿਬੁਰੇਦ

ਤਿਸੁ ਕੇ ਘਟਿ ਨਿਮਤੀ ॥ ਨਾਉ ਦਿਸੈ ਗੁਰ ਕਿਆ ਨਿ
ਰਆਂ ਇਉ ਤਾਰ ਦੁਪੈ ਓਨਾ ਓਂ ਨੈ ਰਤੀ ॥ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਨਾ ਭ੍ਰਮ ਦਾ ਮਰੁ ਸੰ ਨੈ ਸ ਨਾ ਮਮਾਏ
ਨਤਿ ਕੀਤੀ ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਗਦੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁਸ ਕੁ
ਣ ਸਾਨੂ ਨਉ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਪਉੜੀ ਦੁਤੀ ਕਹਿਓ
ਆ ॥ ਕਿਉ ਸਾਨੂ ਕਰੁ ਣ ਮਗਿਆ ਨਾਇ ਸਨਾ ਨਾ ਤ
ਰਿਨਾ ਦੁਪੁਰੈ ਪਤੀ ॥ ਬਹਿ ਨਾਮੁ ਬੈਰੇ ਨਾ ਨਾਉ
ਦਿਖ ਦਰ ਬੇਰਾਂ ਦੇਤੀ ॥੨॥ ਤਬ ਪਿਰਿ ਨਾਦੇ ਪੁ
ਛਿਆ ਜੀ ਤੁਸ ਪਰੀ ਨਉ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਤੇ
ਜੀ ਪਉੜੀ ਕਹਿਆ ॥ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ
ਤੁਧੁ ਕੰਮ ਨੁ ਨਾ ਮੁਆਜਦਾ ਜੀ ॥ ਤੂ ਦਾਉ

ਰੁਸਤਨਾਸਿਰਿਦ੍ਰਸਨਾਂਸੇਬਹੁਰਤੀ॥੩॥ਨੈਦੈਸੁ
ਸਮਾਤਿਰਸੁਨਥੇਕੁਸੋਬੁਝੈਜਿਸੁਦਿਨੀਆਦ
ਿਗੁਤੀ॥ਸਬਦੁਦਸਾਇਭਰਮੁਚੁਕਾਇਮ
ਨਾਸੇਦੁਰਮਤਿਨਹੁਸਤੀ॥॥ਤਬਸੇਜਿਦਾ
ਤਿਮੁਕਿਆਨੀਤੁਸਸੇਸਮਨਾਸਰਗੁਤ
ਨਹੁਕਬੇਖੀਲਿਆ॥ਪਉਣੀ॥ਮਨਦੀ॥ਜਿਮ
ਰਿਸਸਨੁਸਸਨਮਭਿਸੋਸਖੁਤਾਕਾਸਸਮਸੁ
ਮੁਕਿਦਾਮੀ॥ਜੁਸਪਸਮਾਦਿਬਾਨਿਸਿਪਤਈ
ਕਤਨਾਨਕਭਇਆਉਦਾਮੀ॥੫॥ਨਬਰੁ
ਰੁਤਸੁਪਾਇਆ॥ਤਸਾਨਾਆਇਪੈਸੀਮਇਆ॥

ਬੋਗਤੀਬੀਤੀਆ ਸ੍ਰਾ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ
ਮਨਿਬਰਿਕੈ ਪਾਇਚਲੇਨਾਉ ਤਬਬਾਬੇ
ਆਖਿਆ ਜੋ ਸੈਪਿਆਦਾ ਨਾਨੀਚਾਰ
ਦਾਤਾਰਾਹੁਗਸੈ ਸਿਫ ਨਬੀ ਆਖਿਆ
ਸੀਤੇਗਦਿਤਾ ਸਭਕਿਛੁਨਾ ਹੁਕਮੁ
ਹੋਇਤਾਸੋ ਦੇਹੁ ਸੀਚਰੀ ਸੋਆਤੇ
ਸੀਤਸਤੇਹੋਇਦਸਰੀ ਸੋ ਤਬਗੁਰੂ
ਬੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਹੋਗਦਾਆ ਸੀਸ ਨਾਸ
ਦੇਆਸਦਾਗੀਰਗਦੇਹਾ ਤਬਗਜੋਆ
ਖਿਆ ਦੀਸਾ ਨਾ ਸਭੋ ਖਰਤ ਨਹਿ ॥

ਚੜਿ ਚਲੀਐ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ॥
ਓ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੁਮ ਅਜੇ ਹੈ ਸੋ ਮਰਦਾਨਾ ਬੁਢਿ
ਤੇ ਠੇ ਹੋਏ ਐਤੇ ॥ ਮਰਦਾ ਮਰਦਾ ਨ ਹੋਆ ॥ ਫਿ
ਕਰੀ ਪਿਛਹੁ ਪਰਿ ਚਲਣਾ ॥ ਤਬ ਮਰਦੇ ਆਖਿ
ਆ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਤੇ ਮਰੀਤਾ ਮਰਦਾ ਸੋ ਹੋਆ ਕੇ
ਹਿ ਚਲੀਐ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਾਮਰਦੇ ਕੀ ਪਿਛਹੁ
ਪਰਿ ਚੜਿਆ ॥ ਤਬ ਬਾਣੇ ਕਾਣੇ ਗੋ ਆਖਿ
ਸੋ ਮਰਦਾ ਕਮਣਾ ਠਿਆ ਹੋਆ ॥ ਤਬ ਕਢਿ ਕਰਿ
ਮਰਿਆ ॥ ਤਾ ਫਿ ਬੈਣਾ ॥ ਤਬ ਮ ... ਚੰਦਰ
ਲਾਆ ਤੇ ਮਰਦਾ ਸਿਹ ॥ ਤਬ ਸੋਹੁ

ਦੇਹੈ ਧਾਲ ਗੋਬੇ ॥ ਤੀਕ ਗਲਿ ॥ ਦੇਜੀਪ
ਗ ਮਾਣਦਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ॥ ਤਦਹੁ ਬਾਬੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੇਹਮਾ ਗੋਬਗੁਰੂ ਹੈ ॥ ਤਬ ਗੋਸਾਂ
ਖਿਆ ਜੀਆ ਮਾਫ ਭਣਾ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਹੈ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਅਖਿਆ ਸੋਆ ॥ ਫਕਾ ਮਾਮਹੁ ਹੈ
ਤਾ ਆਹੁਕ ਗਾ ॥ ਤਬ ਗੁਰਸਿਖ ਦੇ ॥ ਭਿਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਤੇਗਾ ਮਰਦਾਨਾ ਆਦਮੀ ਭੀ ਬਹੁਤੁ
ਹੋਈ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ॥ ਹੋਮਜਾ ਉਹੁ ਆ
ਦਮੀ ਹੋਏ ਹੈ ਜੋ ਗੁਸੈ ਪਹਿਰਿ ਦੇ ਹੋਏ ਹੈ
ਆ ਤੇਰਾ ਰਜਾਇ ਹੋਇਆ ਤੇ ਬਾਗ ਹਉਕਾ

ਦਾਹੈਦੇਖੈਸਰਾਅਮੁਆਨਹੁਕਰਮਣਾਤ
ਧਰਸਾਅਤੇਗਈਸਿਤਾਵੈ।ਨਹੋਤ
ਬਰਸੈਆਖਿਆਨੋਪਾਮੇਸਰਕੀਸੇਰਿ
ਮੇਰਸੋਏਪਰਿਪੂਰੈਨੋਤਾਗਈਕਹਿਆ॥
ਤੇਰਕਨਸਿਖੁਤਿਚਕਰਿਏਦੈਗਾਸਧ
ਨੁਸਮਾਅਨੁਪੁਰੀਜੋਤਿਸਧਨੁਨੁਸੀਤੀ
ਜੋਤਾਪੁਣਦੈਦੋਆਤੇਹਿਮੈਨਹਿਚਨੇ
ਜੋਤਧਰਈਆਖਿਆਨੋਗਸਾਆਮਨੁਪ
ਕਿਤਾਹਿਰਿਪੁਣਨੁਸਮਕਸਾ।ਸੁਪਈ
ਦੇਮੀਤਧਸਾ।ਸੁਪਈਦੇਮੀਸਾਧਰੇ

ਮਨਿਤਾਖਾਰਨੁਧਰਮਾਰਾਂਨੈਆਂਨੋਤਬਰਾਂ

ਜੈਕਨਿਆ ਵੇਦਤੇਗਾਮਗੀਰਗੁਰੁਕੇਕ

ਮਿਆ ਵਦਾ ਨੋਤਗੀਕਿਆਮਨਮਾ ਨੋਤ੍ਰਾ

ਦੁਕਰਾ ਖੀਨਿਆਪਿਤਾ ਜੀਇਮਤੇਕਿਆ

ਭਣਾ ਨੋਜੈ ਮੇਗਾਮਗੈਰੁਗੁਦੇਕੈਮਿਆ

ਵੈਤਬਗਾ ਜੈਆਖਿਆ ਜੋਇਮਨੁਮਤਏ

ਗਈਵੁਕੀਤੋਨੈਨੈਨਿਾਇਮਕੀਇਮ

ਰੀਭੀਪੁਫੀਚਾਨੀਔਤਬਗਾ ਸੈਅਤੇਗ

ਜਾਇਨੁਨੈਪਾਮਥੋਨੋਤਬਾਜਾਖੀਨਿ

ਆਾਆਖਿਓਮ੍ਰਥੇਟੀਤੇਗਭਗਤਕਾਮ

ਗੀਗੁਰਗੁਦੇਵਜੀਆਂਦੰਦਾਹੋਤੇਗੀਵਿਆ
ਗਦਾਇਹੋਹੋਤਬਚਨਹਣਫੁਰੀਬੋਲਾਮਿਤ
ਸੀਏਸਦਾਸਗੀਗੁਰਗੁਦੇਵਜੀਆਂਦੇ
ਅਤੇਸੇਗਗੋਤੇਪਾਗੁਰੁਨੁਪਹਿਤੋਦੇਪਿਸ
ਤੇਹੋਕੇਕਿਆਭਲਾਹੋਤਬਚਾਗੁਰੁਸ
ਸਿਆਇਸਏਤੇਹੋਤਬਗਦਾਸਿਖਨਾਭ
ਬੋਲਿਆਆਖਿਨਸੁਜੀਏਹਾਫੁਕਾਹ
ਸਤੁਹੋਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਹੋਗਦਾਇਹ
ਸੇਗਵੀਸਨਾਹਾਪਰਮਾਤਾਇਸਕੀਵੈ
ਹਪਕਫੁਆਤੇਇਸਕੀਇਸਦੇਪੈਗਮ

ਕਹੈਸਾ ਆਤੈ ਤ੍ਰੁਸ਼ੈ ਦ੍ਰਰੀ ਏਕਹਿ ਸਬਦਿ ਕਰਦਿ
ਤਾ ਮੋਰ ਏਸਿ ਨੋ ਤਬਰਾ ਏਸੋ ਸਿਖੁ ਰ ਕਿਰਤੁ
ਰਾ ਪੁਕਮ੍ਰ ਮੋਨਿ ਆਾ ਹਖਿ ਦ੍ਰਰੀ ਏਕਹਿ ਕੇ
ਏ ਸਬਦਿ ਕੀਤਾ ਗਿਨਿ ਕਹਿਆ ਟਿਆ ਰੈ
ਮਿਆਾ ਤਬ ਕਬਾ ਕੀਤਿਆ ਹਰ ਸਾਤਮੋ
ਤੈ ਨੋ ਆ ਖੀ ਮੀ ਟਿ ਕਹਿ ਵਹਨੁ ਕ੍ਰਆ ਖਿਕ
ਗਿਤੁਹਿ ਪਾ ਫੁਨੁ ਤਬਰ ਸਾ ਅਤੈ ਰ ਟੈ ਆਤੈ
ਰ ਸੇਵੀ ਨੁ ਹੰਤਿ ਹਾ ਆ ਖੀ ਮੀ ਟੋ ਆ ਛੁ
ਗੁ ਕਹਿ ਕੇ ਸਾ ਮੁਹਿ ਮਾ ਟਿਆ ਤ ਆ ਰ ਕੇ ਨੈ
ਨਿ ਮ ਰ ਸਾ ਆ ਖੀ ਖਿ ਲਨਿ ਤਾ ਰੁ ਕਬਾ

ਨਹੀ ਤਬ ਗਸਾਧਿਆ ਕਣੁ ਠਉਗਇਆ
ਉਠਿਆ ਨੁ ਮਕਹਿਆ ਸਾ ਪੈ ਗਤੇ ਉਬਾਹਰ
ਸਿਰ ਤੇ ਨੇ ਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹਿ ਗੇ ਤਬ
ਬਾਹਰ ਮ ਹੀ ਨਿ ਦੇਆ ਇਨ ਰਸਾ ਨੁ ਦਿਤੇ
ਸਾ ਰਗ ਹੀ ਲੇ ਉਠਿ ਸਾ ਦ ਨ ਮ ਮ ਗਏ
ਸਿਖੁ ਨਾ ਭਿਰਾ ਕਹਿਆ ਸਿਖ ਹੋਆ ਮੈਂਦੇ
ਦ ਭ ਜਾ ਤਿ ਘੋ ਹ ਪਾ ਸਿ ਹੁ ਕ ਮ ਨ ਸਿ ਰਿ
ਸਾ ਗਸਿ ਧ ਲ ਦੀ ਪੁ ਸਿ ਖ ਹੋ ਆ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
ਲਗਾ ਦਾ ਪ ਹਿ ਆ ਸਾ ਗ ਖੰਡੁ ਬ ਖ ਸਿ ਆ ਗਏ
ਸਿ ਦ ਨਾ ਭ ਕੇ ਧੇ ਬੋਲਹੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਸਿਖ ਪਲਾਂਦੀ ਪਰੀ ਸੈ ਗਤਿ ਕੀ ਰਹੁ ਸਿਆਣ
ਬਗਤਿ ਪਹੈ ਦੇਤਾ ਸਭੈ ਇਕ ਨਿਆਇ ਬਹਿਠੀ
ਪਰ ਸਸਾਣਿ ਤ ਬਾਇ ਕੁਸਿਖ ਪਰਸਾਦੁ
ਗੀ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਭਾਣੇ ਕੋਇ ਕ ਨਿਤਾਇ ਖਾਧੀ
ਸਿਮਲਿਖ ਪਰੈ ਪਰਸਾਦੁ ਨਿ ਦੇਤਾ ਸਕੋਇ ਕ
ਸਸਦਣੁੰ ਡਗਸੈ ਈਖ ਦੇਪਤਿਤੁ ਸਨਿਲ
ਉਤਸੀ ਬਦੈ ਪਰਗਾਸੁ ਨਿਈ ਸਦੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
ਪਸਦਿ ਲਿਖਤੈ ਪਾਣ ਸੈ ਗਣੀ ਸੁ ਨਿਸ
ਉਲ ਕੀ ਕ ਖਾਲਿ ਰੇਕਾਂ ਰਕਾਂ ਪਿਆਣ ਕੁ
ਉਦੀ ਬਦੈ ਬਾਬੇ ਕਾਂ ਬੇਣ ਦਸਾ ਪਾਣ ਪਿੰਡੁ ਰ
ਸਬੈ ਤੁਸਾ ਤਦੁ ਬਾਂ ਬਾਂ ਪਹਿਣਿ ਦਸਿਆ ਨ ਰਕ

ਨਦਾਬਾਸਮੁਦ੍ਰਦੇਖਾਇਹੋਈ॥ਜਿਧਰ

ਦੀਪਗਏਸੁਜਿਉ॥ਗਕਰੀਪਗਤੋਹੋਈਉ

ਤਰੁਹੁ॥ਜਿਮੈਦੇਆਤੈਸੀਹੋਥਜਿਮੈ

ਤਬਧੂ॥ਸੇਗਲੀਹੋਈ॥੧॥ਪਿਆਉਧ

ਹਿਲੇ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ਉਨਮਹਿ

ਸੁਸੁ॥ਸਭਕਰਿਹੋ॥ਉਨਮਹਿਜਪ

ਸੰਗਨਹੀਗਹੀਐ॥ਉਨਮਹਿਆਸਾ

ਦੇਸਾਨਹੀਬਿਆਪਤ॥ਉਨਮਹਿਦੁਖ

ਬਿਹਾਰੁਨਹੀਸਾਪਤ॥ਉਨਮਹਿਕਥਾ

ਗਹਿਨਜੀਭਾਨੀ॥ਉਨਮਹਿਗਹਤਸੁਣੀ

ਆਸੀ॥ਉਨਮਹਿਆਪੁ॥ਆਪੁਨਦੀ

ਸਾਨਾਨਕੁਤੁਮਹਿਸੇਤੁਮਤੁਮਹਿਆ

ਤੁਮਹਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨ ਰੋਵੈ ਈ

ਤੁਮਹਿ ਸੁਗਤਿ ਸੁ ਪਿਨ ਜੀਲੇ ਈ

ਤੁਮਹਿ ਆਦਿ ਆਸਤਾ ਨ ਤਉ

ਤੁਮਹਿ ਸੰਨੇ ਤੁਗੀ ਨ ਰਹਿ

ਤੀ॥ ਤੁਮਹਿ ਸਿਆ ਨਪਿਆ ਨ

ਨਖਾਰਾਗ॥ ਤੁਮਹਿ ਸਤਿ ਖੋਵੈ

ਹਾਤਤਾਗ॥ ਤੁਮਹਿ ਭਾਤੁਰਗ

ਤਿ ਨਜੀਵ ਧੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਤੁਮਹਿ

ਸਉਹੁ ਨਉ ਬਣਿਆ ਈ॥ ਉਨਮਨਿ
ਸੋਹਿਨਾ ਗਹਿ ਰੁ ਰੂਆ॥ ਉਨਮਨਿ ਬਕ
ਹੁਰਠ ਨ ਨਹੀ ਰਠਤਾ॥ ਉਨਮਨਿ
ਪੁਨਾ ਆਪ੍ਰ ਨਰ ਨ[illegible]॥ ਉਨਮਨਿ ਠਤ
ਨਮ ਨਮਾ ਆ ਈ॥ ਉਨਮਨਿ ਸਾਰ
ਤਨ ਠੀਭਾਈ॥ ਉਨਮਨਿ ਇਕ ਪੁਹਿ
ਰਤਾ ਨਾ ਨ ਉਨਮਨਿ ਗਠੋਸੁ ਠ
ਤਾ॥ ਉਨਮਨਿ ਅਮਥਾ ਦਿਰ ਨਠ
ਸੰਗਮਾ॥ ਉਨਮਨਿ ਦੇਢਿਆਮ ਹੁ
ਸੁਖਿ ਠੰਗ ਮਾ॥ ਉਨਮਨਿ ਗਹਿ ਕੀਸ

੧੦

ਤਿਨਪਾਇਆਤਉਨਮਹਿਵਿਗਸਿਨਸਮਹਿਸਦਾ

ਤਉਨਮਹਿਨਿਮਦਿਨਨਾਉਜੀਆਸਾਤਉਨ

ਮਹਿਇਕੁਨਹੀਕੀਆਧਸਾਗਾਤਉਨਮ

ਹਿਆਕੀਥਕੀਨਹੀਜਾਕੀਆਨਾਨਕਉ

ਨਮਹਿਗਨਤਰਿਗਥਾਕੀਆਤਉਨਮਹਿ

ਪਵਣੁਪਾਣੀਨਹੀਕੀਨਾਤਉਨਮਹਿ

ਧਪਤਿਅਪਤਿਨਹੀਚੀਨਾਤਉਨਮਹਿ

ਖੇਤੁਪਾਤਾਲਨਹੀਮਗਗਾਤਉਨਮਹਿ

ਜੀਗਨਹੀਮਦਵੈਗਗਾਤਉਨਮਹਿ

ਜੀਅਜੰਤਨਹੀਕੇਨਾਤਉਨਮਹਿਆ

ਨਾਮ੍ਰਿਤੁਨਾਜੀਨੋਤਉਨਮਸਤਿਸ੍ਰਿਗਉਬੋਨੁਕ
ਨਕੀਸ਼ਾਨਾਨਕਉਨਮਸਤਿਮਤਣਮਸੀ
ਏਪਾਤੁਨਮਸਤਿਖ਼ੁਣਮਾਨਵਿਮਨਤਿਮਣੇਮ॥
ਤੁਨਮਸਤਿਦੈਸੂਨਾਨਜੀਪਰੇਦੇਮਾਤੁਨ
ਮਸਤਿਜਾਤਿਜਨਮਨਜਕਿਟੀਤੁਨਮ
ਸਿਤੁਪਨਮਮਤਾਨੇਸ਼ੀਤਉਨਮਸਤਿਜ
ਤੀਮਤੀਨਥੀਆਗੀਤਉਨਮਸਤਿਸ੍ਰਨ
ਮਜਿਪਸਿਤਾਗੀਤਉਨਮਸਤਿਪਰਮੇ
ਤਾਜ਼ੀਤਾਗੀਨਾਨਕਉਨਮਸਤਿਮਨ
ਨਥੈਰਗੀਦਾਤਉਨਮਸਤਿਸਿਕਾਪਿ

ਕਾ ਨਾ ਹੋਇਆ ਨੀ॥ ਤੁ ਨਾਮਾ ਕਿ ਸਤੀ ਮਣੀ ਨਾਉ
ਪ੍ਰੇਆ ਨੀ॥ ਤੁ ਨਾਮਾ ਕਿ ਏਗੀ ਸੰਗਮ ਨਾਣ ਬਤਆ
ਤੁ ਨਾਮਾ ਕਿ ਏਤੁ ਏਕੋ ਤੇ ਹੋਤਾ॥ ਤੁ ਨਾਮਾ ਕਿ ਨਾ
ਧਾ ਹੋਤਾ ਧੀਆ॥ ਤੁ ਨਾਮਾ ਕਿ ਏਤੁ ਏਕੋ ਤੇ ਧੀ
ਆ॥ ਤੁ ਨਾਮਾ ਕਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਾ ਨਾਣੀ ਮਾ ਸੋ॥
ਨਾਵ॥ ਤੁ ਨਾਮਾ ਕਿ ਮ ਠਿ ਸਿ ਬਿ ਮਸੋ॥ ਨਾ॥ ਤੁ ਨਾਮਾ
ਮੁ ਚ ਮੰਤ ਮ ਨਾਣੀ ਹੋਤੀ ਆਵੈ ਨਾਨੂ ਣ ਮਾਆ
ਨਾ ਨਾ ਪਕਤੀ॥ ਗੁਤੁ ਗੁਆ ਣ ਨਾ ਮ ਪਾਵਾ ਨਾ॥
ਤੁ ਨਾਮਾ ਕਿ ਬੰਸ ਨਾ ਨਾ ਨੂ ਕਤਾ ਨਾ॥ ਤੁ ਨਾਮਾ
ਪਾਪ ਡਪੇਮ ਨਾ ਣੀ ਕਾ ਨਾ॥ ਤੁ ਨਾਮਾ ਕਿ ਏਕ
ਕਾ ਭੁਆ ਣੇ ਨਾ॥ ਤੁ ਨਾਮਾ ਕਿ ਸਿਤੁ ਤੁ ਨਾਨੂ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਕੀ ਧਾਉ ॥ ਨਮਹਿ ਬੀਸਤੀਸ ॥ ਨਮਬੀ ਧਾਉ ॥
ਮਹਿ ਰਉਦ੍ਰ ਨਜਾਗਿ ॥ ਨਮਸੋ ॥ ਨਾ ॥ ਨਰਉ ॥
ਮਹਿਸ ਨਸਿਬਿਗ ਸੋ ॥੧॥ ਧਾਉ ॥ ਨਮਹਿ ਸਰਮਿਦ੍ਰ
ਤਾ ॥ ਨਜੀਤਿਆ ਗੁਧਾਉ ॥ ਨਮਹਿ ਸਬਦ ਬੁਸਬਦ
ਨਕੈ ਦੀਧਾਉ ॥ ਨਮਹਿ ਉਨ ॥ ਨਮੀਤਾ ਨਠ ਦੀਧਾਉ
ਨਮਹਿ ਗੁਨਤ੍ਰਸ ਫਕੀਗਧਾਉ ॥ ਨਮਹਿ ਅਠ
ਤਾ ॥ ਨਗੁਬਸੀ ਗਧਾਉ ॥ ਨਮਹਿ ਉਠ ॥ ਨੀ ਚਾ ॥
ਕਨਦੈ ॥ ਨਾ ॥ ਨਕਉ ॥ ਨਮਹਿ ਅਨਲੇ ਜੀਅਭੈ
ਕਨਦੈ ॥੧੧॥ ਧਾਉ ॥ ਨਮਹਿ ਆ ਨਸੁਚਸੇਉ ਮਾ ॥
ਲੈਆ ॥ ਧਾਉ ॥ ਨਮਹਿ ਸੁਪਸ੍ਰੀ ਨ ॥ ਨਾ ॥ ਨਸਾਗਧਾਉ
ਨਮਹਿ ਸੁਪਸ ॥ ਨਜੀਅ ਬੁਲਾਧਾਉ ॥ ਨਮਹਿ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਕਰੁਪਦਰਸਾਣੁ॥ਅਖਿਆਣਾ॥ਗਤਾਹਿਏਕ
ਗਾਣਾ॥ਕਰੁ॥ਅਹਿਗਣਤਾਹਿਗਾ॥੧੫॥ਖੇ॥
ਅਹਿਕਾਏਤੇਰੁ॥ਜੀਰੁਆਣੁ॥ਅਹਿਏਕਾਕ
ਗਾਰੁਆਏਕੋਏਕਗਣਤਾਹਿਗਕੁਰਾਖੇ॥
ਅਹਿਕਾਏਹੁਪਿਆ॥੧॥ਤਕਿਏਕੁਏਕੋਏਕਏ
ਆ॥ਕਰਣਤਾਣੁ॥ਅਹਿਪਿਆਹਿਹਿਗਣੁ
ਗਣਤਾਆਪੁ॥ਕੀਅਕੀਆਪੇਜਾ॥ਗਾਣਾ
ਕਗਣਤਾਸੁ॥ਪਿਆ॥੧੨॥ਸੁ॥ਹਿਗਤਹਿ
ਦੀਸੈਥੇਪਾਣੁਏ॥ਤੇਸੁਣਾਪਏ॥ਕਪੁ
ਸੁਹਿਗਣਾਪਹਿਦਦੁਦਾਦਿਆਪਏ
ਗਾਏਣਏਹਿ॥ਜੀਅਏਆਅਸਦਾਕਆ
ਗਪੁਹਿਦਾਸੀਸੇ॥ਗੁਣਅਹਿਕਏਆ

ਏਸ ॥ ਉਨਮਨਿ ਮੋਨਿ ਨਬੂਝੈ ਮਨਕੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਉਨਮਨਿ ਤੁਮਹੀ ਨਤ ਨਕੀ ॥੧੧॥ ਉਨਮਨਿ
ਧੁਨਿ ਫੁਟਕੀਤਾ ਸੀ ॥ ਉਨਮਨਿ ਬੂਝੈ ਸਤਿ
ਪਸਾ ਸੀ ॥ ਉਨਮਨਿ ਖੇਲੈ ਪਗੀ ਰਥਪਗ ॥
ਉਨਮਨਿ ਖੇਲਿਆ ਕਾਤੁ ਇਕਾ ॥ ਉਨਮ
ਨਿ ਖੇਲਿ ਗਇਆ ਸਮ ਪ੍ਰਗਟਾ ॥ ਉਨਮਨਿ ਖੇ
ਲਿ ਇਕੋ ਏਸਆ ॥ ਉਨਮਨਿ ਖੇਲਿ ਕੀਆ
ਸਾ ਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਸ ਤੇ ਥੇਸ ਖੇਗਾ ॥੧੯॥
ਉਨਮਨਿ ਬੂਝਣਾ ਨ ਰਹਿਓਆ ਗੋ ॥ ਉਨਮਨਿ
ਬੂਝਣਾ ਸਿਰ ਅਪੂਰਬ ਪਾਗੋ ॥ ਉਨਮਨਿ ਕੀਰ
ਪਫੁਟ ਕੀਤੋ ਸੀ ॥ ਸੋ ਗੋਇਦ ਅਖੀਸਰ

ਸੋਗੀਆ॥੪॥ਨਮਾਕਿਸੋਣਿਕਤਾਈਸਾਨਸਾਗੁਸਤੇ

ਪਤਸਾਨੁਕਿਗਣਿਆਸਤਨਸਾਸੁਆਸੀਪ੍ਰਭ

ਸਨਸਾਸਈਪ੍ਰਭੁਵਕੀਰੈਆਣੈਤੁਸਾਨੁਕਿਗ

ਸਾਈ॥੪॥ਆਪ੍ਰਭੁਕਾਨੀਸਨਸਾਤਈਆਪ

ਤੁਰੈਗੁਣਪ੍ਰਭਿਸਸਾਈਆਪ੍ਰਭੁਧੇਣਤਤ

ਣੇਕਾਆਆਪ੍ਰਭੁਤੋਣਕਾਣਸਸਖਿਣੋਆ॥

ਆਪ੍ਰਭੁਸਕਿ[illegible]ਣਾਣਿਰਿਧਾਈਆਪ੍ਰਭੁਕੀ

ਸਾਟਿਕੀਸਕਗਾਟਿਆਪ੍ਰਭੁਸਭਰਿ[illegible]ਕਾਆ

ਕਨਾਇਆਨਾਨਕਗੁਨਗਤਿਣਸੀਨਸਾਇਆ॥

ੴਅੰਕਾਰਗੁਤ੍ਰਪਤਿਪ੍ਰਭਕਾਨੀ॥ੴਅੰਕਾਰ

ਗੁਣਨਾਸਖਿਣੋਨੀ॥ੴਅੰਕਾਰਪਸਾਦਿਪ੍ਰਸਾ

ਦਿਆਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰੁਸਾਈਆ॥

ਕੁਣੁ ਕਿਸ ਨੁ ਅਖੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਤਿਨ ਕੀਆ

ਗਾਨੀਨ ਸਾਏ ॥ ਆਨਿ ਵਭਾਤਿ ਸਤਿ ਬਾਣਿ ਮਹਿ

ਸੀਆਣਾ ਨਾ ਨਵਣੁ ਆਵਣੀ ਗਤੇ ਮਕ੍ਰਿਤਿ ਫੂਮਆ

੨੧॥ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਗਾਵਤੇ ਹੈ ਕੀ ਸੇਹੁ

ਕੀਚੀ ਨ ਮਖੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੈਖਿ ਨੈ ਨ ਮਕੀਆ

ਭਖੈਨ ਫਕੀ ॥ ਸੈਦਖੈ ਹੈਤਿਖਾਈ ॥ ਕਰ

ਸਮਝ ਗਕੈ ਗੈਗ ਅਨਟ ਸ਼ੀ ਪਸਿਨਾ ਗੈਰ

ਅਨਟ ਸ਼ੀ ਕੈ ਪਸਿ ਹਿਕ ਅਉਕ ਹੈ ਨ ॥ ਸੇਕਠ

ਸਉ ਅਮ ਸ਼ੀ ਤੈ ਅਗਿਕ ਮ ਠੋ ॥ ਤਿ ਮ ਹਿ ਸਿਆ

ਸਿ ਅਤ੍ਰਗਨ ਹਿ ਸਿ ਗਾ ਗਾ ॥ ਪ੍ਰਗ ਹਿਕੀ ਤੀ ਨ ਗਹਿ

ਗਾ ਗਾ ਜਕ ਭਾਣੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਿ ਹਿਸਿ ਨ ਪ

[illegible]

ਕਰੀਪਕਰਕੈਅਭ੍ਰਅਤੇਪਸਵਾਵੇ ਨਾਇਸੰ

ਨੀਭੰਨੀਅਭ੍ਰਾਸਾਬਬਾਂਹੁਬਿਆਇਆਨਾਤ

ਮੈਦੇਮਿਖਿਬਨਤੀਕੀਤੀਆਖਿਓਸੁਸਹੀ

ਸਾਗਮਠਗਵਿਲਿਕੈ ਏਸਾਗਾਨਾਨੀਸਾਦੇਰ

ਇਸਬਾਦੀਨਓਦਸਦਿਤੀਅਤਿਸਕੀਆਂਦਸ

ਤ੍ਰਭੀਗਵਈਆਇਕਤ੍ਰਗੀਅਤੇਮਸੀ

ਸੀਸੈਭੀਦਾਨਿਭੀਨਿਚਲਿਓਜਾਓਸਕੈ

ਬਬਿਕਿਆਦਗਤੀਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆ

ਮੈਰੈਓਸਕਾਭਾਉਖਿਾਇਪਇਆਹੈਨਤਬ

ਓੜਪਾਇਸਾਦੈ ਤਓੜਜਾਗਪੈਦੇਪ

ਤਖਰਿਤੁਖਗ ਏਠੇ ॥ ਸੈਲਨਾਕੈਤੈਲ

ਗੋਤਾਦਿਸ਼ਮਾਨਕੇਹੋ॥ਆਭੁਲਮਸ਼ਹੂਗੁਕੇ

ਮਹਿਲਮਾਨਗੋਹੋ॥ਆਤੇਲਮਮਸੀਕਪ

ਮਪਹੋਏਹੋ॥ਤਖਮੈਦਆਤੇਮੀਹੋ

ਮੀਪਹੋ॥ਤਖਪਿਆਏਕੇਟੀਰਿਨਪਿ

ਗੈ॥ਤਖਫੇਰਿਗਦਿਕੀਤੀਆਉਰਮੀ

ਦਗਹਿਨੇਗੋ॥ਤੈਤੁਲਦਾਮੀਆਕਦੀਆ

ਮਪਸ਼ੀਆਆਤੇਯੁਨਆਤਤਕਗਦ

ਖਾਪਮਕੇਆਆਤੈਪੈਗੀਰਮਸ਼ੈਆਤੈ

ਮਹਿਰਮਸ਼ਾਮਗੀਰਜਨਪੈਸ਼ਿਆ॥

ਅਤੇਆਖੇਇਕਾਕੇਸਰਕਾਤਰਫੁਨਿ
ਹਮੁਲਹਉ।ਅਤੇਸੀਨਾਕੈਥਾਪੇ
ਤਬਬਾਬਾਕਸਮੀਰਗਇਆ।ਕੇਟੀ
ਹੁਉਥੇਭੀਸਹਿਆ।ਇਕਬਹੁਤੁਨ
ਉਪਗੀਕਰੇਟੇਏ।ਤਬਕਸਮੀਰਕ
ਪੰਡਿਤੁਬ੍ਰਹਮਦਾਸੁਥਾ।ਉਸਸੁਣਿ
ਆਏਉਹੁਫਕੀਰੁਆਇਆਹੈ।ਤਬ
ਉਸਕੇਸਾਥਿਦੁਇਊਠਪੁਰਸਤਕੇਦ
ਲਦੇ।ਅਤੇਗਲਣਇਵਿਚਿਠਾਕੁਰਹੈ
ਆਇਰਸਰਮਕੀਤੀ।ਉਸਕਹਿਕੇ

ਬੋਲਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਭੂਪੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ਆਖਿਓਸੁ

ਤੂੰ ਦੇਹ ਸਾਧੂ ਹੈ ਤੈ ਜਮਦੂਤ ਦਿਓ ਪਹਰੇ

ਹੀ ॥ ਅਤੇ ਰਸੋ ਦਿਓ ਪਾਣੇ ਦੇ ਹੀ ॥ ਅ

ਤੇ ਤੂ ਸੀ ਕਿਰਿਆ ਕਰਸੁ ਕਿ ਓਦ੍ਹੇ ਹਿਆਤੇ

ਅਤੇ ਸਾਸੁ ਸਫਲੀ ਦਿਓਣ ਗਹਓ

ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਗ

ਸਾਹੁ ਦਿਸਿ ਤ੍ਰਿਸ ਹਲਿ ਫਰਹੇ ॥੨੭॥

ਗਰਭਿਲਿਆ ਸੁ ਹਰਹ ਸੀਲੋ ਦਿਓਦ

ਕੇ ਪਰਹੇ ਸੀ ਗਾ ਗਾ ਸਕਦਿ ਸੋਹਰੇ

ਸਾਫਲੀ ਸਾਰ ਭਰੇ ਸੁ ਭਰ ਤਾਰਾ

ਸਿਰਖੁਰਤਾਮਸਿਗਿਗਿਸਿਉਠੌਗਮਸੋਹੈ

ਜਾਣੁ॥ਕਢਣੁਢਿਗਮੈਮਸਿਨਾਇਗੁ

ਗਵੈਮਘਰਿਨਿਹਣੁ॥ਮਨਮੁਖਿਤੁਸੋ

ਤਰਛਡੈਦੇਮੁਹਨਾਨਗਿਨਿਹਣੁ॥ਫ

ਹੀਛਾਬੈਭਿਗਗਸਿਉਮਿਗਿਰਿਮੈਸਾ

ਜਾਣੁ॥ਪ੍ਰਭਿਆਇਮਨਾਇਰਿਆ॥ਬ੍ਰਗ

ਕਮੁਕੈਗਪ੍ਰਬਿਕਗਣੁ॥ਏਨੀਆਸੰ

ਨਾਰਿਗਿਨਿਆਦ੍ਰਈਰਿਸਗਗਮੁ

ਘਰਿਨਕਗੇਦੀਰਾਗਾਤੁਪਭਾਵੈਸੰ

ਤੇਪੀਆਰਕੈਆਣਸੋਸਾਣਾਮੁ

ਉਰਧੈਗੁਰਮੋਹਿਮੈਗੁਰਪਉੜੀ॥੧॥ਦਸ

ਗਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤੇਤੈਗੁਸਾਂਈ

ਇਆਗ॥੧॥ਏਕੈਪਾਪਤੇਏਕੁਦੁਕਗੁਰ

ਪਉੜੀ॥੧॥ਦਖਾਣੀ॥ਗੁਣਾਂਦਕਗੁਨਨ

ਕਾਮਕੁਮਪਟਾਕੇਨਾਉ॥ਪਉੜੀ

ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਆਪਪਢਿਆ॥

ਅਖਰਪਗਤਿਹਿਟੋਹਿਨੀਨੈਆਤਾਲਿਆ॥

ਹਿਤੁਥੀਆਗਗ॥ਗਹਿਮਖਤੁ

ਨੀਮਹਿਆ॥ਮੁਗਨੁਕੇਦੁਉਪਾਇ

ਦੇਤਿਸਮਹਿਆ॥ਕੋਏਗਤਿਹਿਨਤ

ਰੋਸਦਿਹਕਿਰਦਿਆ॥ਤੋਰਥਪਰਮਹੋਰਹਿਨ

ਦੇਹੁਪਰਕਦਿਆ॥ਤ੍ਰਪੁਸਿਰਿਆਦੇਹਨ

ਕੇਹਿਕਿਆਆਖਿਦੇਪਾਦਿਆ॥ਤ੍ਰਪੁਸਾ

ਏਤਪਉਨਿਦੇਸੁਹੋਰਿਆਦੇਹਿਸਹਿ

ਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਾਨਕਮਦੇਹੁਸੇਦੇਸੋਇ

ਉਤਮਾਨਹੋਇ॥ਨਗਭਿਰਗਾਮਢੀਆਰਸੀਅ

ਪਰਿਮਨੁਹੋਇ॥੧॥ਨਾਨਕਸਾਦੇਹੁਸੇਦੇਸੋਇ

ਪੁਦੇਹਰਾਹੋਇ॥ਗਾਥੀਪਤਾਰਿਪਨਾਪਸੀਰ

ਕਰਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭ੍ਰਮਚਾਮਹਿਆਰੀ

ਰਿਮਰੁਦੇਰਤਾਇਆ॥ਵੈਰਤਾਜ਼ਤੋਇਕਦ

ਹੁਦੇਖਿਆ॥ਵਡਾਮੈਦੇਡਾਕਹਿਆਭਨ

ਪਾਇਆ ॥ ਨ ਤਿਸੁ ਮੋਹੁ ਨ ਸੋਗੁ ਸਚੜੈ
ਆ ॥ ਨ ਤਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇ ਕਿਨਿ ਤੂ ਜਾਇਆ ॥
ਨ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਰਜਾ ਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
ਮਹਿ ਆਪੁ ਸਮੋਇ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਸਚੇ
ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ੧ ॥
ਹੀ ਹੀ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਤਾ ਰੁਠਾ ਸਹੁ ਪੈਰ ਤੇ
ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਆਖਿ ਨਿਮਾਣੀ ਰੋਇ ਹਸ
ਤੁ ॥ ਨੈਸੀ ॥ ਤਰਵਰੁ ਸੇਮਲੁ ਰਹਿਆ ਗੁਰ
ਕਿਆ ਕੀਤਿਆ ਸਭਿ ਗੁਣ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵ ਹੁ
ਮਾਇਆ ਰਖਣਾ ਰਖਣਾ ਪੂੰਜੁ ਕਾਰ ॥ ਧਰ
ਰਿਆ ਗਲਿ ਜਿਨ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ਨਿਰਹੁ

[illegible]

ਈਨਾ ਵੈਨਾ ਸੁਕਣਾ ਇਕੋ ਹੈ॥ਪਾਨਾ ਪਤ ਪਸੀਰ
ਮਘਤੁ ਨਾ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾ ਵੈ ਆਖਿ ਵਖਾ ਏ ਤੂੰਣਾ
ਆਪੇ ਆਖਿ ਪਤਾ ਇਕੁ ਬਿਗ ਸੈ ਆਪੇ ਵੀ ਅਛਿਪ
ਇਕੋ ਹੈ॥ ਨਾ ਮੁ ਮੈ ਦਸ ਤ੍ਰਾਣ ਸੀਆਣ
ਗੀਆਰ ਨਾ ਨਾ ਗਹਿ ਆਣਾ ਤੇਤ ਸੰਤ੍ਰ ਪ
ਖੇਤ੍ਰ ਨਾ ਰ ਟੀ ਨਾ ਰਟੀ ਹੈ ਮੁ ਦਸਾ ਇਕੋ ਹੈ॥੭॥
ਕਮ ਪਕਮ ਨਾ ਹੀ ਆ ਇਆ ਆਖੀ॥ ਸਤਿ ਰ
ਨਤੁ ਨਹੀ ਦੋ ਸੈ ਆਖੀ॥ ਮਤਾ ਸਾਖੁ ਕਪੁ
ਨਹੀ ਆ ਖੇ ਨਾ ਵੈ ਵਿ ਸੈ ਪ੍ਰਿਆ ਇਕੋ ਹੈ॥ ਰੁਖੀ
ਦ ਨਾ ਬਿਰੂ ਨਹੀ ਸੀ ਉਰ ਸੀ ਦਾ ਨਾ ਤ ਦੇਵ
ਮੂਨਾ ਅਹਿ ਦੈ ਦੇ॥ ਨਾ ਤ ਰਗਿਆ ਨਾ ਪਿਆ

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਪਤਿਨਾ ਦੇ ਗਲਿ ਤੁਗਸਾ ਇਰਦੇ ਹੋ ਪੈ
ਵਸਾ ਕੇ ਪੁਨਹੀ ਖੁਮ ਲੁਪਈ ॥ ਦੇ ਹੋ ॥
ਦੇਹ ਸਗੁਨਾ ਇ ਈ ਹੈ ਮਸਗਾ ॥ ਹੀ ਤੋ ਗਖ
ਨਾਵਲੁ ਨਾਵੇ ਪੂਸਾਣਾ ਇਟੇ ਹੋ ॥੧॥ ਨਾਵੇ ਮੁ
ਹੋ ॥ ਨਾ ਵੇਵਸੀ ॥ ਨਾਵੇ ਮੇ ਖੁਮਸਾ ਇਕੁਹ ਸੀ
ਗਈ ਅਤਿ ਗਉ ॥ ਨਹ ਮੇਤ ॥ ਹੋ ॥ ਨਾਵੇ ਵਹ
ਰਖੁ ਲਾਇ ਹੋ ॥੧॥ ਭਾਉ ॥ ਭਗਤੀ ॥ ਨਾਮਿ ਵਸਕ
ਤੀ ਮਸ ॥ ਮੀਤੁ ਬਿਤੁ ॥ ਹੀ ਮਕਤੀ ॥ ਆਪੇ
ਮਪੁ ਆਪੇ ਹਦ ਰਸਾਗਾ ॥ ਮਾਚੇ ਏਟੇ ਵਾਇ
ਹੋ ॥ ਸਾਚਰ ਕਤਖ ॥ ਈ ਮਣਸਾਮਤਾ ਪਾਤੁਪ
ਗਲੁਹਿ ॥ ਹੀ ਆਮਤਾ ਕ ਖਤਾ ਖਕਤਾ ਆਇ

ਜੋਗੀ ਰਤੁ ਆਪੇ ਆਣੇ ਮੁਣੇ ਮੁਣ੍ਹਾ ਹੋ ॥੧੩॥ ਸਤਿ
ਤੁਬਾਨਾ ਦਾਸਗਤੁ ਨਿਪਾਇਆ ਬਣੁਬਾਣੁ
ਫੜੁ ਰਗਾਇਆ ਬਰੰਆ ਬਿਸਨਾਮਿ ਤਿਸੁਨਿ
ਇਆ ਆਇਆ ਜੋਰਦਪਾਇਦਾ ਹੋ ॥੧੪॥ ਇਕ
ਨਿਰਨੁਗੁਰਸ ਬਤੁਸੁਦਾ ਇਆ ਵਰਿਵਰਿ
ਦਖੇਤੁਰਸੁਸਖਇਆ ਖੜ ਬਹਰ ਮੇਰ ਖਤ੍ਰ
ਲਾਗਿ ਕੇਗੁ ਖਤੁਹ ਪੁਰਨਾ ਇਆ ਇਦਾ ਹੋ ॥੧੫॥ ਤ
ਜਾਜੈਤ ॥ ਰਾਕੈਦਕ ਥਾਪੁਰਗੁ ਰੈਤੇ ਮੈ ਥੀਠ
ਥਾਨਾ ॥ ਰਸਾ ਇਕੇਤਬਿਸਨਾ ਮਾਰਬਿਸਮ
ਤ ਹੋਗੁਤੇ ਗਾਇਦਾ ਹੋ ॥੧੬॥ ਤਬਬਹਰ ਸਦੁ
ਪਤੁ ਆਇ ਜੋਗੀ ਪਾਇਆ ਨਾਹਰ ਪਾਸਕੁ

ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਸੋਹਾਗਣਿ

ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਤ ਖਸਮ ਨਾ ਜਾ ਵੇਤੁ ਨਾ ਹੀਰਿ

ਸੋਹਾ ਕੇਗੈਸੈਸਾਂ ਤ੍ਰਭ ਰਿਸ ਨਹਿ ਸੁਭਾਇ ਕੈ

ਆਨੁ ਤੈਆ ਹੈਸ ਪੈਆ ਗੋਭੀ ਏਸੋਹਾਗਣ

ਸਾਤ ਖਣ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਨ ਕਾ ਪਾਇ ਪੈ ਹੋ ਨਾ ਹੀ

ਤਨ ਹਉ ਗੁਰ ਬਾਕੇ ਏਕ ਸਿ ਨਿ ਆਪਿਆ ਸੋਤਹਿ

ਗੁਰ ਕ ਗਤ ਖ ਪੰਡਿਤ ਆਪਿਆ ਜੋਕ ਏਦ ਗੁਰ

ਕਗਾਤ ਨ ਹਉ ਗੁਰ ਬਾਖੈ ਆਪਿਆ ਸੋਤਹਿ ਏਦ

ਆ ਨਿਹਿਰਿ ਇਕ ਕੈ ਨਾ ਹੋਤ ਬੈਸਾਹਿ ॥੧॥

ਰਖੈ ਨਹੀ ਨਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਨ ਸਾਹਿ ਗਾਤ ਖਏਸ

ਹ ਖਹ ਸਨ ਸਾਪ ਨਹਿ ਆ ਸਾਹਿ ਪੈਗ ਪਰ

ਣਕਹਿਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਿਹਾ ਪੜ੍ਹੀ ਸਮਸਤਾ ਇਕੈ ਓ
ਸਿਆ ਕਹਿਆ ॥ ਉਸ ਅਰਜ ਕਹਿ ਕੀਤੀ ਗਰੂ ਹੋਤ
ਬਚਨੁ ਤੁਆਇਆ ਆਇਤ ਸਾਣੀ ਅਕੀਤੀਆ
ਸਾ ॥ ਤਬ ਆਗੈ ਗੁਰੂ ਹੋਬ ਸਭ ਪੈ ਪੈਇ ਸਰਧਾ
ਣੀ ਪਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਪੈਰ ਮਹਤੋਂ ਹਜਿਆਰਿਆ
ਤਬ ਕੈਰ ਦੇ ਆਇਆ ॥ ਤਬ ਉਸ ਨਿਸਿਪਾ ਪ੍ਰਿਉ
ਆ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਉਸ ਆਪ ਸਤ ਨ
ਕਹਿਆ ਸਭ ਮਸ ਟੀ ॥ ਤਬ ਉਸ ਨਿਸਿਪਾ ਆ ਸਿਆ
ਭਾਈ ਜਾ ਉਹੁ ਆਇਆ ਸੀ ॥ ਸਿਮਰਣ ਤੂੰ ਬਾਸ
ਕਰਦਾ ਥਾ ॥ ਉਨੀ ਤਿ ਗਰੂ ਥੀ ॥ ਤਬ ਆਇ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਦੇ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਦੇਹੁ ਟੁਰ

੧੫

ਦੇਸੁਦਿਖਾਈ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਪਹਿਲੇ ਸੰਗਤੀ

ਈਰਗੰਦੇ ਰੋਇ ਨਿਆਣਾ ਬੋਲਣੁ ਦੇ ਉ ਗੁਰੂ ਜਾਤ

ਤੁਬ ਸੀਹਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਮੀਹ ਕ੍ਰੋਧ ਬੋਲਿਆ

ਤਬ ਬਾਬੇ ਮਨ ਤੇ ਕੁਆਖਿਆ ਆਸ ਹੁੰਦੇ ਗਰੇ

ਇ ਦੂਹੁ ਵਾਇਆ ਗੁਰੁ ਨਾਪ ਸਗਰ ਅਪਰਿਆ ਇਆ

ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੇਵਭੀ ਮਿਆ ਪਾਇਆ ਜੋ ਮੀਰ ਗਗਨ

ਮਤੇ ਸਰਾਇਓ ਰਿਦੇਗ ਅਨਿਬਾਣ ਭਇਆ ਸ

ਤਾਨ ਕੁਮਤੁ ਦੇ ਕੂਈ ਗਇਆ ਰਦੇ ਨ ਤੁਸ

ਗਏ ਕਾਨੁ ਦਾਇਆ ਕਿਨਿ ਸੀ ਤਾ ਅਪਣੇ ਉਠਿਕੁ ਦੇ

ਧਾਰਿ ਵਲਿ ਪੈਰ ਕੁ ਬੋਲੇ ਸਤੁ ਗਾਲਿ ਨ ਕੇ ਸਤੁ ਆਖੀ

ਨਾਨ ਉਨ ਜੁਗਿ ਗਿਰੇ ਹੈ ਸਾ ਪੈ ਸਾਨ ਸੁਨ ਉਸਮਰ

ਉਆਪੇਵੇਕਰਹਿਪਾਪੀਤਬਿਆਰਿਵਹਿਸਬਤ
ਸਹਿਰਪੀਰਾਆਂਤਿਕੋਸਤੁਣਾਹੋਭੀਰਹੋਰ
ਵਹਿਰਸਰੰ॥੫॥ਸੋਹੇ॥ਪਹਿਪਰਿਭੀਮਿਆਗ
ਉਜਾੜੋਰਿਵੈਕਿਰਪਾ॥ਸੰਗਿਪਾ॥ਰਾਈਪਹਿਤੁ
ਰਿਵੈਗਿਆਨੁਰਵਾਹਿ॥ਬਾਣੀਰਿਵੈਰਿਸੁਨਾ॥ਹਿ
ਤਤੁਗਾ॥੭॥੧॥ਕਣੁਪੀਆਸਤੁਸੈਸੁਣਾਮ
ਹੋਨੁਸੈਟੀਤਿਰਾਹਿਆਵਰਕਰਸੁਨਾਪੈ
ਸਾਹਿ॥੨॥ਤਬਬਾਵੇਦੇਪੁਸੀਹੇਟਾ॥੪॥ਸਠੁੰਵ
ਰੇਨੋਗਮਿਸਵਾਰਾ ਪੁਪਾਰਬਤੁਣੈਪਿਆਗੋਸੁ
ਸੋਰਿਰਾਹਿਵਹਿਆਜਾਨਸਨਰੇਵਕਾਆਸਬ
ਰੁਖਾ॥ਤਬਆਰੈਸਨਾਦੇਉਆਤੈਗੋਰਿਪਾਨੁਸਬ

ਤੇਭਰਥਰੀਆਤੇਗੋਪੀਚੰਦੁਆਤੇਚਰਪਟੁਬੈਠੇਥੇ
ਤਬਬਾਬੇਦਾਇਆਦੇਸੁਆਦੇਸੁਕੀਤਾ।ਬਾਬਾਬੈਠਿ
ਗਇਆ।ਤਦਹੁਸਿਧਾਂਪਾਹਿਬੀਦਿਤੀਤਾ।ਤਾਂਆਖਿਓਨੇ
ਨਾਹਿਨੀਤਰਿਏਆਖਿਆਕਲਿਜੁਗੁਕੇਬਾਲੇਕੇ
ਤਦੁਬਾਬਾਹਿਬੀਤਗਏ।ਗਇਆਦਾਪਾਸੀਹੈ
ਹਿਆਂਟਤਾਂਹੋਰਸੋਤੀਹੈਇਲੇਗਪਏਸੋ।ਤਬ
ਸੁਬਾਬੇਹਿਬੀਪਗਤੀ।ਨਾਇਸਗੀ।ਤਬਠੀਕਗ
ਆਹਿਗਨੀਆ।ਤਦਹੁਬਾਬੇਨੋਦਗੋਦੇਨਿਆ
ਨੀਹਿਕੇਸੁਲੇਕੁਦਿਤਾ।ਸਰਲੇਕਾਤੇ।ਪਾਨੈਸਬ
ਕੇਸੀਧਾ।ਨਾ।ਕਸਰਬਿਬਿ।ਆਦੁਗਨਕੋਟਿ।
ਤਬਸੰਤਗਰੀਕਰਨਦੁਹਿਠੁਟੀ।ਤਬਹਿਬਾਪੂ

ਓ ਪਾਇਆ ਤਬ ਪਾਏ ਓ ਪਾਇਆ ਤਬ ਸਿਧਾ ਪਸਿਤ

ਗਿਲੈ ਆਇਆ ਤਬ ਮਤ ਗਲਿ ਸਿਧਾ ਪਾਸੀ ਪਾਤ

ਪੁਰਖ ਪਾਏ ਕਿਉ ਪੁਛੈ ਨਹੀ ॥ ਤਬ ਮਹਾਦੇਉ ਪੁਛਿ

ਆ ॥ ਤੂੰ ਕਿਸਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਾਸੀ ਹੈ ॥ ਤਦਹੁ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿ

ਆ ॥ ਦੇਉ ਉਦਾਸੀ ਕੇਹ ਕਹੁ ਕਹਣ ਉਦਾਸੀ ਹੋ

ਆਉ ਗਿਰਹੀ ਕੇਹ ਕਹੁ ਕਹਣ ਉਦਾਸੀ ਹੋ ॥ ਤਬ ਮਹ

ਦੇਉ ਬੋਲਿਆ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਿਧਿ ਗਿਰਹੀ ਦੇ ਕਿ ਗਿਰ

ਹੁ ਕੇ ਗੋਰਖ ਪਤ ਪਸੰਤ ਸਕੀ ਭਿਖਿਆ ਕੇ ਗੋਪੁ

ਹਸਤ ਕਰਕੇ ਸਮਝੇ ॥ ਸਿਗਿਰਹੀ ਗੀਆਰ ਹੀਰ

ਬੋਲੈ ਉਸਕੁ ਸਤਿ ਸਰੁਪ ॥ ਪਰਮਤਤ ਸਹਿਜ

ਗਰੂਪਾ ॥੧॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਿ

ਨਮੈਮੈਲਾਕਿਉਸੀਝੈਦੇਹੁਗਤਿ॥ਕੰ॥ਧਨੁਦਿ

ਦਿਨੁਆਈਐਭੁਗਤਿ॥ਆਪਤਿ॥ਆਪਤਿਖਿਨ॥

ਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਆਪਹੁਦਿਤੁਗਹੈਹਿਆਉ॥ਪ੍ਰਭੁ

ਢਹੁਦੈਮਨਮਕਰਿਮਨੈਹਾਰਤੈਨ॥ਕੁਮੈਗਖ

ਕਉਰਹੈ॥ਦ੍ਰਿਆਹਿਤ੍ਰਗਦਗਤੈਪ੍ਰਤਾ॥

ਖੰਮਗੀ॥ਅਵਦਪ੍ਰਤਾ॥ਗਕਗਦੈਗਹੈਮਆਿ

ਤਉਕਾਂਹੈਤਿਖਿਆਅੰਗਹਿਸਹਿ॥ਥੈਹੈ॥ਦ

ਪਤਿਮਤੁਪ੍ਰਾਪਗਅਤਤਆਹਿਗਖ॥ਕੁਪ੍ਰ॥ਸ

ਤਥਫਿਗਿਗਪੀਠੈਦੁਥੈਤਿਆਗਪੀਠੈਦੁ

ਉਦਸੀਥਾ॥ਉਦਾਮਕਗਪੁਤੁਤੈਥੈਤਿਆ॥ਦ

ਪਰੋਥਆ॥ਸੇਉਦਸੀਦਿਗਤੁਨਦਾਮਾ॥ਅਗਪਿਉ

ਸੰਧਿਕੈਤਰਿਢੁਕਾਸੈਦਸਤੁਰਖੀਧੋਵੈਗਹਿ
ਤਿਸੁਨਿਰਸੀਖਧੜੈ।ਨਰਪ੍ਰਾਬੈਗੋਧੀ
ਏਨੁਸਤਿਸਨੁਧਾਧਸਸਤਤਸਹਿਗੈਬ।ਨਰੁਸਾ॥
ਤਬਬਾਬੈਰਾਬਾਬਹਰਿਤਾ।ਸਣਿਬਾਇਹਿਨਰਸਹਿ
ਰਾਏਵੈਆਨੁਧਿਯਸਹਿਗੈਧਰਧਾ।।ਧੰਨ
ਰਾਰੋਤਾਟੈਭੋਹਿਸੀਟਾਕਤਾਸੈਟੀਏਖੁਸਾ
ਸੀਸਧਸੈਵਾਰਿਸੁਣੈਵਾ।ਬਪੈ।ਨਉਸਨਧ
ਗਿਆਨਿਆਕੈ।ਸਤਸਤਾਟੀਨਰਉਨਰਾਗਿ
ਤਾਕੇਆਗੈਧਰੈਨੁਆਗ।ਆਨਆਨਟੀਨਬ
ਗਨਬੀਸਾ।ਤਾਕੇਆਗੈਕਣਹਿਧਰੈਨ ਪੈ
ਸਨੁਚਿਸੀ।ਨੂੰਗਿਸਰਾਣੋਤਿਸਿ।।ਨਕੁਜਾਤਉ

ਦਾਸੀ ਸੇਵਿਓ॥੧॥ ਸੇਵਹੁ ਦਾਸੀ ਦੇ ਨ ਹਉ ਦਾਸੁ॥

ਭਖਿ ਕਥਿ ਗਗ ਨੇਤ ਤ੍ਰਿ ਵ੍ਰਤ॥ ਅਠਿ ਨਿਕ

ਹੈ ਦੇ ਗ ਅਭਿ ਆਸਾ॥ ਪਕ ਸੇ ਬਿ ਆਗਿ ਨਾਨ ਦੇ

ਪਾਸਾ॥ ਦਿਸਪ ਹਿਦੁ ਤੀ ਆਦੁ ਬਿ ਧਾ ਅਤਿਮੈ

ਉਨ ਨਹਟੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸਿਧਿ॥੧॥

ਗੀਆ ਨ ਪਵਗੁ ਨੈ ਅਨ ਨਿ ਓਰੁ ਸੈ ਅਸੁ

ਦਿਸਾ ਪੰਚ ਕਾ ਬੁ ਝੈ॥ ਅਨੁ ਗਤਿ ਕੀ ਪਾਵੈ

ਗਨਿ ਤੀ ਕਥ ਪਕ ਸੈਦ ਸੈ ਸੈਨਿ॥ ਦਨਿ ਟਿਓ

ਸੈ ਭ੍ਰਮ ਨੈ ਕੀ ਸਿਟੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ

ਸਟੀ॥ ਦਨਿ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮ ਚਿਨਟੀ॥ ਅ

ਉਪਜਣਪਾਵਣਕਿਸਮਤੈਦੇਵਾ॥ਐਸਾਮਾਣਸੁ

ਸਹਿਜੁਨਕਤਾਇਆ॥ਨਹਰਿਸਿਮਰਿਆਸਹਰਿ

ਧਰਿਆਇਆ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸੇਵਹੀ

ਨਾਨਕਰਹੈਗੁਰਸਾਂਈਸੇਈ॥ਕਹਸੁਰਤਿ

ਆਸੁਨਗਨ॥ਕਰਦੇਖ॥ਅਠਿਸਿਸਰਾਮ

ਨਾਈਸਹਜ॥ਐਸਾਮਾਸੁਨਪੁਸਕਰਜ॥ਬੰਧੈ

ਬਸੰਤੁਪਾਣੀਸਹਜ॥ਕਿਸਿਇਤਨਗਨ

ਸੰਤਲਕੀਨਗੁਅਪਕੈਈ॥ਨਾਨਕਕਰੌਜੁਸਾਈ

ਸੇਈ॥ਰਿਧਸੈਪੁਸਬਕਹੁਰਿਸਹਿਧਰੇ

ਤੜੀਆਰਧਣਕਹੁਗਜੁਕਰੇਰਸ

ਓਅੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ॥੧੫॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਰਿ ਤਾ॥ ਸੋਊ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਭਗਤ ਹਿੰਦੂ ਕਰਤ ਤੀ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਕਾਮੁ ਕਰਤ
ਮੁਖ ਕਾ ਮਤੀ॥ ਹਿੰਦੂ ਮਹਿ ਦਾ ਚਾਲਾਣ ਕਰਿ ਦੇਖੈ
ਦਾਨ॥ ਸੋਧਤਾ॥ ਹਿੰਦਿਆ ਸੋ॥ ਹਿੰਦਿਆ ਦਾਨੁ
ਬਚੀ॥ ਸਬ ਦਰ ਕਸ ਮਣ ਸੋ ਉਤਾ॥ ॥ ਗੁਰ
ਉਸੈ ਟੀਸ ਅਉਧੂਤਾ॥ ਠੈ ਚਣਾ ਆਇ॥ ਦਾਇ
ਤਮਾਸੈ ਤੂ ਅੋਦਾਇ॥ ਧੋਤੋਪਾ ਸੈ॥ ਅੈ
ਲੈ ਗੋਇਤ॥ ਣਾ ਦੇ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦੇਆ ਆਇ
ਉਣ ਦੇ॥ ਪਗ ਪਕਿ ਦਾਇ॥ ਕੀ ਦੇਕਾ॥
ਅੋਸੀ ਮਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਗੀਤ ਪਾ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਜਿ ਪਤੁ
ਤੇ ਪ੍ਰਭਤਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰ ਉਸੈ ਟੀਸ ਅਉਧੂਤ॥

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੈਗੀ ਰਣ ਦਸਾ॥ ਸਾਂ ਬੋਲੈ ਤਾਂ ਛੁਟਸ
ਸੀਆਣੀਆ ਅਣਿਆ ਮਿ ਸਾਂਗੇ ਸੰਤੋਖਿਆ ਪਿਆਣੀਆ ਸੁ
ਨਾਮ ਤਣਾ ਮਹਿ ਤੇਗੀ ਪਗੋ॥ ਗੁਰ ਪਰਮ ਸਾਹਿ ਰਖਾ
ਨਾਮ ਸੈਗਾ॥ ਇਨਿ ਥਿ ਪਿਰੀ ਚੈਤੁ ਗਰੀ ਮੇਦਾ॥ ਸਾਸੋ
ਬੋਪੇ ਸਗਣੇ ਦੇਦਾ॥ ਇਨ ਬ ਮਤੁ ਨਾ ਦੇ ਈਣਿ
ਪਚਾ॥ ਨਾ ਨੁ ਕਰ ਹੈ ਸੈਗ ਰਣ ਦਸਾ ਤਿਆਂ
ਇਸ ਮਨਾ ਨੋ ਭੁਖਿ ਦੋਗੋ ਪਰਆਗਣਿ ਪਟਭੀ
ਤਣਿ ਸੋਗਾ ਅ ਤਣਿ ਮਰਣੈ ਗੜੀ ਕੁਚ ਕਾਇ ਇਸ
ਪਰਿ ਓਪ ਸੇ ਤੁਗ ਅਤਿ ਸਾਂ ਇ॥ ਮਾ ਪਾਣਿ ਦੇਸੇ
ਬੋਪੇ ਠੋਗਾ॥ ਗੁਰ ਬਿਣਿ ਅਝੁ ਨਾ ਸੁਪੀਐ ਤੋਗ
ਉਸ ਮਾਬਾਪੇ ਕੀ ਨਾਵੈ ਸਪਜਸਾ॥ ਨਾ ਨਕੁ ਕਰੈ

ਤਿਸੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੁ ਗਤਿ ਰਤ
ਨਕਿ ਸਨਿ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਦਾਨ ਗਤਿ ਦਿਨੁ ਸਾਈਂ ਦੇ
ਜਾਂਦੇ॥ ਕਿਆ ਨੁ ਸਪਾਸ ਨੇਹ ਨਉ॥ ਧਿ॥ ਕਿ
ਪਿਰਾ ਪਾਸੈ ਕੇ ਵਣ ਨਉ॥ ਗਲਿ ਬਿ ਗਲਿ ਕਛਿ
ਲੀਸੈ ਅਖਤੁ॥ ਨ॥ ਨਕਕ ਹੈ ਸੇਗੀ ਕੇ ਲ ਵਸ॥
ਤਬ ਫਿਰਿ ਭਰਥਰੀ ਬੋਲਿਆ॥ ਭਰਥਰੀ ਬੈਰਾਗੀ ਖ॥
ਬੈਰਾਗ ਕਰਾਗਤੁ ਲੈ ਬੋਲਿਆ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੇ ਬੈਰਾ॥
ਸੇ ਉਠਣ ਦੇ ਘਣ ਸ੍ਰਾ॥ ਤਿਕ ਵਣ ਸਹਿ ਰਿਪੇਖੀ
ਸ੍ਰਾਸਣਿ ਨਿ ਲਿਆ ਤਰਿ ਰਹਿ ਪਿਆਲਿ॥ ਸੇ ਬੈਰ
ਗੀ ਸਤਿ ਸਮ ਸਾਨੀ॥ ਬੋਲੈ ਭਰਥਰੀ ਸਤਿ ਸਤੁ
ਪਾਪਰਸ ਜਰਕ ਸਹਿ ਰਿਖ ਨਾਸੁ ਪਾਕਸ॥ ਤਬ ਗੁ

ਕਖਰ ਬਾਬੁ ਇਤਾ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਇਕ ਸਹਿਆ

ਹੋ ॥ ਜਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਗੋ ਸਕਰ ਹਿ ॥ ਇਹ ਦੇਹੋ ॥ ਜਿਨਿ ਉਸ ਕਰੀ

ਕੇਰਾ ਸਕੈ ਗੋ ॥ ਅਰਜੁ ਦਸਤੁ ਆਗੈ ਖੜੁ ਰਹੈ ਗੇ

ਐਸਾ ਅਉਖਧੁ ਪਾਇ ਗਵਾਗਾ ॥ ਜਿਤੁ ਪਾਪ ਤੇ

ਗੋਸਟ ਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤਾਂ ਅਸਬਿਸ ਨਾਹ ਉਸੈ

ਤਿਆਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਪਰ

ਹੋਕੈ ਕੇ ਪਾਪ ਗਿਰਹਿ ਗੇ ਉਚਾਰਸਾ ॥ ਆਰਹੋ ਕੇ ਪਾਪ ਗਿਰਹਿ ਗੇ

॥ ਦਸਾ ॥ ਉਜ੍ਰਾ ਕੇ ਸਬਦਿ ਬਿਲਾ ਟੋਭਾ ਗੀ

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਸੰ

ਤੋਖ ਸਹਿਆ ਹੋ ॥ ਉਰ ਟੇਪ ਉਤਸਹਿ ਜਿਸ

ਸੋ ਹੋ ॥ ਪਹਿਰੇ ਰਾਕਉ ਦਸ ਗਹਿ ਕੇ ਗੋ ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ

ਜਿਉ ਤੂ ਧਾਰਹਿ ਰਹੈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਤਿਤੁ ਆਖਿ ਉਕਤਿ ਬੈਰਾ
ਗੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੫॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ
ਜੋ ਬੈਰਾਗੁ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆ
ਏ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਰੰਗਿ ਰੰਗੈ ਰਤਾ ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇ
ਤਾ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਹੀ ਮਰੈ ਨ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ
ਸੋਈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੬॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗੁਰ ਪੂਰ
ਇ ਪਾਏ ਛਤੀਸ ਭੋਗਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਗਿਆਨ ਰਸੁ ਅਪਾਰੁ
ਨਉ ਰਸ ਗਾਏ ਸੋ ਗਾਵੈ ਬੈਪਾ ॥ ਦਸ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਗਿ
ਤੁ ਬੈਸਿ ॥ ਦਸ ਮਹਿ ਏਕੁ ਪਸੇ ਨ ਤੇ ਥਿਰੁ ਬਿਨਸੈ ॥ ਦਸ
੮ ਏ ਪਰਮਿ ਪੁਰਖ ਦਾਤਾ ॥ ਦਸਿ ਏ ਪਰਮਿ ਪੁਰਖ ਕਉ
ਚੇਤਾ ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਕਾਲਚਕ ਤੇ ਦੇਖਤਾ ॥ ਜੋ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ
ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਤਉ ਆਵੈ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਉ ਆ

ਤਾ॥੫॥੧॥ ਸੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੈ ਹਰਿ ਰਖੁ ਤਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ਦਸਿਆ

ਹੋਆ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਹੁ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲਿ ਦੇਖਿਆ ਨਾਨਕੁ ਤਾਂ ਜੋ

ਹੋਮ ਕੈ ਰਾਮ ਨਿਹਿ ਕਮਾਣ ਸਾਤਿ ਹਥ ਕਮੈ ਆਖਿ ਰੁ

ਬਾਹਰਿ ਸੈਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੈ ਬੈਰਾਗੀ ਦੇ ਜੁਗ ਕੇ ਮੇਰੂ ਦੇ

ਤਬ ਭਰਥਰੀ ਆਖਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਜੋਗੀ ਹੋਹੁ ਤੂੰ

ਰਾਜੁ ਛਡਿ ਜੀ ਦੇਸ ਕਰੈ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਰੇ ਭਰ

ਥਰੀ ਜੋਗੁ ਮੁਹੋ॥ ਤਬ ਭਰਥਰੀ ਬੋਲਿਆ ਦੇ ਗਰ

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਡੰਡਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਏ

ਭੇਖੁ ਮੰਗਾ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ

ਮ: ੧॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੋ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾ

ਹਢਾਵਉ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਸ

ਨਉ ਸਹਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗਹ ਜੁ

ਗ ਜੋਗੀ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋਗੰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰ

ਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨੁ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗਾ ਰਹਾਉ ॥

ਪਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨੁ ਮਤਿ ਡੰਡਾ ਵਰਤਮਾਨ ਬਿਭੂਤੰ ਹ

ਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੰ ॥

ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸਉ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ

ਬਾਦੰ ॥ ਸਿੰਙੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਹੈ ਅਹਿਨਿ

ਸਿ ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ ॥੩॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆ ਨਾਨਾ

ਵਰਨ ਅਨੇਕੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਏਕੰ ॥੪॥੩॥ ਤਤੁ ਸਿਧਿ ਪੇ ਬਿਤੈ ਨਾਮ

ਤੂੰ ਅਕਾਲ ਰਸੁ ਮੇਲਾ ਹੋਆ ਰੰਮਸਾ ਸਿ ਪਾਕ

ਨੇਸਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ॥ ਅਰ ਭੁਖਿ ਤਲਿਆ ਹੈ

ਕੀ ਹਸਟਿ ਹੈ ॥ ਤਬ ਸਿਧਿ ਬੋਲੇ ॥ ਨਰ ਅਪਣੁ ਤੁ

ਦਿਸਟ ਪੈਂਡਾ ਹੈ ॥ ਅਸਾਡਾ ਹੋਰੁ ਪਰੁ ਦੇਖੀ ਕ

ਇਨ ਦੇਰੇ ਹੈ ॥ ਤਬ ਬਾਬੈ ਆਖਿਆ ॥ ਤੁਸੀ ਨਦੁ

ਆਸੀ ਪੀ ਰਖਿਹਿ ਆਂਦੁ ਹੈ ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਪੁਛਿਆ ਕਿਨੁ ਕ

ਹੈ ॥ ਤਬ ਬਾਪੁ ਦਰਤੁ ਬਾਬਾ ਭੀ ਨਿਆ ॥ ਮਾ ਮਾਰੀ

ਕਾ ਹੈ ॥ ਫਿਰ ਪਹਿਸ ਹਿਗਾਇਆ ॥ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ

ਬੈਠਾ ॥ ਫਿਰਿ ਸਿਧ ਆਖਿਆ ॥ ਦੇ ਪਤਿਭਾਗ ਅਗੇ ਬੈ

ਠਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਸਿਧਾਂ ਪੁਛਿਆ ॥ ਤੁਮ ਕਰਿ ਕਾ ਆਇਆ ਹੈ

ਤਬ ਆਖਿਆ ਸਿਧ ਪਰਿਆ ਜੋਗੀ ਸੋ ਆਖਿਆ ॥ ਤੁਤੇ

ਨ ਦਿਨਿ ਹੈ ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਪੈ ਹਾਥੁ ਹੋਇ ਗਏ ਤਉ

ਣੁ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਏਹੁ ਮਤੁ ਹੈ ਆਸਾ ਸੁਗਣੀ ਜੀ ਓਹੁ

ਤਬ ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ ਗਈ ਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਤਬ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ

ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਤਿਸਿ ਪਾਸ ਆਖਿਆ ਏਹੁ ਜਿਸ ਪਾਸ

ਪਾਣਾ ਹੈ ॥ ਤੂੰ ਪਾਈ ਜੀ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜਿ ਮਹਿ

ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਪਾਸ ਆਖਿਆ ਜਿ ਮਹਿ

ਲਿਖੁ ਅਤੇ ਪਾਏਕੇ ਰਖਣਾ ਪਾਈਐ ਹੈ ॥ ਤਬ

ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਸਬਦੁ ਮਃ ੧ ॥

ਜੁ ਕਰਿ ਜਿਨਿ ਆ ਤੁ ਪਿਆ ਨ ਕਰਿ ਪਾਏ ਕਰਿ [illegible]

ਰਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਭ [illegible] ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪਾਇ

ਤੂੰ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣੁ ਆਈ ਐ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਅਉ

ਪਤ ਦਸਤ [illegible]

ਰਹਿਆ ਅਤੋਲੁ ਸਿਖ ਨਾ ਪਹੁਤਿ ਇਵ ਦਸਾਂ ਗੀਤ
ਬਹੁ ਆਨਨ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ
ਆ ਸਮੁੰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿਆ ਨਾ ਰਹਿ ਕੇ ਗਿਆਨੀ
ਤ੍ਰਿਵਾ ਦੇ ਪਾਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਹੋਵੈ ਭਉ ਪੈਰੀ
ਮੁਕਤੀ ਸਾਬੀ ਆਪਿ ਭੁਖ ਕੈ ਸੀ ਦੇਵਤ ਨਾ ਪਰ
ਦੇਖੁ ਭਰਿਆ ਰਸ ਰਸ ਨਾ ਰਸ ਦੇਖੁ ਨ ਹੋਵੈ
ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ਨ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ॥੩॥ ਜਿਸ ਫਤੀ ਰਤਨ
ਰਖੈ ਰਸੀ ਤੂੰ ਏਸ ਨਾ ਨਾ ਨਾਨਕ ਰਹੇ ਨਾ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਨ ਥਰ ਸੋ ਰਸੀ ਪੀ ਦੇਖਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤ
ਤ ਥਾਪਿ ਪਾਇਆ ਰਸ ਮੁਆ ਰਿਸ ਕੀਤਾ ਤਕ
ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਆਪਿ ਪੁਰਖ ਕਉਆ ਰਸ

ਉਪਜੁ ਗਵਦ ਗਇਆ। ਕੇਰਾਹੁ ਦਰਗੁਹ ਗੁਰਾਜ
ਉਸੀ ਉਦਸੀਧ ਛਮਕੀਰ ਟੀ। ਪੋਗੀਖਉ
ਸਾਹਮਕੀਆ। ਅਤੇ ਹਮਕੀ ਸੁਖ ਹਿ। ਗ
ਏਹਿ ਇ ਤੜੀਆ ਕੀਆ ਏਗਾ। ਮਬੋਟਿ ਕਾਢਿਏ
ਜਾ। ਬਾਏ ਕਾਹਿ ਲਿ ਪੈੜੋ। ਤਥ।। ਏਬਮਣ ਮੋ
ਓੜਦਾ ਪੋੜਦਾ ਜਦਾਹਿ ਲਿ ਦਾਇ।। ਕਇਆ
ਤਦ ਤਉ ਇਕੁ ਤਸੀ ਲਿਇਆ। ਗਤਿ ਇਕ ਠਗਤੇ
ਤਬ ਉਦਾਸੀ ਪੁਛਿਆ। ਅਪਿ ਓਸੁ। ਏਦ ਰਹਸ
ਤੇ ਰਾਜ ਸਾਏ ਕਹੀ ਹਮਦੇ ਭੇਗ ਦਾ ਕੁਛ।
ਜੋ ਤ੍ਰਉ ਤੇ ਤੋ। ਕਿਸੁ ਸਦੇ ਸਾ। ਤੋ ਤਬ
ਬਬਾ ਬਇਆ। ਸਬ ਤੋ। ਗੁਰ ਤੇ ਗਹਿ ਲੇ

ਮ:੧॥ ਭੁਖੁ ਤਿ ਗਵਾਇਗ ॥ ਅਪਣੇ ਦੁਖਿ ਸੋਗ ਜੀਤੁ

ਮੈ ਦੇਵਾਨਾ ਭਇਆ ਅਤੀਤੁ ॥ ਕਰਿ ਕਾਸਾ ਦ

ਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ ॥ ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਉ ਨੀਤਾ ਨੀ

ਤ ॥੧॥ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ ॥

ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਤੁ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥

ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗਮੈ ਹਰਣਾ ॥ ਸਰਬ ਸ

ਰੀਰੀ ਚੜਣਾ ॥ ਚੰਦਨ ਭਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇ

ਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਣਾ ॥੨॥ ਘਿਅ ਪਟ ਭਾ

ਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮ

ਹਿ ਹੋਇ ॥ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥੧॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ਮ: ੧ ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਪਸਿਨ ਰਹੇਸ ਕੈਦਾ ਹੋਆ॥੧॥ ਤਬ ਕਉ ਬਹੁਤ ਜਾਇਸ
ਕੋਨੁ ਰਦੇਰੇ ਗਹੋਗਹੁ ਉਠਿਆ ਹੋ ਤਾ ਕਰਰ ਤੇ
ਉਪਰਿ ਹੋਇ ਬੈਠਾ॥੧॥ ਤਬ ਪਰਜਾਹਿ ਨਾਸਿਕ
ਮਾਰ ਦਿ ਉਸੂ ਦਾਗੀਸੇ ਕਉ ਤੋ ਹੋ॥ ਤਾ ਆਖਿਓਨ
ਗਾਦਿਹੋ ਨੂ ਤ ਅਰੇ ਨੁ ਰਟੀ ਨਹੀ ਗਇਆ॥ ਤੂ
ਮੈ ਨਾਲਿ ਰਲੁ ਨਾਹੀ॥ ਆਗੈ ਹੋਤ ਰਿਪੈ ਹੋਤੁ
ਤਬ ਕਾਬਾ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਹੋ ਦੇਈ॥ ਤਸੀਆ ਕੋਰ
ਰਹੁ॥ ਤਬ ਉਹੁ ਆਗੈ ਹੋਇ ਆ॥ ਦਾ ਉਹੁ ਫਿਰਿ ਸਿ
ਮੈ ਤਾਨ ਬਾਬਾ ਹੋ ਆਤੇ ਨਾਉ ਹੁ ਕਰਣੀ ਹੋ॥
ਤਬ ਉਹ ਰੀਸਿ ਗਾਹੁ ਪ ਛਟ ਹਿ॥ ਤਾਂ ਅਖਿਓਸੁ
ਦਿਖ ਦਿਕ ਦਾਰਾਮ ਹੋ ਆਗਾ ਪਰਮਰੀ
ਨਸਰਿਓ॥ ਫਿਰਿ ਗਇਆ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਅਖੈ

ਓਸਦਿ ਵੇਖਿਆਂ ॥ ਤਬ ਆਗੈ ਕਿਤਾ ਬਾਹਿ ਵਿਸਿਲਿਆ
ਆਗਾ ਦਿਖਿ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵੇਖਿਆ ਹੈਗਾ ॥ ਤਾਂ ਅ
ਕੇਹੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਪਏ ਪੈਰ ਹੋਇ ਹੈਗਾ ॥ ਤਬ ਬਾ
ਬਾਮ ਕਹਿਆ ਸਾਹਿਬ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਿ ਮੈ ਇਹ ਨਿ
ਆ ॥ ਪੈਰਿ ਮਕੇ ਦੀ ਤਰਫ ਕਰਿ ਨੈ ਸਤਾ ॥ ਤਬ ਪੈਰੀ
ਕੀ ॥ ਮੈ ਦਕਾ ਵੇ ਪਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ॥ ਤਬ ਕਾਜੀ ਦੁਰਾ ॥
ਦੀ ॥ ॥ ਮਦਨ ਗਹਿਆ ॥ ਇਆ ॥ ਦੇ ਖਿਆ ਨਦ ਕਿ
ਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਬੇਦ ਮਦਾ ਇਕੁ ਪੈਰ ਮਦੀ
ਕਪ ਨਵੀਸ ਕੀਤੇ ਹੋ ॥ ॥ ਤੇ ਕਾਬੇ ਕੀਤੇ ਗਏ
ਮਕਿ ਉਕਾ ਤੇ ਹੋ ॥ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ॥ ਇਤ
ਵਿਚਿ ਮਦਾ ਇਆ ਤੇ ਰਬ ਨਾ ਹੋ ਛਿਤ੍ਰ ਵਰਿਮੇ
ਗਏ ਗਪਮਾਰ ਦਰਿ ਵੜੁ ॥ ਤਕਦਾ ਕਿਆ ॥ ਦੀ

ਕਾਬੇਦੇਪੈਰਿਫਸਾ ਹਿਤੁ ਦਰਿਮਿਹਰਗਾਬਕਾਮੁਤੁ

ਪਿੰਨੈਦਸਾਂਦੇਤਕਰਾਜੀਵਿਕਾ ਨਾਦੀਹੈਗਾਤੁ

ਈਸਵਿਆਪੇਨਤੀਆਜਾਆਜਾਆਸਿਬਨ

ਏਦਨਏਸਤੇਗਾਨਾਉਏਆਹੋਤਕਕਕੋ

ਆਪਕਹਾਗਗੁਤਿਨੰਗਹਿਸਿਆ:॥੧॥ਗਿਸਾਬ

ਦਗੀਕਭੂਭਾਦਮਨੁਅੰਦਰਿਹਰਿਮੰਨ ਹ

ਹੋਇਗਹੁ ਨੈਜਾਣੁਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਜਾਆਦ

ਮਹਿਕਾਪਹੁਦਉਸੁਤਣਕਦਪੀਜਿਤੁਸ

ਦਿ॥ਮਿਲਿਗੈਗਗਾਪਹੁਪਾਵਮਗਨਆਸੀ

ਦੋ॥੧॥ਸਗਤਿਦਾਤੁਨਪੇਗਜਾ॥ਗਤਿਤੁਜਾਹੁ

ਜਾਓ॥ਆਤਮੇਵਹੀ॥ਸਹਮਪਹੁਸਤੰਤੁ

ਦੇਵਸ ਆਇਆ ਹੈ ਤਬ ਪਤਣੀ ਆਪ ਤ

ਨੀ ਦੇਸ ਦੇਖਣ [illegible] ਆਇਆ ਆਇਆ ਸਾ

ਆਇ ਦਿਸਾਰ ਸਤ ਪੋਤਾ ਹੋਆ ਕਰਿ ਬੋਲਿ

ਆਇਆ ਸੁਣਾਇ ਦੀਸ [illegible] ਤੇਗੋ ਕ

ਹੋ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਾ ਦੀ ਪ੍ਰਦੇਸਿਆ

ਸਿਖ ਸੁਣੀ [illegible] ਸਰਨ ਸਭ ਪਰਨਾਦੇ

ਹੋਇਆ ਕੁਝ [illegible] ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਰਣ ਬਾਣ

ਹੈ ੨ ॥ ਹੀ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸ੍ਰੀ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੋਗਿ ਸਇ ਸਹਣਾ ॥

ਦਾਤਿ ਕਰ ॥ ਦੇਸੈ ਪਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਾਬਰ ਬਾਣੀ ਹੋਆ ॥

ਸੇਮੁਕਤਾ॥ਰੀਮਾਵੇਕਾਕਜੀ ਸਾ॥ਬਾਬਾਬੇਖ

ਨਿਆ॥ਆਣੈ ਦ ਆਜਾਣਕਉਸੁਰਿਕਗਿਗਪ

ਲਤਿਸ॥ਤੁਹਿਸਾਗਿ॥ਸਾਸੁਪਾਣੈਹੈ॥

ਸਖਿ॥ਪ੍ਰਗਸੀਦ॥ਸੈਸਾਗਿ॥੭॥ਬੇਬਿਨ

ਟਿਤੁਗਿਨਤਕਰ ਸਸਗੀਆਤਿਗਸੁਦ

ਭਗਿਕਿਸੇ॥॥ਹਿਵਾਣਸੰਦਾਕਿਸੇ॥ਆ

ਸ੍ਰਾ॥ਤੇਤੇਬਠਕਗਿਸਿਰਕਕਿਾਣਸਤੁ

ਪਹੁਤ॥ਿਾਤ॥ਥਿ॥ਸੈਸੁਪਗਤੀਸੈਤ

ਬਤੁਕਠਾਕਗ॥॥੨॥ਸੇਸਾ॥ਾਟਿਤਿਬਹੁਤ

ਕਗਿਆਣੀਸਾਸੁ॥ਕਕਹੁ॥ਤਦਹਤੁ

ਕਿਾਦਿਰਿਆਬਹੁਹਿਨਨਤੈਮੈਅਨਹੁ॥੪॥੨੬
ਅਰਸਾਇਉਤਿਸਮਾਕਰਣੁਭੂਖਾਨਏਨਾਕੁ
ਕੇਪਾ॥ਕਾਸੁਤੁਮੀਟੀਆਪਏਿਫਿਰਮਾਠ
ਨਿਠਦ੍ਹ॥ਪਾ॥ਠਰਣੀਭੀਪਕਰੁਤੁਿਰਿਨ
ਕਠਏਮੀ॥ਿਦੁਗਾਪਾਏਤੁਦਕਸਾਠ੍ਹਕ
ਨਦੀਠਿਿਰਸਭਾਨਕਸਾਗ॥ਯਾਪਿਪ
ਿਦਨਸੈਦੀਭਏਰਿ॥ਿਬਮਿਿਆਕਾਰੁਾ
ਮਨਭਾਇਿਆਮਿਚਤਗਠ੍ਹਿਭੁਚਬਠਿਭ
ਠਾਗ॥ਾਰਾਣਿਰਿਆ॥ਤਿਕੁਿਮਨਾਅਠਪੁ
ਤਗਨਸੈ॥ਿਦੇਰਪਾਹੁਗਏਸਾਗਏਮਾਿਏ
ਮਾਭਿਕੁਗਓ॥ਵਾਸਾਿਾਰਿਰਗਤੁਕਾਮਿ

ਨਕਤਮਨਤੇਤਾਹਿਤਪਤਿਨਜਾਗੇਮਵਹੀ
ਜੈਤੁਸੋਹੁਕੀਸਾਹਿ॥੯॥ਰੇਮਨਤਿਟੋਮਨ
ਰੀਤਰੀਦਸਮਹੁਸਾਹਿ॥ਪੰਮਵਮਸਹੁਮਕਨਦ
ਮੀਸਿਰੁਕਿਤੁਜਾਹਿ॥੧੦॥ਦੇਸਾਗੀਕਮਮਾਸਾ
ਮੈਮੀਟੀਥਪਮਵਹੁ॥ਸੋਤਸਭਾਵੇਮੈਕਾ
ਤਿਸਕਾਰਿਆਵਮਹੁ॥੧੧॥ਸੀਨਸੈਪਿਮਹੁ
ਆਪਣਾਮੈਮੀਟੀਤੁਝਜੀਮਹਿ॥ਭੀਗਕ
ਗੀਗੀਤਿਕਮਤਿਥੀਪਿਸਮਹਿ॥੧੨॥ਸੀਨ
ਸਹਦਤਿਪਾਈਐ॥ਮਗੀਐਪੀਆਇਵ
ਜਾਹਿ॥ਤੁਕਨਦੀਹਿਹਤੁਨੁਸਾਹਿਗਾਹਿ
ਦੁਕੀਏਤਾਜਥਪਸਾਹਿ॥੧੩॥ਸਰ

ਸਾਜਾਂ ਹਤਿ ਅਠ ਅਸਟੋਸੁ ਅਠੀਆਂ ਪੁਹਿ ਤੁ
ਅਸਾਂ ਬੀਟ ਅਨਿਆ ਸਿਗਿ ਅਫਾਂ ਹੁਮਿਤ॥੧੪॥
ਤਾਂ ਦਿ ਤਾਜਾਜਾ ਤਿਕੁ ਅਹੀਆਂ ਦਤਿ ਹੀਸਿ
ਰੁਸੋ ਤਾਂ ਆਂ ਫਹੁ ਤੁ ਗੀ ਨ ਜਾਰਿ ਕ ਹ ਹ ਚੀ
ਹੁ ਨਾਂ ਹੀ ਪੋਹੁ॥੧੫॥ ਤੇ ਤਾਜ ਥਹ ਕਗਾ ਸਤੀਰ
ਇਤਿ ਸਿਨਾਂ ਫ਼ਿਸਾਂਤਾ ਸਿਨਿ ਟਖਿਆ ਤੁ ਅ
ਮੁਖਭ ਏਭੁ ਟੈਆਂ ਇਆਂ ਤਾਤਾ॥੧॥੧੬॥ ਸੋ
ਜਾਜ ਅਸੋ ਟੀਭ ਏ ਸਿਨਿ ਗੀਨਿਆ ਨਹ
ਨਤੁ॥ ਬਾਂਟੁਹੁ ਸਾਂ ਈ ਆਪ ਟੈ ਕਿਰੁ ਆਂ ਦੈ
ਆ ਹਤੁ॥੧੭॥ ਸੋ ਨਿਆ ਸਾਜ ਕਸਾਂ ਟੀ ਆਹਿ
ਤਾਕੀ ਪਾਰਿਖ ਸਾਂ ਹਿ ਖਿ ਨਿਆ ਸਾਜਾਂ ਕ

ਣ ਚੂਕੈ ਮਰੀ ਐ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੧੮॥ ਗੈ ਨ ਗਾਨੇ

ਤੇਤਰ ਨਾਹੀ ਦਿਨ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ ਇਮ ਪਿਰ

ਰਮਣਿ ਪਾਣੁ ਨੇ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਨ ਖਾਪਾ ॥੧੯॥

ਨ ਨਾ ਗਿਰਿ ਮੇ ਟੀਕ ਏ ਜੋ ਚਾਨਣੁ ਹਿਰਦੈ ਕਾ

ਹਿ ਅਪਰੀਆ ਤਨਿ ਕੀਨਤੁ ਨੇ ਗਰਕੁ ਮਾਨ

ਹਿ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਖਸਮ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਟਹਿਲਿ ਨ ਮਹਿ

ਤੁਠਿਆ ਚਾਉ ॥ ਤਨੁ ਕਰ ਨੁ ਪਰਮਤਲ ਏ

ਦਿਨ ਭਿੜਿਆ ਪਹਿਰਾਉ ॥੨॥ ਵਾਹੁ ਖਸਮਾ

ਜਾ ਦਿਨ ਰਹਿ ਨ ਫਾਅਫਰਹਿ ਤਖਤਾ ॥ ਨ ਫ

ਮਨੁ ਛਾਈ ਟੀਕੁ ਕਨਾਏ ਤਿਨ ਮੈ ਤਨੁ ਮਤ ॥੨॥

ਪਾਮਣਾ ਨ ਤਿ ਖਸਮੈ ਤਿ ਨਾ ਏਤ ਰਕਾ ਸਿਰ

[illegible]

ਜਾਂ ਦੇਖੈ ਨਾਂਹੀ॥ ਤਾਂ ਤਬ ਕਰਤਾ ਜੀ ਭਰਮਾ ਦੀ ਆਂਮਿਆ ਤ
ਦੇਖੀ ਉਹੁ ਭੀ ਨਾਹੀ ਪਰਦੇਸ ਅਤੇ ਖਰਦੇ ਆਪ ਤ
ਦਿਆ ਵਿਚ ਦੇ ਨਹੀ॥ ਜਦੇ ਦੇ ਜਾਹਿ ਆਂ ਦਾ ਭੀ ਨਾਂ ਹ
ਦ ਮੁਦਾ। ਅਤੇ ਮਨ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਪਹੀ॥ ਭੰਗ ਖੇਤਾ ਪੀ
ਦੇ ਹੀ॥ ਇਹ ਨਾਂ ਦੇ ਗਦਾਕਿਆ ਅਤੇ ਰਤੁਕਿਆ ਹ
ਵਾਸੁ ਹੈਗਾ। ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ। ਸਾਂਗੁ ਹ
ਜਗਤਿ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਇਆ ਜਤ ਵਾਂ ਮਹਿ ਦਿਤਾ ਬ
ਖਿਆ ਜਾ ਤੇ ਮਨ ਭਾਵੈ ਦੇ ਨਤੀਜ ਨਹੀਂ ਸੁਜਾਨ
ਦਿਤਾ ਖੇਜਾ ਜਾਂਗਾ ਨਹੀਂ ਸੁਤੇ ਜੋ ਨਹੀ ਭਾਂਗਾ। ਤਭ
ਪਾਣੀ ਤੀਤਿ ਨਵੇ ਖੰਡ ਨਾਇ ਜਾ ਨਾਂ ਤੁਗਾ। ਜੋ ਨ
ਤਿ ਫਰ ਜਾ ਨਾਂ ਮੰਨਾ ਨ ਹੀ ਮੰਨਾ ਨਾਂ ਆ ਮਹਿ

ਸਿਆ ਤਿਆ ਅਸਟਾਦਸ ਏਤੇ ਤਉ ਧਿਆਨਿ ਹੋਤਉ ਸਾਰਿਕੇ

ਪਰਵਦਿਗਾਰ ਸੇਤੀ ਕ੍ਰਿਨੇ ਗਾਨ ਕਹਰ ਕਰਤਾ ਰਿਜਪ

ਗਾਣਾ ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਪੀਰ ਪਤਣੀਐ ਆਖਿਆ ਜੋ

ਆਸੀ ਤੂ ਨੀਆ ਵੇ ਮੁਰੀਦ ਵਖਤਿ ਸੁਣੇ ਤਾ ਪੁ

ਤ ਹਿਕਿ ਉਕਰਿ ਨ ਮਾਣਪੀ ਦੇ ਗਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ

ਬੋਲਿਆ ਨਾਮ ਸਬਦੁ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ [illegible]

ਜਾ ਕਾ ਸਰਸੁ ਗੁਰ ਹਤੇ ਅਪੇ ਸਿਤੇ ਰਾਗ ਸ

ਰੁ ਨਕਰਤਾ ਗਾ ਜਕਾ ਰਬੀ ਰਕਰੀ ਮਤੇ ਬੋਲੇ ਵ

ਪਰਵਦਿਗਾਰ ॥੧॥ ਤੁ ਨੀਆ ਮੁਰੀਦ ਮੇ ਫਾਨੀ

ਤਹਕੀਕ ਦਿਲ ਦਾਨੀ ॥ ਅਸ ਮਸ ਰਾਮੁ ਪਿ

ਜਗਜੀਤਿਗਿਓਤੈਮਰਣਿਤੇਰਹਿਗਇਆ॥
ਗਉੜੀਰਾਗ॥ਪਸਗਪਰਗਬਿਗਰਗਾ॥ਕਮੋ
ਸਤਸਤਗੀਗ॥ਾਸਾਗਵਿਆਛੜਸਕਸ
॥ਰਖੈਸਦਰਤਕਬੀਗ॥ਕ॥ਸਕੈਰਗਸਤ
ਸਰਗਉਦਕਗਰੋਅਕਥਪ੍ਰਿਆਤਾਗਾਤੇ॥
ਨਿਕੀਕਾਗਕਗਵੰਸਾ॥ਨਏਭ॥ਨਿਆਪਦਾਤਾ॥
ਕਰਕਪਤੜਅਭਕਪੀਤਿਗਛਣਤੇਕ॥
ਜਨਿਕਪਾਕਾ॥ਨ॥ਨਕਬੁਗੋਉਰਾਰਜਾ॥ਤ
ਗਤੈਰਣਕਰਗਪਹਿਪਾਕਾ॥ਾਰਕਕਾਕੈ
ਪ੍ਰਸਕਤੈਕਿਰਿਆ॥ਤਕਕਜੀਵਕਾ॥ਰੈ

ਸੰਪ

ਾਤੈਧੀਰਜਪਤਣੀਐਆਖਿਨਸਤਪੈਸਾਕੀਤੀ
ਧੀਰਜੁਸੋ।ਵਡਾਪੁਰਖੁਨਾਨਕੁਹੋਇ।ਗਇਆਧਰਮਧੁ
ਹੈਦਸਿਧੋਰਾਹੁਆ।ਬਾਬੇਦੀਪੁਸਾਹਿਬੀ
ਗੁਰੁਨਾਨਕਦੇਵਜੀਨੋਆਪਿਆਖਿਆ।ਕਿਲਾਣਾਹੁ
ਵਡਾਪੁਰਖੁਗੁਰਾਸੀਧੇਰਾਕਹੀ।ਬਾਬਾਬੋਲਿਆ
ਹਕੀਕਤਿਆ।ਚਲੇਸਿਪਾਤਿਨਸਿਧਾ
ਪੁਛਣਲਗੇਤਾਸੇਗੁਰੂਨਾਨਕਉਪਰੀਹੋ।ਤਬ
ਬਾਬੇਕੀਆਖਿਆ।ਨਾਗੁਰੂਆਖਦੇਹੋ।ਨਾ
ਤਬਕਹਤਾਸੀ।ਹਸਿਪਆਸਾਹਿਬਕੀਬੋਲੋ
ਤਦਹਸਿਪਾਆਖਿਆ।ਕਰਤਾਰਹੈ।

ਸੁਣਕੈਸਾਤਬਖਬਾਂਬਾਂਬੋਲਿਆ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੋਸਟਿਸਿਧਸਭਾ॥੧॥ਸਾਖੀਗਾਮਕਰਾਮੀਹਿੰਦਵਿਚਿਪ

ਗੋਸਟਿਹੋਈ॥ਸਿਧਸਭਾਂਕਹਿਆਸਰਿਬੈਠ

ਸੈਤਸਭਾਂਦੇਕਗੋ॥ਤਿਸੁਆਂਗੋਰਖਸਿਧਾ

ਗੀਸਾਵਾਆਪਾਰਆਪਾਂਗੋਆਸਤੁਕਹਿਪ

ਗੀਤਿਸੁਆਂਗੋਤਾਸਾਆਗੋਰਖਨਾਨਾਕ

ਸੈਤੁਸਿਧੇਸਾਤੁਪਾਂਈਐਸਹਰਿਭਾਇਆ

ਸੁਣੇਓ॥੧॥ਦਿਆਂਭਦੇਐਸਹਿਸਾਂਖੈਹੀ

ਸਾਂਤਸਬਰਖਿਨਸੁਕਤਿਕੇਧਿਨਾਂਹਥਿ

ਕਢਾਤੁਸੈਦਿਆਂਨਾਂਓਤੁਆਂਗੋਕਢਾ

ਸਾਰਗੁਕਢਿਆਸੁਆਉ॥ਸਸਤੁਕਾਹੁਉਆਰਸਿ

ਹਮਾਰੀਹਉਸੋਤਰਸਨਾ ਖਾਇਸਾਉ॥ਕਹੁਵੇ

ਸਹੁਕਹਣਹੀਐਖਾਇਕਹਆਦੂਹੁਕਹਸਾ

ਹੋਆਨਾਨਕੁਵੇਖੈਸੁਸਿਵੇਗਰੀਰਿਆਤੁਸ

ਗਸਹੋਆ॥ਆਪੁਪਛਾਣਿਪਛਾਣੈਵੇਸਿਹੀ॥ਰੰਤਰਿਗਹੀ

ਜੈਚਾਣਹਿਸਤਿਗੁਰਕੇਪਾਏਹੋ॥ਸਹੁਕੋਆਏ

ਹਕਸਿਸਿਪਾਏਹਨਾ॥ਕਸਸਾਰਸਾਏਹੋ

ਸਹਿਵੇਸਹਿਸਿਤੁਨਾਗੂੜੁਸੋਸੀਗੁਰਸ

ਤਿਪਤਿ॥ਗੁਰਸਸਿਖੁਵੇਆਪਿਪਛਾਣੈਸ

ਚਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥੨॥ਦੀਆਸਾਗਰੁ

ਸ੍ਰਾ ਤਬ ਸਿਧਾ ਪਿਆਲਾ ਦਿਤਾ॥ ਪੇਜਾ ਸੇਖਾ
ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ॥ ਤਬ ਸਿਧਾ
ਫੇਰਿ ਕਹਿਆ॥ ਤਬ ਸਿਧੀ ਆਖਿਆ॥ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਦੂਰਿ ਪ
ਏਰਿ ਪਤ੍ਰਾ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਭਲੋਨੂ
ਦੇਸੀ॥ ਦੋਨੁ ਦੂਰਿ ਗਨੁ ਗੇ ਤਾਂ ਦੇ ਪਤ ਗੇ॥ ਤਬ
ਸਿਧਾ ਪਰ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਗੋਦਿ ਪਾਹੂ ਸੋ॥ ਕ
ਸੋ ਸਿਗਰ ਦੂਰਾ ਨਾਉ ਹੁਤਾ ਟੀ॥ ਦਿਸਿ ਸਿਨੋ ਨ
ਨਾ ਟੀ॥ ਰਿਸੇ ਆਗਿ ਰਿ ਨਾਗੀ॥ ਕਿਸਿ ਕੇ ਪਰਿਉ
ਣਾ ਥੀ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਿਸਮਾਦ ਹੂਆ ਮਾਰ ਹੂਇਆ
ਏ ਗਹਿਆ॥ ਕਿ ਤੁਮ ਨਾਥ ਸਿਧ ਸੇ ਏਕ ਰੀਤਾ॥

ਪ੍ਰਭਿਆ ਦੁਸ੍ਰਾ ਤ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿਸਿਮ ਧਰਤੇਨ੍ਹਾ

ਜਗੁਗੁਣਿਸਾਹਿਬਿਆਮਨਦੁਮਨਦੀਮਿ॥੧॥ਰਹਾ

ਉ॥ਆਮਪਖਾਨੁਸੈਕਖਉ॥੧॥ਦੁਗੀਰਹੈ॥ਮ

ਕਦਰਿਤੁਦ੍ਰਮਭਤ੍ਰਿਹਿਗੈਗਰਉਆਪ੍ਰਿਥਮੈ

ਗਗਭਦੇਮੇਤੇਦਹਿਆਪ੍ਰਤਕਾਜੁਤਕਦੁ

ਕਮਿਲੁਸਹਿਆਕੇਸ॥ਆ॥ਕਮਗਕਾ

ਕਖਹਕਮਗਾਮਰਿਮਹਿਗਦੇ॥ਕਗਹਗਖ

ਮੁਗੋ॥੧॥ਟਿੰਡੂਮਗੀਮਹਿਮਰਿਮਰਿਮਗਦੇ

ਭਹਮਮੁਗੀਰਿਹਚਲ॥ਹੀਗਹਦੇ

ਮਿਲਮਗੀਮਹਿਲੇਵੇਗਾਦਾਜ॥ਫਿਗਦੇ

ਆਇਆ ਖਿਨ ਮੈ ਬੇਤਾਲਾ ॥੨॥ ਗਿਰਤ ਪਰਨ
ਰਗਨ ਅਰਤਾਂ ਗਾਰਿਦ ਸਭਿ ਪਇਨ ਪਖੂਰਿ
ਰਗਾਰਿ ਨ ਸੁ ਰੇਲਿ ਬਰਤ ਅਰਤੇ ਦਾ ॥ ਸਭ
ਤਸਿਅ ਉਦਿਖ ਨ ਮਹਿ ਗੇ ਬੇਦਾ ॥੨॥ ਤੀਰਥ
ਬੇਦ ਦੇ ਭੁਗਪ ਬੀ ॥ ਆਨਤਿ ਲੇਕ ਸੋ ਰਪਾ
ਰ ਹਤੀ ॥ ਪੈਤੀ ਡੇਡ ਹੁਣਿ ਪਰਮਦ ਅਰ ਭੇਗ ॥
ਗਦ ਨ ਕ ਗਹਿ ਗੇ ਸਗਾ ਲੇਤਿ ਰਗਾ ॥ ਸਾ ਦਉ
ਬਗ ਨੁਰਕ ਅਗਹਿ ਦੁ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇ ਤਆ
ਨਰ ਦੇਨਿ ਦਿੰਦੁ ॥ ਸਗਲ ਪਸਗਦੀ ਸੈ
ਪਸਾਗਾ ਬਿ ਨ ਜਿਰਦਇ ਗੇ ਸਗਲ ਅਰਕਾ ॥

ਨਾਮਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕਿਭਗਤਿਤਤੁਗਿਆਨਾ॥੩

ਹਮਰਾਆਨਾਤੁਲਿਹਚਰਣਅਸਖਾਨਾ॥੪

ਤਹਸੰਗਤਿਸਾਧਗੁਰਾ ਸੋਆਵਉ

ਨਾਗਤੁਸਕਾਤਹਖਸੋ॥ਦਾਤਹਭਉਕਾਮੁ

ਸੋਗਨਾਹੋਇਤਾਆਦਾਨਤਾਨਿਸਕਤਾ

ਹੀਉਤਾਤਨੁਸਾਸਨਿਤਆਨਾਹਕ

ਆਖਾਗਾਭਗਤਿਖਸਾਹਿਕੀਗਤੀਨਿਆਖ

ਗੋ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਪਾਗੋ॥ਕਹ

ਕਹੈਤਾਕਾਬੋਲਿਆਗੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਿਮਰਿਪਾਰ

ਗੋ॥ਨਿਹਚਲੁਥਾਨੁਸੋਈਤੋਗੋ॥੮॥੧॥

ਤਬਸਿਧੀਆਦੇਸੁਆਦੇਸੁਕੀਤਾਤਬਬਾਬ
ਕੀਤਿਆਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਤਬ
ਗੁਰੂਬਾਬਾਪੁਛਿਆਤਿਨਾਆਖਿਆਪਰਮੇ
ਸਰਕੀਤੇਈਸੋਇਦਿਖਲਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਭਿਗਣਾਖ
ਤੁਰਹਿਰਿਹਗਗੁਗਾਗੁਤਪੋਆਤੈਹੋਰਗਸਾ
ਖਤੁਰਦੁਗਗਾਨੂੰਮੈਨੋਆਤੈਉਸਨਿਖ
ਦੇਨਾਲਿਸਤਖੋਰਗੀਰਗਿਆਤਿਨਦੇ
ਦੇਸਨਲੈਗੈਨੋਤਿਸਰਾਪੁਸਾਗੀਲੇਖ
ਗਨੋਤਬਬਾਬੇਕਹਿਆਨਿਉਤੁਸਿਖੁਬਾਨਸ
ਪੁਪਰਾਵਾਣਤਬਗੁਰੂਅੰਬਰਦੀਸੀਮਹਿ

ਆਤੁਇਕਰਿਪੁਛਿਆਜੀਏਹੁਸਬਦੁਏਸ
ਦੈਹੋਤਾਤਬਚਨੁਹੁਸਿਖੁਕੀਤਿਆਆਸਿਖੁਏਸੁ
ਜੀਏਹੁਸਬਦੁਗੁਰੂਨਾਨਕਦੈਹੋਤਾਤਦ
ਹੁਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਉਸਮਿਝਪਦੈਨਾਇਕ
ਜਿਆਇਆਆਇਪੈਗੀਪਾਇਆਦਗ
ਹੁਦੇਪਦੇਨਾਏਹਬਦੁਪੈਰਹੁਪੁੰਪਰੁ
ਤੇਜਿਸੁਇਆਸਾਗੁਰੂਗੁਰੂਨਾਗਦਪਹਿ
ਦਹਣਕਗਦਿਆਦੋਤਾਕੀਤੇਸੈਸੇਪਖਾਂਏ
ਗੋਤਬਾਇਦਸਾਂਜੀਗੁਰੂਅਗਦਜੀਪੁਛਿਐ
ਅਤਿਗਣੋਨਾਸਾਦੇਕੇਤਾਸੁਏਹੁਸਬਦੁਪੈਪਢੇਕੀ

ਏਸਕਾਉਤਰਦੀਜੈ॥ਤਬਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਬੋਲਤੇ
ਭੀਤਰੀ॥ਰੋਜੀਏਹੁਕਉਤਕਪੀਪਤਸਾਹ॥ਤ
ਬਬਾਕੋਆਖਿਆ॥ਅੰਗਦਾਏਹੁਕਉਤਕਾਪੀ
ਸੋਆਣਦੇਇਹਾਤੇਂਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਕਰਣਿਆ
ਵਦੀਜੈ॥ਤਬਗੁਰੂਅੰਗਦੁਪੈਰੀਪਇਆ
ਤਬਆਗਿਆਪਾਸੇਮਰਦੀ॥ਗਿਆਇਕਦਿਨਿ
ਬਾਬੇਕਾਪੈਰੁਮਲਣਾਦਾਧਾ॥ਤਬਗੁਰੂਅੰਗਦ
ਦਪੈਰਾਂਦੀਰੀਆਪੈਸਾ॥ਗਿਇਕਦੋਹਦੇ
ਗਿਆ॥ਤਦਹੁਗੁਰੂਅੰਗਦ॥ਹੁਇਕਦਿਨਿਸਰੀ
ਚਰਪਏਆ॥ਤਬਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਿਆ

ਇਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੈ ਰੀ ਕੀ ਆਖਿਆ ਨਾਹੀ ਟੀਕਾ
ਉ ਪਾਸੁ ਹੈ ਆ ਸੋ ਤਬ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦੁ ਰੀਆ
ਦਾ ਹੈ ਆਇਆ ਪਾਥੀਆ ਵਿਚਹੁ ਤਬ ਬਾਬ
ਹੁ ਜਕੇ ਰਿਰਦੁ ਨਾਲਿ ਭੇਗੋ ਤਾ ਆਤੇ ਰੀਹਿ
ਗਾਤ ਬਬਾਬੇ ਨੂ ਕਾਟ ਪਸਿਣ ਗੀ ਆਖਿ
ਓਸੁ ਨਾਲ ਰਲੈ ਇਹੁ ਭਾਗ ਦਇਆ ਸੰਸ
ਰਹਿ ਰਤੰਸ ਹਾ ਪੁਤੁ ਪਗਇਆ ਤੇ ਰਪਹਿ
ਆਪੁ ਪਹਿ ਰਿਰਦੁ ਆਇ ਹੈ ਆਇਆ ਤਬ
ਬਾਬਾ ਹਸਿਆ ਆਖਿਓ ਸੁ ਆਤਾ ਏਹੁ ਰਿਦ
ਹੁ ਨਾ ਹੀ ਇਹੁ ਰੈਰ ਨਹੋਂ ਸੀ ਨਾਹੁ ਨਾਇਆ॥

ਤਬਮਾਤਾਜੀਸੁਪਕੜਿਗਈ॥ਤਬਬਾਬਾਜੀਜਾਇ
ਸੁਤਾ॥ਜਾਬਰਮਸੇਹੋਇਕਾਇਦਖਪਤੁਹੋਆ॥ਤਬਬੀਦ
ਲਗੀਜਾਗਣਿ॥ਤਬਬਾਬੇਦੇਹਮਲਾਜੀਤ
ਗਇਆਕਹਿਆ॥ਪਟਵਾਰੀਗਇਆਜਾਬਦੇ
ਪੈਤਾਬਾਬਾਜੀਸੁਪੁਤ੍ਰਦਿਖਿਪਰਾਗਿਆ
ਪਰਾਬੈਠਿਆਗਿਆਪਾਕਾ ਮਾਹੋ॥ਕਰਮਣ
ਹੋ॥ਤਬਮਾਤਾਭੀਆਇਗਈ॥ਤਾਮਾਤਾਕਉ
ਸੁਣਾਇਆਸੁਣਾਇਆ॥ਤਬਬੀਦੀਆਖਿ
ਕਮਾਗਾਇਆਵੈਸੇਗਇਆਮਤਾਜੀਆਮੰ
ਦੁਖਿਪਰਾਗੋ॥ਤਾਮਾਤਾਬੀਦੀਦੇਗੁਲਾਮੀ

ਪਸਾਇ॥ ਆਖਿਓਨੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੀਆ ਮਸਕਰੀਆ॥

ਕਰਹਿ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਮਤਾ ਆਖਿਆ॥

ਕੇ ਪਰਿ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੀ ਤੇਰੀਆ ਮਸਕਰੀਆ ਕਰਹਿ॥

ਆਖੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮਸਕਰੀ ਦੇਖਿ ਖੁਸੀ ਹੋਇ॥ ਤ

ਬਬਾ ਬੋਲਿਆ ਆਖਿਆ ਮਤਾ ਜੀ ਕਮ ਜੀ ਜੋਗੇ

ਹੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ॥ ਤਬ ਬੋਲਿਆ ਕਮ

ਜੀ ਉਠਿ ਟੁਰਿਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਾਂਈ ਕਾ ਸੰਗੁ ਕੀਤਾ

ਜੀ॥ ਤਬ ਬੋਲਿਆ ਕਬੀਰੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀ ਕਰਿ ਹੋਇ॥ ਤ

ਦੁਆਰਿ ਆਇਆ ਤੇਰੇ ਦਰਿ ਖੜਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਇ ਰਹਿਆ॥

ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ॥ ਤਾ ਆਖਿਓਨੁ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰ

ਕੀਤੇ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜੋਗੁ ਪਾਤਸਾਹ

ਅਸਨੈਕੇਟਿਓਹਿ ਏਗਾਤਾ ਆਪੇਨੇਸੁਭੜੇਗੋਤਬਬਾਬਾ

ਜੀਬਹਿਰਿ ਆਇਆਤਾਂਲੋਕ ਨਾਹੁਪਰੀਕ [illegible]

ਬਹੁਤਲਾਗੇਮਾਤ ਆਖਿਆ ਨਾਲਿ ਪਰਤੀਪੈ

ਸਿਆਕੀਹੋ ਗੀਤ ਬਬਹੁਤਲੋਕ ਪੈਸੇਲੈਕਹਿਓ

ਹਿਆਏਸਿਆ ਗੈ ਤਾਂ ਦਿਤਾ ਪਟੀਏ ਪਏ ਹੈ

ਲਾਤਬਹੁਤਸਿਰਣੁ ਪ [illegible] ਏ ਲੋਕਰਿ ਉਹਿਆਏ

ਤਬਆਗੇਤਾਂ ਦਿਤਾ ਉਰਾਂਪਏ ਅੰਤੇ ਨਾਹਿ

ਕੇ ਟੀਕਿਆਂ ਆਖਿਸੈ ਉਰਾਂਲੋਕਕਰਿ ਉਹਿ ਆਏ

ਆਤਬਕੇਉਸਿਪਾਨਿਰਹੈ ਤਬਆਗੇਤਾਂ ਦੀ

ਤਾਂਹਿ ਕੁਸਿ [illegible] ਸਕੇ ਉਪਰਿ ਸਾਹਿਣ ਰਹਿਸ

ਨਾਨ ਹੈ ਨਾਇ ਸੈਤੇ ਨਾਨਕਤਾ ਲੈ ਸਨਾਤਾ

ਪੜਿਆ ਹੋਆ ਪੁਤ੍ਰ ਗੰਗਾ ਪਰਥਾ ਮਸੀਆ ਵਰਤੀ ਹੈ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ਆਖਿ ਓਸ ਨੂੰ ਕਹੁ
ਹੈ ਸੋ ਇਆਨੁ ਤੁਸੀ ਤਬ ਤੂ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸਾ
ਸੋ ਉਨਿ ਸੁਣੁ ਪਰਿਵਰਿਆ ਕਰਸਨੀ ਖੁਰਾ
ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਚਲਾ ਗਇਆ ਤਬ ਕਹਿਓਸੁ ਗਲੁ
ਗਲੁ ਆਹਿ ਗਇਆ ਤਬ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਹੈ ਕਹਿ ਸਾਇ
ਪਰਸੰਗ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਅਖਿਓਸੁ ਜੀ ਕਿਸ ਦੀ ਹੋਤ
ਸਤੁ ਪਾਈ ਤਾ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹੋਇ ਆਖੈ ਗਾ ਵਲਿ ਸੁ
ਤੁ ਪਾਤਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਤੰਗ ਹੋਆ ਨਾ ਹੋਤ ਸਤ ਪੜਿਆ ਹੋਆ ਤਾਂ
ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਹੋਇਆ ਸੋ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਖੀ

ਜੋਤੇ ਗਇਆ ਗੋਤੇ ਪੈਰ ਲਗੈ ਫਿਰ ਮਾਤ ਬਾਣ ਹੋਇ ਤੈ ਤਉ ਗੁਰੂ ਅੰ

ਗਦੁ ਨਾ ਉਗਖਿਆ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥੁ ਫਿਰ ਲੋ ਹੇ

ਆ ਬਾਬਾ ਡੈਰਿਆ ਇਆ ਤਾਂ ਇਕ ਬਾਹੁਤ ਪਏ ਫਿ

ਤ ਵਿਹਨਿ ਗੋਰਖ ਪੇਸਿਆ ਵਾਲੈਆ ਖਦੇ

ਹੋਇਰਿਆ ਗੋ ਤਾਂ ਦੇਤ ਭ ਪਈ ਐ ਲੈਆ ਵ

ਦਾ ਐਤੇ ਭ ਪਈਆ ਵਾਲੈਆ ਖਰੈ ਹੋਇਂ

ਨਿਅਸੀ ਆਗੇ ਤਾਂ ਦੇਤਾ ਮੁਹ ਗੋਲਿਆ ਵਿਦਾਤ

ਬਬਾ ਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਿ

ਮ:੧॥ ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲਣਾ ਲੇਖੈ ਖਾਣਾ ਖਾਉ

ਲੇਖੈ ਵਾਟ ਚਲਾਈਆ ਲੇਖੈ ਸੁਣਿ ਵੇਖਿਆ

[illegible] ਲੇਖੈ ਸਾਹ ਲਵਾਈਆ ਪੜੇ ਕਿ ਪੁਛ

[illegible]

ਰਸ ਮਾਣੀ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬੋਲਨਾ ਰਹਿ ਤੇ ਗੈਬ ਧਸੀਸਾ ॥੫॥

ਤਬ ਬਾਹਿਰ ਦਰਿ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਜੋ

ਅਪਣੇ ਸਬਦ ਕਹਦੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਨਦ ਪੀਐ ਅਸੀ

੧੨੦ ਆਖਿਆ ਬਾਬਾ ਹੋਇ ਦਰਗਾਹ ਵੈ ਦਿਤੀ ॥ ਪ੍ਰਭ

ਦਲੀਲ ਬਹੁਤੁ ਕੀਤੀ ਆਏ ਬੋਲਿਆ ਸਾਦ ਪ੍ਰਭ

ਜਾ ਰਹਿਆ ਤਦ ਹੁਮ ਅਪਣੇ ਸਬਦ ਫੁਰਮਾਏ ਦੀਏ

ਆਖੀ ਕਰਿਆ ਹੋਆ ਸੁਣਿ ਗਾਵੈ ਰ

ਗੁਰ ਕਹਿਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਗੀਤ ਪੜਿਆ ਸੋ

ਦੁਖ ਰਸਾਲ ਪਹਿਸਤਮੀ ਜੋਰ ਏਸ ਕਿ ਓਨ

ਹੋ ਤਬ ਅਪਣੇ ਸਬਦ ਫੁਰਮਾਏ ਆਖਿਆ ਏਹ

ਕਿ ਓਸ ਦਾ ਓਕ ਓ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹੇ ਦੀਆ ॥੬॥

ਤਾ ਮੁਗੀਦਾਂ ਆਖਿਆ ਸੀ ਦੇਖੀ ਰਮਜਾਣ ਅਤਿਸਿ
ਪਰਵਰਿਦੈਗਾਰ ਆਖੀਐ॥ ਤਬ ਮਸ ਮਤ੍ਰੁਗਬਣਾਦ
ਰੀਆ ਖਿਆ॥ ਏ ਜੋਰੀਆ ਸੱਤੇ ਸੈਂ ਮਾ॥ ਕਿਸ
ਦਾ ਚਉਦਸ ਗਉਗਾ ਨਾ ਹੀ॥ ਮਤਬੇ ਈਆ ਸਉਇ
ਸਾਥੀ ਗਾ॥ ਤਬ ਮੁਗੀਦਾਂ ਕਹਿਆ ਸੀ ਦੇ ਪੀਰ
ਮਜਾਣ ਅਤਿ ਸਿਹ ਰਕਰਿਦੈਰ ਮੀਐ॥ ਤਬ ਮਸ
ਤ੍ਰੁਗ ਬਹਾਦਰੀ ਆਖਿਆ॥ ਜੋ ਹੁਕਮ ਉਦ੍ਰ
ਸਬਤਿ ਮਤਰ ਚੁਆ ਦੇਗਾ॥ ਤਬ ਤਿ ਮਤ੍ਰ ਇਹ
ਚੁਰਸਾਣੇ ਉ ਦੈਗਾ॥ ਤਬ ਕਿਤੇ॥ ਸਿਆ ਦੇਖਿ ਬੇ
ਤਿਤਹਿਆ ਕਾ ਇਆ॥ ਚਉਦਸ॥ ਗਉਆ॥

ਤਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੈ ਪਿਰਿ ਮਰਣਾ ਮੰਨੇ ਤਾ ਰਹੈ ਪਾਇ
ਤਿਰਸਾ ਪਾਵੈ ਪਿਰੀ ਰਸਿ ਰਾਤੈ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਸਤਗੁਰ ਸਿਖ
ਆ ਨਾਤੀ ਆਖੈ ਇਹੁ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਸਰ
ਤੁ ਸਲੋਕ ਤਬ ਬਾਬਾ ਘਤੁਸ ਖੜ ਦੇ
ਆਖਿਆ ਆਰਸੁ ਮਾਹਿ ਰਿਹ ਦੀਸ ਕੇ ਪਹਿਆ
ਸਿਆ ਣ ਤੈ ਦੇ ਸੋ ਨਿਆ ਦਰਸਾ ਤਬ ਖੜਗ
ਇਹੁ ਇਣਸ ਦਰਸਨ ਰਾਹੁ ਜੀ ਤਾ ਤਬ ਘਾਪ
ਤੁਸ ਖੜ ਦੇ ਸੀ ਇਹ ਸਾਣੇ ਕੁਇਸ ॥
ਸੋ ਆ ਸਾਣ ਦਾ ਤਾ ਣ ਰਿਆ ਆਸ ਗੁਰ ਰਿ
ਕਹਿਆ ਤੁਸ ਤੈ ਬਾਖਿ ਬਸਰੀ ਨਾਰੁ
ਨਾਰੁ ਤੈ ਸੁਰ ਤੈ ਸਰਬਾ ਤੈ ਣ ਦੀ ਸਰ ਸੋ ॥

ਜਬ ਮਾਰੋਗੇ ਤਾ ਏਹੁ ਦਾ ਸਾਤਰ ਨੁਕਤੁ ਹੋਆ ਦੇ
ਤਾਂ ਏਹ ਵੇਂਡੀ ਆਇਆ ਕਿਹ ਦੁਖੁ ਪਹਿਆ
ਇ ਬੇਨਾਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਜੇ ਸੁਬੁਹੋਤ
ਮੇਰ ਖੁਸ ਦਇਓ ਵੇਗਾ ਤਬ ਬਾਬੇ
ਸਿਖ ਤਲਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਬਾਗ ਵਿਚਿ ਰੋਆ
ਦਮੀ ਹੋਸੀ ਖੁਦ ਤਾਂ ਹੋਤੇ ਆਇਆ ਹਾਮ
ਸਮਤੁ ਸਬਤ ਵਦੀਕਾ ਸੀਮਹਿਤੇ ਆਖਉ
ਤਬ ਖੁਹ ਹੁਗਰੁ ਪਾਸਿ ਏਹਿ ਆਇਆ ਆਇ
ਰਿਸ਼ਿਆ ਸ੍ਰਾਪਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਪਹਿਆ
ਮ ਸਮਤੁ ਸਬਤ ਵਦੀਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਹਿਲਾ
ਦਿਸ ਸਮਤੁ ਸਬਤ ਵਦੀ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਦਿਆ

ਸਾਚਾਤੂਸਾਚੇਰਸਿਆਆਸਾਰੀਕਰਿਕਾਇਤ
ਬਬਾਬੋਲਿਐਸਿਆਸਾਜੋਹੁਉਸਰਮਾਹਰ
ਉਪਰਿਕੀਤਾਸੋਭਿਆਸਮੇਰਾਸੀਸਤ
ਨ ਸੂੰਸਾਚਾਨਾਕੇਤੇਸੁਪਉਸਾਚ
ਚਸੋਹੁਕਸਾਚਿ॥੧॥੩ਬਬਾਬੋਸਰਤੂਸਰ
ਤੂਸਪਸੁਸਬਗਦੇਰੀਕਉਲਿਸਿਆਸਰ
ਸੀਚਾਹਉਸਾਬੀਆਦੇਹਗਾਚਾਰਿਹ
ਲਿਲਿਪਹਿਨੈ॥ਤਿਤੁਸੁਖਿਸਬਦੁਹੁਇਆਗੁ
ਸ੍ਰੀਰਾਗਦਿਮ:੧॥ਪਾਪੁਰੋਬਾਜਾਨਉਜਾਂ
ਰੁਗਾਠੇਆਏਇਲਿਚਾਗਿਪਵਸਰੋਪਤ
ਲਿਉਤੁਲਿਤਲਿਉਭੁਤਉਗਿਹਗਿਗਮ

ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥੧॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥੨॥

ਸੋਤੁਸੀਜਾਣਹੁਅਸੀਕੋਈਆਦਿਤਗੋਨਾਜਾਣੇ
ਤਰਿਨਾਪਿਛਹੁਜਾਤਾਂ ਤ੍ਰਗੋ ਅਸਾਚਿਨਾਜਾਣੇ
ਤਰਿਨਾਕਾਂਇਕਤੁਜੋਸੋਜਾਣਿਜਾਹਰਿਨਾਖ
ਨੇਗਣਦਸਤੇਦੈਸਾਇਟਜੋਗੁਨਾਰਿਕ ਨੁ
ਮੇਗਰਾਂਪਾਰੇਸਿਉਰਿਗਿਆਜਾਣੁਤੇਦਿਨੇਗ
ਸੋਉਣਪਾਰਿਤਸੁਖਾਲੇਜਾਣੇਨਾਲਿਸਾ
ਦੇਤਬਖਸਖਸ੍ਰਸਬਖਣਦਈਰਾਜਾਣਸਣੁ
ਇਆਤਰਸਹੁਸੁਗੁਰਾਸੋਕਦੈਰਿਲਿਕਗੁ
ਆਖਿਆਤਬਕਬਾਬਾਜੀਗਈਦੈਕਿਨੈਗਆਖਿ
ਆਤਰਸਹੁਪੈਪੈਪਰਿਬਾਬੇ ਕੁਝੁਨਾਗਦ

ਜੀਦੈਅਗੈਰਖਿਦੈਪੈਰੀਪੜਿਆਤਾਤਦਹੁ

ਰਦਾਰਦਿਹਿਪਖਰਿਹੈਦੀਤਾਸਰਖਤਿਸੇਰ

ਤਿਹਿਦਿਹਿਪਖਰਿਹੈਦੀਤਾਰਖਹੁਬਾਬਾ

ਰ॥ਫਰੈਪਖਰਿਹੈਤਾਤਦਹੁਸੈਰਤੀਦਰ

ਸਹਿਆਦੀਆਆਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਸਭ

ਆਏਦੀਤਾਤਦਹੁਗੁਰੂਅੰਗਦਦੁਪਹਿਰਰਿਹਿਪਰ

ਹੋਆਆਤਖਬਾਬੈਆਖਿਆਆਕੁਛੂਸੰਗਤਿਨਕ

ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਆਖਿਆਆਜੀਪਾਤਿਸਾਹੁਤ

ਪਕਾਏਫਰੂਹੈਜਸੈਰਤਿਨਾਲਹੁਦੀਹੈ

ਸੋਲਹਿਲਾਈਆਸੀਤਬਖਧਰਮਹੁਹੋਇਆ

ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦਾ ਦੇਉ ਤੇਗ ਮਰਦਾਂ ਮਤਾਬ ਖਸੀ ॥

ਤਖਤੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਤੇ ਪੈਗੀ ਪਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਅਮਰਿ

ਸਬਦੁ ਤੇ ਉਠਿਆ ॥ ਸਾਹਿਬ ਅਸੂ ਦੇ ਹਿਰਿ ਮ: ੧॥੬

ਤਿਥੈ ਤਿਸ ਦੇ ਦਰ ਸੰਗਤਿ ਗਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ

ਸੇਵਕ ਸਭ ਪਰਤਾਪ ਪਾਪੀ ਪਖਾ ਪੀਸ ਨੌ

ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗਤੀ ਕਾਨ ਭਰੀ ॥੧॥ ਰਹੀ

ਜਿਨ ਕਰ ਪਤਿ ਸੈ ਛਾਣਿਆ ॥ ਨਕਸ ਨਕ

ਗਰਾਮ ਦੇਵ ਅਤਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਿਟੀ ਕਰਮਦੇ

ਲਸਾਹਿ ਖਤ ਦੇ ਸੇਵਕ ਅੰਤਰਿ ਬਾਨਰਿਆਨ

ਤ ਗੀ ਕੋਮਲ ਗੁਰ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਸਭ ਵਿਪਿਸ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਤਿਤੁ ਸਹਿਜਿ ਜਿਸ ਖਸਮੈ ਨੇਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ

ਪਧਾਰਿਆ ਗੁਸਾਈ ਆਗੈ ਗੋਰੈ ਫਿਰਿਆ ਤਰਾਉ

ਰਹਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਨੇ ਸਹਿਜਿ ਜਿਸ ਖਸਮ ਤੋਖਿਆ ਸਮਃ੧।੧੫

ਨਸੀਂਹ ਦਾਸ ਰਚਾਪਤਿ ਸਾਉ ॥੧॥ ਪੰਥੇ

ਜਾਣਿਆ ਗੁਣ ਤਿਪ ਨੀ ਮਾਈ ਭਗਨੀ ਸਾਹਿ

ਆਰੂ ਪਤਿ ਰਜਾਣਿਆ ਜਾਂ ਨੀ ਪਤਿ ਰਾਣ

ਇਆ ਜਿਸਿਆ ਆਇਆ ਗੁਨੇ ਕੀਸ ਕ

ਦਾ ਕਹਿਆ ਨੇ ਸਪੈਆ ਦਿਨੇ ਹਾਂ ਜਾਰਿ

ਪੀਤਾ ਸੋਗ ਸਾਥਾ ਰੇ ਜਗਿਸਿਆ ਤੋ ਜਾਪਾ

ਇਆ ਰੇਗੁ ਗਵਿਚ ਸਾਹਿਆ ਪੰਨੇ ਸਕੀ

ਦਾਸਦਾ ਪਤਿ ਸਾਹਸਿ ਜਗਪੈ ਪੈਸਇਆਉ
ਸਾਹਿ ਬ੍ਰਿਸਿ ਸਰਣੁ ... ਥੀਐ ਸਭਾ ਨਾਉ
ਪਇਆ ਦਾਸਾਂ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣੈ ਸਸਾ ਸਰਸੁ ਸੋ ਪੈ
ਸੋਹਿ ॥ ਰ ॥ ਹਉ ਸੈ ਸਾਗਾਰ ਜਿਬਹਿ
ਸ ਤੇਆਇਰ ਦੇਰ ਤਿਆ ਸਦ ਰਾਸਿਰਜ
ਦ ਤੇਗਾ ਸਦਸਿਰ ਜਰਿ ਤਰ ਆ ਨਾ ਸ
ਆਪਰ ਤਰ ਆਭੁ ਨ ਪਾਇਆ ਆਇ
ਆਤੁ ਨਰ ਸ ਫਸੁ ਭ ਇਆਹੇ ਇਰਸਹਿ
ਸੀ ਨੀ ਪਿਆਇ ਆ ਨ ਸੋਹਿ ਫਹਿ ਕੁਸਾ ਰੈਸੁ
ਪਹੁਰ ਸੁਸਦਾਰ ਦ ਤੇਗਾ ਨੇ ਕਹਿ ਸੁਣਾ ਦੇ

ਸਭਸਖਸੈਖੀਐਨੀਕਣ ਤੁਧਿਦਸੈ ਸ
ਗੀਆਨਾਨਾਵਤ੍ਰੁਨਾ ਬਾਬਾਜਾਣੀਐਣੈ
ਣੈਣਾਂਈਦਿਆਇਆ ਰਾਗੁ ਵਡ
ਹੰਸੀਐਹੇ ਦੇਤ੍ਰੁ ਮਹਲਾ੧ ਤੁ
ਤ੍ਰੁ ਮਹਲਾ੧ ਵਿਹੋਗਾ ਕਲਾ ਸਮਾਣੇ ਹੁਆ
ਆਂਵਾਰਹਿ ਹੇ ਹੈਣਾਰੈਗਾਮਾਏਵਾਕਿ ਤ੍ਰਤ੍ਰੁ
ਸੈਨਾਨੀ ਇਨਤਨਾ ਏ ਏਸੈ ਦੇ ਣਿਸੈ
ਆਇਆਸਭੰਰੇਕਾਸੀਤੁਕਿਰਹੈ ਆਨਾ
ਰਗੀਆਨਾਨਾਵਤ੍ਰੁਨਾ ਬਾਬਾਜਾਣੀਐਣੈ
ਣੈਣਾਂਈਦਿਆਇਆ ਗੀ ਤੁਵਸੈਗਰਤਿਣਗੀਸ

ਬਾਰੁ ਗਾਵੁ ਦਿਆ ਨਾਨਕ ਦੀਆ ਬਾਬਾ ਕਿਸ

ਮਰਦੈ ਖੁਸਿਆ ਆਇਆ॥ ਤਿਤੁ ਮਹਲਿ ਨਾਨਕੁ ਰਸੁ

ਨੇ ਇਆ॥ ਸਾਮੁ ਗੋਸਟਿ ਸੀ ਕੀਤਾ॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿ

ਆ॥ ਘਾਰ ਨਾਮਜਾਦਾ ਸਤਿ ਆਖਿਤੇ ਚਲਤਾ ਨਾਉ ਆ

ਜਾਣਦੇ ਹੈ ਵੇ ਖਤਿ॥ ਸਾਗੁ ਤੁਪਰੀ ਬਾਗਨ

ਮਨਮਨਾਣਾ॥ ਤੂ ਮਹਲਿ ਸਤਕਰੈ ਮਾਨੁ

ਸਕਿਰ ਮਾਇਆ॥ ਜਿਲਿਜਿਲਿ ਲਿਖੁ ਖਸਮ ਨੇ ਮਾ

ਰੇਨਿ ਸਭੁ ਤੇ ਭਾਣਾ॥ ਹਰਿ ਸਚ ਨਾਤੇ ਗੋ ਵਿਆ

ਗੜਿ ਮੈ ਗੋ ਨਿਰ ਬਿਰਾ ਖਜਾ॥ ਲੀਨਾ ਖ

ਸਬਾਬੂ ਦੂਜੀ ਗੋਰੇ ਹਿ॥ ਬਾਣ ਗਾ ॥

ਦਗਿਆਦੇਨਾ ਪ੍ਰਭਕੈ ਦੇਪਾ॥੩॥ਸ੍ਰੀਗੁਰ

ਮਗੀ॥ਪ੍ਰਗਿਪ੍ਰਗਿਕੁ ਦੈਮੈ॥ਗਣਿਦ੍ਰਿਹਕਿ

ਹੁਰਿ ਤ੍ਰਿਵਿਮਾਗੀ॥੧॥ ਦ੍ਰਿਸਟਾਮ

ਸੁਭ ਏਸੀ ਤ੍ਰਿਪ੍ਰਸੁਮੁਪਾਦੇ ਦ

ਗਮੈਅੰਸ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ਕਰਿਕਿਰਪਾ॥ਪ੍ਰਗਿਆ ਦੇਓ

ਸੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਭਾਣਿਭਦੇਗਸੁਹਾ ਦੇਕੈ॥ਬੀ

ਏਣੇਅਹਿ ਬਾਰਿਸੈ ਪ੍ਰਭੁਪਾਰਿ ਖਾਹੁ ਦੇ

ਪ੍ਰਭੁਪਾਰਿ॥ਹੀਆਦੇਪਾ॥ਕਿਰਸੁਪਾਦੇ

ਖਿਗਹਬੇਗ ਪਤ॥ਦ੍ਰਿਸੋਧਿਕਰਿਆਖਿ

ਮੁਹਦੇ ਬੀਏਰਿਹਦ੍ਰਿਪ੍ਰਸਅੰਰਿਮਹੀਦੇ

ਭਵਸਭੇਵਸ ਕ੍ਰਿਪੀ ਤਾਗ ਰਿਹਸੀ ਵਸਮ੍ਰ

ਮਾਣਿਆ ਨਾਨਕ ਰੋਤਿ ਮਨ ਰਾਮ ਪ੍ਰਪਾਵੈ ਸੋ

ਪਰਿਵ੍ਰਸਪਹਿ ਪਾ ਨਪਾਇਆ ॥ ਮਾਨੁਵੈਸ

ਪ੍ਰਤ ਮਾਂਘਾਂ ਵੈਸਵਰੇਗਾ ਪਾਨਾਰੇ ਪੈਰਹਿ

ਤੁਆਰਿਆ ਵ੍ਰਨਰਇਆ ਕਰੇਗਾ ਪਾਇਆ ਤੁ

ਪਿਆਰੇ ਸੁਤ ਭਤਾਂ ਰੇਤੁ ਥਕਿ ਨਿਆਸੁਗਾ

ਸੁਣਿ ਆਖੀ ਮਤਿ ਰਹੁਤੁ ਕਰੇਤੁ ਪਭਾਵਾਰੇ

ਪਰਿ ਪਵੈਸੁ ਗਿਆਨੁ ਗਿਨਾ ਸਾਨਾਂ ਅੰਤਰਿ

ਮਾਨ ਪਰਿ ਕਮਾਣੁ ਮਹਾਂਗਾ ਨਾਨਕ ਵੈ

ਮਾਖੀ ਮੁਤੁ ਪਾਵੈ ਸੁ ਗਤਿ ਮਕਾਰਿ ਮਾਨਿਆ

ਗਾ॥੪॥ਆਪਹੁਤੇਨਭਾਗਾਪ੍ਰੀਤਮੁਰਿਦੈ

ਵਿਸਰੈਗੋ॥ਬਾਣਤਪਹਿਸਿਰਭਾਰਸਾਧਾ

ਵੈਨਹੁਰੈਗੋਧਾਧੁ ਪੈਤ੍ਰਾ

ਸਰੰਗੀਗੁਸਾਗੀਪ੍ਰਭਤਾਵ,

ਹਸਿਰਹੈਵੈਰਗੀਆਵਣਦੇਹਿਤਆਵਾ

ਹਿ ਆਣੀ॥ਕਿਤਾਈ॥ਹਿਵੈ॥ਨਰਿਦੈਯ

ਵਿਸੁਪਸਹਣੀ॥ਨਾਨਕਸੋਹਿਸਾਮੈਤ੍ਰੁ

ਪ੍ਰਾਤੈਮੀਕਰਸਿਮਿਲੈਸਹੁਰਸਹਿਣਾ॥

ਮਹਿਆਸਾਚੂਭਣਾਸੁਰਸਰਗਰਿਤਪੈ॥

ਪਰਤੀਰਖਸਹੋਸੈਪਆਰਗਰਿਤਪੈ॥

ਅਗਨਿ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ਮਰੀਐ ਧੋਖੈ ਧੋਖੈ ਭੀ ਸੋਹਿ

ਰਤੁ ਨਿਹਗਾਰਖੁ ਫਿਰੈ ਢਇਆਪਾ।

ਤਾਕੈ ਟੀਕਾ ਦੈ ਮੈਂਢਖਾਗੇ।ਅਦਰੁ

ਦ ਰਣੀਤੁਖਆਗੇ ਸਖੁਤਿਸੁ

ਸਤੁਸ ਮਾਇਆ।ਨਾਨਕਤਿਸ ਨੈਇਤੁਸ

ਪੁਰੀਆ ਅਰਤੁ ਰੀਢਤੁਖਭ।ਨਾਏਪੈ॥

ਸਦੁਏ ਸਰਸਸਨਾਯਚਦਰਸਹਿਰੇਤੇ

ਆਏ।ਸੈ ਮਨਿਤਾਨਿਸਨਉਭੈਢੈਸਰਪ

ਰਏਸਿਸਿਪਾਏ।ਪਿਤੁਯਪਿਨਏਜੀਆਏ

ਮਰੀਅੋਹੈਦਸਾਨਿਤਯਕਿਤਰਦ।

ਸੋਰਠਿ ਰੇਣਿ ਗੋਪਸੀ ਰੁਤੇ ਲੀ ਮਰਸੁਤ

ਇਆਤ੍ਰੇ ਮਾਏ॥ਤਗਿਥਿ ਨ੍ਹੀ ਰਖੁਪਕ

ਹੁਰੋਸੀਰਾਪਸੁਤ॥ ॥ਪਾਣ੍ਹ ਏ॥

ਨਾਨਕਮਾਸੋਤ ਗਣ੍ਹਿਰੰਤੀ ਰੇ

ਰਿਸਸਾ ਦ੍ਹਏ॥ਟ॥ਭਾਰੁਤ੍ਰਗਸਿਭ੍ਰਗੇ

ਭਗਿਤੇ ਥਰਿਪਦ੍ਰਤ ਸੀ॥ਤਾਗ ਥਣਿ

ਗਭਗੇਦਗਸੋਰਤਿ ਉਗੁਸਾ ਸੀ॥ਦਗਸੋ

ਸਿਰਾਗੀਰਿਉਸੁਪੁਥਾਗੀ॥ਦਾਰਗ

ਸੋਗ ਓ ਦ੍ਰੇਤੋ॥ਪ੍ਰਿਊਪ੍ਰਿਊ ਰਿਦੇਥਰੀ

ਕੈ ਭੁਇਆਗਮਾਹਿਗਹਿਤਸੋਤੋ

ਨਾਨਕਆਸੁਕਿਸਿਏਕੁਧਿਆਏਸਤਿਗੁ
ਰਤੇਏਥਸੀਨਾਮ ਤਰਿਤਿਰਤੁਪ
ਇਆ ਜੋਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸਾਕਿ
ਥਾਏਤਤੁਜਾਣਾਇਆ॥ ਸੁ
ਤੋਏਪਾਨਪਿਰਮੋਏ ਪਾਨਣਆਏਸ
ਰਸੀ॥ਗੁਰੁਦਅਗਿਆਏਨਸੀਜੈਗੁਦ
ਆਰੀਤਾਅਰਸੀ॥ਨਾਕੁਭਗਤਿਦੇਕਿ
ਪਰਿਥੈਣਆਜਾਉਪਤਿਨਾਦੀਆਸਾਕ
ਨਕਿਆਣਉਦਪਦ੍ਰਗੁਥੋਣਉਏਰ
ਪਾਦੀਪੁਦਸਾਸਾ॥੧੨॥ਓਅਪਰਸਾਹਤ

ਨਾਨਕਿਗੁਰਸਅੰਦਰਿਸਮਾਇਦੇਖੋਗੁਰਦੇਵਤੀ

ਗੁਰਦੇਵੈਮੈਪ੍ਰਭੁਗੀਹੂਣਭਾਵੈਧਾਰਿ

ਸਚੁਰਤਨੁਸਾਚਾਸਬਦਿਪਾਤਸਾਹੀਰਾਜੁ

ਰਾਗੁ ਬਾਣੀਆਗਿਆਨਧਿਆਨੁ

ਸਅੰਦਰਿਸਮਾਏਸੁਪਰਤਖੇਸਤਭਾਇਆ

ਗੀਤਨਾਦਕਵਿਤਕਵੇਸੁਣਿਆਨਾਮੁ

ਭਗਤਗੋਪਾਲਨਾਨਕਸਾਧਨਾਨਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭਗਤੀਪ੍ਰਗਟਿਆਗੋਪਾਲ॥੧੩॥ਪੰਖਿਤਸਾਧਸ

ਦੇਵਦੇਵਹਿਤੁਗੁਸਮੈਪੋਆਇਦੇਵਗਿਆਨ

ਆਨਿਤਾਨਿਦੇਸਾਨਿਸਾਖਾਆਨਿਤਾਨਿਕਵਿਜੁ

ਆਰਗਸੀਵ੍ਹਾਰਗੁ ਟੀਗੁਮਾਸੈ॥

ਮੋਹਰਰੋਗਰਮੇਤ॰ ਰਾਪੁਇਪੁਹ

ਰੋਗ੍ਰਿਸਮਾਸੀਰ॰ ਗਾਰ੍ਹਨਾ

ਪਤਰਾਤੇਗਣਿਪਾਵ੍ਹਾ ਮਣਿਦੈ

ਗਿਗੈਦੇਗਿਣਮੀਆ ਹਰਿਮਿਤੁਪੀਤਸ

ਨੇਤੋ॥੧ਯਾਆਪਪ੍ਰਜਿਤੁਭਟੀਤੀਗੁ

ਤਰਿਰਾਨਿਆਮਰਨਸਹਰਿਮਿਰੈਗੁ

ਦਗਾਇਿਅਰਿਮਮਾਰੀਆ॥ਪੀਤਮਗੁਦ

ਆਰੋ ਨਹਰਿਪਭਵੈਰੇਤੁਪੁਭਾਵਾਮਗਿਨਵੈ॥

ਗਿਗਰਪੁ ਨਹਿਥਦ ਮੈਗਮਸੰਤਸਮੂ

ਦਸਆਵਾਪੈ॥ਨਾਦਾ॥ਪ੍ਰਭੁਤਾਪਰਮੇਸਰੁ

ਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸ॥ ॥ਨਾਨਕਆਖਿਸ

ਤਰਸੁਣਹਿਸੋ ॥ਆਖਿਸਾਹਿਬੈਰਬ

ਨੁ ॥ਫਲਸੁਣਿਆਖਿਦਰਸ

ਸੁਅਸੁਭਾਇਆ॥ਆਨਦਿਨਰਤਸੁਭਾ

ਆ॥ਆਪੁਗ ਵਾਇ ਆ॥ਆਨੰਦਤੁਤੁਕ

ਇਆ ਸਤਿਸੁਭਾਇਆ॥ਆਕਰਿਕਿਰਪ

ਪਰਿਆ॥੪॥ਥਤਤੇਵਸਕਗੋਪਿਰਥਰੁ੫

ਅਨਦੀਣ ਕਾਨਖਾ ॥ਤਸਰਤੇਰਸਪਾਦਪ

ਦਥਗਪਿਰਨਤਸੇਗੀਗਸੀ॥ਨਾਨਕਸੋਇ